

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2014/59/EU,**annettu 15 päivänä toukokuuta 2014,****luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Rahoituskriisi on paljastanut, että unionissa on huomattava pula välineistä, joilla reagoidaan tehokkaasti epäterveisiin tai lähellä kaatumista oleviin luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin, jäljempänä 'laitokset'. Tällaisia välineitä tarvitaan erityisesti maksukyvyttömyyden ennalta ehkäisemiseksi tai ilmenneen maksukyvyttömyyden kielteisten vaikutusten rajaamiseksi mahdollisimman vähiin säilyttämällä kyseisen laitoksen järjestelmän kannalta tärkeät toiminnot. Kriisin aikana juuri nämä haasteet pakottivat jäsenvaltioita pelastamaan laitoksia veronmaksajien rahoilla. Uskottavan elvytys- ja kriisinratkaisukehyksen tavoitteena on tehdä tällaiset toimet mahdollisimman pitkälti tarpeettomiksi.
- (2) Rahoituskriisi oli järjestelmän kannalta merkittävä, sillä se vaikutti useiden luottolaitosten rahoituksen saatavuuteen. Pankkijärjestelmän kaatumisen ja siihen liittyvien, koko taloutta koskevien seurausten välttämiseksi tällaista kriisiä varten olisi otettava käyttöön toimenpiteet, joilla turvataan rahoituksen saatavuus yhtäläisin ehdoin kaikille muutoin vakavaraisille luottolaitoksille. Tällaisiin toimenpiteisiin sisältyy keskuspankkien maksuvalmiusapua ja jäsenvaltioiden vakavaraisten luottolaitosten liikkeeseen laskemille arvopapereille myöntämiä takauksia.
- (3) Unionin rahoitusmarkkinat ovat voimakkaasti yhdentyneet ja kytköksissä moniin laajalti kansallisten rajojen yli toimiviin luottolaitoksiin. Rajatylittävän laitoksen kaatuminen vaikuttaa todennäköisesti rahoitusmarkkinoiden vakauteen niissä jäsenvaltioissa, joissa laitos toimii. Jäsenvaltioiden kyvyttömyys saada hallintaansa lähellä kaatumista oleva laitos ja purkaa se niin, että laajat rahoitusjärjestelmän vauriot ehkäistään tehokkaasti, voi murentaa jäsenvaltioiden keskinäistä luottamusta ja sisämarkkinoiden uskottavuutta rahoituspalvelualalla. Rahoitusmarkkinoiden vakaus on tämän vuoksi olennainen edellytys sisämarkkinoiden toteutumiselle ja toiminnalle.

⁽¹⁾ EUVL C 39, 12.2.2013, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 44, 15.2.2013, s. 68.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 15. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 6. toukokuuta 2014.

- (4) Laitosten kriisinratkaisumenettelyjä ei ole nykyisellään yhdenmukaistettu unionin tasolla. Jotkin jäsenvaltiot soveltavat laitoksiin samoja menettelyjä kuin muuhinkin maksukyvyttömiin yrityksiin, joskin menettelyjä on voitu mukauttaa laitoksia varten. Laitosten maksukyvyttömyyttä sääntelevissä laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä on huomattavia sisällöllisiä ja menettelyllisiä eroja jäsenvaltioiden kesken. Lisäksi rahoituskriisi on osoittanut, etteivät yritysten yleiset maksukyvyttömyysmenettelyt ehkä aina sovellu laitoksiin, sillä niiden avulla ei välttämättä aina voida taata toimenpiteiden riittävää riipeyttä, laitosten kriittisten toimintojen jatkumista eikä rahoitusvakauden säilymistä.
- (5) Tämän vuoksi tarvitaan järjestely, joka antaa viranomaisille uskottavat välineet puuttua riittävän varhain ja nopeasti epäterveen tai lähellä kaatumista olevan laitoksen tilanteeseen tarkoituksena varmistaa laitoksen kriittisten rahoitus- ja talousalan toimintojen jatkuvuus sekä samalla rajoittaa laitoksen maksukyvyttömyydestä talouteen ja rahoitusjärjestelmään kohdistuvat vaikutukset mahdollisimman pieniksi. Järjestelyn avulla olisi huolehdittava siitä, että ensisijaisesti osakkeenomistajat ottavat kantaakseen tappiot ja että osakkeenomistajien jälkeen velkojat ottavat kantaakseen tappiot edellyttäen, että yhdellekään velkojalle ei aiheudu suurempia tappioita kuin sille olisi aiheutunut, jos laitos olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä noudattaen tämän direktiivin mukaisesti periaatetta, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan. Viranomaisten pitäisi uusien valtuuksien avulla pystyä esimerkiksi ylläpitämään talletusten ja maksuliikenteen keskeytymätön saatavuus, myymään tarvittaessa laitoksen elinkelpoiset osat ja jakamaan tappiot tasapuolisesti ja ennakoitavasti. Näillä tavoitteilla pitäisi pystyä välttämään rahoitusmarkkinoiden vakauden järkkäminen ja rajoittamaan veronmaksajille koituvat kustannukset mahdollisimman pieniksi.
- (6) Meneillään olevan sääntelykehiksen tarkistamisen, etenkin pääoma- ja maksuvalmiuspuskurien vahvistamisen ja makrotalouden vakauden valvontavälineiden parantamisen, olisi vähennettävä tulevien kriisien todennäköisyyttä ja lisättävä laitosten talouden häiriöiden sietokykyä, johtuivat häiriöt sitten järjestelmähäiriöistä tai yksittäisiä laitoksia koskevista tapahtumista. Kuitenkaan ei ole mahdollista luoda sääntely- ja valvontakehystä, joka voisi estää näitä laitoksia koskaan joutumasta vaikeuksiin. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi valmistauduttava ja niillä olisi oltava riittävät elvytys- ja kriisinratkaisuvälineet käsitellä tilanteita, joihin liittyy sekä järjestelmäkriisejä että yksittäisten laitosten kaatumisia. Näihin välineisiin olisi kuuluttava myös mekanismeja, joiden avulla viranomaiset voivat käsitellä tehokkaasti lähellä kaatumista olevia tai todennäköisesti kaatuvia laitoksia.
- (7) Tällaisten valtuuksien käytössä ja toteutettavissa toimenpiteissä olisi otettava huomioon olosuhteet, joissa kaatuminen tapahtuu. Jos ongelma koskee yksittäistä laitosta eikä vaikuta muuhun rahoitusjärjestelmään, viranomaisen olisi voitava käyttää kriisinratkaisuvaltuuksiaan ilman merkittävää huolta häiriöiden leviämisestä. Toisaalta herkässä ympäristössä on syytä varovaisuuteen, jotta vältetään rahoitusmarkkinoiden vakauden horjuttaminen.
- (8) Laitoksen toiminnan jatkuvuuden varmistamaan kriisinratkaisuun voi viimeisenä keinona sisältyä julkisyhteisöjen rahoitusvakausvälineitä, tilapäinen julkinen omistus mukaan lukien. Tämän vuoksi on tärkeää järjestää kriisinratkaisun valtuudet ja rahoitusjärjestelyt siten, että veronmaksajat saavat hyödyn ylijäämästä, jota saattaa syntyä sellaisen laitoksen uudelleenjärjestelystä, jonka viranomaiset saattavat takaisin vakaalle pohjalle. Vastuullisuudesta ja riskien kantamisesta olisi palkittava.
- (9) Jotkin jäsenvaltiot ovat jo saattaneet voimaan lainsäädännön muutoksia, joilla otetaan käyttöön lähellä kaatumista olevien laitosten kriisinratkaisun mahdollistavia mekanismeja; eräät muut ovat ilmaisseet aikomuksensa ottaa käyttöön vastaavia mekanismeja, jollei niistä säädetä unionin tasolla. Laitosten kriisinratkaisun yhteisten edellytysten, valtuuksien ja prosessien puuttuminen todennäköisesti estää sisämarkkinoiden häiriötöntä toimintaa ja kansallisten viranomaisten välistä yhteistyötä näiden puuttuessa lähellä kaatumista oleviin rajatylittäviin laitosryhmiin. Näin on erityisesti silloin, kun kansallisilla viranomaisilla ei erilaisten lähestymistapojen vuoksi ole samanasteista valvontamahdollisuutta tai samaa kykyä purkaa laitoksia. Tällaiset erot kriisinratkaisujärjestelyissä voivat vaikuttaa eri tavoin laitosryhmien varainhankintakustannuksiin eri jäsenvaltioissa ja mahdollisesti vääristää laitosten välistä kilpailua. Toimivia kriisinratkaisujärjestelyjä tarvitaan kaikissa jäsenvaltioissa varmistamaan, ettei laitosten mahdollisuuksia hyödyntää sisämarkkinoiden tarjoamaa sijoittautumisoikeutta rajoiteta sen perusteella, mitkä ovat niiden kotijäsenvaltion taloudelliset valmiudet hallita niiden maksukyvyttömyyttä.
- (10) Kyseiset esteet olisi poistettava ja annettava säännöt, joilla varmistetaan, ettei sisämarkkinasäännösten toiminta häiriinny. Tätä varten laitosten kriisinratkaisun periaatteista olisi annettava yhdenmukaistamisen vähimmäistasoa koskevat yhteiset säännöt.

- (11) Johdonmukaisuuden varmistamiseksi suhteessa rahoituspalvelujen alalla voimassa olevaan unionin lainsäädäntöön ja mahdollisimman korkeatasoisen rahoitusvakauden säilyttämiseksi erilaisissa laitoksissa, kriisintarkkailujärjestelyä pitäisi soveltaa laitoksiin, jotka kuuluvat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013⁽¹⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2013/36/EU⁽²⁾ määriteltyjen vakavaraisuusvaatimusten soveltamisalaan. Järjestelmää tulisi niin ikään soveltaa rahoitusalan holdingyhtiöihin, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/87/EY⁽³⁾ tarkoitettuihin rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin sekä monialan holdingyhtiöihin ja rahoituslaitoksiin, kun viimeksi mainitut ovat laitoksen tai rahoitusalan holdingyhtiön, rahoitusalan sekaholdingyhtiön tai monialan holdingyhtiön tytäryrityksiä ja kuuluvat emoyrityksensä konsolidoidun valvonnan piiriin. Kriisi on osoittanut, että konserniin kuuluvan yhteisön maksukyvyttömyys voi nopeasti heijastua koko konsernin vakavaraisuuteen ja vaikuttaa sitä kautta myös järjestelmään. Tämän vuoksi viranomaisilla pitäisi olla näihin yhteisöihin vaikuttavat tehokkaat toimintakeinot, jotta estetään häiriöiden leviäminen ja pystytään tarjoamaan johdonmukainen kriisintarkkailun erityissuunnitelma koko konsernille, sillä konserniin kuuluvan yhteisön maksukyvyttömyys voi nopeasti heijastua koko konsernin vakavaraisuuteen.
- (12) Säätelykehysten johdonmukaisuuden varmistamiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 648/2012⁽⁴⁾ määriteltyistä keskusvastapuolista ja tulevassa arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista annettavassa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa määriteltyistä arvopaperikeskuksista olisi säädettävä näiden yhteisöjen elvytys- ja kriisintarkkailukehystä koskevassa erillisessä lainsäädäntöaloitteessa.
- (13) Tässä direktiivissä säädettyjen kriisintarkkailuvälineiden ja -valtuuksien käyttö voi keskeyttää osakkeenomistajien ja velkojien oikeudet. Erityisesti viranomaisten valtuudet siirtää laitoksen osakkeet tai sen varat kokonaan tai osittain yksityiselle ostajalle ilman osakkeenomistajien suostumusta rajoittavat osakkeenomistajien omistusoikeutta. Lisäksi valtuudet päättää siitä, mitkä velat siirretään lähellä kaatumista olevasta laitoksesta sillä perusteella, että tavoitteena on varmistaa palvelujen jatkuvuus ja välttää rahoitusvakautteen kohdistuvat haittavaikutukset, voivat vaikuttaa velkojien yhdenvertaiseen kohteluun. Näin ollen kriisintarkkailutoimi olisi toteutettava vain silloin, kun se on yleisen edun kannalta välttämätön, ja kaiken kriisintarkkailutoimesta johtuvan osakkeenomistajien ja velkojien oikeuksiin puuttumisen olisi oltava sopusoinnussa Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä 'perusoikeuskirja', kanssa. Erityisesti silloin, jos samaan luokkaan kuuluvia velkojia kohdellaan eri tavoin kriisintarkkailutoimen yhteydessä, tällaisen erilaisen kohtelun olisi oltava yleisen edun kannalta perusteltua ja oikeasuhteista kyseessä oleviin riskeihin nähden eikä se saisi olla suoraan eikä välillisesti kansalaisuuden perusteella syrjivää.
- (14) Viranomaisten olisi otettava elvytys- ja kriisintarkkailusuunnitelmien yhteydessä ja käytössään olevia eri valtuuksia ja välineitä soveltaessaan huomioon laitoksen liiketoiminnan laatu, osakkeenomistusrakenne, oikeudellinen muoto, riskiprofiili, koko, oikeudellinen asema, sidokset muihin laitoksiin tai yleensä rahoitusjärjestelmään sekä laitoksen toiminnan laajuus ja monitahoisuus, kuuluminen laitosten suojajärjestelmään tai muuhun osuustoiminnalliseen keskinäiseen yhteisvastuujärjestelmään, laitoksen mahdollinen sijoituspalvelujen tai -toiminnan harjoittaminen sekä se, olisiko sen kaatumisella ja sitä seuraavalla, tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisella likvidatiolla todennäköisesti merkittäviä kielteisiä vaikutuksia rahoitusmarkkinoihin, muihin laitoksiin, rahoitusolosuhteisiin tai koko talouteen, ja niiden olisi varmistettava, että järjestelmää sovelletaan asianmukaisesti ja oikeasuhteisesti ja että elvytys- ja kriisintarkkailusuunnitelman valmisteluun liittyvä hallinnollinen rasite jää mahdollisimman pieneksi. Vaikka tämän direktiivin ja sen liitteen sisällössä ja tiedoissa määritellään järjestelmän kannalta ilmeisen merkittäviä laitoksia koskevat vähimmäisvaatimukset, viranomaiset saavat laitoskohtaisesti soveltaa erilaisia tai merkittävästi vähäisempiä elvytys- ja kriisintarkkailusuunnittelua ja ilmoittamista koskevia vaatimuksia ja sallia harvemmin kuin vuosittain tapahtuvat päivitykset. Sellaisen pienen laitoksen osalta, jonka sidonnaisuus on vähäistä ja toiminta vähemmän monitahoista, elvytysuunnitelma voisi olla suppeampi ja kattaa ainoastaan

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta (EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppapietorekistereistä (EUVL L 201, 7.2.2012, s. 1).

tietetyt perustiedot sen rakenteesta sekä elvytyksen käynnistämistä toimista ja elvytystoimintavaihtoehdoista, jos laitoksen annettaisiin ajautua maksukyvyttömyyteen, kriisintarkkaisuun suunnitelmia supistettaisiin. Lisäksi järjestelmää olisi sovellettava siten, että rahoitusmarkkinoiden vakaus ei vaarannu. Erityisesti tilanteissa, joissa on laajempia ongelmia tai jopa epäilyksiä useiden laitosten häiriönsietokyvystä, on hyvin tärkeää, että viranomaiset ottavat huomioon riskin häiriöiden leviämisestä yksittäisten laitosten suhteen toteutetuista toimista.

- (15) Varmistaakseen tarvittavan reagointinopeuden, taatakseen riippumattomuuden talouden toimijoista ja estääkseen eturistiriidat jäsenvaltioiden olisi nimettävä hallintoviranomaiset tai viranomaiset, joille on annettu hallinnolliset valtuudet, huolehtimaan tämän direktiivin nojalla tapahtuvan kriisintarkkaisuun toimiennoista ja tehtävistä. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kriisintarkkaisuviranomaisille osoitetaan asianmukaiset voimavarat. Viranomaisten nimeäminen ei saisi estää kriisintarkkaisuviranomaisen vastuulla tapahtuvaa delegointia. Ei ole kuitenkaan tarpeen säätää siitä, mikä viranomaistyyppi tai mitkä viranomaistyytit jäsenvaltion olisi nimettävä kriisintarkkaisuviranomaiseksi. Vaikka tämän seikan yhdenmukaistaminen saattaisi helpottaa koordinoitua, sen myötä puututtaisiin merkittävässä määrin jäsenvaltioiden perustuslaillisiin ja hallinnollisiin järjestelmiin. Riittävä koordinoitua voidaan saavuttaa myös vähemmän kajoavalla vaatimuksella: kaikkien laitosten kriisintarkkaisuun osallistuvien kansallisten viranomaisten tulisi olla edustettuina kriisintarkkaisuorganisaatioissa, joiden on määrä toimia rajatylittävänä tai unionin tason koordinoitua eliminä. Jäsenvaltioiden pitäisi tämän vuoksi pystyä vapaasti valitsemaan, mitkä viranomaiset ovat vastuussa kriisintarkkaisuvalineiden ja tässä direktiivissä säädettyjen valtuuksien käyttämisestä. Jos jäsenvaltio nimeää kriisintarkkaisuviranomaiseksi viranomaisen, joka vastaa laitosten toiminnan vakauden valvonnasta, jäljempänä 'toimivaltainen viranomainen', olisi otettava käyttöön asianmukaiset rakenteelliset järjestelyt valvonta- ja kriisintarkkaisu-toimintojen erottamiseksi toisistaan. Tämä erottaminen ei saisi estää sitä, että kaikki valvontatoimintoa varten saatavilla olevat tiedot ovat käytettävissä kriisintarkkaisu-toimintoa varten.
- (16) Koska laitoksen kaatuminen saattaa vaikuttaa jäsenvaltion rahoitusjärjestelmään ja talouteen ja koska kriisin ratkaisemiseksi voidaan tarvita julkisia varoja, jäsenvaltioiden valtiovarainministeriöiden tai muiden asiaankuuluvien ministeriöiden olisi osallistuttava tiiviisti jo varhaisvaiheessa kriisinhallinta- ja kriisintarkkaisu-prosessiin.
- (17) Unionin laajuista toimintaa harjoittavien laitosten tai konserniyhteisöjen tehokas kriisintarkkaisu edellyttää toimivaltainen viranomaisten ja kriisintarkkaisuviranomaisten välistä yhteistyötä kriisintarkkaisuorganisaatioissa kaikissa tämän direktiivin kattamissa vaiheissa elvytys- ja kriisintarkkaisuun suunnitelmien valmistelusta aina varsinaiseen laitoksen kriisintarkkaisuun saakka. Jos kansallisten viranomaisten välillä syntyy erimielisyyttä tämän direktiivin mukaisesti tehtävistä laitoksista koskevista päätöksistä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010⁽¹⁾ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) (EPV) olisi tässä direktiivissä määritellyissä tapauksissa huolehdittava viime kädessä sovittelusta. Tässä direktiivissä säädetään EPV:n suorittamasta asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesta sitovasta sovittelusta tietyissä tapauksissa. Tällainen sitova sovittelu ei estä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan mukaista neuvoa-antavaa sovittelua muissa tapauksissa.
- (18) Koko unionin alueella toimivien laitosten ja konsernien kriisintarkkaisuun yhteydessä tehtävissä päätöksissä olisi pyrittävä säilyttämään rahoitusvakaus ja minimoitava taloudelliset ja sosiaaliset vaikutukset niissä jäsenvaltioissa, joissa laitos tai konserni toimii.
- (19) Jotta voitaisiin puuttua tehokkaasti tilanteeseen, jossa laitos on lähellä kaatumista, viranomaisilla olisi oltava valtuudet määrätä varautumis- ja ennaltaehkäisytoimenpiteitä.
- (20) Kun otetaan huomioon tässä asetuksessa säädetty EPV:n vastuiden ja tehtävien laajentuminen, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission olisi huolehdittava siitä, että saataville asetetaan viipymättä riittävät henkilöstö- ja taloudelliset resurssit. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 63 ja 64 artiklassa tarkoitettua EPV:n talousarvion laatimista, toteutusta ja valvontaa koskevassa menettelyssä olisi sen vuoksi otettava nämä tehtävät asianmukaisesti huomioon. Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi varmistettava, että toiminta on mahdollisimman tehokasta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (21) On olennaisen tärkeää, että laitokset laativat ja säännöllisesti päivittävät elvytysuunnitelmat ja esittävät niissä toimenpiteet, jotka kyseisten laitosten on toteutettava palauttaakseen rahoitusasemansa ennalleen sen merkittävän heikkenemisen jälkeen. Näiden suunnitelmien tulisi olla yksityiskohtaisia ja perustua realistisiin oletuksiin, joita voidaan soveltaa erilaisissa vankooissa ja äärimmäisissä skenaarioissa. Elvytysuunnitelman valmisteluvaatimusta olisi kuitenkin sovellettava suhteessa siihen merkitykseen, joka laitoksella tai konsernilla ja sen sidoksilla, myös keskinäisten takausjärjestelmien kautta syntyneillä sidoksilla, on järjestelmän kannalta. Tämän mukaisesti sisältöä koskevissa vaatimuksissa olisi otettava huomioon, millaisia laitoksen rahoituslähteet, keskinäisen takausjärjestelmän kattama rahoitus tai velat mukaan lukien, ovat luonteeltaan, ja konsernituen saatavuuden uskottavuus. Olisi vaadittava, että laitokset toimittavat suunnitelmansa toimivaltaisille viranomaisille perusteelliseen arviointiin, jossa selvitetään muun muassa, ovatko suunnitelmat kattavia ja voidaanko niiden avulla käytännössä palauttaa laitoksen elinkelpoisuus kohtuujassa myös erittäin vaikeassa rahoitustilanteessa.
- (22) Elvytysuunnitelmissa olisi esitettävä toimenpiteet, jotka laitoksen johto voisi toteuttaa, jos varhaisen tilanteeseen puuttumisen edellytykset täyttyvät.
- (23) Kun arvioidaan, olisiko laitoksen kaatuminen estettävissä kohtuullisessa ajassa jollakin yksityisen sektorin toimella, asianomaisen viranomaisen olisi otettava huomioon toimivaltaisen viranomaisen ennalta määrittelemän ajan kuluessa toteuttamien varhaisen vaiheen toimenpiteiden tehokkuus. Konsernin elvytysuunnitelmia laadittaessa olisi otettava huomioon elvytystoimenpiteiden mahdollinen vaikutus kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joissa konserni toimii.
- (24) Jos laitos ei esitä riittävää elvytysuunnitelmaa, toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava oikeus vaatia laitosta toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet suunnitelman olennaisten puutteiden korjaamiseksi. Tämä vaatimus voi vaikuttaa perusoikeuskirjan 16 artiklalla taattuun elinkeinovapauteen. Kyseisen perusoikeuden rajoittaminen on kuitenkin välttämätöntä rahoitusvakautta koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi. Tämä rajoitus on erityisesti tarpeen laitosten liiketoiminnan lujittamiseksi ja sen välttämiseksi, että laitokset kasvavat kohtuuttomasti tai ottavat kohtuuttomia riskejä eivätkä kykene selviytymään epäonnistumisista ja tappioista ja palauttamaan pääomapohjaansa ennalleen. Rajoitus on oikeasuhteinen, koska se sallii ehkäisevän toiminnan siinä määrin kuin puutteiden korjaaminen edellyttää, minkä vuoksi se on perusoikeuskirjan 52 artiklan mukainen.
- (25) Suunnittelu on keskeinen osa tehokasta kriisinratkaisua. Viranomaisilla tulisi olla kaikki tarvittavat tiedot, jotta ne voivat määrittellä kriittiset toiminnot ja varmistaa niiden jatkuvuuden. Kriisinratkaisusuunnitelman sisällön olisi kuitenkin oltava oikeasuhteinen siihen nähden, mikä merkitys laitoksella tai konsernilla on järjestelmän kannalta.
- (26) Koska laitoksella on luottamuksellista tietoa omasta toiminnastaan ja mahdollisista siihen liittyvistä ongelmista, kriisinratkaisuviranomaisten olisi laadittava kriisinratkaisusuunnitelmat muun muassa kyseisten laitosten toimittamien tietojen perusteella.
- (27) Suhteellisuusperiaatteen noudattamiseksi ja liiallisen hallinnollisen rasitteen välttämiseksi toimivaltaisten viranomaisten ja tapauksen mukaan kriisinratkaisuviranomaisten mahdollisuus jättää tapauskohtaisesti soveltamatta elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien laadintaan liittyviä vaatimuksia olisi sallittava tässä direktiivissä määriteltyissä erityistapauksissa. Tällaisiin tapauksiin kuuluvat keskusyhteisöön kuuluvat laitokset, jotka on kansallisessa lainsäädännössä kokonaan tai osittain vapautettu vakavaraisuusvaatimuksista direktiivin 2013/36/EU 21 artiklan mukaisesti, ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuun laitosten suojajärjestelmään kuuluvat laitokset. Kaikissa tapauksissa vapautuksen myöntämiseen tulisi soveltaa tässä direktiivissä määriteltyjä ehtoja.
- (28) Tätä direktiiviä sovellettaessa keskusyhteisöön kuuluvien laitosten pääomarakenne huomioon ottaen näiden laitosten ei pitäisi olla velvollisia laatimaan kukin erillistä elvytys- tai kriisinratkaisusuunnitelmaa pelkästään sen vuoksi, että keskusyhteisö, johon ne kuuluvat, on Euroopan keskuspankin suorassa valvonnassa.

- (29) Kriisinratkaisuviranomaisilla olisi asianomaisten kriisinratkaisuviranomaisten suorittaman purkamismahdollisuuksien arvioinnin perusteella oltava valtuudet vaatia laitosten rakenteen tai organisaation muuttamista suoraan tai välillisesti toimivaltaisten viranomaisten kautta sekä toteuttaa toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen ja oikeasuhteisia, jotta voidaan poistaa kriisinratkaisuvälineiden käytön olennaiset esteet tai vähentää niitä ja varmistaa kyseisten yhteisöjen purkamismahdollisuus. Koska kaikilla laitoksilla on potentiaalisesti merkitystä järjestelmän kannalta, rahoitusvakauden säilyttämiseksi on ratkaisevan tärkeää, että viranomaisilla on mahdollisuus purkaa mikä tahansa laitos. Perusoikeuskirjan 16 artiklassa tarkoitettujen elinkeinovapauden kunnioittamiseksi viranomaisten harkintavalta olisi rajoitettava tarvittavaan, jotta laitoksen rakenne ja toiminnot voidaan yksinkertaistaa yksinomaan sen purkamismahdollisuuksien parantamiseksi. Lisäksi kaikkien tässä tarkoituksessa määrättävien toimenpiteiden olisi oltava unionin lainsäädännön mukaisia. Toimenpiteet eivät saisi olla suoraan eivätkä välillisesti kansalaisuuden perusteella syrjiviä, ja niiden perusteena olisi oltava erittäin tärkeä yleinen etu rahoitusvakauden säilyttämiseksi. Ei myöskään pitäisi tehdä enempää kuin se, mikä on tarpeen tavoiteltujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Määriteltäessä toteutettavia toimenpiteitä kriisinratkaisuviranomaisten olisi otettava huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1092/2010⁽¹⁾ perustetun Euroopan järjestelmäriskikomitean varoitukset ja suositukset.
- (30) Laitoksen tai konsernin purkamismahdollisuuden esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi ehdotetut toimet eivät saisi estää laitoksia käyttämästä niille Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa annettua sijoitustautumisoikeutta.
- (31) Elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmissa ei saisi olettaa, että käytettävissä on poikkeuksellista julkista rahoitustukea, eikä saattaa veronmaksajia tappioiden maksajiksi.
- (32) Tässä direktiivissä säädettyä konsernin käsittelyä elvytys- ja kriisinratkaisusuunnittelussa olisi sovellettava kaikkiin konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluviin laitosryhmiin, mukaan lukien ryhmät, joiden yritykset ovat keskenään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU⁽²⁾ 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitettussa suhteessa. Elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmissa olisi otettava huomioon asiaankuuluvan konsernin rahoitusrakenne, tekninen rakenne ja liiketoimintarakenne. Mikäli laaditaan yksittäisiä elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmia laitoksille, jotka ovat osa konsernia, asianomaisten viranomaisten olisi pyrittävä mahdollisuuksien mukaan yhdenmukaisuuteen konsernin muiden osien elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien kanssa.
- (33) Pääsääntöisesti konsernin elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmat olisi laadittava koko konsernin tasolla ja toimenpiteet määritellä emoyrityksenä toimivaa laitosta ja kaikkia konserniin kuuluvia yksittäisiä tytäryrityksiä varten. Kriisinratkaisukollegiossa toimivien asianomaisten viranomaisten olisi tehtävä kaikki voitavansa yhteisen päätöksen aikaansaamiseksi kyseisten suunnitelmien arvioinnista ja hyväksynnästä. Kuitenkin yksittäisissä tapauksissa, jolloin yksilöllinen elvytys- tai kriisinratkaisusuunnitelma on laadittu, konsolidointiryhmän valvojan arvioiman konsernin elvytysuunnitelman soveltamisalan tai konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen päättämän konsernin kriisinratkaisusuunnitelman soveltamisalan ei tulisi kattaa niitä konserniyhteisöjä, joita varten asianomaiset viranomaiset ovat arvioineet tai laatineet erilliset suunnitelmat.
- (34) Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmia laadittaessa olisi erityisesti otettava huomioon kriisinratkaisutoimien mahdollinen vaikutus kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joissa konserni toimii. Niiden jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaiset, joissa konsernilla on tytäryrityksiä, olisi otettava mukaan suunnitelman laadintaan.
- (35) Elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien olisi sisällettävä menettelyjä, joilla työntekijöiden edustajille annetaan tietoja ja heitä kuullaan tapauksen mukaan koko elvytys- ja kriisinratkaisuprosessien ajan. Soveltuvien osien olisi noudatettava työehtosopimuksia tai muita työmarkkinaosapuolten vahvistamia järjestelyjä sekä kansallisia ja unionin säännöksiä ammattiyhdistysten ja työntekijöiden edustajien osallistumisesta yrityksen rakenneuudistusprosesseihin.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1092/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietuystyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

- (36) Elvytys- ja kriisintarkkaisuun suunnitelmassa oleviin luottamuksellisiin tietoihin olisi sovellettava tässä direktiivissä säädettyjä luottamuksellisuutta koskevia säännöksiä, koska niiden sisältämät tiedot ovat arkaluonteisia.
- (37) Toimivaltaisten viranomaisten olisi toimitettava elvytysuunnitelmat ja kaikki niihin tehdyt muutokset asianomaisille kriisintarkkaisuviranomaisille, joiden puolestaan olisi toimitettava kriisintarkkaisuun suunnitelmien ja kaikki niihin tehdyt muutokset toimivaltaisille viranomaisille, jotta kaikki asianomaiset viranomaiset olisivat jatkuvasti ajan tasalla.
- (38) Rahoitustuen tarjoamista yhdeltä rajatylittävän konsernin yhteisöltä saman konsernin toiselle yhteisölle rajoitetaan nykyään eräissä jäsenvaltioissa monilla kansallisen lainsäädännön säännöksillä. Kyseisten säännösten tarkoituksena on suojata kunkin yhteisön velkojia ja osakkeenomistajia. Niissä ei kuitenkaan oteta huomioon saman konsernin yhteisöjen keskinäistä riippuvuutta. Tämän vuoksi on aiheellista määritellä, missä olosuhteissa rahoitustukea voidaan siirtää rajatylittävän laitostyöryhmän eri yhteisöjen kesken tarkoituksena varmistaa koko ryhmän rahoitusvakausta vaarantamatta tukea tarjoavan konserniyhteisön maksuvalmiutta tai vakavaraisuutta. Konserniyhteisöjen keskinäisen rahoitustuen olisi oltava vapaaehtoista ja siihen olisi sovellettava asianmukaisia suojatoimia. On asianmukaista, että jäsenvaltiot eivät aseta suoraan tai välillisesti sijoittautumisvapauden käytön ehdoksi sitä, että on olemassa sopimus rahoitustuen antamisesta. Tämän direktiivin säännökset konsernin sisäisestä rahoitustuesta eivät vaikuta laitosten välisiin sopimuksellisiin tai lainmukaisiin takausjärjestelyihin, joilla suojataan niihin osallistuvia laitoksia vastata-kausten ja vastaavien järjestelyjen avulla. Jos toimivaltainen viranomainen rajoittaa konsernin sisäistä rahoitustukea tai kieltää sen ja jos konsernin elvytysuunnitelmassa viitataan konsernin sisäiseen rahoitustukeeseen, tällainen kieltäminen tai rajoitus olisi katsottava olennaiseksi muutokseksi elvytysuunnitelman tarkistamiseksi.
- (39) Tässä direktiivissä säädetyissä elvytysvaiheissa ja varhaisen tilanteeseen puuttumisen vaiheissa osakkeenomistajilla olisi edelleen oltava täysi vastuu laitoksesta ja täysi määräysvalta siinä paitsi silloin, kun toimivaltainen viranomainen on nimittänyt väliaikaisen hallinnonhoitajan. Niillä ei enää pitäisi olla tällaista vastuuta, kun laitos on asetettu kriisintarkkaisuun.
- (40) Rahoitusvakauden säilyttämiseksi on tärkeää, että toimivaltaiset viranomaiset kykenevät korjaamaan laitoksen rahoitus- ja taloustilanteen heikkenemisen ennen laitoksen päättymistä tilanteeseen, jossa viranomaisilla ei ole muuta vaihtoehtoa kuin laitoksen purkaminen. Tätä varten toimivaltaisille viranomaisille olisi myönnettävä valtuudet toimia varhaisessa vaiheessa, mukaan lukien valtuudet nimittää väliaikainen hallinnonhoitaja, joka joko korvaa laitoksen ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon tai työskentelee tilapäisesti niiden kanssa. Väliaikaisen hallinnonhoitajan olisi käytettävä kaikkia saamiaan valtuuksiaan niin, että edistetään ratkaisuja laitoksen taloudellisen tilanteen korjaamiseksi. Väliaikaisen hallinnonhoitajan asettamisella ei kuitenkaan saisi tarpeettomasti kajoeta unionin tai kansalliseen yhtiölakiin perustuviin osakkeenomistajien tai omistajien oikeuksiin tai menettelyllisiin velvoitteisiin, ja siinä olisi noudatettava sijoittajansuojan liittyviä unionin ja jäsenvaltioiden kansainvälisiä velvoitteita. Varhaisten toimenpiteiden valtuuksiin tulisi sisällyttää direktiivissä 2013/36/EU jo säädetyt valtuudet sellaisia tilanteita varten, joissa ei ole kysymys varhaisista toimenpiteistä, sekä sellaisia muita tilanteita varten, joissa nämä valtuudet katsotaan tarpeelliseksi laitoksen taloudellisen vakauden ennalleen palauttamiseksi.
- (41) Kriisintarkkaisuohjelmassa olisi huolehdittava siitä, että kriisintarkkaisuun asettaminen tapahtuu ajoissa ennen kuin rahoituslaitoksen tase osoittaa sen olevan maksukyvytön ja ennen kuin kaikki oma pääoma on kokonaisuudessaan huvennut. Kriisintarkkaisuun olisi käynnistettävä, kun toimivaltainen viranomainen kriisintarkkaisuviranomaisista kuultuaan toteaa, että laitos on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu ja tässä direktiivissä määritellyt vaihtoehtoiset toimenpiteet ehkäisisivät kohtuullisessa ajassa tällaisen kaatumisen. Jäsenvaltiot voivat poikkeuksellisesti säätää, että toimivaltaisen viranomaisen lisäksi myös kriisintarkkaisuviranomainen voi toimivaltaista viranomaisista kuultuaan todeta, että laitos on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu. Sitä, ettei laitos täytä toimilupaedellytyksiä, ei saisi sellaisenaan käyttää kriisintarkkaisuun asettamisen perusteena, erityisesti jos laitos on tai todennäköisesti on edelleen elinkelpoinen. Laitoksen olisi katsottava olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, kun se rikkoo tai todennäköisesti lähitulevaisuudessa rikkoo toimiluvan voimassaolon jatkamiselle asetettuja vaatimuksia, kun laitoksen varat ovat tai todennäköisesti lähitulevaisuudessa ovat pienemmät kuin sen velat, kun laitos ei kykene tai on todennäköisesti lähitulevaisuudessa kykenemätön maksamaan velkojiaan eräpäivään mennessä tai kun laitos pyytää poikkeuksellista julkista rahoitustukea, tässä direktiivissä säädetyistä erityistapauksista lukuun ottamatta. Sitä, että laitos tarvitsee maksuvalmiusapua keskuspankilta, ei saisi sellaisenaan katsoa riittäväksi näytöksi siitä, että laitos ei kykene tai on lähitulevaisuudessa kykenemätön maksamaan velkojiaan eräpäivään mennessä.

Jos tämä järjestely on valtion takaama, järjestelyn käyttöön oikeutettuun laitokseen olisi sovellettava valtiontukikehystä. Rahoitusvakauden säilyttämiseksi, erityisesti koko järjestelmän likviditeettivajeen tapauksessa, keskuspankkien tarjoamille maksuvalmiusjärjestelyille tai hiljattain liikkeeseen lasketuille veloille jäsenvaltion vakavan taloudellisen häiriötilan korjaamiseksi myönnettyt valtion takaukset eivät saisi käynnistää kriisinratkaisukehysten käyttöä edellyttäen, että tietyt ehdot täyttyvät. Valtion takaustoimenpiteet olisi hyväksyttävä valtiontukikehysten mukaisesti, eivätkä ne saisi olla osa laajempaa tukipakettia, minkä lisäksi takaustoimenpiteiden käyttö olisi rajoitettava tiukasti ajallisesti. Jäsenvaltioiden takaukset oman pääoman ehtoisille vastuille on kielletty. Kun jäsenvaltio tarjoaa takausta muille hiljattain liikkeeseen lasketuille veloille kuin omalle pääomalle, sen olisi varmistettava, että laitos maksaa takauksesta riittävän korvauksen. Poikkeuksellisen julkisen rahoitustuen myöntämisen ei tulisi käynnistää kriisinratkaisua myöskään silloin, kun jäsenvaltio turvaustoimenpiteenä sijoittaa pääomavaatimuksensa täyttävän laitoksen omaan pääomaan, mukaan lukien julkisesti omistetut laitokset. Näin voi olla esimerkiksi silloin, kun laitosta vaaditaan hankkimaan uutta pääomaa skenaarioperusteisen stressitestin tuloksen johdosta tai sellaisen makrotason valvonnan vakaudesta vastaavien viranomaisten toteuttaman vastaavan toimenpiteen tuloksen johdosta, johon sisältyy rahoitusvakauden säilyttämiseksi järjestelmäkriisin yhteydessä asetettu vaatimus, mutta laitos ei kykene hankkimaan pääomaa yksityisesti markkinoilta. Laitoksen ei pitäisi katsoa olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan yksinomaan sillä perusteella, että sille on myönnetty poikkeuksellista julkista rahoitustukea ennen tämän direktiivin voimaantuloa. Keskuspankkien tarjoamien maksuvalmiusjärjestelyjen, kuten hätärahoitusjärjestelyjen, käyttö saattaa olla valtiontukikehysten mukaista valtiontukea.

- (42) Rajatylittävää toimintaa harjoittavan konsernin kriisinratkaisutoimissa olisi otettava huomioon kriisinratkaisun mahdollinen vaikutus kaikissa jäsenvaltioissa, joissa laitos tai konserni toimii.
- (43) Kriisinratkaisuviranomaisten valtuuksia olisi sovellettava myös holdingyhtiöihin, jos sekä holdingyhtiö että jokin joko unionissa tai kolmannessa maassa tytäryrityksenä toimiva laitos ovat lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvat. Lisäksi myös siinä tapauksessa, että holdingyhtiö ei ehkä ole lähellä kaatumista tai ei todennäköisesti kaadu, kriisinratkaisuviranomaisten valtuuksia olisi sovellettava holdingyhtiöön, jos yksi tai useampi tytäryrityksenä toimiva laitos täyttää kriisinratkaisuedellytykset tai kolmannessa maassa toimiva laitos täyttää kriisinratkaisuedellytykset kyseisessä kolmannessa maassa ja kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien soveltaminen holdingyhtiöön on välttämätöntä yhden tai useamman siihen kuuluvan tytäryrityksen kriisinratkaisua tai koko konsernin kriisinratkaisua varten.
- (44) Mikäli laitos on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten käytettävissä olisi oltava vähimmäistasolla yhdenmukaistetut kriisinratkaisuvälineet ja -valtuudet. Niiden käytössä olisi noudatettava yhteisiä edellytyksiä, tavoitteita ja yleisiä periaatteita. Kun kriisinratkaisuviranomainen on tehnyt päätöksen laitoksen asettamisesta kriisinratkaisuun, tavanomaisten maksukyvyttömyysmenettelyjen käyttö olisi suljettava pois, paitsi jos ne on tarpeen yhdistää kriisinratkaisuvälineiden käyttöön ja kyse on kriisinratkaisuviranomaisen aloitteesta. Jäsenvaltioiden olisi voitava antaa kriisinratkaisuviranomaisille tässä direktiivissä niille annettujen valtuuksien ja välineiden lisäksi myös muita valtuuksia ja välineitä. Näiden lisävälineiden ja -valtuuksien käytön olisi kuitenkin oltava johdonmukaista tässä direktiivissä säädettyjen kriisinratkaisuperiaatteiden ja kriisinratkaisutavoitteiden kanssa. Tällaisten välineiden tai valtuuksien käyttö ei saisi varsinkaan vaikuttaa rajatylittävien konsernien tehokkaaseen kriisinratkaisuun.
- (45) Moraalirikon välttämiseksi lähellä kaatumista olevan laitoksen olisi koostaan tai sidoksistaan riippumatta voitava poistua markkinoilta järjestelmähäiriöitä aiheuttamatta. Lähellä kaatumista oleva laitos olisi periaatteessa likvidoitava tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tapahtuva likvidaatio saattaa kuitenkin vaarantaa rahoitusvakauden, keskeyttää kriittisten toimintojen suorittamisen ja heikentää tallettajien suojaa. Tällöin on erittäin todennäköistä, että laitoksen asettaminen kriisinratkaisuun ja kriisinratkaisuvälineiden käyttö tavanomaisiin maksukyvyttömyysmenettelyihin turvautumisen sijasta olisi yleisen edun mukaista. Kriisinratkaisun tavoitteena olisi tämän vuoksi oltava kriittisten toimintojen jatkuvuuden varmistaminen, rahoitusvakauteen kohdistuvien haittavaikutusten välttäminen ja julkisten varojen suojaaminen huolehtimalla siitä, että lähellä kaatumista olevat laitokset turvautuvat poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen mahdollisimman vähän, sekä suojattujen tallettajien ja sijoittajien sekä asiakkaiden varojen ja rahojen suojaaminen.
- (46) Lähellä kaatumista olevan laitoksen likvidaatiota tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä olisi aina harkittava ennen kriisinratkaisuvälineiden käyttöä. Lähellä kaatumista olevan laitoksen toiminnan jatkuvuutta olisi kriisinratkaisuvälineiden avulla ylläpidettävä niin paljon kuin mahdollista yksityisin varoin. Tähän voidaan päästä joko myymällä laitos yksityisen sektorin ostajalle tai sulauttamalla se sellaiseen taikka tekemällä laitoksen velkaan alaskirjaus tai muuntamalla sen velka omaksi pääomaksi pääomapohjan vahvistamiseksi.

- (47) Käyttäessään kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia kriisinratkaisuviranomaisten olisi kaikin asianmukaisin toimenpitein varmistettava, että kriisinratkaisutoimi toteutetaan tiettyjen periaatteiden mukaisesti, muun muassa siten, että osakkeenomistajat ja velkojat kantavat asianmukaisen osuuden tappioista, johto tulisi periaatteessa vaihtaa, laitoksen kriisinratkaisun kustannukset jäävät mahdollisimman pieniksi ja samaan luokkaan kuuluvia velkojia kohdellaan yhtäläisesti. Erityisesti silloin, jos samaan luokkaan kuuluvia velkojia kohdellaan eri tavoin kriisinratkaisutoimen yhteydessä, tällaisen erilaisen kohtelun olisi oltava yleisen edun kannalta perusteltua eikä se saisi olla suoraan eikä välillisesti kansalaisuuden perusteella syrjivää. Kun kriisinratkaisuvälineiden käyttöön liittyy valtiontuen myöntäminen, toimia olisi arvioitava sovellettavien valtiontukisääntöjen mukaisesti. Valtiontukea voi olla muun muassa kriisinratkaisu- tai talletussuojarahastojen käyttö apuna lähellä kaatumista olevien laitosten kriisinratkaisussa.
- (48) Käyttäessään kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia kriisinratkaisuviranomaisten olisi tapauksen mukaan pidettävä työntekijöiden edustajat ajan tasalla ja kuultava heitä. Työehtosopimuksia ja muita työmarkkinaosapuolten vahvistamia järjestelyjä olisi tällöin soveltuvin osin noudatettava kaikin puolin.
- (49) Osakkeenomistajien ja velkojien oikeuksien rajoitusten olisi oltava sopusoinnussa perusoikeuskirjan 52 artiklan kanssa. Tämän vuoksi kriisinratkaisuvälineitä olisi käytettävä vain sellaisiin laitoksiin, jotka ovat lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvat, ja ainoastaan silloin, kun tämä on välttämätöntä rahoitusvakaustavoitteen vuoksi yleisen edun nimissä. Kriisinratkaisuvälineitä olisi käytettävä erityisesti silloin, kun laitosta ei voida likvidoida tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, koska tämä vaarantaisi rahoitusjärjestelmän vakauden ja koska kriisinratkaisutoimet ovat välttämättömiä järjestelmän kannalta tärkeiden toimintojen siirtämiseksi ja jatkamiseksi nopeasti, ja silloin, kun ei voida kohtuudella turvautua mihinkään vaihtoehtoiseen yksityisen sektorin ratkaisuun, kuten nykyisiltä osakkeenomistajilta tai joltakin kolmannelta osapuolelta saatavaan pääomankorotukseen, joka riittäisi palauttamaan laitoksen täyden elinkelpoisuuden. Lisäksi kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia käytettäessä olisi otettava huomioon suhteellisuusperiaate ja laitoksen oikeudellisen muodon erityispiirteet.
- (50) Puuttuminen omistusoikeuteen ei saisi olla suhteetonta. Kyseeseen tulevat osakkeenomistajat ja velkojat eivät saisi kärsiä suurempia tappioita kuin niille olisi aiheutunut, jos laitos olisi likvidoitu kriisinratkaisupäätöksen tekemisen ajankohtana. Siinä tapauksessa, että osa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varoista siirtyy yksityiselle ostajalle tai omaisuudenhoidoyhtiölle, jäljelle jäävä osa kriisinratkaisun kohteena olevasta laitoksesta olisi likvidoitava tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Laitoksen likvidaatiomenettelyyn jäävien osakkeenomistajien ja velkojien suojelemiseksi heillä olisi oltava oikeus saada suorituksina tai korvauksina saamisistaan likvidaatiomenettelyssä vähintään se, minkä he arvion mukaan olisivat saaneet, jos koko laitos olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.
- (51) Jotta osakkeenomistajien ja velkojien oikeus suojattaisiin, olisi vahvistettava selkeät veloitteet kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen ja velkojen arvostusta varten ja tämän direktiivin nojalla vaadituissa tapauksissa sen kohtelun arvostusta varten, jonka osakkeenomistajat ja velkojat olisivat saaneet, jos laitos olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Tämän arvostuksen tekeminen olisi voitava aloittaa jo toimenpiteiden varhaisvaiheessa. Ennen kriisinratkaisutoimen toteuttamista olisi suoritettava laitoksen varojen ja velkojen oikeudenmukainen ja realistinen arvostus. Tähän arvostukseen olisi voitava hakea muutosta ainoastaan yhdessä kriisinratkaisupäätöksen kanssa. Lisäksi tämän direktiivin nojalla vaadituissa tapauksissa olisi kriisinratkaisuvälineiden soveltamisen jälkeen tehtävä jälkikäteisvertailu, jossa verrataan osakkeenomistajien ja velkojien tosiasialisesti saamaa kohtelua kohteluun, jonka he olisivat saaneet tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Jos todetaan, että osakkeenomistajat ja velkojat ovat saaneet suorituksina tai korvauksina saamisistaan vähemmän kuin he olisivat saaneet tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, heillä olisi tämän direktiivin nojalla vaadituissa tapauksissa oltava oikeus saada kyseinen erotus. Kriisinratkaisutoimia edeltävästä arvostuksesta poiketen kyseisen vertailun tulokseen olisi voitava hakea muutosta erikseen kriisinratkaisupäätöksestä. Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti päättää menettelystä, jonka mukaisesti ne maksavat mahdollisesti todetun erotuksen osakkeenomistajille ja velkojille. Tämä mahdollinen erotus olisi maksettava tämän direktiivin mukaisesti perustettavista rahoitusjärjestelyistä.
- (52) On tärkeää, että tappiot kirjataan laitoksen kaaduttua. Lähellä kaatumista olevien laitosten varojen ja velkojen arvostuksen olisi perustuttava oikeudenmukaisiin, varovaisiin ja realistisiin oletuksiin hetkellä, jolloin kriisinratkaisuvälineet otetaan käyttöön. Laitoksen taloudellinen tila ei kuitenkaan saisi arvostuksessa vaikuttaa velkojen arvoon. Asian kiireellisyys vuoksi kriisinratkaisuviranomaisilla olisi oltava mahdollisuus arvostaa lähellä kaatumista olevan laitoksen varat ja velat pikaisesti. Arvostuksen olisi oltava tilapäinen ja sitä olisi käytettävä siihen saakka, kun

riippumaton arvostus on tehty. Arvostusmenetelmiä koskevien EPV:n sitovien teknisten standardien olisi muodostettava periaatteellinen kehys, jota käytetään tällaisia arvostuksia tehtäessä, ja niissä olisi sallittava kriisinratkaisuviranomaisten ja riippumattomien arvostajien käyttöä tarvittaessa erilaisia erityismenetelmiä.

- (53) Nopea ja koordinoitu toiminta on välttämätöntä, jotta säilytetään markkinoiden luottamus ja estetään mahdollisimman pitkälle häiriöiden leviäminen. Kun laitoksen katsotaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan eikä voida kohtuudella ennakoida, että laitoksen kaatuminen olisi estettävissä kohtuullisessa ajassa millään vaihtoehtoisella yksityisen sektorin toimella tai valvontatoimella, kriisinratkaisuviranomaiset eivät saisi viivytellä asianmukaisen ja koordinoitun yleisen edun mukaisen kriisinratkaisutoimen toteuttamisessa. Olosuhteissa, joissa laitos voi kaatua, kriisinratkaisuviranomaisten olisi erityisesti ottaen huomioon tilanteen mahdollisen kiireellisyyden voitava toteuttaa kriisinratkaisutoimia ilman, että niiden täytyisi ensin käyttää valtuuksia, jotka liittyvät varhaiseen tilanteeseen puuttumiseen.
- (54) Kriisinratkaisuviranomaisten olisi kriisinratkaisutoimia toteuttaessaan otettava huomioon kriisinratkaisusuunnitelmien mukaiset toimet ja noudatettava niitä, paitsi jos kriisinratkaisuviranomaiset arvioivat kulloistenkin olosuhteiden perusteella, että kriisinratkaisutavoitteet saavutetaan tehokkaammin toteuttamalla muita kuin kriisinratkaisusuunnitelman mukaisia toimia.
- (55) Kriisinratkaisuvälineet olisi otettava käyttöön ennen mahdollista laitokselle julkiselta sektorilta tulevaa pääomanlisyästä tai vastaavaa poikkeuksellista julkista rahoitustukea, jollei tässä direktiivissä nimenomaisesti toisin säädetä. Tämä ei kuitenkaan saisi estää talletussuojajärjestelmistä tai kriisinratkaisurahastoista saatavien varojen käyttöä sellaisten tappioiden kattamiseksi, jotka olisivat muutoin aiheutuneet suojatuille tallettajille tai harkinnanvaraisesti poissuljetuille velkojille. Tällöin poikkeuksellista julkista rahoitustukea, kriisinratkaisurahastoja tai talletussuojajärjestelmiä olisi käytettävä apuna lähellä kaatumista olevien laitosten kriisinratkaisussa asiaankuuluvien valtioneuvoston sääntöjen mukaisesti.
- (56) Rahoitusmarkkinoiden ongelmilla, jotka juontuvat koko järjestelmän laajuisista tapahtumista, voisi olla haittavaikutuksia unionin taloudelle ja unionin kansalaisille. Kriisinratkaisuvälineet olisivatkin suunniteltava toimimaan asianmukaisesti hyvin monenlaisissa eri skenaarioissa, jotka suureksi osaksi eivät ole ennakoitavissa, ja olisi otettava huomioon, että yksittäisen laitoksen kriisi ja laajempi koko järjestelmää koskeva pankkialan kriisi voivat erota toisistaan.
- (57) Komission olisi julkisyhteisöjen vakausvälineitä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan mukaisesti valtioneuvoston arvioitavana erikseen sitä, rikkovatko ilmoitetut julkisyhteisöjen vakausvälineet joitakin asiaan liittyviä unionin oikeuden säännöksiä, mukaan lukien tämän direktiivin mukainen vaatimus siitä, että vähintään 8 prosenttia tappioista on oltava katettuna, ja sitä, onko kyseessä erittäin epätavallinen järjestelmäkriisitilanne, joka oikeuttaa tämän direktiivin mukaisten välineiden käytön, samalla kun varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti tämä arviointi olisi tehtävä ennen kuin julkisyhteisöjen vakausvälineitä käytetään.
- (58) Julkisyhteisöjen vakausvälineiden soveltamisen olisi keskipitkällä aikavälillä oltava finanssipoliittisesti neutraalia.
- (59) Kriisinratkaisuvälineisiin olisi sisällytettävä mahdollisuus myydä kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen liiketoiminta tai osakkeita, perustaa omaisuudenhoitoyhtiö, erottaa lähellä kaatumista olevan laitoksen hyvälaatuiset omaisuusserät arvoltaan alentuneista tai heikotuottoisista omaisuusseristä ja tehdä lähellä kaatumista olevan laitoksen osakkeenomistajien ja velkojien velkakirjojen arvon alaskirjaus.
- (60) Mikäli kriisinratkaisuvälineitä on käytetty laitoksen järjestelmän kannalta tärkeiden palvelujen tai elinkelpoisen liiketoiminnan siirtämiseen terveelle yhteisölle, esimerkiksi yksityisen sektorin ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiölle, laitoksen jäljelle jäävä osa olisi selvitettävä asianmukaisessa määräajassa ottaen huomioon lähellä kaatumista olevan laitoksen mahdollinen tarve tarjota palveluja tai tukea ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiölle, jotta tämä pystyy suorittamaan siirron yhteydessä hankkimiaan toimintoja tai palveluja.

- (61) Turvautuessaan liiketoiminnan myyntiin viranomaisilla olisi oltava mahdollisuus toteuttaa laitoksen tai sen liiketoiminnan osien myynti yhdelle tai useammalle ostajalle ilman osakkeenomistajien suostumusta. Liiketoiminnan myynnin yhteydessä viranomaisten olisi tehtävä järjestelyjä markkinoidakseen laitosta tai sen liiketoiminnan osia avoimella, läpinäkyvällä ja syrjimättömällä tavalla pyrkien mahdollisuuksien mukaan maksimoimaan myyntihinnan. Jos tällainen menettely ei ole mahdollinen asian kiireellisyyden vuoksi, viranomaisten olisi toteutettava toimenpiteitä kilpailuun ja sisämarkkinoihin kohdistuvien haitallisten vaikutusten torjumiseksi.
- (62) Kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen tai velkojen siirrosta liiketoimintaa myytäessä mahdollisesti saatava nettotuotto olisi kohdennettava likvidaatiomenettelyyn jäävän laitoksen hyödyksi. Kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen liikkeeseen laskemien osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien siirrosta liiketoimintaa myytäessä mahdollisesti saatava nettotuotto olisi kohdennettava näiden osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien omistajien hyödyksi. Tuottoa laskettaessa siitä olisi vähennettävä laitoksen kaatumisesta ja kriisinratkaisuprosessista aiheutuneet kustannukset.
- (63) Jotta liiketoiminta voitaisiin myydä oikea-aikaisesti ja suojata rahoitusvakautta, määräosuuden ostavan ostajan arviointi olisi tehtävä ajoissa siten, ettei liiketoiminnan myynti viivästy, tämän direktiivin mukaisesti ja poiketen direktiivissä 2013/36/EU ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/65/EU⁽¹⁾ säädetyistä aikarajoista ja menettelyistä.
- (64) Lähellä kaatumista olevan laitoksen markkinointiin sekä mahdollisten ostajien kanssa ennen liiketoiminnan myyntiä käytäviin neuvotteluihin liittyvät tiedot ovat todennäköisesti järjestelmän kannalta tärkeitä tietoja. Rahoitusvakauden varmistamiseksi on tärkeää, että näiden tietojen julkistamista yleisölle, mitä edellytetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 596/2014⁽²⁾, voidaan lykätä markkinoiden väärinkäyttöä estävässä järjestelmässä sallitun määrärajan puitteissa laitoksen kriisinratkaisun suunnitteluun ja jäsentelyyn tarvittavan ajan.
- (65) Omaisuudenhoitoyhtiö on yhden tai useamman viranomaisen kokonaan tai osittain omistama tai yhden tai useamman viranomaisen määräysvallassa oleva laitos, jonka päätarkoituksena olisi sen varmistaminen, että olennaisia rahoituspalveluja tarjotaan lähellä kaatumista olevan laitoksen asiakkaille vastakin ja että olennaiset rahoitusalan toiminnot toimivat edelleen. Omaisuudenhoitoyhtiötä olisi johdettava elinkelpoisuuden ja toiminnan jatkuvuuden pohjalta, ja se olisi palautettava markkinoille asianmukaisten edellytysten täytyessä ja tässä direktiivissä säädetyssä määrääjässä tai likvidoitava, jos se ei ole elinkelpoinen.
- (66) Varojen erottelun avulla viranomaisten olisi pystyttävä siirtämään kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varat, oikeudet tai velat erilliseen yksikköön. Tätä mahdollisuutta olisi käytettävä ainoastaan muiden välineiden kanssa, jotta estetään lähellä kaatumista olevan laitoksen aiheuton kilpailu.
- (67) Tehokkaassa kriisinratkaisujärjestelyssä olisi minimoitava lähellä kaatumista olevan laitoksen kriisinratkaisusta veronmaksajille aiheutuvat kustannukset. Siinä olisi varmistettava, että järjestelmän kannalta merkittävien laitosten kriisinratkaisusta voidaan huolehtia vaarantamatta rahoitusvakautta. Velkakirjojen arvon alaskirjauksella saavutetaan tämä tavoite varmistamalla, että lähellä kaatumista olevan laitoksen osakkeenomistajat ja velkojat kärsivät asianmukaiset tappiot ja kantavat asianmukaisen osan kustannuksista, joita laitoksen kaatumisesta aiheutuu. Velkakirjojen arvon alaskirjaus kannustaa näin ollen tehokkaammin laitosten osakkeenomistajia ja velkojia seuraamaan laitoksen kuntoa normaaliolosuhteissa ja vastaa finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän suositusta, että lakisääteiset valtuudet velkakirjojen arvon alaskirjauksiin ja muuntamiseen sisällytettäisiin kriisinratkaisukehykseen täydentävänä vaihtoehtona yhdessä muiden kriisinratkaisuvälineiden kanssa.
- (68) Jotta kriisinratkaisuviranomaiset voivat toimia riittävän joustavasti kohdentaakseen tappiot velkojille erilaisissa olosuhteissa, on aiheellista, että viranomaiset pystyvät käyttämään velkakirjojen arvon alaskirjausta sekä silloin, kun tavoitteena on huolehtia lähellä kaatumista olevan laitoksen kriisinratkaisusta toiminnan jatkuvuutta silmällä pitäen – mikäli laitoksen elinkelpoisuuden palauttaminen on realistinen tavoite –, että silloin, kun järjestelmän kannalta tärkeät palvelut siirretään omaisuudenhoitoyhtiöön ja laitoksen jäljelle jäävä osa lakkaa toimimasta ja likvidoidaan.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (ks. tämän virallisen lehden s. 349).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 596/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, markkinoiden väärinkäytöstä (markkinoiden väärinkäyttöasetus) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY ja komission direktiivien 2003/124/EY, 2003/125/EY ja 2004/72/EY kumoamisesta (ks. tämän virallisen lehden s. 1).

- (69) Kun velkakirjojen arvon alaskirjausta käytetään lähellä kaatumista olevan laitoksen pääomapohjan vahvistamiseksi, jotta se pystyisi jatkamaan toimintaansa edelleen, velkakirjojen arvon alaskirjauksen avulla tapahtuvaan kriisinratkaisuun olisi liitettävä johdon vaihto, paitsi jos johdon jatkaminen tehtävässään on asianmukaista ja tarpeen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi, sekä laitoksen ja sen toimintojen uudelleenjärjestely niin, että oikaistaan ongelmiin johtaneet syyt. Uudelleenjärjestely olisi toteutettava liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman avulla. Näiden suunnitelmien olisi soveltuvin osin oltava yhteensopivia rakenneuudistussuunnitelman kanssa, joka laitoksen on toimitettava komissiolle valtioneuvoston mukaisesti. Laitoksen pitkän aikavälin elinkelpoisuuden palauttamiseen tähtävien toimien lisäksi suunnitelmassa olisi erityisesti esitettävä toimet, joilla huolehditaan tuen rajaamisesta vähimmäistasoiseen taakanjakoon sekä kilpailun vääristymisen rajoittamisesta.
- (70) Velkakirjojen arvon alaskirjausta ei ole aiheellista käyttää saamisiin niiltä osin kuin niiden vakuudeksi on annettu pantti tai kiinnitys tai ne ovat muulla tavoin vakuudellisia. Jotta velkakirjojen arvon alaskirjaus saavuttaa tehokkaasti tavoitteensa, on suotavaa, että sitä voidaan käyttää lähellä kaatumista olevan laitoksen vakuudettomiin velkoihin mahdollisimman laajalti. On kuitenkin asianmukaista rajata tietyntyyppiset vakuudettomat velat alaskirjauksen soveltamisalan ulkopuolelle. Suojattujen talletusten haltijoiden suojaamiseksi velkakirjojen arvon alaskirjausta ei pitäisi soveltaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/49/EU⁽¹⁾ nojalla turvattuihin talletuksiin. Kriittisten toimintojen jatkuvuuden varmistamiseksi velkakirjojen arvon alaskirjausta ei pitäisi soveltaa tiettyihin lähellä kaatumista olevan laitoksen henkilöstön saamisiin eikä kaupallisiin saamisiin, jotka liittyvät laitoksen päivittäisessä toiminnassa kriittisiin hyödykkeisiin ja palveluihin. Jotta ei kajottaisi eläkeoikeuksiin ja eläkesäätiöiden ja eläkkeiden edunvalvojen omistamiin ja niiden valvomiin eläkemääriin, velkakirjojen arvon alaskirjausta ei pitäisi soveltaa lähellä kaatumista olevan laitoksen velkoihin, joiden edunsaajana on eläkejärjestelmä. Velkakirjojen arvon alaskirjausta olisi kuitenkin sovellettava silloin kun velat liittyvät muuttuviin palkkioihin perustuviin eläke-etuihin, jotka eivät perustu työehtosopimuksiin, sekä riskinottoa edellyttävissä tehtävissä toimivien palkkion muuttuvaan osaan. Järjestelmäriskin pienentämiseksi velkakirjojen arvon alaskirjausta ei pitäisi soveltaa maksujärjestelmiin osallistumisesta johtuviin velkoihin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle seitsemän päivää, eikä velkoihin, joiden edunsaajana on laitos, samaan konserniin kuuluvia yhteisöjä lukuun ottamatta, ja joiden alkuperäinen maturiteetti on alle seitsemän päivää.
- (71) Koska suojattujen tallettajien suojeleminen on yksi kriisinratkaisun tärkeimmistä tavoitteista, velkakirjojen arvon alaskirjausta ei pitäisi soveltaa suojattuihin talletuksiin. Talletussuojajärjestelmän olisi kuitenkin osallistuttava kriisinratkaisuprosessin rahoitukseen kattamalla tappiot siltä osin kuin sille olisi aiheutunut nettotappioita sen jälkeen kun se olisi suorittanut korvauksia tallettajille tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Velkakirjojen arvon alaskirjausvaltuuksien käyttö varmistaisi, että tallettajien talletukset ovat jatkuvasti heidän saatavillaan vähintään talletussuojan tasoon asti, mikä on pääsyy siihen, että talletussuojajärjestelmät on otettu käyttöön. Jos talletussuojajärjestelmien osallistumista ei otettaisi huomioon näissä tapauksissa, muodostaisi tämä aiheettoman edun suhteessa muihin velkoihin, joihin sovellettaisiin kriisinratkaisuviranomaisen valtuuksia.
- (72) Kriisinratkaisuviranomaisten olisi voitava rajata velat kokonaan tai osittain velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisen ulkopuolelle joukossa tapauksia, kuten silloin, kun näiden velkojen osalta ei ole mahdollista suorittaa alaskirjausta kohtuullisessa ajassa, ulkopuolelle rajaaminen on ehdottoman välttämätöntä ja oikeasuhteista kriittisten toimintojen ja ydinliiketoiminta-alueiden jatkuvuuden varmistamiseksi tai alaskirjauksen soveltaminen velkoihin johtaisi kyseisten velkojen arvon sellaiseen alentumiseen, että siitä muille velkojille koituvat tappiot olisivat suuremmat kuin jos kyseiset velat rajattaisiin alaskirjauksen ulkopuolelle. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi voitava rajata velat kokonaan tai osittain velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisen ulkopuolelle, jos se on tarpeen, jotta vältetään häiriöiden ja rahoitusalan epävakauden leviäminen, joka voisi aiheuttaa vakavia häiriöitä jonkin jäsenvaltion talouteen. Näitä arvioita tehdessään kriisinratkaisuviranomaisten olisi otettava huomioon sellaiset velkojen arvon mahdollisen alaskirjauksen seuraukset, jotka aiheutuisivat luonnollisten henkilöiden sekä mikro-yritysten ja pienten ja keskisuurten yritysten hallussa olevista suojakelpoisista talletuksista silloin, kun nämä talletukset ylittävät direktiivissä 2014/49/EU säädetyt talletussuojan tason.
- (73) Jos tällaisia ulkopuolelle rajaamisia sovelletaan, muiden hyväksyttävien velkojen arvon alaskirjauksen tai muuntamisen tasoa voidaan korottaa kyseisten ulkopuolelle rajaamisen ottamiseksi huomioon edellyttäen, että noudatetaan periaatetta, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä huonompaan asemaan kuin tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Jos tappioita ei voida siirtää muille velkojille, kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyllä voidaan antaa kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle rahoitusta tietyn tiukoin ehdoin, joihin kuuluu muun muassa vaatimus siitä, että tappioihin, jotka edustavat vähintään 8:aa prosenttia velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan lukien, on jo katettu, ja kriisinratkaisurahastosta annettu rahoitus rajataan enintään 5 prosenttiin velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan lukien, tai kriisinratkaisurahaston käytettävissä oleviin varoihin ja määrään, joka voidaan periä jälkikäteen suoritettavina rahoitusosuuksina kolmen vuoden aikana.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (ks. tämän virallisen lehden s. 149).

- (74) Poikkeuksellisissa tilanteissa, joissa velat on rajattu velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisen ulkopuolelle ja kriisinratkaisurahastoa on näiden velkojen sijasta käytetty alaskirjaukseen sallittuun ylärajaan asti, kriisinratkaisuviranomaisen olisi voitava pyrkiä saamaan rahoitusta vaihtoehtoisista rahoituslähteistä.
- (75) Vähimmäismäärä tappioiden kattamiseen osallistumiselle ja pääomapohjan vahvistamiselle, jota sovelletaan 8 prosenttiin velkojen kokonaismäärästä, oma pääoma mukaan lukien, tai tarvittaessa 20 prosenttiin riskipainotetuista varoista, olisi laskettava tämän direktiivin mukaisen kriisinratkaisua varten tapahtuvan arvostuksen perusteella. Näihin prosenttimääriin ei pitäisi sisällyttää aikaisempia tappioita, jotka osakkeenomistajat jo ovat kattaneet vähentämällä omia varoja ennen 30 artiklan mukaista arvostusta.
- (76) Minkään tässä direktiivissä ei pitäisi velvoittaa jäsenvaltioita rahoittamaan kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjä yleisen talousarvion varoista.
- (77) Kriisinratkaisuviranomaisten olisi käytettävä velkakirjojen arvon alaskirjausta niin, että säilytetään velkojen tasa-vertainen kohtelu ja lakisääteinen maksunsaantijärjestys sovellettavan maksukyvyttömyyslainsäädännön nojalla, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä. Tappiot olisi ensin katettava omiin varoihin perustuvilla pääomainstrumenteilla ja kohdennettava osakkeenomistajiin joko osakkeiden mitätöimisen tai siirron tai voimakkaan laimentamisen avulla. Jos nämä instrumentit eivät riitä, olisi muunnettava tai alaskirjattava etuoikeudeltaan huonompia velkoja. Ylimmän etuoikeusluokan velkoja olisi muunnettava tai alaskirjattava, jos etuoikeudeltaan huonommat velat on muunnettu tai kirjattu alas kokonaisuudessaan.
- (78) Jos velkoihin sovelletaan poikkeuksia, jotka koskevat esimerkiksi maksu- ja selvitysjärjestelmiä, työntekijä- tai kaupallisia velkoja tai esimerkiksi luonnollisten henkilöiden sekä mikroyritysten ja pienten ja keskiuurten yritysten etuoikeusasemaa, niitä olisi sovellettava sekä unioniin että kolmansiin maihin. Jotta varmistetaan, että kolmansissa maissa kyetään tarvittaessa alaskirjaamaan tai muuntamaan velkoja, maininta tästä mahdollisuudesta olisi sisällytettävä sopimusmääräyksiin, joihin sovelletaan kolmansien maiden lainsäädäntöä, erityisesti kun on kyse veloista, jotka ovat velkojen ensisijaisuusjärjestyksessä alemmalla tasolla. Tällaista sopimusehtoa ei olisi vaadittava, kun on kyse veloista, joita luonnollisten henkilöiden sekä mikroyritysten ja pienten ja keskiuurten yritysten talletusten arvon alaskirjaus ei koske, tai kun kolmannen maan lainsäädännössä tai tämän kolmannen maan kanssa tehdyssä sitovassa sopimuksessa sallitaan se, että jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomainen käyttää alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksiaan.
- (79) Jotta vältettäisiin se, että laitokset strukturoivat velkansa velkakirjojen arvon alaskirjauksen tuloksekkua heikentävällä tavalla, on aiheellista edellyttää, että laitokset täyttävät jatkuvasti sellaiset omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vähimmäisvaatimukset, jotka ilmaistaan prosentteina laitoksen kaikista veloista. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi voitava edellyttää tapauskohtaisesti, että kyseinen prosenttiosuus muodostuu kokonaan tai osittain omista varoista tai tiettytyyppisistä veloista.
- (80) Tässä direktiivissä sovelletaan ylhäältä alaspäin suuntautuvaa lähestymistapaa sen määrittämiseksi, mikä on omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus konsernin sisällä. Lähestymistavassa hyväksytään myös se, että kriisinratkaisutoimea sovelletaan yksittäiseen oikeushenkilöön ja että tappioiden kattamiseen käytettävissä olevaa kapasiteettia on ehdottomasti oltava siinä konserniin kuuluvassa oikeushenkilössä, jossa tappioita esiintyy, tai oltava sen saatavilla. Tätä varten kriisinratkaisuviranomaisten olisi varmistettava, että konsernin sisäinen kapasiteetti tappioiden kattamiseen jakaantuu koko konsernissa sen mukaan, millainen riskitaso konsernin muodostavilla oikeushenkilöillä on. Kutakin yksittäistä tytäryritystä koskeva vähimmäisvaatimus olisi arvioitava erikseen. Lisäksi kriisinratkaisuviranomaisten olisi varmistettava, että koko pääoma ja kaikki velat, jotka otetaan huomioon konsolidoitua vähimmäisvaatimusta laskettaessa, ovat keskittyneet yhteisöihin, joissa tappioita todennäköisesti esiintyy, tai ne ovat muulla tavoin käytettävissä tappioiden kattamiseen. Tässä direktiivissä olisi sallittava useita kriisinratkaisuun asettamisen ajankohtia tai ainoastaan yksi kriisinratkaisuun asettamisen ajankohta. Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vaatimuksen olisi vastattava kriisinratkaisustrategiaa, joka kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti soveltuu konsernille. Useita kriisinratkaisuun asettamisen ajankohtia olisi vaadittava erityisesti asianmukaisella tasolla konsernissa, jotta ilmennetään kriisinratkaisusuunnitelmaan sisältyvää, yhden tai useampia kriisinratkaisuun asettamisen ajankohtia käsittävää lähestymistapaa samalla, kun pidetään mielessä, että voisi olla tilanteita, joissa käytetään suunnitelmaan sisältyvästä lähestymistavasta poikkeavaa lähestymistapaa, koska sen avulla voitaisiin esimerkiksi saavuttaa kriisinratkaisutavoitteet tehokkaammin. Riippumatta siitä, onko konserni valinnut yhden tai useamman kriisinratkaisuun asettamisen ajankohdan käsittävän lähestymistavan, kaikilla konsernin laitoksilla ja muilla oikeushenkilöillä olisi edellä esitetyn mukaisesti aina oltava pitävä mahdollisuus soveltaa useita kriisinratkaisuun asettamisen ajankohtia, jotta vältetään häiriöiden leviämisen ja talletuspäön riski.

- (81) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tappiot voidaan kattaa täysimääräisesti ensisijaisen lisäpääoman (Additional Tier 1) instrumenttien ja toissijaisen pääoman (Tier 2) instrumenttien avulla liikkeeseenlaskijalaitoksen elinkyvyytömäksi toteamisen ajankohtana. Sen vuoksi olisi edellytettävä, että kriisinratkaisuviranomaiset alaskirjaavat kyseiset instrumentit täysimääräisesti tai muuntavat ne ydinpääoman instrumenteiksi, kun laitos todetaan elinkelvottomaksi ja ennen kuin toteutetaan kriisinratkaisutoimia. Tässä yhteydessä elinkelvottomaksi toteamisen hetkellä tarkoitetaan hetkeä, jolloin asianomainen viranomainen katsoo laitoksen täyttävän kriisinratkaisun edellytykset tai jolloin viranomainen päättää, että laitos lakkaisi olemasta elinkelpoinen ilman kyseisten päämainstrumenttien alaskirjausta tai muuntamista. Viranomaisten aikomus alaskirjata tai muuntaa näitä instrumentteja tässä direktiivissä edellytetyissä olosuhteissa on mainittava kutakin instrumenttia sääntelevissä ehtoissa ja mahdollisissa esitteissä tai antia koskevissa asiakirjoissa, joita julkaistaan tai tarjotaan instrumenttien yhteydessä.
- (82) Jotta mahdollistetaan kriisinratkaisun tuloksellisuus, velkakirjojen arvon alaskirjausta olisi oltava mahdollista käyttää ennen 1 päivää tammikuuta 2016.
- (83) Kriisinratkaisuviranomaisten olisi voitava käyttää velkakirjojen arvon alaskirjausta osittain silloin, kun arviointi mahdollisista vaikutuksista rahoitusjärjestelmän vakauteen asianomaisissa jäsenvaltioissa ja muualla unionissa osoittaa, että alaskirjauksen täysimääräinen käyttö olisi vastoin jäsenvaltion tai koko unionin yleistä kokonaisuutta.
- (84) Kriisinratkaisuviranomaisilla olisi oltava kaikki tarvittavat lakisääteiset valtuudet, joita voidaan käyttää eri yhdistelminä kriisinratkaisuvälineiden yhteydessä. Niihin olisi kuuluttava valtuudet siirtää lähellä kaatumista olevan laitoksen osakkeita tai varoja, oikeuksia tai velkoja toiselle yhteisölle, esimerkiksi toiselle laitokselle tai omaisuudenhoitoyhtiölle, valtuudet alaskirjata tai mitätöidä osakkeita taikka alaskirjata tai muuntaa lähellä kaatumista olevan laitoksen velkoja, valtuudet vaihtaa johto ja valtuudet määrätä keskeyttämään väliaikaisesti saamisten maksaminen. Lisävaltuudet ovat tarpeen, kuten valtuudet vaatia olennaisten palvelujen jatkamista konsernin muilta osilta.
- (85) Ei ole tarpeen säätää yksityiskohtaisesti keinoista, joilla kriisinratkaisuviranomaisten olisi puuttuttava lähellä kaatumista olevan laitoksen toimintaan. Kriisinratkaisuviranomaisilla olisi oltava mahdollisuus valita, ottavatko ne määräysvallan suoran laitoksen toimintaan puuttumisen vai täytäntöönpanomääräyksen avulla. Viranomaisten olisi tehtävä päätöksensä tapauksen mukaan. Jäsenvaltioiden välisen tehokkaan yhteistyön kannalta ei vaikuta välttämättömältä velvoittaa niitä käyttämään yhtenäistä mallia tässä vaiheessa.
- (86) Kriisinratkaisukehykseen olisi sisällytettävä menettelylliset vaatimukset, joilla varmistetaan, että kriisinratkaisutoimet annetaan asianmukaisesti tiedoksi, jollei tässä direktiivissä säädetyistä harvoista poikkeuksista muuta johdu, ja julkistetaan. Koska kriisinratkaisuviranomaisten ja niiden ammatillisten neuvonantajien kriisinratkaisuprosessin aikana haltuunsa saamat tiedot ovat todennäköisesti arkaluonteisia, tietoihin olisi ennen kriisinratkaisupäätöksen julkistamista sovellettava tehokkaita luottamuksellisuusjärjestelyjä. Olisi otettava huomioon, että elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien sisältöä ja yksityiskohtia koskevalla tiedolla ja näiden suunnitelmien mahdollisen arvioinnin tuloksilla saattaa olla kauaskantoisia vaikutuksia erityisesti kyseisiin yrityksiin. Kaikenlaisella päätöksellä ennen sen tekemistä annettulla tiedolla, koska se sitten kriisinratkaisun edellytysten täyttymistä, tietyn välineen käyttöä tai mahdollista menettelyn aikaista toimea, on oletettava olevan vaikutuksia yleisiin ja yksityisiin etuihin, joihin kyseinen toimi liittyy. Jo tiedolla siitä, että kriisinratkaisuviranomainen tutkii tiettyä laitosta, voi olla kielteisiä vaikutuksia tähän laitokseen. Sen vuoksi on välttämätöntä varmistaa, että käytettävissä on asianmukaisia menettelyjä, joiden avulla säilytetään luottamuksellisuus, kun on kyse tällaisesta tiedosta, kuten elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien sisältö ja yksityiskohdat sekä niiden mahdollisten arviointien tulokset.
- (87) Kriisinratkaisuviranomaisilla olisi oltava lisävaltuudet, joilla varmistetaan osakkeiden tai velkainstrumenttien ja varojen, oikeuksien ja velkojen siirron tuloksellisuus. Jollei tässä direktiivissä säädetyistä suojatoimista muuta johdu, näihin valtuuksiin olisi sisällytettävä valtuudet riisua kolmansien osapuolten oikeudet siirrettävistä instrumenteista tai varoista ja valtuudet täyttää sopimuksia ja huolehtia siitä, että siirrettyjen varojen ja osakkeiden saaja jatkaa järjestelyjä. Työntekijöiden oikeuksia irtisanoa työsopimus ei tulisi rajoittaa. Osapuolen oikeutta purkaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tai sen konserniyhteisön kanssa tehty sopimus muista syistä kuin lähellä kaatumista olevan laitoksen kriisinratkaisun vuoksi ei myöskään pitäisi rajoittaa. Kriisinratkaisuviranomaisilla olisi niin

ikään oltava lisävaltuudet edellyttää, että laitoksen jäljelle jäänyt osa, joka likvidoidaan tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisesti, tarjoaa palveluja, jotka ovat välttämättömiä sen laitoksen liiketoiminnan harjoittamiseksi, jolle varat tai osakkeet on siirretty liiketoiminnan myynnin tai omaisuudenhoitoyhtiön käytön myötä.

- (88) Perusoikeuskirjan 47 artiklan mukaisesti asianosaisilla osapuolilla on oikeus oikeudenmukaiseen menettelyyn ja tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin niitä koskevien toimenpiteiden osalta. Tämän vuoksi kriisintarkaisuviranomaisten tekemiin päätöksiin olisi voitava hakea muutosta.
- (89) Kansallisten kriisintarkaisuviranomaisten toteuttamat kriisinhallintatoimet saattavat vaatia monimutkaisia taloudellisia arviointeja ja laajaa harkintavallan käyttöä. Nimenomaan kansallisilla kriisintarkaisuviranomaisilla on asian tuntemus, jota tarvitaan näiden arviointien tekemiseen ja harkintavallan asianmukaisesta käytöstä päättämiseen. Sen vuoksi on tärkeää varmistaa, että kansalliset tuomioistuimet käyttävät kansallisten kriisintarkaisuviranomaisten tässä yhteydessä tekemiä monimutkaisia taloudellisia arviointeja perustana tarkastellessaan kriisinhallintatoimia kussakin tapauksessa. Näiden arviointien monimutkainen luonne ei kuitenkaan saisi estää kansallisia tuomioistuimia tutkimasta sitä, onko kriisintarkaisuviranomaisten käyttämä näyttö asiallisesti tarkkaa, luotettavaa ja yhdenmukaista, sisältääkö tämä näyttö kaiken merkityksellisen tiedon, joka olisi otettava huomioon monimutkaisen tilanteen arvioimiseksi, ja voidaanko näytön avulla osoittaa oikeiksi siitä tehdyt johtopäätökset.
- (90) Koska tämän direktiivin on määrä kattaa erittäin kiireellisiä tilanteita ja koska kriisintarkaisuviranomaisten päätösten täytäntöönpanon keskeyttäminen voi estää kriittisten toimintojen jatkuvuuden, on tarpeen edellyttää, että muutoksenhaku ei saisi automaattisesti keskeyttää riitautetun päätöksen oikeusvaikutuksia ja että kriisintarkaisuviranomaisen päätöksen olisi oltava välittömästi täytäntöönpanokelpoinen, koska oletetaan, että sen täytäntöönpanon keskeyttäminen olisi yleisen edun vastaista.
- (91) Lisäksi jotta voitaisiin tarvittaessa suojella kolmansia osapuolia, jotka ovat vilpittömässä mielessä hankkineet kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen varoja, oikeuksia ja velkoja viranomaisten käyttämien kriisintarkaisuvaltuuksien myötä, ja jotta voitaisiin varmistaa rahoitusmarkkinoiden vakaus, oikeus hakea muutosta ei saisi vaikuttaa mahdolliseen myöhempään mitätöidyn päätöksen nojalla toteutettuun hallinnolliseen toimeen tai transaktioon. Tällaisissa tapauksissa laittoman päätöksen korjaustoimet olisi tämän vuoksi rajattava korvauksen maksamiseen kyseeseen tulevien henkilöiden kärsimästä vahingosta.
- (92) Koska kriisinhallintatoimia voidaan jäsenvaltioissa ja unionissa ilmenevien vakavien rahoitusvakausriskien vuoksi joutua toteuttamaan kiireellisesti, kansallisen lainsäädännön mukainen hakumenettely tuomioistuimen ennakkohyväksynnän saamiseksi kriisinhallintatoimelle ja hakemuksen tarkastelu tuomioistuimessa olisi hoidettava kiireellisinä. Kriisinhallintatoimen kiireellisen toteuttamisen vaatimuksen johdosta tuomioistuimen olisi annettava päätöksensä 24 tunnin kuluessa ja jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että asianomainen viranomainen voi tehdä päätöksensä viipymättä sen jälkeen, kun tuomioistuin on antanut hyväksyntänsä. Tämä ei vaikuta asianomaisten osapuolten mahdolliseen oikeuteen jättää tuomioistuimelle hakemus päätöksen kumoamiseksi rajoitetun ajan kuluessa siitä, kun kriisintarkaisuviranomainen on toteuttanut kriisinhallintatoimen.
- (93) Kriisintarkaisun tehokkuuden vuoksi ja toimivaltaristiriitojen välttämiseksi on aiheellista, ettei lähellä kaatumista olevassa laitoksessa aloiteta tai jatketa tavanomaista maksukyvyttömyysmenettelyä niin kauan kuin kriisintarkaisuviranomainen käyttää kriisintarkaisuvaltuuksiaan tai kriisintarkaisuvälineitä, paitsi kriisintarkaisuviranomaisen aloitteesta tai suostumuksella. On niin ikään hyödyllistä ja välttämätöntä keskeyttää tiettyjen sopimusvelvoitteiden voimassaolo rajalliseksi ajaksi, jotta kriisintarkaisuviranomaisella on aikaa käyttää kriisintarkaisuvälineitä. Tätä ei kuitenkaan olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/26/EY⁽¹⁾ mukaisesti nimettyihin järjestelmiin, keskusvastapuoliin ja keskuspankkeihin. Direktiivillä 98/26/EY vähennetään riskiä, joka liittyy maksu- ja arvopapereiden selvitysjärjestelmiin osallistumiseen, erityisesti vähentämällä häiriöitä tällaiseen järjestelmään osallistujan maksukyvyttömyyden tapauksessa. Jotta varmistetaan, että näitä suojatoimia sovelletaan asianmukaisesti kriisitilanteissa samalla, kun ylläpidetään maksu- ja arvopapereiden selvitysjärjestelmien ylläpitäjien ja muiden markkinatoimijoiden varmuutta, tässä direktiivissä säädetään, että pelkkää kriisinehkäisy- tai kriisinhallintatoimea ei olisi pidettävä direktiivissä 98/26/EY tarkoitettuna maksukyvyttömyysmenettelynä, edellyttäen, että sopimuksen mukaiset merkittävät velvoitteet täytetään edelleen. Mikään tässä direktiivissä ei kuitenkaan vaikuta direktiivin 98/26/EY mukaisesti nimetyin järjestelmän toimintaan tai oikeuteen direktiivin 98/26/EY 9 artiklassa tarkoitettuun vakuuteen.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY, annettu 19 päivänä toukokuuta 1998, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopapereiden selvitysjärjestelmissä (EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45).

- (94) Jotta kriisinratkaisuviranomaisilla on varoja ja velkoja yksityisen sektorin ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiölle siirtäessään riittävästi aikaa yksilöidä siirrettävät sopimukset, voisi olla aiheellista asettaa oikeasuhtaisia rajoituksia vastapuolten oikeuksille sulkea, nopeuttaa tai muulla tavoin purkaa rahoitus sopimuksia ennen siirron suorittamista. Tällainen rajoitus olisi välttämätön, jotta viranomaiset saisivat oikean kuvan lähellä kaatumista olevan laitoksen taseesta ilman niitä arvon ja soveltamisalan muutoksia, joita laajamittainen sopimusten purkamisoikeuksien käyttö aiheuttaisi. Jotta vastapuolten sopimusperusteisiin oikeuksiin puuttuminen rajoittuisi vain välttämättömimpään, purkamisoikeuksien rajoittamista olisi käytettävä yksinomaan kriisinehkäisy- tai kriisinhallintatoimen sekä tällaisen toimen soveltamiseen suoraan liittyvän tapahtuman toteutumisen yhteydessä, ja oikeudet purkaa sopimus muiden laiminlyöntien, kuten maksun laiminlyönnin tai marginaalin realisoinnin, perusteella olisi säilytettävä ennallaan.
- (95) Kun lähellä kaatumista olevan laitoksen varoista, oikeuksista ja veloista vain osa siirretään, perusteltujen pääomamarkkinajärjestelyjen säilyttämiseksi on aiheellista ottaa mukaan suojatoimia, joilla tapauksen mukaan estetään toisiinsa liittyvien velkojen, oikeuksien ja sopimusten pilkkominen. Tällaiset toisiinsa liittyviä sopimuksia koskevien valittujen käytäntöjen rajoitukset olisi ulotettava koskemaan myös saman vastapuolen kanssa tehtyjä sopimuksia, jotka on katettu vakuusjärjestelyin, omistusoikeuden siirtävin rahoitusvakuusjärjestelyin, kuittausjärjestelyin, sulkeutuvaan nettoutukseen perustuvien järjestelyin ja strukturoiduin rahoitusjärjestelyin. Kun suojatoimea sovelletaan, kriisinratkaisuviranomaisilla olisi oltava velvollisuus siirtää kaikki suojattuun järjestelyyn kuuluvat toisiinsa liittyvät sopimukset tai jätettävä ne kaikki osaksi jäljelle jäävään lähellä kaatumista olevaan laitokseen. Suojatoimilla olisi varmistettava, etteivät vaikutukset kohdistu direktiivissä 2013/36/EU tarkoitettuun nettoutussopimuksen avulla katettujen pääomariskien käsittelyyn.
- (96) Olisi varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisilla on käytettävissään samat välineet ja valtuudet, jotta helpotetaan toimien koordinoitua rajatylittävän konsernin kaaduttua, mutta ilmeisesti tarvitaan vielä lisätoimia yhteistyön edistämiseksi ja kansallisten toimintatapojen hajanaisuuden ehkäisemiseksi. Kriisinratkaisuviranomaisia olisi vaadittava kuulemaan toisiaan ja tekemään yhteistyötä kriisinratkaisukollegioissa ratkaistessaan konserniyhteisöjen kriisejä, jotta voidaan sopia koko konsernin kattavista kriisinratkaisun erityissuunnitelmista. Kriisinratkaisukollegioita olisi perustettava nykyisten valvontakollegioiden ympärille ottamalla niihin mukaan kriisinratkaisuviranomaisia ja mahdollistamalla toimivaltaisten ministeriöiden, keskuspankkien, EPV:n ja tarvittaessa talletussuojajärjestelmistä vastaavien viranomaisten osallistuminen. Kriisin ilmetessä kriisinratkaisukollegion olisi tarjottava foorumi tiedonvaihtoa ja kriisinratkaisutoimien koordinoitua varten.
- (97) Rajatylittävien konsernin kriisinratkaisussa olisi löydettävä tasapaino siten, että voidaan toisaalta ottaa huomioon, että tarvitaan menettelyjä, joissa korostuu tilanteen kiireellisyys ja mahdollistetaan tehokkaat, oikeudenmukaiset ja nopeat ratkaisut koko konsernille, ja toisaalta voidaan suojella rahoitusvakautta kaikissa jäsenvaltioissa, joissa konserni toimii. Eri kriisinratkaisuviranomaisten olisi esitettävä näkemyksensä kriisinratkaisukollegiossa. Eri kriisinratkaisuviranomaisten olisi valmisteltava konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen ehdottamat kriisinratkaisutoimet ja keskusteltava niistä konsernin kriisinratkaisusuunnitelmien yhteydessä. Kriisinratkaisukollegioissa olisi otettava huomioon kaikkien niiden jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisten näkemykset, joissa konserni toimii, jotta voidaan mahdollisuuksien mukaan helpottaa nopeiden ja yhteisten päätösten tekoa. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen kriisinratkaisutoimissa olisi aina otettava huomioon niiden vaikutus rahoitusvakautteen jäsenvaltioissa, joissa konserni toimii. Tämä olisi varmistettava siten, että sen jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomaisilla, johon tytäryritys on sijoittautunut, on mahdollisuus vastustaa konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen päätöksiä ja perustella tätä paitsi kriisinratkaisutoimien tarkoituksenmukaisuuteen liittyvillä syillä myös tarpeella suojata rahoitusvakautta kyseisessä jäsenvaltiossa.
- (98) Kriisinratkaisukollegion ei pitäisi olla päätöksentekoa vaan kansallisten viranomaisten päätöksentekoa helpottava foorumi. Asianomaisten kansallisten viranomaisten olisi tehtävä yhteiset päätökset.
- (99) Koko konsernin kattavan kriisinratkaisun erityissuunnitelman laatimisella olisi helpotettava kriisinratkaisun koordinoitua, jolla saataneen aikaan parhaat tulokset konsernin kaikkien laitosten kannalta. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisen olisi ehdotettava konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmaa ja toimitettava se kriisinratkaisukollegiolle. Kriisinratkaisuviranomaisten, jotka vastustavat erityissuunnitelmaa tai jotka päättävät toteuttaa itsenäisen kriisinratkaisutoimen, olisi perusteltava, miksi ne vastustavat sitä, ja ilmoitettava nämä perustelut sekä aikomansa itsenäisen kriisinratkaisutoimen yksityiskohdat konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle ja muille konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelman piiriin kuuluville kriisinratkaisuviranomaisille. Kansallisen viranomaisen, joka päättää poiketa konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmasta, olisi otettava asianmukaisesti huomioon, miten tämä mahdollisesti vaikuttaa rahoitusvakautteen jäsenvaltioissa, joissa toiset kriisinratkaisuviranomaiset sijaitsevat, sekä konsernin muihin osiin.

- (100) Viranomaisia olisi kehotettava soveltamaan samaa välinettä konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelman osana kriisinratkaisun edellytykset täyttäviin oikeushenkilöihin. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisilla olisi niin ikään oltava valtuudet käyttää omaisuudenhoitoyhtiötä konsernitasolla (tarvittaessa hyödyntää myös taakanjakojärjestelyjä) konsernin vakauttamiseksi kokonaisuudessaan. Tytäryritysten omistus voitaisiin siirtää omaisuudenhoitoyhtiöön tavoitteena myydä ne edelleen joko pakettina tai erikseen, kun markkinatilanne on sopiva. Lisäksi konsernitason kriisinratkaisuviranomaisella olisi oltava valtuudet käyttää velkakirjojen arvon alaskirjausta emoyrityksen tasolla.
- (101) Kansainvälisesti toimivien laitosten ja konsernien tehokas kriisinratkaisu edellyttää yhteistyötä unionin, jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kriisinratkaisuviranomaisten välillä. Yhteistyö helpottuu, jos kolmansien maiden kriisinratkaisujärjestelmät perustuvat finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmässä ja G20-maiden kesken kehitettyihin yhteisiin periaatteisiin ja lähestymistapoihin. Tätä tarkoitusta varten EPV:lle olisi annettava valtuudet laatia ja tehdä yhteistyötä koskevia ei-sitovia kehysjärjestelyjä kolmansien maiden viranomaisten kanssa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 33 artiklan mukaisesti, ja kansallisille viranomaisille olisi annettava lupa tehdä kahdenvälisiä järjestelyjä, joissa noudatetaan EPV:n kehysjärjestelyjä. Tällaisten järjestelyjen kehittäminen niiden kansallisten viranomaisten kesken, jotka ovat vastuussa maailmanlaajuisesti toimivien yritysten kriisien hallitusta ratkaisusta, olisi keino varmistaa kansainvälisiä konserneja koskevan suunnittelun, päätöksenteon ja koordinoinnin tehokkuus. Näiden järjestelyjen olisi yleisesti ottaen oltava vastavuoroisia. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten olisi osana eurooppalaista kriisinratkaisukollegiota tapauksen mukaan tunnustettava ja pantava täytäntöön kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyt tässä direktiivissä säädetyissä olosuhteissa.
- (102) Yhteistyön olisi kosettava sekä unionin tai kolmansien maiden konsernien tytäryrityksiä että unionin tai kolmansien maiden laitosten sivuliikkeitä. Kolmansien maiden konsernien tytäryritykset ovat unioniin sijoittautuneita yrityksiä, minkä vuoksi niihin sovelletaan täysimääräisesti unionin lainsäädäntöä, myös tässä direktiivissä säädettyjä kriisinratkaisuvälineitä. On kuitenkin tarpeen, että jäsenvaltioilla on oikeus ulottaa toimensa sellaisten laitosten sivuliikkeisiin, joiden pääkonttori on kolmannessa maassa, jos sivuliikkeeseen liittyvien kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjen tunnustaminen ja soveltaminen vaarantaisivat unionin rahoitusvakauden tai jos unionin tallettajat eivät saisi tasapuolista kohtelua verrattuna kolmannen maiden tallettajiin. Näissä olosuhteissa ja muissa tässä direktiivissä säädetyissä olosuhteissa jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia kuultuaan kieltäytyä tunnustamasta kolmansien maiden kriisinratkaisumenettelyjä, jotka liittyvät unionissa sijaitseviin kolmansien maiden laitosten sivuliikkeisiin.
- (103) On tilanteita, joissa käytettävien kriisinratkaisuvälineiden tehokkuus voi riippua laitoksen tai omaisuudenhoitoyhtiön lyhytaikaisen rahoituksen saatavuudesta, takauksien tarjoamisesta mahdollisille ostajille tai pääoman hankkimisesta omaisuudenhoitoyhtiölle. Huolimatta keskuspankkien roolista, joka niillä on rahoitusjärjestelmän maksuvalmiuden ylläpitäjänä myös häiriötilanteissa, on tärkeää, että jäsenvaltiot tekevät rahoitusjärjestelyjä niin, ettei niihin tarkoituksiin tarvittavia varoja tarvitse ottaa kansallisista talousarvioista. Rahoitustoimialan olisi kokonaisuudessaan rahoitettava rahoitusjärjestelmän vakautus.
- (104) Yleissääntönä kunkin jäsenvaltion olisi perustettava kriisinratkaisuviranomaistensa määräysvallassa olevan rahaston avulla oma kansallinen rahoitusjärjestelynsä käytettäväksi tässä direktiivissä säädettyihin tarkoituksiin. Pääsäännöstä olisi säädettävä tarkoin rajattu poikkeus, joka sallii jäsenvaltioiden perustaa kansalliset rahoitusjärjestelynsä alueellaan toimiluvan saaneiden laitosten pakollisilla rahoitusosuuksilla, joita ei ole suoritettu niiden kriisinratkaisuviranomaisten määräysvallassa olevien rahastojen kautta, edellyttäen, että tietyt ehdot täyttyvät.
- (105) Periaatteessa rahoitusta olisi kerättävä rahoitusosalta ennen yksittäistä kriisinratkaisutoimea ja sellaisista toimista riippumatta. Jos ennakkoiva rahoitus ei riitä kattamaan tappioita tai rahoitusjärjestelyjen käytöstä aiheutuneita kustannuksia, olisi kerättävä lisävaroja kattamaan lisäkustannukset tai -tappiot.
- (106) Jotta varat saavuttaisivat kriittisen massan ja jotta voitaisiin välttää myötäsykliiset vaikutukset, joita syntyisi, jos rahoitusjärjestelyissä nojaututtaisiin yksinomaan jälkikäteen suoritettaviin rahoitusosuuksiin järjestelmäkriisin valitessa, kansallisissa rahoitusjärjestelyissä etukäteen käytettävissä olevien varojen määrässä on ehdottomasti saavutettava ainakin tietty vähimmäistavoitetaso.

- (107) Jotta voidaan varmistaa rahoitusosuuksien oikeudenmukainen laskeminen ja tarjota kannustimia toimia pienemällä riskillä, kansallisten rahoitusjärjestelyjen rahoitusosuuksissa olisi otettava huomioon laitoksille aiheutuvan luotto-, maksuvalmius- ja markkinariskin suuruus.
- (108) Lähellä kaatumista olevien laitosten kriisien tehokkaan kriisinratkaisun varmistaminen unionissa on olennainen osa sisämarkkinoiden toteuttamista. Tällaisten laitosten kaatuminen vaikuttaa rahoitusvakautteen paitsi niillä markkinoilla, joilla laitos välittömästi toimii, myös koko unionin rahoitusmarkkinoilla. Rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden toteutus on lisännyt kansallisten rahoitusjärjestelmien keskinäistä vuorovaikutusta. Laitokset toimivat sijoittautumisjäsenvaltionsa ulkopuolella ja ovat kytköksissä toisiinsa pankkienvälisillä ja muilla markkinoilla, jotka ovat olennaisilta osin yleiseurooppalaisia. Tehokkaan rahoituksen varmistaminen näiden laitosten kriisinratkaisua varten kaikissa jäsenvaltioissa on paitsi niiden jäsenvaltioiden etujen mukaista, joissa laitokset toimivat, myös yleensä kaikkien jäsenvaltioiden edun mukaista, koska sen avulla voidaan taata tasapuoliset kilpailuedellytykset ja parantaa unionin rahoitusalan sisämarkkinoiden toimintaa. Rahoitusjärjestelyjen eurooppalaisen järjestelmän perustamisella olisi voitava varmistaa, että kaikkiin unionissa toimiviin laitoksiin sovelletaan yhtä tehokkaita kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjä ja että ne edistävät osaltaan sisämarkkinoiden vakautta.
- (109) Jotta voitaisiin lujittaa rahoitusjärjestelyjen eurooppalaisen järjestelmän häiriönsietokykyä ja jotta rahoitus tulisi ensisijaisesti kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajilta ja velkojilta ja sen jälkeen rahoitusosalta eikä julkisista talousarvioista, rahoitusjärjestelyillä olisi oltava valtuudet tarpeen tullen esittää lainapyynnön muille rahoitusjärjestelyille. Samoin niillä olisi oltava valtuudet myöntää lainoja muille lainaa tarvitseville järjestelyille. Lainan antamisen olisi oltava täysin vapaaehtoista. Päätös lainan antamisesta muille järjestelyille olisi tehtävä lainan antavassa rahoitusjärjestelyssä, mutta mahdollisten finanssipoliittisten vaikutusten vuoksi jäsenvaltioiden olisi voitava vaatia toimivaltaisen ministeriön kuulemistai sen suostumusta.
- (110) Kansallisella tasolla perustettavien rahoitusjärjestelyjen olisi toimittava vastavuoroisesti konsernin kriisinratkaisussa edellyttäen, että laitoksen kriisinratkaisusta päästään sopimukseen kansallisten viranomaisten välillä. Talletussuojajärjestelmien suojaamien talletusten ei pitäisi vastata mistään tappioista kriisinratkaisuprosessissa. Jos kriisinratkaisu toimii takaa, että tallettajien talletukset ovat edelleen heidän käytettävissään, talletussuojajärjestelmiltä, joihin kriisinratkaisun kohteena oleva laitos kuuluu, olisi edellytettävä enintään niiden tappioiden määrää vastaavan rahoitusosuuden maksamista, jotka olisivat koituneet niiden kannettaviksi, jos laitos olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.
- (111) Vaikka suojatut talletukset on kriisinratkaisussa suojattu tappioiden varalta, tappioiden kattamiseen on mahdollisesti käytettävissä muita suojakelpoisia talletuksia. Tietyntasoisen suojan tarjoamiseksi luonnollisille henkilöille sekä mikroyrityksille ja pienille ja keskisuurille yrityksille, joilla on suojattujen talletusten tason ylittäviä suojakelpoisia talletuksia, tällaisten talletusten olisi oltava ensisijaisuusjärjestyksessä korkeammalla kuin tavallisten, vakuudettomien, etuoikeudettomien velkojien saamisen tavanomaista maksukyvyttömyysmenettelyä koskevan kansallisen lainsäädännön nojalla. Talletussuojajärjestelmän saamisen olisi oltava järjestyksessä kansallisen lainsäädännön nojalla vielä korkeammalla tasolla kuin edellä mainitut suojakelpoisten talletusten luokat. Kansallisen maksukyvyttömyyslainsäädännön yhdenmukaistaminen tällä alalla on niin ikään tarpeen jäsenvaltioiden kriisinratkaisurahastojen riskien minimoimiseksi noudattaen tässä direktiivissä säädettyä periaatetta, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan.
- (112) Mikäli talletukset siirretään laitoksen kriisinratkaisun yhteydessä toiseen laitokseen, tallettajille ei tulisi tarjota direktiivissä 2014/49/EU säädettyä tasoa parempaa vakuutuskatetta. Siksi kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen jääviin talletuksiin perustuvat saamiset olisi rajattava määrään, joka vastaa siirrettyjen varojen ja direktiivissä 2014/49/EU säädetyn vakuutuskatteen erotusta. Mikäli siirretyt talletukset ovat vakuutuskatteen tasoa suuremmat, tallettaja ei voi vaatia talletussuojajärjestelmästä korvausta talletuksista, jotka jäävät kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen.
- (113) Ottamalla käyttöön rahoitusjärjestelyjä, joilla luodaan tässä direktiivissä tarkoitettu rahoitusjärjestelyjen eurooppalainen järjestelmä, olisi varmistettava koordinointi kansallisella tasolla kriisinratkaisuun käytettävissä olevien varojen käytössä.

- (114) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla määritetään perusteet, joiden mukaisesti ”kriittiset toiminnot” ja ”ydinliiketoiminta-alueet” määritellään tätä direktiiviä sovellettaessa; olosuhteet, joissa velkojen rajaaminen alaskirjauksen tai muuntamisen ulkopuolelle on tarpeen; erityyppiset järjestelyt, joiden osalta jäsenvaltioiden olisi varmistettava asianmukainen suoja osittaisissa siirroissa; se, miten laitosten rahoitusosuuksia kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyistä on mukautettava suhteessa niiden riskiprofiiliin; rekisteröinti-, kirjanpito- ja raportointivelvoitteet ja muut velvoitteet sen varmistamiseksi, että rahoitusosuudet tosiasiallisesti maksetaan; ja olosuhteet, joissa, ja ehdot, joiden vallitessa laitos voidaan väliaikaisesti vapauttaa maksamasta jälkikäteen suoritettavia rahoitusosuuksia. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle samanaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (115) Tässä direktiivissä määritellyissä tapauksissa on aiheellista, että EPV tukisi kansallisten viranomaisten käytäntöjen lähentämistä ohjeilla asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti. Aloilla, jotka eivät kuulu teknisten sääntely- tai täytäntöönpanostandardien soveltamisalaan, EPV:lla on toimivalta antaa omasta aloitteestaan unionin oikeuden soveltamista koskevia ohjeita ja suosituksia.
- (116) Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi voitava vastustaa delegoitua säädöstä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi voitava ilmoittaa muille toimielimille, etteivät ne aio vastustaa säädöstä.
- (117) Rahoituspalvelualan teknisillä standardeilla olisi helpotettava jatkuvaa yhdenmukaistamista sekä tallettajien, sijoittajien ja kuluttajien riittävää suojaa kaikkialla unionissa. Koska EPV:lla on pitkälle menevää erityisasiantuntemusta, olisi tehokasta ja asianmukaista antaa tässä direktiivissä määritellyissä tapauksissa sen tehtäväksi laatia komissiolle toimitettavat luonnokset teknisiksi sääntely- ja täytäntöönpanostandardeiksi, joihin ei liity toimintapolitiittisia valintoja.
- (118) Komission olisi hyväksyttävä EPV:n laatimat teknisten sääntelystandardien luonnokset delegoiduilla säädöksillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti. Komission olisi hyväksyttävä EPV:n laatimat teknisten sääntelystandardien luonnokset täytäntöönpanosäädöksillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.
- (119) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/24/EY⁽¹⁾ säädetään sellaisten laitosten, joilla on sivuliikkeitä muussa jäsenvaltiossa kuin niiden sääntömääräisen kotipaikan sijaintivaltiossa, tervehdyttämistä ja likvidaatiota koskevien päätösten vastavuoroisesta tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta kaikissa jäsenvaltioissa. Direktiivillä varmistetaan, että laitoksen kaikkia varoja ja velkoja käsitellään yhdessä menettelyssä laitoksen kotijäsenvaltiossa riippumatta siitä, missä maassa ne sijaitsevat, ja että vastaanottavan jäsenvaltion velkoja kohdellaan samalla tavalla kuin kotijäsenvaltion velkoja. Tehokkaan kriisinratkaisun mahdollistamiseksi direktiiviä 2001/24/EY olisi sovellettava silloin, kun käytetään kriisinratkaisuvälineitä joko laitoksiin tai muihin kriisinratkaisujärjestelmän kattamiin yhteisöihin. Direktiivi 2001/24/EY olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti ja johdonmukaisuuden vuoksi sovellettava kaikkiin sijoituspalveluyrityksiin.
- (120) Unionin yhtiöoikeutta koskeviin direktiiveihin sisältyy pakottavia säännöksiä kyseisten direktiivien soveltamisalaan kuuluvien laitosten osakkeenomistajien ja velkojien suojaamiseksi. Tilanteissa, joissa kriisinratkaisuviranomaisten on toimittava nopeasti, nämä säännöt voivat estää kriisinratkaisuviranomaisten tehokkaan toiminnan ja niiden kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien käytön, minkä vuoksi tähän direktiiviin olisi sisällytettävä asianmukaisia poikkeuksia. Sidosryhmien mahdollisimman suuren oikeusvarmuuden takaamiseksi poikkeukset olisi määriteltävä selvästi ja tarkasti, ja niitä olisi käytettävä ainoastaan yleisen edun nimissä, kun kriisinratkaisun käynnistävät edellytykset täyttyvät. Kriisinratkaisuvälineiden käytössä oletetaan, että tässä direktiivissä säädetyt kriisinratkaisutavoitteet ja kriisinratkaisuedellytykset täytetään.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/24/EY, annettu 4 päivänä huhtikuuta 2001, luottolaitosten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta (EYVL L 125, 5.5.2001, s. 15).

- (121) Direktiiviin 2012/30/EU⁽¹⁾ sisältyy sääntöjä osakkeenomistajien oikeudesta päättää pääoman korotuksesta tai alentamisesta ja osallistua mahdollisiin uusiin osakeantoihin käteiskorvauksesta, velkojen suojaamisesta pääoman alentamisen yhteydessä ja yhtiökokouksen kokoon kutumisesta huomattavan pääomanmenetyksen yhteydessä. Nämä säännöt voivat haitata kriisinratkaisuviranomaisten toiminnan riipeyttä, joten olisi säädettävä mahdollisuudesta poiketa niistä.
- (122) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2011/35/EU⁽²⁾ vahvistetaan säännöt muun muassa sulautumisen hyväksymiselle jokaisen sulautumiseen osallistuvan yhtiön yhtiökokouksessa, sulautumissuunnitelmaa koskeville vaatimuksille, johtoelimen laatimalle kertomukselle, asiantuntijalausunnolle sekä velkojen suojaamiselle. Neuvoston direktiivi 82/891/ETY⁽³⁾ sisältää vastaavat säännöt osakeyhtiöiden jakautumisesta. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2005/56/EY⁽⁴⁾ annetaan vastaavat säännöt pääomayhtiöiden rajatylittävistä sulautumisista. Olisi annettava säännökset asianmukaisista poikkeuksista näihin direktiiveihin, jotta kriisinratkaisuviranomaisten ripeä toiminta tulee mahdolliseksi.
- (123) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/25/EY⁽⁵⁾ säädetään velvoitteesta antaa pakollinen julkinen ostotarjous yhtiön kaikista osakkeista direktiivissä säädetyllä tavalla määritettyyn käypään hintaan, jos osakkeenomistaja hankkii välittömästi tai välillisesti ja yksin tai yhdessä muiden kanssa toimien kyseisen yhtiön osakkeista tietyin kansallisissa lainsäädännössä määritellyn prosentiosuuden, joka antaa sille määräysvallan yhtiössä. Pakollista ostotarjouta koskevan säännöksen tarkoituksena on suojata vähemmistöosakkeenomistajia määräysvallan vaihtuessa. Tällaisen kalliiksi tulevan velvoitteen olemassaolo voi kuitenkin saada mahdolliset sijoittajat luopumaan sijoituksista kyseiseen laitokseen, jolloin kriisinratkaisuviranomaisten kyky hyödyntää kaikkia kriisinratkaisuvaltuuksiaan heikkenee. Pakollista ostotarjouta koskevasta säännöksestä olisi myönnettävä asianmukaisia poikkeuksia kriisinratkaisuvaltuuksien käytön edellyttämässä laajuudessa, mutta pakollista ostotarjouta koskevaa säännöstä olisi sovellettava kriisinratkaisuprosessin jälkeen jokaiseen osakkeenomistajaan, joka hankkii määräysvallan kriisinratkaisun piiriin joutuneessa laitoksessa.
- (124) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/36/EY⁽⁶⁾ säädetään yhtiökokouksia koskevista osakkeenomistajien menettelyllisistä oikeuksista. Direktiivissä 2007/36/EY säädetään muun muassa siitä, kuinka paljon ennen yhtiökokouksia koskeva ilmoitus on viimeistään lähetettävä, sekä yhtiökokousta koskevan ilmoituksen sisällöstä. Nämä säännöt voivat haitata kriisinratkaisuviranomaisten toiminnan riipeyttä, joten olisi säädettävä asianmukaisista poikkeuksista näihin direktiiveihin. Ennen kriisinratkaisua voidaan tarvita nopeaa pääoman korotusta, jollei laitos täytä tai todennäköisesti täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin 2013/36/EU vaatimuksia ja pääoman korotuksella todennäköisesti pystytään palauttamaan ennalleen rahoitustilanne ja välttämään tilanne, jossa kriisinratkaisun kynnyshdot täyttyvät. Tällaisissa tilanteissa olisi oltava mahdollisuus kutsua yhtiökokous nopeasti koolle. Päätösvalta pääoman korotuksesta ja yhtiökokouksia koskevan ilmoitusajan lyhentämisestä olisi joka tapauksessa säilytettävä osakkeenomistajilla. Olisi säädettävä asianmukaisista poikkeuksista direktiiviin 2007/36/EY tämän mekanismin perustamista varten.
- (125) Sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisuviranomaiset ovat edustettuina asetuksella (EU) N:o 1092/2010, asetuksella (EU) N:o 1093/2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010⁽⁷⁾ ja Euroopan

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/30/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 54 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi osakeyhtiöitä perustettaessa sekä niiden pääomaa säilytettäessä ja muutettaessa (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 74).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/35/EU, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2011, osakeyhtiöiden sulautumisista (EUVL L 110, 29.4.2011, s. 1).

⁽³⁾ Kuudes neuvoston direktiivi 82/891/ETY, annettu 17 päivänä joulukuuta 1982, 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla osakeyhtiöiden jakautumisesta (EYVL L 378, 31.12.1982, s. 47).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/56/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, pääomayhtiöiden rajatylittävistä sulautumisista (EUVL L 310, 25.11.2005, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/25/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, julkisista ostotarjouksista (EUVL L 142, 30.4.2004, s. 12).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/36/EY, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, osakkeenomistajien eräiden oikeuksien käyttämisestä julkisesti noteeratuissa yhtiöissä (EUVL L 184, 14.7.2007, s. 17).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäläkeviranomaisen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010⁽¹⁾ perustetussa Euroopan finanssivalvontajärjestelmässä ja että EPV:lla on tarvittava asiantuntemus tässä direktiivissä säädettyjen tehtävien hoitamiseksi, asetusta (EU) N:o 1093/2010 olisi muutettava siten, että kyseisen asetuksen mukainen toimivaltaisten viranomaisten määrittelmä kattaa myös tässä direktiivissä määritellyt kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset. Kriisinratkaisuviranomaisten sisällyttäminen toimivaltaisiin viranomaisiin asetuksen (EU) N:o 1093/2010 nojalla vastaa EPV:lle asetuksen (EU) N:o 1093/2010 25 artiklan nojalla annettuja tehtäviä myötävaikuttaa ja osallistua aktiivisesti tervehdyttämis- ja kriisinratkaisusuunnitelmien kehittämiseen ja koordinoimiseen ja pyrkii helpottamaan lähellä kaatumista olevien laitosten ja erityisesti rajatylittävien konsernien kriisinratkaisua.

- (126) Sen varmistamiseksi, että laitokset, henkilöt, joilla on tosiasiallinen määräysvalta niiden liiketoiminnassa, ja niiden johto noudattavat tästä direktiivistä johtuvia velvoitteita ja että niitä kohdellaan samalla tavoin koko unionissa, jäsenvaltiot olisi velvoitettava säätämään hallinnollisista seuraamuksista ja muista hallinnollisista toimenpiteistä, jotka ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Sen vuoksi jäsenvaltioiden säätämien hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden olisi täytettävä tietyt keskeiset vaatimukset, jotka koskevat seuraamusten ja muiden toimenpiteiden kohdetta, seuraamusten tai muiden hallinnollisten toimenpiteiden soveltamisessa huomioon otettavia kriteerejä, seuraamusten tai muiden toimenpiteiden julkistamista sekä keskeisiä seuraamusvaltuuksia ja hallinnollisten sakkujen suuruutta. Ehdotonta salassapitovelvollisuutta noudattaen EPV:n olisi pidettävä yllä keskustietokantaa kaikista hallinnollisista seuraamuksista ja tiedoista, jotka koskevat toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten sille ilmoittamia muutoksenhakutapauksia.
- (127) Tässä direktiivissä käsitellään sekä hallinnollisia seuraamuksia että muita hallinnollisia toimenpiteitä, jotta mukana olisivat kaikki toimet, joita sovelletaan rikkomuksen jälkeen ja joilla pyritään estämään uudet rikkomukset, riippumatta siitä, pidetäänkö niitä kansallisessa lainsäädännössä seuraamuksina vai muina hallinnollisina toimenpiteinä.
- (128) Vaikka mikään ei estä jäsenvaltioita antamasta hallinnollisia seuraamuksia ja rikosoikeudellisia seuraamuksia koskevia sääntöjä samojen rikkomusten osalta, jäsenvaltioiden ei pitäisi edellyttää antavan hallinnollisia seuraamuksia koskevia sääntöjä sellaisten tähän direktiiviin kohdistuvien rikkomusten osalta, joihin sovelletaan kansallista rikosoikeutta. Kansallisen lainsäädännön mukaisesti jäsenvaltiot eivät ole velvollisia määräämään sekä hallinnollisia että rikosoikeudellisia seuraamuksia samasta rikkomuksesta, mutta ne voivat tehdä niin, jos niiden kansallinen lainsäädäntö mahdollistaa sen. Tämän direktiivin rikkomisesta aiheutuvien rikosoikeudellisten seuraamusten säilyttäminen hallinnollisten seuraamusten tai muiden hallinnollisten toimenpiteiden sijaan ei kuitenkaan saisi vähentää kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuuksia tehdä tätä direktiiviä sovellettaessa yhteistyötä, tutustua tietoihin ja vaihtaa tietoja oikea-aikaisesti muiden jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten kanssa eikä muullakaan tavoin vaikuttaa näihin mahdollisuuksiin, myöskään sen jälkeen, kun asianomaiset rikkomukset on saatettu toimivaltaisten oikeusviranomaisten käsiteltäviksi syytetoimia varten.
- (129) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽²⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (130) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti perusoikeuskirjassa tunnustettuja oikeuksia, vapauksia ja periaatteita, varsinkin omistusoikeutta, oikeutta tehokkaihin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen ja oikeutta puolustukseen.
- (131) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli laitosten kriisinratkaisua koskevien sääntöjen ja prosessien yhdenmukaistamista, koska yhdenkin laitoksen kaatumisen vaikutukset tuntuvat koko unionissa, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽²⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (132) Tehdessään päätöksiä tai toteuttaessaan toimia tämän direktiivin nojalla toimivaltaisten viranomaisten ja kriisintarkaisuviranomaisten olisi aina otettava asianmukaisesti huomioon päätöstensä ja toimiensa vaikutus muiden jäsenvaltioiden rahoitusvakauteen ja muiden jäsenvaltioiden taloustilanteeseen ja tutkittava tytäryritysten ja sivuliikkeiden merkittävyys sen jäsenvaltion rahoitusalan ja talouden kannalta, johon tuollainen tytäryritys tai sivuliike on sijoittautunut, jopa silloin, kun asianomaisella tytäryrityksellä tai sivuliikkeellä on vähäisempi merkitys konsernille.
- (133) Komissio tarkastelee tämän direktiivin yleistä soveltamista ja erityisesti arvioi jonkin unionin säädöksen nojalla toteutettujen, useampaa kuin yhtä jäsenvaltiota koskevan kriisintarkaisumenettelyn luovien järjestelyjen perusteella, miten tämän direktiivin mukaisia EPV:n valtuuksia käytetään sovittelun johtamisessa menettelyyn osallistuvan jäsenvaltion kriisintarkaisuviranomaisen ja menettelyyn osallistumattoman jäsenvaltion kriisintarkaisuviranomaisen välillä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSASTO

SOVELTAMISALA, MÄÄRITELMÄT JA VIRANOMAISET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt ja menettelyt seuraavien yhteisöjen elvytystä ja kriisintarkaisua varten:
  - a) unioniin sijoittautuneet laitokset;
  - b) unioniin sijoittautuneet rahoituslaitokset, jotka ovat luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen taikka c tai d alakohdassa tarkoitetun yhtiön tytäryrityksiä ja kuuluvat konsolidoinnin perusteella emoyrityksensä valvonnan piiriin asetuksen (EU) N:o 575/2013 6–17 artiklan mukaisesti;
  - c) unioniin sijoittautuneet rahoitusalan holdingyhtiöt, rahoitusalan sekaholdingyhtiöt ja monialan holdingyhtiöt;
  - d) jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan holdingyhtiöt, unionissa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan holdingyhtiöt, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan sekaholdingyhtiöt ja unionissa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan sekaholdingyhtiöt;
  - e) unionin ulkopuolelle sijoittautuneiden tai sijaitsevien laitosten sivuliikkeet tässä direktiivissä säädettyjen erityisedellytysten mukaisesti.

Kriisintarkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on tämän direktiivin mukaisia vaatimuksia asettaessaan ja soveltaessaan sekä käyttäessään saatavillaan olevia eri välineitä jonkin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun yhteisön suhteen otettava erityisten säännösten mukaisesti huomioon yhteisön liiketoiminnan luonne, osakkeenomistusrakenne, oikeudellinen muoto, riskiprofiili, koko, oikeudellinen asema, sidokset muihin laitoksiin tai yleensä rahoitusjärjestelmään sekä laitoksen toiminnan laajuus ja monitahoisuus ja sen kuuluminen asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdan vaatimukset täyttävään laitosten suojajärjestelmään tai mainitun asetuksen 113 artiklan 6 kohdan mukaiset vaatimukset täyttävään muuhun osuustoiminnalliseen keskinäiseen yhteisvastuujärjestelmään ja laitoksen mahdollinen direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa tarkoitettujen sijoituspalvelujen tai -toiminnan harjoittaminen.

2. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä tai pitää voimassa tässä direktiivissä ja sen nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä ja täytäntöönpanosäädöksissä säädettyjä tiukempia tai täydentäviä sääntöjä edellyttäen, että näitä sääntöjä sovelletaan yleisesti ja ne eivät ole ristiriidassa tämän direktiivin ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten kanssa.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'kriisinratkaisulla' kriisinratkaisuvälineen tai 37 artiklan 9 kohdassa tarkoitetun välineen soveltamista yhden tai useamman 31 artiklan 2 kohdassa määritellyn kriisinratkaisutavoitteen saavuttamiseksi;
- 2) 'luottolaitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä luottolaitosta direktiivin 2013/36/EU 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä lukuun ottamatta;
- 3) 'sijoituspalveluyrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa säädettyä sijoituspalveluyritystä, johon sovelletaan direktiivin 2013/36/EU 28 artiklan 2 kohdassa vahvistettua perustamispääomavaatimusta;
- 4) 'rahoituslaitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa määriteltyä rahoituslaitosta;
- 5) 'tytäryrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 16 alakohdassa määriteltyä tytäryritystä;
- 6) 'emoyrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 15 alakohdan a alakohdassa määriteltyä emoyritystä;
- 7) ilmauksella 'konsolidoinnin perusteella' ilmausta 'konsolidoidun aseman perusteella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 47 alakohdassa esitetyn määritelmän mukaisesti;
- 8) 'laitosten suojajärjestelmällä' järjestelmää, joka täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitettut vaatimukset;
- 9) 'rahoitusalan holdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 20 alakohdassa määriteltyä rahoitusalan holdingyhtiötä;
- 10) 'rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa määriteltyä rahoitusalan sekaholdingyhtiötä;
- 11) 'monialan holdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 22 alakohdassa määriteltyä monialan holdingyhtiötä;
- 12) 'jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan holdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 30 alakohdassa määriteltyä jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan holdingyhtiötä;
- 13) 'unionissa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan holdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 31 alakohdassa määriteltyä Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan holdingyhtiötä;
- 14) 'jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 32 alakohdassa määriteltyä jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan sekaholdingyhtiötä;
- 15) 'unionissa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 33 alakohdassa määriteltyä Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan sekaholdingyhtiötä;
- 16) 'kriisinratkaisutavoitteilla' 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja kriisinratkaisun tavoitteita;
- 17) 'sivuliikkeellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 17 alakohdassa määriteltyä sivuliikettä;

- 18) 'kriisinratkaisuviranomaisella' jäsenvaltion 3 artiklan mukaisesti nimeämää viranomaista;
- 19) 'kriisinratkaisuvälineellä' 37 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kriisinratkaisun välinettä;
- 20) 'kriisinratkaisuvaltuuksilla' 63–72 artiklassa tarkoitettuja valtuuksia;
- 21) 'toimivaltaisella viranomaisella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 40 alakohdassa määriteltyä toimivaltaista viranomaista, mukaan lukien Euroopan keskuspankki sille neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1024/2013 ⁽¹⁾ annettujen erityistehtävien osalta;
- 22) 'toimivaltaisilla ministeriöillä' jäsenvaltioiden valtiovarainministeriöitä tai muita ministeriöitä, jotka vastaavat talouden, rahoitusalaan ja talousarvioon liittyvistä kansallisella tasolla tehtävistä päätöksistä kansallisten toimivaltuuksien mukaisesti ja jotka on nimetty 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti;
- 23) 'laitoksella' luottolaitosta tai sijoituspalveluyritystä;
- 24) 'ylimmällä hallintoelimellä' direktiivin 2013/36/EU 3 artiklan 1 kohdan 7 alakohdassa määriteltyä ylintä hallintoelintä;
- 25) 'toimivalla johdolla' direktiivin 2013/36/EU 3 artiklan 1 kohdan 9 alakohdassa määriteltyä toimivaa johtoa;
- 26) 'konsernilla' emoyritystä ja sen tytäryrityksiä;
- 27) 'rajatylittävällä konsernilla' konsernia, johon kuuluu useampaan kuin yhteen jäsenvaltioon sijoittautuneita konserniyhteisöjä;
- 28) 'poikkeuksellisella julkisella rahoitustuella' Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön tai konsernin, johon tällainen laitos tai yhteisö kuuluu, elinkelpoisuuden, likviditeetin tai vakavaraisuuden säilyttämiseksi tai palauttamiseksi ennalleen myönnettävää valtiontukea tai mitä tahansa muuta julkista ylikansallista rahoitustukea, joka kansallisella tasolla myönnettynä katsottaisiin valtiontueksi;
- 29) 'häätärahoituksena annetulla maksuvalmiusavulla' keskuspankin tarjoamaa keskuspankkirahaa tai mitä tahansa muuta apua, joka saattaa johtaa keskuspankkirahan lisääntymiseen, vakavaraisille rahoituslaitoksille tai vakavaraisten rahoituslaitosten ryhmälle, jolla on tilapäisiä maksuvalmiusongelmia, ilman että tällainen operaatio olisi osa rahapolitiikkaa;
- 30) 'järjestelmäkriisillä' sellaista häiriötä rahoitusjärjestelmässä, jolla saattaa olla vakavia kielteisiä vaikutuksia sisämarkkinoihin ja reaalityouteen. Kaikentyyppiset rahoitusalan välittäjät, markkinat ja rakenteet voivat olla jossakin määrin järjestelmän kannalta merkittäviä;
- 31) 'konserniyhteisöllä' konserniin kuuluvaa oikeushenkilöä;
- 32) 'elvytysuunnitelmalla' laitoksen 5 artiklan mukaisesti laatimaa ja ylläpitämää elvytysuunnitelmaa;
- 33) 'konsernin elvytysuunnitelmalla' 7 artiklan mukaisesti laadittua ja ylläpidettyä konsernin elvytysuunnitelmaa;
- 34) 'merkittävällä sivuliikkeellä' sivuliikettä, joka katsottaisiin vastaanottavassa jäsenvaltiossa merkittäväksi direktiivin 2013/36/EU 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

- 35) 'kriittisillä toiminnoilla' toimintaa, palveluja tai toimintoja, joiden keskeytyminen todennäköisesti aiheuttaisi reaalitalouden kannalta elintärkeiden palvelujen häiriintymisen tai todennäköisesti häiritsisi rahoitusvakautta laitoksen tai konsernin koon tai markkinaosuuden, ulkoisten ja sisäisten sidosten, monitahoisuuden tai rajatylittävän toiminnan johdosta yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa erityisesti tämän toiminnan ja näiden palvelujen tai toimintojen korvattavuus huomioon ottaen;
- 36) 'ydinliiketoiminta-alueella' niitä liiketoiminta-alueita ja niihin liittyviä palveluja, jotka edustavat laitokselle tai konsernille, johon laitos kuuluu, olennaisia tulon, voiton tai franchise-arvon lähteitä;
- 37) 'konsolidointiryhmän valvojalla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 41 alakohdassa määriteltyä konsolidointiryhmän valvojaa;
- 38) 'omilla varoilla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 118 alakohdassa määriteltyjä omia varoja;
- 39) 'kriisintarkaisuedellytyksillä' 32 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä;
- 40) 'kriisintarkaisuomella' päätöstä viedä laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö kriisintarkaisuun 32 tai 33 artiklan nojalla taikka jonkin kriisintarkaisuvälineen tai yhden tai useamman kriisintarkaisuvaltuuden soveltamista;
- 41) 'kriisintarkaisu suunnitelmalla' 10 artiklan mukaisesti laitokselle laadittua kriisintarkaisu suunnitelmaa;
- 42) 'konsernin kriisintarkaisulla' jompaakumpaa seuraavista:
- a) kriisintarkaisu toimen käynnistämistä emoyrityksen tai konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvan laitoksen tasolla tai
  - b) kriisintarkaisu viranomaisten suorittaman kriisintarkaisu välineiden ja -valtuuksien käytön koordinoitua suhteessa kriisintarkaisu edellytykset täyttäviin konserniyhteisöihin;
- 43) 'konsernin kriisintarkaisu suunnitelmalla' 12 ja 13 artiklan mukaisesti laadittua suunnitelmaa konsernin kriisintarkaisu a varten;
- 44) 'konsernitason kriisintarkaisu viranomaisella' sen jäsenvaltion kriisintarkaisu viranomaista, jossa konsolidointiryhmän valvoja sijaitsee;
- 45) 'konsernin kriisintarkaisu n erityissuunnitelmalla' 91 artiklan mukaisesti laadittua suunnitelmaa konsernin kriisintarkaisu a varten;
- 46) 'kriisintarkaisu kollegiolla' kollegiota, joka on perustettu 88 artiklan mukaisesti huolehtimaan 88 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tehtävistä;
- 47) 'tavanomaisella maksukyvyttömyysmenettelyllä' kaikkia velkoja koskevaa maksukyvyttömyysmenettelyä, jossa velallinen menettää osittain tai kokonaan määräysvallan ja jossa nimitetään selvittäjä tai hallinnonhoitaja ja jota yleensä sovelletaan laitoksiin kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja joko erityisesti kyseisiin laitoksiin tai yleisesti kaikkiin luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin;
- 48) 'velkainstrumenteilla', joihin viitataan 63 artiklan 1 kohdan g ja j alakohdassa, joukkovelkakirjoja ja muuta siirrettävissä olevaa velkaa sekä instrumentteja, jotka synnyttävät velkaa, instrumentteja, joilla velka tunnustetaan, ja instrumentteja, jotka antavat oikeuden hankkia velkainstrumentteja;
- 49) 'jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla laitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 28 alakohdassa määriteltyä jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa laitosta;

- 50) 'unionissa emoyrityksenä toimivalla laitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 29 alakohdassa määriteltyä unionissa emoyrityksenä toimivaa laitosta;
- 51) 'omia varoja koskevilla vaatimuksilla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 92–98 artiklassa määriteltyjä vaatimuksia;
- 52) 'valvontakollegiolla' direktiivin 2013/36/EU 116 artiklan nojalla perustettua valvontakollegiota;
- 53) 'unionin valtiontukikehyksellä' Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107, 108 ja 109 artiklalla perustettua kehystä sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 4 kohdan tai 109 artiklan nojalla laadittuja tai hyväksytyjä asetuksia ja kaikkia unionin säädöksiä, mukaan lukien suuntaviivat, tiedonannot ja ilmoitukset;
- 54) 'likvidaatiolla' laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c, tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön varojen rahaksi muuttamista;
- 55) 'varojen erottelulla' menettelyä, jossa kriisinratkaisuviranomainen voi 42 artiklan mukaisesti suorittaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen, oikeuksien tai velkojen siirron erilliselle varainhoitoyhtiölle;
- 56) 'erillisellä varainhoitoyhtiöllä' oikeushenkilöä, joka täyttää 42 artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset;
- 57) 'velkakirjojen arvon alaskirjauksella' menettelyä, jossa kriisinratkaisuviranomainen voi 43 artiklan mukaisesti käyttää alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkoihin;
- 58) 'liiketoiminnan myynnillä' menettelyä, jolla kriisinratkaisuviranomainen voi 38 artiklan mukaisesti suorittaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen liikkeeseen laskemien osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien tai sen varojen, oikeuksien tai velkojen siirron ostajalle, joka ei ole omaisuudenhoitoyhtiö;
- 59) 'omaisuudenhoitoyhtiöllä' tarkoitetaan oikeushenkilöä, joka täyttää 40 artiklan 2 kohdassa säädetyt vaatimukset;
- 60) 'omaisuudenhoitoyhtiön käytöllä' menettelyä, jolla sellaisia osakkeita tai muita omistusinstrumentteja, jotka kriisinratkaisun kohteena oleva laitos on laskenut liikkeeseen, tai kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varoja, oikeuksia tai velkoja siirretään 40 artiklan mukaisesti omaisuudenhoitoyhtiölle;
- 61) 'omistusinstrumenteilla' osakkeita, muita omistusoikeuteen oikeuttavia instrumentteja, osakkeiksi tai muiksi omistusinstrumenteiksi muunnettavia tai tällaisen osto-oikeuden antavia instrumentteja sekä omistusyhteyttä osakkeisiin tai muihin omistusinstrumentteihin edustavia instrumentteja;
- 62) 'osakkeenomistajilla' osakkeenomistajia tai muiden omistusinstrumenttien omistajia;
- 63) 'siirtovaltuuksilla' 63 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa eriteltyjä oikeuksia siirtää osakkeita, muita omistusinstrumentteja, velkainstrumentteja, varoja, oikeuksia tai velkoja tai näiden yhdistelmiä kriisinratkaisun kohteena olevasta laitoksesta vastaanottajalle;
- 64) 'keskusvastapuolella' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä keskusvastapuolta;
- 65) 'johdannaisella' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 5 alakohdassa määriteltyä johdannaista;
- 66) 'alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksilla' 59 artiklan 2 kohdassa ja 63 artiklan 1 kohdan e–i alakohdassa tarkoitettuja valtuuksia;

- 67) 'vakuudellisella velalla' velkaa, jonka osalta velkojan oikeus maksuun tai muuhun suoritukseen on taattu veloituksella, sitoumuksella, panttivakuudella tai vakuusjärjestelyillä, mukaan lukien repo-operaatioista ja muista omistusoikeuden siirtävistä vakuusjärjestelyistä johtuvat velat;
- 68) 'ydinpääomainstrumenteilla' pääomainstrumentteja, jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 28 artiklan 1–4 kohdassa, 29 artiklan 1–5 kohdassa tai 31 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset;
- 69) 'ensisijaisen lisäpääoman instrumenteilla' pääomainstrumentteja, jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 52 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset;
- 70) 'kokonaismäärällä' kokonaismäärää, joka hyväksyttävistä veloista on kriisintarkausviranomaisen arvion mukaan alaskirjattava tai muunnettava 46 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- 71) 'hyväksyttävillä veloilla' niitä laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisön velkoja ja pääomainstrumentteja, jotka eivät ole ydinpääomainstrumentteja, ensisijaisen lisäpääoman instrumentteja tai toissijaisen pääoman instrumentteja, joita ei ole rajattu velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalan ulkopuolelle 44 artiklan 2 kohdan nojalla;
- 72) 'talletussuojajärjestelmällä' talletussuojajärjestelmää, jonka jäsenvaltio on perustanut ja hyväksynyt direktiivin 2014/49/EU 4 artiklan mukaisesti;
- 73) 'toissijaisen pääoman instrumenteilla' pääomainstrumentteja tai etuoikeudeltaan huonompia lainoja, jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 63 artiklassa säädetyt edellytykset;
- 74) 'kyseeseen tulevilla pääomainstrumenteilla' IV osaston IV luvun 5 jakson ja IV osaston V luvun soveltamiseksi ensisijaisen lisäpääoman instrumentteja ja toissijaisen pääoman instrumentteja;
- 75) 'muuntokurssilla' kerrointa sille, kuinka moneksi osakkeeksi tai muuksi omistusinstrumentiksi tiettyyn luokkaan kuuluva velka muunnetaan käyttäen perustana joko jotakin kyseiseen luokkaan kuuluvaa yksittäistä instrumenttia tai velkasaamisen arvoyksikköä;
- 76) 'kyseeseen tulevilla velkojalla' velkojaa, jonka saaminen koskee velkaa, joka vähennetään tai muunnetaan osakkeiksi tai omistusinstrumenteiksi käyttämällä alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisen johdosta;
- 77) 'kyseeseen tulevilla omistajalla' omistusinstrumenttien omistajaa, jonka omistusinstrumentit mitätöidään 63 artiklan 1 kohdan h alakohdassa mainittuja valtuuksia käyttäen;
- 78) 'asiaankuuluvalla viranomaisella' 61 artiklan mukaisesti yksilöityä jäsenvaltion viranomaista, joka kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön nojalla vastaa 59 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen toteamusten tekemisestä;
- 79) 'asiaankuuluvalla emoyrityksellä' jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa laitosta, unionissa emoyrityksenä toimivaa laitosta, rahoitusalan holdingyhtiötä, rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, monialan holdingyhtiötä, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan holdingyhtiötä, unionissa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan holdingyhtiötä, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan sekaholdingyhtiötä tai unionissa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, johon velkakirjojen arvon alaskirjausta sovelletaan;
- 80) 'vastaanottajalla' yhteisöä, jolle osakkeet, muut omistusinstrumentit, velkainstrumentit, varat, oikeudet tai velat taikka näiden yhdistelmä siirretään kriisintarkauskohteena olevasta laitoksesta;
- 81) 'pankkipäivällä' muita päiviä kuin lauantaita, sunnuntaita tai päiviä, jotka ovat yleisiä vapaapäiviä asianomaisessa jäsenvaltiossa;

- 82) 'sopimuksen purkamisoikeudella' oikeutta purkaa sopimus, velvoitteiden aikaistamista, sulkeutumista, kuittausta tai nettoutusta koskevaa oikeutta tai mitä tahansa vastaavaa sopimuksen osapuolen velvoitetta lykkäävää tai muuttavaa tai sen lakkauttavaa määräystä tai määräystä, joka estää sopimuksesta muussa tapauksessa syntyvän velvoitteen syntymisen;
- 83) 'kriisinratkaisun kohteena olevalla laitoksella' laitosta, rahoituslaitosta, rahoitusalan holdingyhtiötä, rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, monialan holdingyhtiötä, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan holdingyhtiötä, unionissa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan holdingyhtiötä, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan sekaholdingyhtiötä tai unionissa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, jonka suhteen kriisinratkaisutoimi toteutetaan;
- 84) 'unionissa tytäryrityksenä toimivalla yrityksellä' laitosta, joka on sijoittautunut johonkin jäsenvaltioon ja joka on kolmannen maan laitoksen tai kolmannen maan emoyritys;
- 85) 'unionissa emoyrityksenä toimivalla yrityksellä' unionissa emoyrityksenä toimivaa laitosta, unionissa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan holdingyhtiötä tai unionissa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan sekaholdingyhtiötä;
- 86) 'kolmannen maan laitoksella' yhteisöä, jonka sääntömääräinen kotipaikka on kolmannessa maassa, jota koskisi laitoksen määritelmä, jos se olisi sijoittautunut unioniin;
- 87) 'kolmannessa maassa emoyrityksenä toimivalla yrityksellä' kolmannessa maassa emoyrityksenä toimivaa laitosta, emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan holdingyhtiötä tai emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan sekaholdingyhtiötä
- 88) 'kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyllä' kolmannen maan lainsäädännön mukaista toimea, jonka tarkoituksena on kolmannen maan laitoksen tai kolmannessa maassa emoyrityksenä toimivan yrityksen kaatumisen hallinta ja joka tavoitteiltaan ja odotetuilta tuloksiltaan vastaa tässä direktiivissä tarkoitettuja kriisinratkaisutoimia;
- 89) 'unionissa toimivalla sivuliikkeellä' kolmannen maan laitoksen sivuliikettä, joka sijaitsee jäsenvaltiossa;
- 90) 'asiaankuuluvalla kolmannen maan viranomaisella' kolmannen maan viranomaista, jonka tehtävät vastaavat tehtäviä, joista kriisinratkaisuviranomaiset tai toimivaltaiset viranomaiset huolehtivat tämän direktiivin nojalla;
- 91) 'konsernitason rahoitusjärjestelyllä' konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen jäsenvaltion rahoitusjärjestelyä tai -järjestelyjä;
- 92) 'back-to-back-sopimuksella' kahden konserniyhteisön välillä tehtyä sopimusta, jolla siirretään kokonaan tai osittain riski, joka johtuu toisesta, yhden kyseisistä konserniyhteisöistä ja kolmannen osapuolen välillä tehdystä sopimuksesta;
- 93) 'konsernin sisäisellä takauksella' sopimusta, jolla yksi konserniin kuuluvista yhteisöistä takaa toisen konserniyhteisön velvoitteet jollekin ulkopuoliselle taholle.
- 94) 'suojatuilla talletuksilla' suojattuja talletuksia sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa;
- 95) 'suojakelpoisilla talletuksilla' direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 4 alakohdassa määriteltyjä suojakelpoisia talletuksia;
- 96) 'katetulla joukkovelkakirjalainalla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY⁽¹⁾ 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua instrumenttia;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

- 97) 'omistusoikeuden siirtävällä rahoitusvakuusjärjestelyllä' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/47/EY⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määriteltyä omistusoikeuden siirtävää rahoitusvakuusjärjestelyä;
- 98) 'nettoutusjärjestelyllä' järjestelyä, jonka nojalla useat saamiset tai velvoitteet voidaan muuntaa yhdeksi nettosaamiseksi, mukaan lukien sulkeutuva nettoutus, jossa täytäntöönpanoon oikeuttavan tapahtuman (määriteltiinpä se miten tai missä tahansa) toteutuessa osapuolten velvoitteita aikaistetaan niin, että ne erääntyvät välittömästi, tai ne puretaan ja kummassakin tapauksessa muunnetaan yhdeksi nettosaamiseksi tai korvataan yhdellä nettosaamisella, mukaan lukien direktiivin 2002/47/EY 2 artiklan 1 kohdan n alakohdan i alakohdassa määritellyt 'sulkeutuvaa nettoutusta koskevat lausekkeet' ja direktiivin 98/26/EY 2 artiklan k alakohdassa määritelty 'nettoutus';
- 99) 'kuittausjärjestelyllä' järjestelyä, jonka nojalla vähintään kaksi kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ja vastaapuolen välillä olevaa saamista tai velvoitetta voidaan kuitata vastakkain;
- 100) 'rahoitus sopimuksilla' seuraavanlaisia sopimuksia:
- a) arvopaperia koskevat sopimukset, mukaan lukien
- i) arvopaperin, arvopaperiryhmän tai arvopaperi-indeksin ostoa, myyntiä tai lainausta koskevat sopimukset,
  - ii) arvopaperia, arvopaperiryhmää tai arvopaperi-indeksiä koskeva optio,
  - iii) arvopaperin, arvopaperiryhmän tai arvopaperi-indeksin takaisinostosopimukset ja käänteiset takaisinostosopimukset;
- b) hyödykettä koskevat sopimukset, mukaan lukien
- i) hyödykkeen, hyödykeryhmän tai hyödykeindeksin ostoa, myyntiä tai lainausta koskevat sopimukset sen myöhempää toimitusta varten,
  - ii) hyödykettä, hyödykeryhmää tai hyödykeindeksiä koskeva optio,
  - iii) hyödykkeen, hyödykeryhmän tai hyödykeindeksin takaisinostosopimukset ja käänteiset takaisinostosopimukset;
- c) futuuri- ja termiinisopimukset, mukaan lukien (hyödykettä koskevia sopimuksia lukuun ottamatta) hyödykkeen tai minkä tahansa muun omaisuuden, palvelun, oikeuden tai omistusosuuden ostoa, myyntiä tai siirtoa tiettyyn hintaan myöhempänä ajankohtana koskevat sopimukset;
- d) swap-sopimukset, mukaan lukien
- i) swapit ja optiot, joiden kohde-etuutena ovat korot, spot-sopimukset tai muut valuuttakurssisopimukset, valuutat, osakeindeksi tai osakkeet, luottoindeksi tai luotot, hyödykeindeksi tai hyödykkeet, säänvaihtelut, päästöoikeudet tai inflaatio,
  - ii) tuottojen, luottoriskimarginaalien tai luottoriskin vaihtoa koskevat sopimukset,
  - iii) edellä i tai ii alakohdassa tarkoitettua sopimusta vastaavat sopimukset, joilla käydään toistuvasti kauppaa swap- tai johdannaismarkkinoilla;
- e) pankkien väliset lainasopimukset, joissa luottoaika on enintään kolme kuukautta;
- f) edellä a–e alakohdassa tarkoitettujen sopimusten puitesopimukset;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/47/EY, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2002, rahoitusvakuusjärjestelyistä (EYVL L 168, 27.6.2002, s. 43).

- 101) 'kriisinehkäisytoimella' 6 artiklan 6 kohdan mukaista valtuuksien käyttöä purkamismahdollisuuksien puutteiden tai esteiden poistamiseksi suoraan, 17 tai 18 artiklan mukaista valtuuksien käyttöä purkamismahdollisuuksien esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi, 27 artiklan mukaisen varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteen toteuttamista, 29 artiklan mukaista väliaikaisen hallinnonhoitajan nimeämistä tai 59 artiklan mukaisten alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttämistä;
- 102) 'kriisinhallintatoimella' kriisinsuoritusvelvoitteen tai erityisen hallinnonhoitajan nimittämistä 35 artiklan nojalla tai henkilön nimittämistä 51 artiklan 2 kohdan tai 72 artiklan 1 kohdan nojalla;
- 103) 'elvytyksen toteuttamisella' laitoksen kykyä palauttaa rahoitusasemansa ennalleen sen merkittävän heikkenemisen jälkeen;
- 104) 'tallettajalla' direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 6 alakohdassa määriteltyä tallettajaa;
- 105) 'sijoittajalla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/9/EY⁽¹⁾ 1 artiklan 4 alakohdassa tarkoitettua sijoittajaa;
- 106) 'nimetyllä makrovakaussuoritusvelvoitteen vastaavalla kansallisella viranomaisella' viranomaista, jonka tehtäväksi on annettu kansallisten viranomaisten makrotason valvontatehtävästä 22 päivänä joulukuuta 2011 annettuun Euroopan järjestelmäriskikomitean suositukseen (EJRK/2011/3) sisältyvässä suosituksessa B1 tarkoitettua makrotason vakautta koskevan politiikan toteuttaminen;
- 107) 'mikroyrityksillä sekä pienillä ja keskisuurilla yrityksillä' komission suosituksen 2003/361/EY⁽²⁾ 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vuotuisen liikevaihdon perusteiden mukaisesti määriteltyjä mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä.
- 108) 'säännellyllä markkinalla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa määriteltyä säänneltyä markkinaa.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 115 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritellään perusteet, joiden mukaisesti määritellään ensimmäisen alakohdan 35 alakohdassa tarkoitettujen toiminnat, palvelut ja toiminnot "kriittisten toimintojen" määrittämisen osalta, ja perusteet, joiden mukaisesti määritellään ensimmäisen alakohdan 36 alakohdassa tarkoitettujen liiketoiminta-alueet ja niihin liittyvät palvelut "ydinliiketoiminta-alueiden" määrittämisen osalta.

3 artikla

Kriisinsuoritusvelvoitteen vastaavien viranomaisten nimeäminen

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi tai poikkeuksellisesti useampi kriisinsuoritusvelvoitteen vastaava viranomainen, jolla on valtuudet käyttää kriisinsuoritusvelvoitteen vastaavien valtuuksien käyttöä kriisinsuoritusvelvoitteen vastaavien valtuuksien käyttöä.
2. Kriisinsuoritusvelvoitteen vastaavien viranomaisen on oltava hallintoviranomainen tai viranomainen, jolle on annettu hallinnolliset valtuudet.
3. Kriisinsuoritusvelvoitteen vastaavien viranomaiset voivat olla kansallisia keskuspankkeja, toimivaltaisia ministeriöitä tai muita hallintoviranomaisia tai viranomaisia, joille on annettu hallinnolliset valtuudet. Jäsenvaltiot voivat poikkeuksellisesti säätää, että kriisinsuoritusvelvoitteen vastaavien viranomaisen voi olla asetusta (EU) N:o 575/2013 ja direktiiviä 2013/36/EU sovellettaessa valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen. On otettava käyttöön asianmukaiset rakenteelliset järjestelyt, joilla varmistetaan toiminnallinen riippumattomuus ja vältetään eturistiriidat asiaankuuluvien valvontaviranomaisten asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin 2013/36/EU mukaisten valvontatehtävien tai niiden muiden tehtävien ja kriisinsuoritusvelvoitteen vastaavien tämän direktiivin mukaisten tehtävien kesken, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta 4 kohdassa edellytettyä tiedonvaihtoa ja yhteistyötä koskeviin velvoitteisiin. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että yhtäältä kriisinsuoritusvelvoitteen vastaavat ja toisaalta asiaankuuluvan viranomaisen valvonta- tai muut tehtävät ovat toiminnallisesti riippumattomia toisistaan toimivaltavien viranomaisten, kansallisten keskuspankkien, toimivaltavien ministeriöiden tai muiden viranomaisten sisällä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/9/EY, annettu 3 päivänä maaliskuuta 1997, sijoittajien korvausjärjestelmistä (EYVL L 84, 26.3.1997, s. 22).

⁽²⁾ Mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määrittämisestä 6 päivänä toukokuuta 2003 annettu komission suositus 2003/361/EY (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

Tämän direktiivin mukaisten kriisinratkaisuviranomaisen tehtävien hoitamiseen osallistuvan henkilöstön on oltava rakenteellisesti ja raportointisuhteiltaan erillään asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin 2013/36/EU mukaisten tehtävien hoitoon osallistuvasta henkilöstöstä tai asiaankuuluvan viranomaisen muihin tehtäviin nähden.

Tätä kohtaa sovellettaessa jäsenvaltioiden tai kriisinratkaisuviranomaisten on annettava ja julkistettava mahdollisesti tarvittavia asiaan liittyviä sisäisiä sääntöjä, mukaan lukien säännöt salassapitovelvollisuudesta ja eri tehtävälueiden välisestä tiedonvaihdesta.

4. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että valvonta- ja kriisinratkaisutehtäviä suorittavat viranomaiset sekä niiden puolesta kyseisiä tehtäviä suorittavat henkilöt tekevät tiivistä yhteistyötä kriisinratkaisupäätösten valmistelussa, suunnittelussa ja soveltamisessa sekä silloin, kun kriisinratkaisuviranomainen ja toimivaltainen viranomainen ovat erillisiä yhteisöjä, että silloin, kun toiminnot suoritetaan samassa yhteisössä.

5. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi ministeriö, joka vastaa tämän direktiivin mukaisten toimivaltaisen ministeriön tehtävien hoitamisesta.

6. Mikäli jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomainen ei ole toimivaltainen ministeriö, sen on ilmoitettava toimivaltaiselle ministeriölle tämän direktiivin nojalla tehtävistä päätöksistä, ja jollei kansallisessa lainsäädännössä toisin säädetä, sen on saatava ministeriön hyväksyntä ennen sellaisten päätösten täytäntöönpanoa, joilla on suoria finanssipoliittisia tai järjestelmään kohdistuvia vaikutuksia.

7. Toimivaltaisten viranomaisten, kriisinratkaisuviranomaisten ja EPV:n tämän direktiivin nojalla tekemissä päätöksissä on otettava huomioon päätöksen mahdolliset vaikutukset kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joissa laitos tai konserni toimii, ja pidettävä rahoitusvakauteen kohdistuvat kielteiset vaikutukset sekä taloudelliset ja sosiaaliset vaikutukset mahdollisimman pieninä kyseisissä jäsenvaltioissa. EPV:n päätösten on oltava asetuksen (EU) N:o 1093/2010 38 artiklan mukaisia.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kullakin kriisinratkaisuviranomaisella on kriisinratkaisutoimien soveltamiseen tarvittava asiantuntemus, voimavarat ja toimintakapasiteetti ja että ne kykenevät käyttämään valtuuksiaan kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamisen edellyttämää nopeutta ja joustavuutta osoittaen.

9. EPV hankkii yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten kanssa tarvittavan asiantuntemuksen, voimavarat ja toimintakapasiteetin ja seuraa 8 kohdan täytäntöönpanoa myös määräjoihin tehtävien vertaisarviointien avulla.

10. Mikäli jäsenvaltio 1 a kohdan mukaisesti nimeää useamman kuin yhden viranomaisen käyttämään kriisinratkaisuvälineitä ja kriisinratkaisuvaltuuksia, sen on annettava menettelystään kattavasti perusteltu ilmoitus EPV:lle ja komissiolle ja jaettava tehtävät ja vastuut yksiselitteisesti näiden viranomaisten kesken, varmistettava asianmukainen koordinaatio viranomaisten kesken ja nimettävä niistä yksi yhteysviranomaiseksi muiden jäsenvaltioiden asiaankuuluvien viranomaisten kanssa tehtävää yhteistyötä ja koordinaatiota varten.

11. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava EPV:lle kriisinratkaisuviranomaiseksi ja yhteysviranomaiseksi nimeämänsä kansallinen viranomainen tai kansalliset viranomaiset ja tarvittaessa niiden erityiset tehtävät ja vastuualueet. EPV julkaisee luettelon kyseisistä kriisinratkaisuviranomaisista ja yhteysviranomaisista.

12. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa kansallisten lakien mukaisesti kriisinratkaisuviranomaisen, toimivaltaisen viranomaisen ja niiden henkilöstön vastuuta tekoja ja laiminlyöntejä koskevan velvollisuuden osalta niiden hoitaessa tämän direktiivin mukaisia tehtäviään, sanotun kuitenkin rajoittamatta 85 artiklan soveltamista.

II OSASTO

VARAUTUMINEN

I LUKU

Elvytyksen ja kriisinratkaisun suunnittelu

1 jakso

Yleiset säännökset

4 artikla

Yksinkertaistetut velvoitteet tiettyjä laitoksia varten

1. Ottaen huomioon vaikutuksen, joka laitoksen kaatumisella voi olla johtuen sen liiketoiminnan luonteesta, osakkeenomistusrakenteesta, oikeudellisesta muodosta, riskiprofilista, koosta, oikeudellisesta asemasta ja sidoksista muihin laitoksiin tai yleensä rahoitusjärjestelmään sekä laitoksen toiminnan laajuudesta ja monitahoisuudesta ja sen kuulumisesta laitosten suojajärjestelmään tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdan mukaiset vaatimukset täyttävään muuhun osuustoiminnalliseen keskinäiseen yhteisvastuujärjestelmään ja laitoksen mahdollisesta direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdassa määriteltyjen sijoituspalvelujen tai -toiminnan harjoittamisesta, sekä sen olisiko sen kaatumisella sekä sitä seuraavalla, tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisella likvidaatiolla merkittäviä kielteisiä vaikutuksia rahoitusmarkkinoihin, muihin laitoksiin tai rahoitusolosuhteisiin tai koko talouteen, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ja kriisinratkaisuviranomaiset määrittelevät seuraavat tekijät:

- a) 5–12 artiklassa tarkoitettu elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien sisältö ja yksityiskohdat;
  - b) päivä, jolloin ensimmäisten elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien on viimeistään oltava laadittuina, sekä elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien päivitysväli, joka voi olla pienempi kuin mitä 5 artiklan 2 kohdassa, 7 artiklan 5 kohdassa, 10 artiklan 6 kohdassa ja 13 artiklan 3 kohdassa on säädetty;
  - c) laitoksilta 5 artiklan 5 kohdan, 11 artiklan 1 kohdan ja 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti edellytettävien tietojen, myös liitteessä olevissa A ja B jaksoissa tarkoitettujen tietojen, sisältö ja yksityiskohdat;
  - d) 15 ja 16 artiklassa ja liitteessä olevassa C jaksossa tarkoitettujen purkamismahdollisuuksien arvioinnin tarkkuus.
2. Toimivaltaisten viranomaisten ja tarvittaessa kriisinratkaisuviranomaisten on suoritettava 1 kohdassa tarkoitettu arviointi tarvittaessa makrovakaussvalvonnasta vastaavaa kansallista viranomaista kuultuaan.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yksinkertaistettuja velvoitteita sovellettaessa toimivaltaiset viranomaiset ja tarvittaessa kriisinratkaisuviranomaiset voivat milloin tahansa määrätä täysimääräisiä yksinkertaistamattomia velvoitteita.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yksinkertaistettujen velvoitteiden soveltaminen ei yksinään vaikuta toimivaltaisen viranomaisen ja tarvittaessa kriisinratkaisuviranomaisen valtuuksiin toteuttaa kriisinehkäisy- tai kriisinhallintatoimia.
5. EPV antaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joilla määritellään 1 kohdassa tarkoitettujen perusteiden, joilla arvioidaan 1 kohdan mukaisesti laitoksen kaatumisen vaikutus rahoitusmarkkinoihin, muihin laitoksiin ja rahoitusolosuhteisiin.
6. Ottaen tarvittaessa huomioon 5 kohdassa tarkoitettujen ohjeiden soveltamisessa saadut kokemukset EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään 1 kohdassa tarkoitettujen perusteiden, joilla arvioidaan 1 kohdan mukaisesti laitoksen kaatumisen vaikutus rahoitusmarkkinoihin, muihin laitoksiin ja rahoitusolosuhteisiin.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2017.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

7. Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten on ilmoitettava EPV:lle siitä, miten ne ovat soveltaneet 1, 8, 9 ja 10 kohtaa laitoksiin omalla lainkäyttöalueellaan. EPV antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017 kertomuksen 1, 8, 9 ja 10 kohdan täytäntöönpanosta. Kertomuksessa määritetään erityisesti mahdolliset erot 1, 8, 9 ja 10 kohdan kansallisessa täytäntöönpanossa.

8. Jollei 9 ja 10 kohdassa säädetystä muuta johdu, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ja tarvittaessa kriisinratkaisuviranomaiset voivat vapauttaa:

a) tämän luvun 2 ja 3 jakson vaatimuksista keskusyhteisöön kuuluvat laitokset, jotka on kansallisessa lainsäädännössä kokonaan tai osittain vapautettu vakavaraisuusvaatimuksista asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklan mukaisesti;

b) tämän luvun 2 jakson vaatimuksista laitokset, jotka kuuluvat laitosten suojajärjestelmään.

9. Kun on myönnetty 8 kohdassa tarkoitettu vapautus, jäsenvaltioiden on

a) sovellettava tämän luvun 2 ja 3 jaksossa olevia vaatimuksia konsolidoinnin perusteella keskusyhteisöön ja siihen asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklassa tarkoitettulla tavalla liittyneisiin laitoksiin;

b) vaadittava laitosten suojajärjestelmää täyttämään 2 jakson vaatimukset yhteistyössä kunkin vapautetun jäsenensä kanssa.

Tätä tarkoitusta varten kaikkiin tämän luvun 2 ja 3 jaksossa oleviin konserneja koskeviin viittauksiin on luettava mukaan keskusyhteisö ja siihen asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklassa tarkoitettulla tavalla liittyneet laitokset ja niiden tytäryritykset, ja kaikkiin direktiivin 2013/36/EU 111 artiklan nojalla konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvia emoyrityksiä tai laitoksia koskeviin viittauksiin on luettava mukaan keskusyhteisö.

10. Laitosten, joita Euroopan keskuspankki valvoo suoraan asetuksen (EU) N:o 1024/2013 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti, tai muun laitoksen, joka muodostaa merkittävän osan jonkin jäsenvaltion rahoitusjärjestelmästä, on laadittava omat elvytysuunnitelmansa tämän luvun 2 jakson mukaisesti, ja niihin sovelletaan erillisiä kriisinratkaisusuunnitelmia 3 jakson mukaisesti.

Tätä kohtaa sovellettaessa laitoksen toiminnan on katsottava muodostavan merkittävän osan kyseisen jäsenvaltion rahoitusjärjestelmästä, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) sen varojen kokonaisarvo on yli 30 000 000 000 euroa; tai

b) sen kokonaisvarojen osuus sijoittautumisjäsenvaltion bruttokansantuotteesta on yli 20 prosenttia, paitsi jos sen varojen kokonaisarvo on alle 5 000 000 000 euroa;

11. EPV laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardiksi, joissa määritellään yhtenäinen muoto, mallit ja määritelmät, joita käytetään toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten tunnistuessa tietoja ja toimittaessa niitä EPV:lle 7 kohdan soveltamiseksi samalla, kun noudatetaan asianmukaisesti suhteellisuusperiaatetta.

EPV toimittaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

2 j a k s o

Elvytyksen suunnittelu

5 artikla

Elvytysuunnitelmat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jokainen laitos, joka ei kuulu direktiivin 2013/36/EU 111 ja 112 artiklan nojalla konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvaan konserniin, laatii elvytysuunnitelman, jossa esitetään toimia, joita laitoksen on määrä toteuttaa palauttaakseen rahoitusasemansa ennalleen rahoitustilanteensa merkittävän heikkenemisen jälkeen, ja että laitos ylläpitää tällaista suunnitelmaa. Elvytysuunnitelmat on katsottava direktiivin 2013/36/EU 74 artiklassa tarkoitetuksi päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelmäksi.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että laitokset päivittävät elvytysuunnitelmansa ainakin vuosittain tai sellaisen laitoksen oikeudelliseen tai organisatoriseen rakenteeseen, liiketoimintaan tai rahoitustilanteeseen kohdistuneen muutoksen jälkeen, joka voisi vaikuttaa olennaisesti elvytysuunnitelman muuttamiseen tai edellyttää sen muuttamista. Toimivaltaiset viranomaiset voivat edellyttää, että laitokset päivittävät elvytysuunnitelmansa tätä useammin.

3. Elvytysuunnitelmissa ei saa olettaa poikkeuksellisen julkisen rahoitustuen saatavuutta tai vastaanottamista.

4. Elvytysuunnitelmiin on soveltuvin osin sisällyttävä selvitys siitä, miten ja milloin laitos saattaa hakeutua keskuspankin järjestelyjen piiriin silloin, kun olosuhteet ovat sellaiset, joiden varalta suunnitelma on laadittu, ja niissä on eriteltävä varat, joiden voidaan olettaa käyvän vakuudesta.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liitteessä olevassa A jaksossa luetellut tiedot sisältyvät elvytysuunnitelmiin, sanotun kuitenkin rajoittamatta 4 artiklan soveltamista. Jäsenvaltiot voivat edellyttää lisätietojen esittämistä elvytysuunnitelmissa.

Elvytysuunnitelmissa on myös esitettävä mahdolliset toimet, jotka laitos voisi toteuttaa, jos varhaisen tilanteeseen puutumisen edellytykset täyttyvät 27 artiklan mukaisesti.

6. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että elvytysuunnitelmat sisältävät asianmukaiset edellytykset ja menettelyt, joilla ne varmistavat elvytystoimien oikea-aikaisen täytäntöönpanon, sekä useita eri toimintavaihtoehtoja elvytystä varten. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että elvytysuunnitelmissa tarkastellaan useita erilaisia laitoksen erityisolosuhteita vastaavia vakavia makrotalouden ja rahoitusalan stressiskenaarioita, mukaan lukien koko järjestelmän laajuiset tapahtumat sekä yksittäisiä oikeushenkilöitä ja konsernia koskevat ongelmatilanteet.

7. EPV laatii läheisessä yhteistyössä Euroopan järjestelmärisikokomitean (EJRK) kanssa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015 ohjeet, joissa tarkennetaan tämän artiklan 6 kohdan soveltamiseksi käytettävät eri skenaariot.

8. Jäsenvaltiot voivat säätää, että toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet vaatia laitosta pitämään yksityiskohtaisesti kirjaa rahoitussopimuksista, joissa asianomainen laitos on osapuolena.

9. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun laitoksen ylimmän hallintoelimen on arvioitava ja hyväksyttävä elvytysuunnitelma ennen sen toimittamista toimivaltaiselle viranomaiselle.

10. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa tarkennetaan rajoittamatta 4 artiklan soveltamista tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun elvytysuunnitelmassa esitettävät tiedot.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

6 artikla

Elvytyssuunnitelmien arviointi

1. Jäsenvaltioiden on veloitettava laitokset, joiden edellytetään laativan 5 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan mukainen elvytyssuunnitelma, toimittamaan kyseiset elvytyssuunnitelmat toimivaltaisen viranomaisen tarkastettaviksi. Jäsenvaltioiden on veloitettava laitokset osoittamaan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla, että kyseiset suunnitelmat täyttävät 2 kohdan perusteet.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on kuuden kuukauden kuluessa kunkin suunnitelman toimittamisesta ja niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia kuultuaan, joissa on merkittäviä sivuliikkeitä, siltä osin kuin se on merkittävän sivuliikkeen osalta tarkoituksenmukaista, tarkastettava kyseiset suunnitelmat ja arvioitava, täyttävätkö kukin suunnitelma 5 artiklassa säädetyt vaatimukset ja seuraavat arviointiperusteet:

- a) suunnitelmassa ehdotettujen järjestelyjen täytäntöönpano säilyttäisi tai palauttaisi ennalleen kohtuullisella todennäköisyydellä laitoksen tai konsernin elinkelpoisuuden ja rahoitusaseman ottaen huomioon laitoksen toteuttamat tai toteutettaviksi suunnittelemat varautumistoimenpiteet;
- b) suunnitelma ja suunnitelmassa esitetyt yksittäiset vaihtoehdot voitaisiin kohtuullisella todennäköisyydellä panna täytäntöön nopeasti ja tehokkaasti myös vaikeassa rahoitustilanteessa välttämättä mahdollisimman pitkälle aiheuttamasta merkittävää haittaa rahoitusjärjestelmälle myöskään sellaisten skenaarioiden tapauksessa, jotka johtaisivat siihen, että muut laitokset panevat elvytyssuunnitelmansa täytäntöön saman jakson aikana.

3. Elvytyssuunnitelmien asianmukaisuutta arvioidessaan toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon laitoksen pääoma- ja rahoitusrakenteen asianmukaisuus suhteessa laitoksen organisaatorakenteen monitahoisuuteen ja riskiprofiiliin.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava elvytyssuunnitelma kriisinratkaisuviranomaiselle. Kriisinratkaisuviranomainen voi tarkastella elvytyssuunnitelmaa havaitakseen elvytyssuunnitelmassa toimia, jotka saattaisivat vaikuttaa kielteisesti laitoksen purkamismahdollisuuksiin, ja esittää toimivaltaiselle viranomaiselle asiaa koskevia suosituksia.

5. Jos toimivaltainen viranomainen arvioi, että elvytyssuunnitelmassa on olennaisia puutteita tai olennaisia täytäntöönpanon esteitä, sen on ilmoitettava arvionsa laitokselle tai konsernin emoyritykselle ja vaadittava laitosta toimittamaan kahden kuukauden määräajassa, jota viranomaisten suostumuksella voidaan pidentää yhdellä kuukaudella, tarkistettu suunnitelma, josta käy ilmi, millä tavoin kyseisiin puutteisiin tai esteisiin puututaan.

Ennen kuin toimivaltainen viranomainen vaatii laitosta toimittamaan elvytyssuunnitelman uudelleen, se antaa laitokselle mahdollisuuden esittää mielipiteensä tästä vaatimuksesta.

Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, ettei puutteisiin tai esteisiin ole puututtu riittäväällä tavalla tarkistetussa suunnitelmassa, se voi määrätä laitoksen tekemään suunnitelmaan erityisiä muutoksia.

6. Jos laitos jättää tarkistetun elvytyssuunnitelman toimittamatta tai jos toimivaltainen viranomainen katsoo, ettei tarkistetussa elvytyssuunnitelmassa ole korjattu riittävässä määrin tämän viranomaisen alkuperäisessä arviossa todettuja puutteita ja mahdollisia esteitä, eikä puutteita tai esteitä ole mahdollista riittävässä määrin korjata määrämällä tekemään suunnitelmaan erityisiä muutoksia, toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava laitosta osoittamaan kohtuullisen ajan kuluessa muutokset, joita se voi tehdä liiketoimintaansa puuttuakseen elvytyssuunnitelman puutteisiin tai sen täytäntöönpanon esteisiin.

Jos laitos ei osoita tällaisia muutoksia toimivaltaisen viranomaisen asettaman määräajan kuluessa tai jos toimivaltainen viranomainen arvioi, ettei laitoksen ehdottamilla toimilla puututtaisi riittävässä määrin puutteisiin tai esteisiin, toimivaltainen viranomainen voi määrätä laitoksen toteuttamaan kaikki toimet, jotka se katsoo tarpeellisiksi ja oikeasuhteisiksi, kun otetaan huomioon puutteiden ja esteiden vakavuus ja toimien vaikutus laitoksen liiketoimintaan.

Toimivaltainen viranomainen voi direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa säädettyyn vaikuttamatta määrätä laitoksen:

- a) vähentämään riskiprofiliaan ja myös vähentämään maksuvalmiusriskiä;
- b) mahdollistamaan pääomapohjan vahvistamisen oikea-aikaisesti;
- c) tarkistamaan laitoksen strategiaa ja rakennetta;
- d) tekemään muutoksia rahoitusstrategiaan ydinliiketoiminta-alueiden ja kriittisten toimintojen häiriönsietokyvyn parantamiseksi;
- e) tekemään muutoksia laitoksen päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontarakenteeseen.

Tässä kohdassa tarkoitettu toimenpideluettelo ei estä jäsenvaltioita antamasta toimivaltaisille viranomaisille lupaa toteuttaa kansallisen lainsäädännön mukaisia lisätoimenpiteitä.

7. Kun toimivaltainen viranomainen vaatii laitosta toteuttamaan 6 kohdan mukaisia toimenpiteitä, sen toimenpiteitä koskevan päätöksen on oltava perusteltu ja oikeasuhteinen.

Päätös on annettava kirjallisesti tiedoksi laitokselle, ja siihen on voitava hakea muutosta.

8. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään vähimmäisperusteet, jotka toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava tämän artiklan 2 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin tekemiseksi.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

7 artikla

Konsernin elvytysuunnitelmat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että unionissa emoyrityksenä toimivat yritykset laativat ja toimittavat konsolidointiryhmän valvojalle konsernin elvytysuunnitelman. Konsernin elvytysuunnitelman on muodostuttava koko unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen johtamaa konsernia varten tehdystä elvytysuunnitelmasta. Konsernin elvytysuunnitelmassa on esitettävä toimenpiteet, joita saatetaan joutua panemaan täytäntöön unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen ja kunkin yksittäisen tytäryrityksen tasolla.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat 8 artiklan mukaisesti vaatia tytäryrityksiä laatimaan ja toimittamaan erilliset elvytysuunnitelmat.

3. Edellyttäen, että tässä direktiivissä säädettyjä salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia noudatetaan, konsolidointiryhmän valvojan on välitettävä konsernin elvytysuunnitelmat

- a) direktiivin 2013/36/EU 115 ja 116 artiklassa tarkoitetuille asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille;
- b) niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joissa sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä, siltä osin kuin se on merkittävän sivuliikkeen osalta tarkoituksenmukaista;
- c) konsernitason kriisintarkaisuviranomaiselle; ja
- d) tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisille.

4. Konsernin elvytysuunnitelmassa on tähdättävä koko konsernin tai siihen kuuluvan yksittäisen laitoksen vakauttamiseen sen jouduttua ongelmatilanteeseen, jotta voidaan puuttua ongelmien syihin tai poistaa ne ja palauttaa konsernin tai laitoksen rahoitusasema ennalleen, ottaen samalla huomioon muiden konserniyhteisöjen rahoitusasema.

Konsernin elvytysuunnitelmaan on sisällytettävä järjestelyt koordinoinnin ja johdonmukaisuuden varmistamiseksi toimenpiteissä, jotka toteutetaan unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen tasolla ja 1 artiklan 1kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen tasolla, sekä toimenpiteissä, jotka toteutetaan tytäryritysten tasolla ja tapauksen mukaan direktiivin 2013/36/EU mukaisesti merkittävien sivuliikkeiden tasolla.

5. Konsernin elvytysuunnitelmaan ja kaikkiin yksittäisiin tytäryrityksiä varten laadittuihin suunnitelmiin on sisällytettävä 5 artiklassa eriteltyt seikat. Näihin suunnitelmiin on tapauksen mukaan sisällytettävä myös järjestelyt sellaista konsernin sisäistä rahoitustukea varten, joka on hyväksytty konsernin sisäistä rahoitustukea koskevan, III luvun mukaisesti tehdyn sopimuksen nojalla.

6. Konsernin elvytysuunnitelmissa on esitettävä erilaisia elvytystoimintavaihtoehtoja 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja skenaarioita varten.

Konsernin elvytysuunnitelmassa on esitettävä kunkin skenaarion osalta, onko elvytystoimenpiteiden täytäntöönpanolle konsernissa esteitä, myös suunnitelman kattamien yksittäisten yhteisöjen tasolla, ja onko nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen tai varojen takaisinmaksulle konsernin sisällä olennaisia käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä.

7. Konsernin elvytysuunnitelman 1 kohdan mukaisesti laativan yhteisön ylimmän hallintoelimen on arvioitava ja hyväksyttävä konsernin elvytysuunnitelma ennen sen toimittamista konsolidointiryhmän valvojalle.

8 artikla

Konsernien elvytysuunnitelmien arviointi

1. Konsolidointiryhmän valvojan on yhdessä tytäryritysten toimivaltaisten viranomaisten kanssa direktiivin 2013/36/EU 116 artiklassa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia kuultuaan ja yhdessä merkittävien sivuliikkeiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa siinä määrin kuin se on merkittävien sivuliikkeiden kannalta tarkoituksenmukaista tarkastettava konsernin elvytysuunnitelma ja arvioitava, missä määrin se täyttää 6 ja 7 artiklassa säädetyt vaatimukset ja arviointiperusteet. Arviointi on tehtävä 6 artiklan ja tämän artiklan mukaista menettelyä noudattaen ja ottaen huomioon elvytystoimenpiteiden mahdolliset vaikutukset rahoitusvakauteen kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joissa konserni toimii.

2. Konsolidointiryhmän valvojan ja tytäryritysten toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä saamaan aikaan yhteinen päätös:

- a) konsernin elvytysuunnitelman tarkastamisesta ja arvioinnista;
- b) siitä, onko konserniin kuuluville laitoksille laadittava omat erilliset elvytysuunnitelmansa; ja
- c) 6 artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettujen toimien soveltamisesta.

Osapuolten on pyrittävä saamaan aikaan yhteinen päätös neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona konsolidointiryhmän valvoja on välittänyt konsernin elvytysuunnitelman 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

EPV voi toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä auttaa toimivaltaisia viranomaisia saamaan aikaan yhteisen päätöksen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan c alakohdan mukaisesti.

3. Jolleivät toimivaltaiset viranomaiset tee yhteistä päätöstä neljän kuukauden kuluessa välittämispäivästä konsernin elvytysuunnitelman tarkastuksesta ja arvioinnista tai mahdollisista muista unionissa emoyrityksenä toimivalta yritykseltä 6 artiklan 5 ja 6 kohdan nojalla vaadituista toimenpiteistä, konsolidointiryhmän valvojan on tehtävä oma päätöksensä näistä kysymyksistä. Konsolidointiryhmän valvoja tekee päätöksensä tarkasteltuaan muiden toimivaltaisten viranomaisten neljän kuukauden määräajan kuluessa ilmaisemia kantoja ja varauksia. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava päätös unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle ja muille toimivaltaisille viranomaisille.

Jos jokin 2 kohdassa tarkoitetuista toimivaltaisista viranomaisista on neljän kuukauden määräajan kuluessa saattanut 7 kohdassa mainitun asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, konsolidointiryhmän valvojan on lykättävä omaa päätöstään, odotettava EPV:n mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Neljän kuukauden määräaikaa pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuna sovitteluaikana. EPV:n on tehtävä päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös. Jos EPV ei ole tehnyt päätöstä yhden kuukauden kuluessa, sovelletaan konsolidointiryhmän valvojan päätöstä.

4. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole neljän kuukauden kuluessa välittämispäivästä tehneet yhteistä päätöstä, kunkin toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä oma päätöksensä seuraavista kysymyksistä:

- a) siitä, laaditaanko laitoksille, jotka sijaitsevat sen lainkäyttöalueella, omat erilliset elvytysuunnitelmat tai
- b) 6 artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisesta tytäryritysten tasolla.

Jos jokin asiaankuuluvista toimivaltaisista viranomaisista on neljän kuukauden määräajan kuluessa saattanut 7 kohdassa mainitun asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, tytäryrityksen toimivaltaisen viranomaisen on lykättävä omaa päätöstään, odotettava EPV:n mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Neljän kuukauden määräaikaa pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuna sovitteluaikana. EPV:n on tehtävä päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös. Jos EPV ei ole tehnyt päätöstä yhden kuukauden kuluessa, sovelletaan yksittäisen tytäryrityksen osalta toimivaltaisen viranomaisen päätöstä.

5. Muut toimivaltaiset viranomaiset, jotka eivät ole eri mieltä 4 kohdan mukaisesti, voivat tehdä yhteisen päätöksen lainkäyttöalueellaan sijaitsevien konserniyhteisöjen konsernin elvytysuunnitelmasta.

6. Toimivaltaisten viranomaisten on tunnustettava 2 tai 5 kohdassa tarkoitettu yhteinen päätös ja 3 ja 4 kohdassa tarkoitettut toimivaltaisten viranomaisten yhteisen päätöksen puuttuessa tekemät päätökset lopullisiksi ja sovellettava niitä asianomaisissa jäsenvaltioissa.

7. Toimivaltaisen viranomaisen pyytäessä 3 tai 4 kohdan nojalla EPV voi ainoastaan avustaa toimivaltaisia viranomaisia niiden pyrkiessä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti yhteisymmärryksen elvytysuunnitelmien arvioinnista ja 6 artiklan 6 kohdan a, b ja d alakohdassa säädettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanosta.

9 artikla

Elvytysuunnitelmaa koskevat indikaattorit

1. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava 5–8 artiklan soveltamiseksi, että jokainen elvytysuunnitelma sisältää laitoksen vahvistamat indikaattoreita koskevat yleiset puitteet, joilla määritetään, minä ajankohtina suunnitelmassa tarkoitettuja asianmukaisia toimenpiteitä voidaan ryhtyä toteuttamaan. Toimivaltaiset viranomaiset sopivat näistä indikaattoreista tehdessään elvytysuunnitelmista 6 ja 8 artiklan mukaista arviointia. Indikaattorit voivat olla laadullisia tai määrittäviä ja liittyä laitoksen rahoitusasemaan, ja niitä on voitava seurata vaivattomasti. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että laitokset ottavat käyttöön asianmukaiset järjestelyt, joiden avulla indikaattoreita voidaan seurata säännöllisesti.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, laitos voi:

- a) toteuttaa elvytysuunnitelmansa mukaisia toimia, vaikka asiaankuuluva indikaattori ei ole täyttynyt, jos laitoksen ylin hallintoelin katsoo sen olosuhteet huomioon ottaen olevan aiheellista; tai
- b) pidättyä toteuttamasta kyseisiä toimia, jos laitoksen ylin hallintoelin ei katso sen tilanteen olosuhteet huomioon ottaen olevan aiheellista.

Päätöksestä toteuttaa elvytysuunnitelmassa tarkoitettu toimi tai päätöksestä pidättyä sellaisesta toimesta on ilmoitettava viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. EPV antaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa esitetään vähimmäisluettelo 1 kohdassa tarkoitetuista laadullisista ja määrällisistä indikaattoreista.

3 j a k s o

Kriisinvirkautuksen suunnittelu

10 artikla

Kriisinvirkautus suunnitelmat

1. Kriisinvirkautusviranomaisen on toimivaltaista viranomaista kuultuaan ja, siltä osin kuin se on merkittävän siviiliikkeen osalta tarkoituksenmukaista, kuultuaan kriisinvirkautusviranomaisia, joiden lainkäyttöalueella sijaitsee merkittäviä siviiliikkeitä, laadittava kriisinvirkautus suunnitelma jokaiselle laitokselle, joka ei kuulu konserniin, johon sovelletaan konsolidoitua valvontaa direktiivin 2013/36/EU 111 ja 112 artiklan nojalla. Kriisinvirkautus suunnitelmassa on varauduttava kriisinvirkautus toimiin, jotka kriisinvirkautusviranomaisen voi toteuttaa, jos laitos täyttää kriisinvirkautuksen edellytykset. Edellä 7 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tietojen on luovutettava kyseiselle laitokselle.

2. Laatiessaan kriisinvirkautus suunnitelmaa kriisinvirkautusviranomaisen on pantava merkille kaikki olennaiset purkamismahdollisuuksien esteet ja silloin, kun se on välttämätöntä ja oikeasuhteista, esitettävä pääpiirteittäin asiaankuuluvat toimet näihin esteisiin puuttumiseksi tämän osaston II luvun mukaisesti.

3. Kriisinvirkautus suunnitelmassa on otettava huomioon asianmukaiset skenaariot, mukaan lukien se, että vaikeudet aiheuttanut tapahtuma voi olla epäsystemaattinen tai ilmetä laajemman rahoitusalan epävakauden tai koko järjestelmää koskevien tapahtumien aikana. Kriisinvirkautus suunnitelmassa ei saa olettaa mitään seuraavista:

- a) poikkeuksellista julkista rahoitustukea paitsi 100 artiklan mukaisesti perustettujen rahoitusjärjestelyjen käyttämistä;
- b) keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiusapua; tai
- c) keskuspankin epätavallisin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin antamaa maksuvalmiusapua.

4. Kriisinvirkautus suunnitelmaan on sisällyttävä selvitys siitä, miten ja milloin laitos saattaa hakeutua keskuspankin järjestelyjen piiriin silloin, kun olosuhteet ovat sellaiset, joiden varalta suunnitelma on laadittu, ja niissä on eriteltävä varat, joiden voidaan olettaa käyvän vakuudesta.

5. Kriisinvirkautusviranomaiset voivat edellyttää laitosten auttavan niitä suunnitelmien laatimisessa ja päivittämisessä.

6. Kriisinvirkautus suunnitelmat on tarkistettava ja tarvittaessa päivitettävä ainakin vuosittain ja jokaisen sellaisen laitoksen oikeudelliseen tai organisatoriseen rakenteeseen, liiketoimintaan tai rahoitusasemaan kohdistuneen olennaisen muutoksen jälkeen, joka voisi vaikuttaa olennaisesti suunnitelman tehokkuuteen tai muuten vaatisi kriisinvirkautus suunnitelman tarkistamista.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen kriisintarkaisusuunnitelmien tarkistamiseksi tai päivittämiseksi laitosten ja toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava viipymättä kriisintarkaisuviranomaisille kaikista muutoksista, joiden vuoksi kriisintarkaisusuunnitelmaa on tarkistettava tai päivitettävä.

7. Kriisintarkaisusuunnitelmassa on esitettävä vaihtoehdot IV osastossa tarkoitettujen kriisintarkaisuvälineiden ja -valtuuksien soveltamiseksi laitokseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 artiklan soveltamista. Siinä on esitettävä tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan määrällisesti ilmaistuna:

- a) tiivistelmä suunnitelman keskeisistä osista;
- b) tiivistelmä laitokseen edellisten sitä koskevien kriisintarkaisutietojen toimittamisen jälkeen kohdistuneista olennaisista muutoksista;
- c) sen osoittaminen, miten kriittiset toiminnot ja ydinliiketoiminta-alueet voidaan tarvittavissa määrin erotella oikeudellisesti ja taloudellisesti muista toiminnoista niiden jatkuvuuden varmistamiseksi laitoksen kaaduttua;
- d) arvio suunnitelman jokaisen olennaisen osan toteuttamiseksi tarvittavasta ajasta;
- e) yksityiskohtainen kuvaus tämän artiklan 2 kohdan ja 15 artiklan mukaisesti tehdystä purkamismahdollisuuden arvioinnista;
- f) kuvaus 17 artiklan nojalla edellytettävistä toimenpiteistä, joilla puututaan 15 artiklan mukaisesti tehdyn arvioinnin perusteella todettuihin purkamismahdollisuuden esteisiin tai poistetaan ne;
- g) kuvaus prosesseista, joilla määritetään laitoksen kriittisten toimintojen, ydinliiketoiminta-alueiden ja varojen arvo ja markkinoitavuus;
- h) yksityiskohtainen kuvaus järjestelyistä, joilla varmistetaan, että 11 artiklan nojalla edellytetyt tiedot ovat ajan tasalla ja aina kriisintarkaisuviranomaisten käytettävissä;
- i) kriisintarkaisuviranomaisen selvitys siitä, miten kriisintarkaisun vaihtoehdot voitaisiin rahoittaa olettamatta mitään seuraavista:
  - i) poikkeuksellista julkista rahoitustukea paitsi 100 artiklan mukaisesti perustettujen rahoitusjärjestelyjen käyttämistä;
  - ii) keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiusapua; tai
  - iii) keskuspankin epätavallisin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin antamaa maksuvalmiusapua;
- j) yksityiskohtainen kuvaus erilaisista kriisintarkaisustrategioista, joita voidaan soveltaa erilaisten skenaarioiden ja sovellettavien määräaikojen mukaisesti;
- k) kuvaus kriittisistä keskinäisistä sidoksista;
- l) kuvaus vaihtoehdoista maksu- ja selvityspalvelujen ja muiden infrastruktuurien käytön jatkuvuuden ylläpitämiseksi sekä arvio asiakkaiden positioiden siirrettävyydestä;
- m) selvitys suunnitelman vaikutuksista laitoksen työntekijöihin, mukaan lukien arvio tähän liittyvistä kustannuksista, sekä selvitys suunnitelluista menettelyistä henkilökunnan kuulemiseksi kriisintarkaisumenettelyn aikana, ottaen tarvittaessa huomioon työmarkkinaosapuolten kanssa käytävää vuoropuhelua koskevat kansalliset järjestelmät;
- n) tiedotusvälineille ja yleisölle tiedottamista koskeva suunnitelma;

- o) 45 artiklan 1 kohdan mukainen vähimmäisvaatimus omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määräksi ja tarvittaessa määräaika kyseisen tason saavuttamiselle;
- p) tarvittaessa 45 artiklan 1 kohdan mukainen vähimmäisvaatimus omien varojen ja velkakirjojen arvon sopimusperusteisen alaskirjauksen instrumenttien määräksi ja tarvittaessa määräaika kyseisen tason saavuttamiselle;
- q) kuvaus toiminnoista ja järjestelmistä, jotka ovat olennaisia laitoksen operatiivisten prosessien jatkuvan ylläpidon kannalta;
- r) soveltuvin osin kaikki laitoksen esittämät näkemykset kriisintarkaisusuunnitelmasta.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkaisuviranomaisilla on valtuudet vaatia laitosta ja 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöä pitämään yksityiskohtaisesti kirjaa rahoitussopimuksista, joissa se on osapuolena. Kriisintarkaisuviranomainen voi määrittää aikarajan, johon mennessä laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisön on kyettävä huolehtimaan tästä kirjanpidosta. Samaa aikarajaa sovelletaan kaikkiin laitoksiin ja kaikkiin 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin, jotka sijaitsevat kriisintarkaisuviranomaisen lainkäyttöalueella. Kriisintarkaisuviranomainen voi päättää asettaa eri aikarajat 2 artiklan 100 kohdassa eritellyille eri rahoitussopimustyypeille. Tämä kohta ei vaikuta toimivaltaisen viranomaisen tiedonkeruuvaltuuksiin.

9. EPV laatii EJRK:ta kuultuaan luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa tarkennetaan kriisintarkaisusuunnitelman sisältö.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

11 artikla

Kriisintarkaisusuunnitelmiin tarvittavat tiedot ja laitoksilta vaadittava yhteistyö

- 1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkaisuviranomaisilla on valtuudet vaatia laitoksilta
  - a) yhteistyötä siinä määrin kuin se on tarpeen kriisintarkaisusuunnitelmien laatimiseksi;
  - b) kaikki kriisintarkaisusuunnitelmien laatimiseksi ja täytäntöönpanemiseksi tarvittavat tiedot joko suoraan tai toimivaltaisen viranomaisen kautta.

Kriisintarkaisuviranomaisilla on erityisesti oltava valtuudet vaatia muiden tietojen ohella liitteessä olevassa B jaksossa määritellyt tiedot ja selvitykset.

2. Asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä kriisintarkaisuviranomaisten kanssa tarkistaakseen, ovatko 1 kohdassa tarkoitettua tiedot osin tai kokonaisuudessaan jo saatavilla. Mikäli tiedot ovat saatavilla, toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava kyseiset tiedot kriisintarkaisuviranomaisille.

3. EPV laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joilla täsmennetään menettelyt sekä vähimmäismäärät vakiomuotoisia lomakkeita ja malleja tämän artiklan mukaisten tietojen toimittamista varten.

EPV toimittaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

12 artikla

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että konsernitason kriisinratkaisuviranomaiset laativat konsernin kriisinratkaisusuunnitelmat yhdessä tytäryritysten osalta toimivaltaisten viranomaisten kanssa ja merkittävien sivuliikkeiden kriisinratkaisuviranomaisia kuultuaan siltä osin kuin se on merkittävän sivuliikkeen kannalta tarkoituksenmukaista. Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmiin on sisällyttävä suunnitelma koko unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen johtaman konsernin kriisinratkaisua varten joko unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen tasolla tapahtuvan kriisinratkaisun tai tytäryritysten paloittelun ja kriisinratkaisun avulla. Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa on osoitettava toimenpiteet seuraavien yhteisöjen kriisinratkaisua varten:

- a) unionissa emoyrityksenä toimiva yritys;
  - b) konserniin kuuluvat tytäryritykset, joka sijaitsevat unionissa;
  - c) 1 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettut yhteisöt; ja
  - d) VI osaston mukaisesti konserniin kuuluvat tytäryritykset, joka sijaitsevat unionin ulkopuolella.
2. Konsernin kriisinratkaisusuunnitelma on laadittava 11 artiklan nojalla toimitettujen tietojen perusteella.
3. Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa on
- a) esitettävä konserniyhteisöjen osalta toteutettavat kriisinratkaisutoimet käyttäen 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin, emoyritykseen ja tytäryrityksinä toimiviin laitoksiin kohdistuvia kriisinratkaisutoimia sekä tytäryrityksinä toimiviin laitoksiin kohdistuvia koordinoituja kriisinratkaisutoimia 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa skenaarioissa;
  - b) tarkasteltava, missä määrin kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia voitaisiin käyttää koordinoitusti unioniin sijoittautuneisiin konserniyhteisöihin, mukaan lukien toimenpiteet, joiden avulla kolmatta osapuolta voidaan kannustaa ostamaan konserni kokonaisuudessaan taikka erikseen liiketoiminta-alueita tai konsernin eri yhteisöjen tuottamia toimintoja tai yksittäisiä konserniyhteisöjä sekä tunnistaa koordinoitun kriisinratkaisun mahdolliset esteet;
  - c) esitettävä asianmukaiset yhteistyö- ja koordinoitijärjestelyt kolmansien maiden asiaankuuluvien viranomaisten kanssa ja niiden vaikutukset unionissa tapahtuvaan kriisinratkaisuun, sikäli kuin konserniin sisältyy näihin kolmansiin maihin perustettuja yhteisöjä;
  - d) esitettävä konsernin kriisinratkaisun edistämistä helpottavat toimet kriisinratkaisun edellytysten täytyessä, myös yksittäisten toimintojen tai liiketoiminta-alueiden oikeudellinen ja taloudellinen erottelu;
  - e) esitettävä mahdolliset lisätoimet, joita ei ole mainittu tässä direktiivissä ja joita konsernitason kriisinratkaisuviranomainen aikoo soveltaa konsernin kriisinratkaisussa;
  - f) esitettävä konsernin kriisinratkaisutoimien rahoitusmahdollisuudet ja rahoitusjärjestelyjä tarvittaessa periaatteet rahoitusvastuun jakamiseksi eri jäsenvaltioissa olevien rahoituslähteiden kesken. Suunnitelmassa ei saa olettaa mitään seuraavista:
    - i) poikkeuksellista julkista rahoitustukea paitsi 100 artiklan mukaisesti perustettujen rahoitusjärjestelyjen käyttämistä;
    - ii) keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiusapua; tai

iii) keskuspankin epätavallisin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin antamaa maksuvalmiusapua.

Kyseiset periaatteet on vahvistettava tasapuolisin ja tasapainoisin perustein, ja niissä on erityisesti otettava huomioon 107 artiklan 5 kohta ja vaikutus rahoitusvakauteen kaikissa asianomaisissa jäsenvaltioissa.

4. Jäljempänä olevan 16 artiklan mukainen konsernin purkamismahdollisuuksien arviointi on suoritettava samanaikaisesti tämän artiklan mukaisen konsernin kriisinratkaisusuunnitelman laatimisen ja päivittämisen kanssa. Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmaan on sisällytettävä yksityiskohtainen kuvaus 16 artiklan mukaisesti suoritetusta purkamismahdollisuuksien arvioinnista.

5. Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmalla ei saa olla kohtuuttomia vaikutuksia mihinkään jäsenvaltioon.

6. EPV laatii EJRK:ta kuultuaan luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään konsernien kriisinratkaisusuunnitelmien sisältö ottaen huomioon konsernien liiketoimintamallien moninaisuus sisämarkkinoilla.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

13 artikla

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmia koskeva vaatimus ja menettely

1. Unionissa emoyrityksinä toimivien yritysten on toimitettava 11 artiklan mukaisesti mahdollisesti edellytettävät tiedot konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle. Nämä tiedot on toimitettava unionissa emoyrityksenä toimivasta yrityksestä ja kustakin konserniyhteisöstä siinä laajuudessa kuin se on niiden osalta tarpeen, myös 1 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdissa tarkoitetuista yhteisöistä.

Edellyttäen, että tässä direktiivissä säädettyjä salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia noudatetaan, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on välitettävä tämän kohdan mukaisesti toimitettujen tietojen:

- a) EPV:lle;
- b) tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisille;
- c) niiden lainkäyttöalueiden kriisinratkaisuviranomaisille, joilla sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä, siinä määrin kuin se on merkittävän sivuliikkeen kannalta tarkoituksenmukaista;
- d) direktiivin 2013/36/EU 115 ja 116 artiklassa tarkoitetuille asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille; ja
- e) niiden jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisille, joihin 1 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen sijaintipaikat ovat sijoittautuneet.

Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen tytäryrityksen kriisinratkaisuviranomaisille ja toimivaltaisille viranomaisille, niiden lainkäyttöalueiden kriisinratkaisuviranomaisille, joissa sijaitsee jokin merkittävä sivuliike, ja direktiivin 2013/36/EU 115 ja 116 artiklassa tarkoitetuille asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille toimittamien tietojen on sisällettävä vähintään kaikki tytäryrityksen tai merkittävän sivuliikkeen kannalta olennaiset tiedot. EPV:lle toimitettujen tietojen on sisällettävä kaikki konsernitason kriisinratkaisusuunnitelmiin liittyvien EPV:n tehtävien kannalta olennaiset tiedot. Kolmansissa maissa olevia tytäryritystä koskevien tietojen osalta konsernitason kriisinratkaisuviranomaisella ei ole velvoitetta toimittaa näitä tietoja ilman asianomaisen kolmannen maan valvontaviranomaisen tai kriisinratkaisuviranomaisen suostumusta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että konsernitason kriisinratkaisuviranomaiset laativat konsernin kriisinratkaisusuunnitelmat ja ylläpitävät niitä kriisinratkaisukollegioissa yhdessä tämän artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisuviranomaisten kanssa ja kuultuaan asiaankuuluvia toimivaltaisia viranomaisia, mukaan lukien sellaisten jäsenvaltioiden lainkäyttöalueiden toimivaltaiset viranomaiset, joilla sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä. Konsernin kriisinratkaisuviranomainen voi oman harkintansa mukaisesti ottaa konsernin kriisinratkaisusuunnitelmien laadintaan ja ylläpitämiseen mukaan kolmansien maiden kriisinratkaisuviranomaisia, joiden lainkäyttöalueilla konserni on perustanut tytäryritystä, rahoitusalan holdingyhtiötä tai direktiivin 2013/36/EU 51 artiklassa tarkoitettuja merkittäviä sivuliikkeitä ja edellyttäen, että ne noudattavat tämän direktiivin 98 artiklassa säädettyjä salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että konsernin kriisinratkaisusuunnitelmat tarkistetaan ja tarvittaessa päivitetään ainakin vuosittain ja jokaisen sellaisen konsernin, kaikki konserniyhteisöt mukaan lukien, oikeudelliseen tai organisatoriseen rakenteeseen, liiketoimintaan tai rahoitusasemaan kohdistuneen muutoksen jälkeen, joka voisi vaikuttaa olennaisesti suunnitelmiin tai edellyttää niihin muutoksia.

4. Konsernin kriisinratkaisusuunnitelma on hyväksyttävä yhteisellä päätöksellä, jonka tekevät konsernitason kriisinratkaisuviranomainen ja tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaiset.

Kyseisten kriisinratkaisuviranomaisten on tehtävä yhteinen päätös neljän kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona konsernitason kriisinratkaisuviranomainen välittää 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettut tiedot.

EPV voi kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä auttaa kriisinratkaisuviranomaisia saamaan aikaan yhteisen päätöksen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan toisen kohdan c alakohdan mukaisesti.

5. Jollei yhteistä päätöstä saada aikaan kriisinratkaisuviranomaisten kesken neljän kuukauden määräajassa, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä oma päätöksensä konsernin kriisinratkaisusuunnitelmasta. Päätöksen on oltava kaikilta osin perusteltu, ja siinä on otettava huomioon muiden kriisinratkaisuviranomaisten näkemykset ja varaukset. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava päätös unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle.

Jollei tämän artiklan 9 kohdan säännöksistä muuta johdu, jos jokin kriisinratkaisuviranomaisista on neljän kuukauden määräajan kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on lykättävä omaa päätöstään, odotettava EPV:n mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Neljän kuukauden määräaika pidetään mainitun asetuksen tarkoittamana sovitteluajana. EPV:n on tehtävä päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös. Jos EPV ei ole tehnyt päätöstä yhden kuukauden kuluessa, sovelletaan konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen päätöstä.

6. Jollei yhteistä päätöstä saada aikaan kriisinratkaisuviranomaisten kesken neljän kuukauden määräajassa, kunkin tytäryrityksestä vastaavan kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä oma päätöksensä sekä laadittava kriisinratkaisusuunnitelma lainkäyttöalueellaan sijaitsevia yhteisöjä varten ja ylläpidettävä sitä. Kunkin yksittäisen päätöksen on oltava kaikilta osin perusteltu, siinä on esitettävä ehdotetusta konsernin kriisinratkaisusuunnitelmasta eriävän mielipiteen syyt, ja siinä on otettava huomioon muiden toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten näkökannat ja varaukset. Kunkin kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava päätöksestään muille kriisinratkaisukollegion jäsenille.

Jollei tämän artiklan 9 kohdan säännöksistä muuta johdu, jos jokin kriisinratkaisuviranomaisista on neljän kuukauden määräajan kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, asianomaisen kriisinratkaisuviranomaisen on lykättävä omaa päätöstään, odotettava EPV:n mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Neljän kuukauden määräaika pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuna sovitteluajana. EPV:n on tehtävä päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös. Jos EPV ei ole tehnyt päätöstä yhden kuukauden kuluessa, sovelletaan tytäryrityksen kriisinratkaisuviranomaisen päätöstä.

7. Muut kriisinratkaisuviranomaiset, jotka eivät ole eri mieltä 6 kohdan mukaisesti, voivat tehdä yhteisen päätöksen lainkäyttöalueellaan sijaitsevien konserniyhteisöiden konsernin kriisinratkaisusuunnitelmasta.

8. Muiden kriisinratkaisuviranomaisten on tunnustettava 4 ja 7 kohdassa tarkoitettujen yhteisten päätösten ja 5 ja 6 kohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisuviranomaisten yhteisen päätöksen puuttuessa tekemät päätökset lopullisiksi ja sovellettava niitä.

9. Tämän artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti EPV voi kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä auttaa kriisinratkaisuviranomaisia pääsemään yhteisymmärrykseen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ellei jokin asianomaisista kriisinratkaisuviranomaisista katso, että erimielisyys on asiasisällöltään sellainen, että se saattaisi jollakin tavoin vaikuttaa sen vastuualueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden finanssipoliittiseen vastuuseen.

10. Jos yhteiset päätökset tehdään 4 ja 7 kohtien nojalla ja jos kriisinratkaisuviranomainen arvioi 9 kohdan mukaisesti, että konsernin kriisinratkaisusuunnitelmaa koskeva erimielisyys on asiasisällöltään sellainen, että se vaikuttaa sen vastuualueeseen kuuluvan jäsenvaltion finanssipoliittiseen vastuuseen, konsernin kriisinratkaisuviranomaisen on käynnistettävä konsernin kriisinratkaisusuunnitelman uudelleenarviointi, johon sisältyy myös omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus.

14 artikla

Kriisinratkaisusuunnitelmien toimittaminen toimivaltaisille viranomaisille

1. Kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava kriisinratkaisusuunnitelmat ja kaikki niihin tehdyt muutokset asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille.

2. Konsernin kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava konsernin kriisinratkaisusuunnitelmat ja kaikki niihin tehdyt muutokset asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille.

II LUKU

Purkamismahdollisuudet

15 artikla

Laitosten purkamismahdollisuuksien arviointi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuultuaan toimivaltaista viranomaista ja siltä osin kuin se on merkittävien sivuliikkeiden osalta tarkoituksenmukaista, kriisinratkaisuviranomaisia, joiden lainkäyttöalueella sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä, kriisinratkaisuviranomainen arvioi, missä määrin konserniin kuulumaton laitos on purkamiskelpoinen olettamatta mitään seuraavista:

- a) poikkeuksellista julkista rahoitustukea 100 artiklan mukaisesti perustettujen rahoitusjärjestelyjen käyttämistä;
- b) keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiusapua;
- c) keskuspankin epätavallisin, vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin antamaa maksuvalmiusapua.

Laitos katsotaan purkamiskelpoiseksi, jos kriisinratkaisuviranomainen pystyy uskottavasti joko selvittämään sen tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tai toteuttamaan sen kriisinratkaisun soveltaen eri kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia laitokseen välttämättä mahdollisimman pitkälle aiheuttamasta merkittävää haittaa sen jäsenvaltion, johon laitos on sijoittautunut, tai muiden jäsenvaltioiden tai unionin rahoitusjärjestelmille, olipa kyse laajemmasta rahoitusalan epävakaudesta tai koko järjestelmän laajuisista tapahtumista, ja pyrkien varmistamaan, että laitoksen kriittisten toimintojen jatkuvuus varmistetaan. Kriisinratkaisuviranomaisten on ilmoitettava EPV:lle hyvissä ajoin aina, kun laitosta ei katsota purkamiskelpoiseksi.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetun purkamismahdollisuuksien arvioinnin yhteydessä kriisinratkaisuviranomaisen on arvioitava ainakin liitteessä olevassa C jaksossa eritellyt seikat.

3. Kriisinratkaisuviranomaisen on suoritettava tämän artiklan mukainen purkamismahdollisuuksien arviointi samanaikaisesti 10 artiklan mukaisen kriisinratkaisusuunnitelman laatimisen ja päivittämisen kanssa ja niitä varten.

4. EPV laatii EJRK:ta kuultuaan luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään seikat ja perusteet, joita tämän artiklan 2 kohdassa ja 16 artiklassa tarkoitetussa laitosten tai konsernien purkamismahdollisuuksien arvioinnissa sovelletaan.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

16 artikla

Konsernien purkamismahdollisuuksien arviointi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että konsernitason kriisinratkaisuviranomaiset yhdessä konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvien tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa ja kuultuaan konsolidointiryhmän valvojaa ja tällaisten tytäryritysten osalta toimivaltaista viranomaista ja, siltä osin kuin se on merkittävien sivuliikkeiden osalta tarkoituksenmukaista, kriisinratkaisuviranomaisia, joiden lainkäyttöalueella sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä, arvioivat, missä määrin konsernit ovat purkamiskelpoisia olettamatta mitään seuraavista:

- a) poikkeuksellista julkista rahoitustukea paitsi 100 artiklan mukaisesti perustettujen rahoitusjärjestelyjen käyttämistä;
- b) keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiusapua;
- c) keskuspankin epätavallisin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin antamaa maksuvalmiusapua.

Konserni katsotaan purkamiskelpoiseksi, jos kriisinratkaisuviranomaiset pystyvät uskottavasti joko likvidoimaan konserniyhteisöt tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tai toteuttamaan konserniyhteisöjen kriisinratkaisun soveltaen niihin kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia välttämättä mahdollisimman pitkälle aiheuttamasta merkittävää haittaa niiden jäsenvaltioiden, joihin konserniyhteisöt ovat sijoittautuneet, muiden jäsenvaltioiden tai unionin rahoitusjärjestelmille, olipa kyse laajemmasta rahoitusalan epävakaudesta tai koko järjestelmän laajuisista tapahtumista, ja pyrkien varmistamaan konserniyhteisöiden kriittisten toimintojen jatkuvuuden, jos ne ovat helposti erotettavissa hyvissä ajoin tai muilla keinoin. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisten on ilmoitettava EPV:lle hyvissä ajoin aina, kun konsernia ei katsota purkamiskelpoiseksi.

Jäljempänä 88 artiklassa tarkoitetut kriisinratkaisukollegiot tarkastelevat konsernin purkamismahdollisuuksien arviointia.

2. Konsernin purkamismahdollisuuksien arvioinnin yhteydessä kriisinratkaisuviranomaisten on arvioitava ainakin liitteessä olevassa C jaksossa eritellyt seikat.

3. Konsernin purkamismahdollisuuksien arviointi on toteutettava samanaikaisesti 12 artiklan mukaisten kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisen ja päivittämisen kanssa ja niitä varten. Arviointi on toteutettava 13 artiklassa säädetyn päätöksentekomenettelyn nojalla.

17 artikla

Valtuudet puuttua purkamismahdollisuuksien esteisiin tai poistaa ne

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kriisinratkaisuviranomainen toimivaltaista viranomaista kuultuaan toteaa 15 ja 16 artiklan mukaisesti tehdyn purkamismahdollisuuksien arvioinnin perusteella, että asianomaisen laitoksen purkamismahdollisuuksille on mahdollisia olennaisia esteitä, se ilmoittaa asiasta kirjallisesti kyseiselle laitokselle, toimivaltaiselle viranomaiselle ja kriisinratkaisuviranomaisille, joiden lainkäyttöalueella sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä.

2. Edellä 10 artiklan 1 kohdassa asetettua kriisinratkaisuviranomaisia koskevaa vaatimusta kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisesta ja 13 artiklan 4 kohdassa asetettua asiaankuuluvia konsernin kriisinratkaisuviranomaisia koskevaa vaatimusta saada aikaan yhteinen päätös konsernin kriisinratkaisusuunnitelmista ei sovelleta tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen jälkeen siihen asti, kun kriisinratkaisuviranomainen on tämän artiklan 3 kohdan nojalla hyväksynyt toimenpiteet purkamismahdollisuuksien olennaisten esteiden poistamiseksi tai tehnyt päätöksen tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti.

3. Laitoksen on neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona se vastaanottaa 1 kohdan mukaisesti annetun ilmoituksen, ehdotettava kriisinratkaisuviranomaisille mahdollisia toimenpiteitä, joilla puututaan ilmoituksessa yksilöityihin olennaisiin esteisiin tai poistetaan ne. Kriisinratkaisuviranomaisen on toimivaltaista viranomaista kuultuaan arvioitava, voidaanko näillä toimenpiteillä puuttua tosiasiallisesti kyseisiin olennaisiin esteisiin tai poistaa ne.

4. Mikäli kriisinratkaisuviranomainen arvioi, etteivät laitoksen 3 kohdan mukaisesti ehdottamat toimenpiteet tosiasiaa pienennä tai poista kyseisiä esteitä, kriisinratkaisuviranomaisen on joko suoraan tai toimivaltaisen viranomaisen välityksellä vaadittava laitosta toteuttamaan vaihtoehtoisia toimenpiteitä, joilla tavoite voidaan saavuttaa, ja ilmoitettava nämä toimenpiteet kirjallisesti laitokselle, jonka on yhden kuukauden kuluessa ehdotettava suunnitelmaa näiden toimenpiteiden toteuttamiseksi.

Kriisinratkaisuviranomaisen on vaihtoehtoisia toimenpiteitä esittäessään osoitettava, että laitoksen ehdottamilla toimenpiteillä ei ole kyettäisi poistamaan purkamismahdollisuuksien esteitä ja että ehdotetut vaihtoehtoiset toimenpiteet ovat oikeasuhteisia esteiden poistamiseksi. Kriisinratkaisuviranomaisen on otettava huomioon kyseisten purkamismahdollisuuksien esteiden rahoitusvakaudelle muodostama uhka ja toimenpiteiden vaikutukset laitoksen liiketoimintaan, sen vakauteen ja sen kykyyn edistää taloutta.

5. Edellä olevan 4 kohdan soveltamiseksi kriisinratkaisuviranomaisilla on oltava valtuudet toteuttaa mitkä tahansa seuraavista toimenpiteistä, joiden puitteissa ne voivat:

- a) vaatia laitosta tarkistamaan konsernin sisäisiä rahoitusjärjestelyjä tai tarkastamaan niiden puuttuminen tai laatimaan (joko konsernin sisällä tai kolmansien osapuolten kanssa) palvelusopimuksia, jotka kattavat kriittisten toimintojen tarjoamisen;
- b) vaatia laitosta rajoittamaan yksittäisten riskien tai kokonaisriskin enimmäismäärää;
- c) vaatia kriisinratkaisun kannalta merkityksellisiä erityisiä tai yleisiä lisätietoja;
- d) vaatia laitosta luopumaan tietyistä varoista;
- e) vaatia laitosta rajoittamaan tai lopettamaan yksittäisiä nykyisiä tai ehdotettuja toimintoja;
- f) rajoittaa uusien tai olemassa olevien liiketoiminta-alueiden kehitystä tai uusien tai olemassa olevien tuotteiden myyntiä tai estää ne;
- g) vaatia muutoksia laitoksen tai minkä tahansa suoraan tai välillisesti hallinnassaan olevan konserniyhteisön oikeudellisiin tai toiminnallisiin rakenteisiin tarkoituksena vähentää monitahoisuutta sen varmistamiseksi, että kriittiset toiminnot voidaan erotella oikeudellisesti ja toiminnallisesti muista toiminnoista kriisinratkaisuvälineitä käyttäen;

- h) velvoittaa laitos tai emoyritys perustamaan jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai unionissa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö;
- i) velvoittaa laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö laskemaan liikkeeseen hyväksyttäviä velkoja 45 artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi;
- j) velvoittaa laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö toteuttamaan muita toimenpiteitä täyttääkseen 45 kohdassa säädetyn omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen ja pyrkimään erityisesti neuvottelemaan uudelleen liikkeeseen laskemiensa hyväksyttävien velkojen, ensisijaisen lisäpääoman instrumenttien tai toissijaisen pääoman instrumenttien ehdot sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisuviranomaisen mahdollinen päätös alaskirjata asianomainen velka tai instrumentti tai muuntaa sitä tehtäisiin sen lainkäyttöalueen lain-säädännön mukaisesti, jota kyseiseen velkaan tai instrumenttiin sovelletaan; ja
- k) sikäli kuin laitos on monialan holdingyhtiön tytäryritys, velvoitetaan kyseinen monialan holdingyhtiö perustamaan erillinen rahoitusalan holdingyhtiö valvomaan laitosta, jos tämä on tarpeen laitoksen kriisinratkaisun edistämiseksi ja sen välttämiseksi, että IV osastossa tarkoitettujen kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien käyttö vaikuttaa haitallisesti konsernin muihin kuin rahoituksellisiin osiin.
6. Edellä olevan 1 tai 4 kohdan nojalla tehtävän päätöksen on täytettävä seuraavat vaatimukset:
- a) siinä on perusteltava kyseisen arvioinnin tai toteamuksen syyt;
- b) siinä on ilmoitettava, millä tavoin kyseinen arviointi tai toteamus täyttää 4 kohdassa säädetyn oikeasuhteisen sovel-tamisen vaatimuksen; ja
- c) siihen on voitava hakea muutosta.
7. Ennen kuin kriisinratkaisuviranomainen esittää 4 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä toimivaltaista viranomaista ja tarvittaessa nimettyä makrovakauserävalvonnasta vastaavaa kansallista viranomaista kuultuaan, sen on otettava asianmukai-sesti huomioon näiden toimenpiteiden mahdollinen vaikutus tiettyyn laitokseen, rahoituspalvelujen sisämarkkinoihin sekä rahoitusjärjestelmän vakautteen toisissa jäsenvaltioissa ja koko unionissa.
8. EPV antaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa määritellään tarkemmin 5 kohdassa tarkoitettut toimenpiteet ja missä olosuhteissa niitä voidaan soveltaa.

18 artikla

Valtuudet puuttua purkamismahdollisuuksien esteisiin tai poistaa ne: konsernin käsittely

1. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on yhdessä tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa ja kuultuaan valvontakollegiota ja siltä osin kuin se on merkittävien sivuliikkeiden osalta tarkoituksenmukaista, kriisinratkaisuviranomaisia, joiden lainkäyttöalueella sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä, harkittava 16 artiklassa edellytettyä arviointia krii-sinratkaisukollegiossa ja toteutettava kaikki kohtuulliset toimenpiteet, jotta voidaan saada aikaan yhteinen päätös 17 ar-tiklan 4 kohdan mukaisesti esitettyjen toimenpiteiden soveltamisesta kaikkiin konserniin kuuluviin laitoksiin.
2. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on asetuksen (EU) N:o 1093/2010 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteistyössä konsolidointiryhmän valvojan ja EPV:n kanssa laadittava asiaa koskeva kertomus ja lähetettävä se unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle ja tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisille, jotka toimittavat sen valvonnassaan oleville tytäryrityksille, sekä kriisinratkaisuviranomaisille, joiden lainkäyttöalueella sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä. Kerto-mus on laadittava toimivaltaisten viranomaisten kuulemisen jälkeen, ja siinä on käsiteltävä olennaisia esteitä kriisinrat-kaisuvälineiden ja -valtuuksien tehokkaalle käytölle konserniin. Kertomuksessa on tarkasteltava vaikutusta laitoksen lii-ke-toimintamalliin ja suositeltava oikeasuhteisia ja kohdennettuja toimenpiteitä, jotka viranomaisen mukaan ovat välttä-mättömiä tai asianmukaisia näiden esteiden poistamiseksi.

3. Unionissa emoyrityksenä toimiva yritys voi neljän kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona se on vastaanottanut kertomuksen, toimittaa huomautuksensa ja ehdottaa konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle vaihtoehtoisia toimenpiteitä kertomuksessa yksilöityjen esteiden korjaamiseksi.

4. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen mahdollisesti ehdottamat toimenpiteet konsolidointiryhmän valvojalle, EPV:lle, tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisille ja kriisinratkaisuviranomaisille, joiden lainkäyttöalueella sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä, siltä osin kuin se on merkittävän sivuliikkeen kannalta tarkoituksenmukaista. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisten ja tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten on kuultuaan toimivaltaisia viranomaisia ja niiden lainkäyttöalueiden kriisinratkaisuviranomaisia, joissa sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä, tehtävä kaikkensa, jotta kriisinratkaisukollegiossa saadaan aikaan yhteinen päätös olennaisten esteiden osoittamisesta ja tarvittaessa unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen ehdottamien toimenpiteiden ja viranomaisten vaatimien toimenpiteiden arvioinnista esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi, jolloin on otettava huomioon toimenpiteiden mahdollinen vaikutus kaikissa jäsenvaltioissa, joissa konserni toimii.

5. Yhteiseen päätökseen on päästävä neljän kuukauden kuluessa unionissa toimivan emoyrityksen mahdollisten havaintojen toimittamisesta tai 3 kohdassa tarkoitetun määräajan päättymisestä, sen mukaan kumpi niistä on aikaisempi. Päätöksen on oltava perusteltu, ja se on esitettävä asiakirjassa, joka konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle.

EPV voi kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä auttaa kriisinratkaisuviranomaisia saamaan aikaan yhteisen päätöksen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan c alakohdan mukaisesti.

6. Jollei yhteistä päätöstä tehdä 5 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä oma päätöksensä konsernitason 17 artiklan 4 kohdan nojalla toteutettavista tarkoituksenmukaisista toimenpiteistä.

Päätöksen on oltava kaikilta osin perusteltu, ja siinä on otettava huomioon muiden kriisinratkaisuviranomaisten näkemykset ja varaukset. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava päätös unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle.

Jos jokin kriisinratkaisuviranomainen on neljän kuukauden määräajan kuluessa saattanut 9 kohdassa mainitun asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on lykättävä omaa päätöstään, odotettava EPV:n mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Neljän kuukauden määräaika pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuna sovitteluajana. EPV:n on tehtävä päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös. Jos EPV ei ole tehnyt päätöstä yhden kuukauden kuluessa, sovelletaan konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen päätöstä.

7. Jollei yhteistä päätöstä ole, tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaiset tekevät omat päätöksensä tarkoituksenmukaisista toimenpiteistä, jotka kunkin tytäryrityksen on toteutettava 17 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Päätöksen on oltava kaikilta osin perusteltu, ja siinä on otettava huomioon muiden kriisinratkaisuviranomaisten näkemykset ja varaukset. Päätös on toimitettava asianomaiselle tytäryritykselle ja konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle.

Jos jokin kriisinratkaisuviranomainen on neljän kuukauden määräajan kuluessa saattanut tämän artiklan 9 kohdassa mainitun asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, tytäryrityksen kriisinratkaisuviranomaisen on lykättävä omaa päätöstään, odotettava EPV:n mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Neljän kuukauden määräaika pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuna sovitteluajana. EPV:n on tehtävä päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös. Jos EPV ei ole tehnyt päätöstä yhden kuukauden kuluessa, sovelletaan tytäryrityksen kriisinratkaisuviranomaisen päätöstä.

8. Muiden kriisinratkaisuviranomaisten on tunnustettava 5 kohdassa tarkoitettu yhteinen päätös ja 6 kohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisuviranomaisten yhteisen päätöksen puuttuessa tekemät päätökset lopullisiksi ja sovellettava niitä.
9. Jollei yhteistä päätöstä tehdä minkään 17 artiklan 5 kohdan g, h tai k alakohdassa säädetyn toimenpiteen toteuttamisesta, EPV voi kriisinratkaisuviranomaisen tämän artiklan 6 tai 7 artiklan nojalla esittämästä pyynnöstä auttaa kriisinratkaisuviranomaisia pääsemään sopimukseen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

III LUKU

Konsernin sisäinen rahoitustuki

19 artikla

Konsernin rahoitustukisopimus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva laitos, unionissa emoyrityksenä toimiva laitos tai 1 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö ja sen muissa jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa sijaitsevat tytäryritykset, jotka ovat emoyrityksen konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvia laitoksia tai rahoituslaitoksia, voivat tehdä sopimuksen rahoitustuen tarjoamisesta toiselle, rahoitusvaikeuksiin joutuneelle sopimuksen osapuolelle, joka täyttää 27 artiklassa säädetty varhaisen tilanteeseen puuttumisen edellytykset, jos tässä luvussa vahvistetut edellytykset täyttyvät.
2. Tämä luku ei vaikuta konsernin sisäisiin taloudellisiin järjestelyihin, rahoitusjärjestelyt mukaan lukien, eikä keskitettyjen rahoitusjärjestelyjen toteuttamiseen edellyttäen, että yksikään mainittujen järjestelyjen osapuolista ei täytä varhaisen tilanteeseen puuttumisen edellytyksiä.
3. Konsernin rahoitustukisopimus ei ole edellytys:
- a) konsernin rahoitustuen tarjoamiselle taloudellisiin vaikeuksiin joutuneelle konsernin yhtiölle, jos laitos päättää tarjota rahoitustukea tapauskohtaisesti ja konsernin käytäntöjen mukaisesti ja jos tästä ei aiheudu riskiä koko konsernille; tai
  - b) jäsenvaltiossa toimimiselle.
4. Jäsenvaltioiden on poistettava kansallisesta lainsäädännöstä kaikki oikeudelliset esteet konsernin sisäisiltä rahoitustukitransaktioilta, jotka toteutetaan tämän luvun mukaisesti, edellyttäen, ettei mikään tässä luvussa estä jäsenvaltioita asettamasta rajoituksia konsernin sisäisille transaktioille sellaisten kansallisten säädösten nojalla, joilla saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä direktiivi 2013/36/EU tai käytetään asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjä vaihtoehtoja tai jotka edellyttävät konsernin osien tai konsernin sisällä rahoitusvakaudesta johtuvista syistä toteutettavien toimintojen erottamista toisistaan.
5. Konsernin rahoitustukisopimus voi
- a) kattaa yhden tai useamman konsernin tytäryrityksen ja sisältää rahoitustukea konsernin emoyritykseltä tytäryritykselle, tytäryritykseltä emoyritykselle, sopimuksen osapuolina olevien konsernin tytäryritysten välillä tai minkä tahansa edellä mainittujen yhdistelmän;
  - b) sisältää rahoitustukea, joka on muodoltaan lainaa, takauksien asettamista, varojen tarjoamista käytettäväksi vakuutena tai mitä tahansa näiden rahoitustukimuotojen yhdistelmää yhdessä tai useammassa muun muassa tuensaajan ja kolmannen osapuolen välisessä järjestelyssä.
6. Jos konserniyhteisö suostuu konsernin rahoitustukisopimuksen määräysten nojalla tarjoamaan rahoitustukea toiselle konserniyhteisölle, sopimukseen voidaan sisällyttää tukea vastaanottavan konserniyhteisön vastavuoroinen suostumus tarjota rahoitustukea tukea tarjoavalle konserniyhteisölle.

7. Konsernin rahoitustukisopimuksessa on esitettävä periaatteet sopimuksen nojalla tehtävän järjestelyn yhteydessä maksettavan vastikkeen laskemiseksi. Periaatteisiin on sisällytettävä vaatimus, jonka mukaan vastikkeen arvo on määrittävä rahoitustuen tarjoamisen yhteydessä. Sopimuksen, mukaan lukien periaatteet rahoitustuen tarjoamiseen liittyvän vastikkeen laskemiseksi ja muut sopimuksen ehdot, on oltava seuraavien periaatteiden mukainen:

- a) kunkin osapuolen on tehtävä sopimus vapaasta tahdostaan;
- b) kunkin osapuolen on sopimusta tehdessään ja rahoitustuen vastikkeesta päättäessään toimittava omien etujensa mukaisesti; niissä voidaan ottaa huomioon osapuolelle rahoitustuen tarjoamisesta koituva välitön tai välillinen hyöty;
- c) kunkin rahoitustukea tarjoavan osapuolen on saatava rahoitustukea vastaanottavalta osapuolelta kaikki tarvittavat tiedot ennen rahoitustuen tarjoamiseen liittyvän vastikkeen määrittämistä ja ennen rahoitustuen antamista koskevan päätöksen tekemistä;
- d) rahoitustuen tarjoamiseen liittyvässä vastikkeessa voidaan ottaa huomioon seikkoja, jotka ovat rahoitustukea tarjoavan osapuolen tiedossa siksi, että se kuuluu samaan konserniin kuin rahoitustukea vastaanottava osapuoli, ja jotka eivät ole markkinoiden tiedossa; ja
- e) rahoitustuen tarjoamiseen liittyvän vastikkeen laskemista koskevissa periaatteissa ei tarvitse ottaa huomioon ennakoituja, konsernin ulkopuolisista tapahtumista johtuvia väliaikaisia vaikutuksia markkinahintoihin.

8. Konsernin rahoitustukisopimus voidaan tehdä vain, jos asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten mukaan yksikään osapuolista ei täytä varhaisen tilanteeseen puuttumisen edellytyksiä ehdotetun sopimuksen tekohetkellä.

9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että konsernin rahoitustukisopimuksesta johtuvia oikeuksia, saamia tai oikeustoimia voivat ajaa vain sopimuksen osapuolet eivätkä kolmannet osapuolet.

20 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten suorittama ehdotetun sopimuksen tarkastus ja sovittelu

1. Unionissa emoyrityksenä toimivan laitoksen on toimitettava konsolidointiryhmän valvojalle hakemus 19 artiklan nojalla ehdotetun konsernin rahoitustukisopimuksen sallimiseksi. Hakemuksen on sisällytettävä ehdotetun sopimuksen teksti, ja siinä on yksilöitävä sopimuksen osapuoliksi pyrkivät konserniyhteisöt.

2. Konsolidointiryhmän valvojan on välitettävä hakemus viipymättä kunkin sopimuksen osapuoleksi pyrkivän tytäryrityksen toimivaltaiselle viranomaiselle yhteisen päätöksen tekemistä silmällä pitäen.

3. Konsolidointiryhmän valvojan on tämän artiklan 5 ja 6 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti myönnettävä lupa, jos ehdotetun sopimuksen määräykset sopivat yhteen 23 artiklassa esitettyjen rahoitustuen edellytysten kanssa.

4. Konsolidointiryhmän valvoja voi tämän artiklan 5 ja 6 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti kieltää ehdotetun sopimuksen tekemisen, jos sen katsotaan olevan ristiriidassa 23 artiklassa säädettyjen rahoitustuen edellytysten kanssa.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä kaikkensa saadakseen aikaan yhteisen päätöksen, jossa otetaan huomioon ehdotetun sopimuksen täytäntöönpanon mahdollinen vaikutus ja sen finanssipoliittiset seuraukset kaikissa jäsenvaltioissa, joissa konserni toimii, siitä, ovatko ehdotetun sopimuksen määräykset yhdenmukaiset 23 artiklassa säädettyjen rahoitustuen ehtojen kanssa neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona konsolidointiryhmän valvoja on vastaanottanut hakemuksen. Yhteinen päätös on esitettävä asiakirjassa, joka sisältää täysin perustellun päätöksen ja jonka konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava hakijalle.

EPV voi toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä auttaa toimivaltaisia viranomaisia pääsemään sopimukseen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan mukaisesti.

6. Jollei toimivaltaisten viranomaisten kesken saada aikaan yhteistä päätöstä neljän kuukauden kuluessa, konsolidointiryhmän valvojan on tehtävä oma päätöksensä hakemuksesta. Päätös on esitettävä asiakirjassa, joka sisältää täydet perustelut ja jossa on otettava huomioon muiden toimivaltaisten viranomaisten neljän kuukauden määräajan kuluessa ilmaiset kannat ja varaukset. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava päätöksensä hakijalle ja muille toimivaltaisille viranomaisille.

7. Jos jokin asiaankuuluvista toimivaltaisista viranomaisista on neljän kuukauden määräajan kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, konsolidointiryhmän valvojan on lykättävä omaa päätöstään, odotettava EPV:n mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Neljän kuukauden määräaika pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuna sovitteluajana. EPV tekee päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

21 artikla

Osakkeenomistajien hyväksyntä ehdotetulle sopimukselle

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että toimivaltaisten viranomaisten hyväksynnän saanut sopimusehdotus annetaan jokaisen sopimuksen osapuoleksi pyrkivän konserniyhteisön yhtiökokouksen hyväksyttäväksi. Sopimus koskee vain niitä osapuolia, joiden osakkeenomistajat ovat hyväksyneet sopimuksen 2 kohdan mukaisesti.

2. Konsernin rahoitustukisopimus koskee vain konserniyhteisöjä, jos sen osakkeenomistajat ovat myöntäneet asianomaisen konserniyhtiön ylimmälle hallintoelimelle luvan tehdä päätöksen siitä, että konserniyhteisö tarjoaa tai saa rahoitustukea sopimuksen määräysten nojalla ja tässä luvussa säädettyjen edellytysten mukaisesti edellyttäen, että edellä mainittua osakkeenomistajien lupaa ei ole kumottu.

3. Jokaisen sopimukseen liittyneen yhteisön ylimmän hallintoelimen on annettava osakkeenomistajille vuosittain kertomus sopimuksen toiminnasta ja sopimuksen nojalla mahdollisesti tehtyjen päätösten täytäntöönpanosta.

22 artikla

Konsernin rahoitustukisopimusten toimittaminen kriisinratkaisuviranomaisille

Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava asiaankuuluville kriisinratkaisuviranomaisille konsernin rahoitustukisopimukset, joille ne ovat myöntäneet luvan, sekä niihin mahdollisesti tehdyt muutokset.

23 artikla

Konsernin rahoitustuen edellytykset

1. Konserniyhteisö voi tarjota rahoitustukea 19 artiklan mukaisesti vain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) tarjotun tuen avulla voidaan kohtuullisella todennäköisyydellä merkittävässä määrin korjata tukea saavan konserniyhteisön rahoitusvaikeuksia;

b) rahoitustuen tarjoamisen tarkoituksena on koko konsernin tai jonkin sen yhteisön rahoitusvakauden säilyttäminen tai palauttaminen, ja sen on oltava tukea tarjoavan konserniyhtiön etujen mukaista;

c) rahoitustukea tarjotaan 19 artiklan 7 kohdassa säädettyjen vastiketta koskevien ehtojen ja muiden ehtojen mukaisesti;

- d) rahoitustuen myöntämistä koskevan päätöksen tekohetkellä rahoitustukea tarjoavan konserniyhteisön johtavan hallintoelimen käytettävissä olevien tietojen perusteella on kohtuullista olettaa, että tukea saava konserniyhteisö maksaa vastikkeen ja, jos tuki on annettu lainan muodossa, maksaa lainan takaisin. Jos tuki annetaan takauksen tai minkä tahansa vakuuden muodossa, tuen saajalle lankeavaan velkaan sovelletaan samaa ehtoa siinä tapauksessa, että takaus tai vakuus pannaan täytäntöön;
- e) rahoitustuen tarjoaminen ei vaarantaisi tukea tarjoavan konserniyhteisön maksuvalmiutta tai vakavaraisuutta;
- f) rahoitustuen tarjoaminen ei muodostaisi uhkaa rahoitusvakaudelle erityisesti jäsenvaltiossa, jossa tukea tarjoava konserniyhteisö sijaitsee;
- g) tukea tarjoava konserniyhteisö täyttää tuen tarjoamishetkellä direktiivin 2013/36/EU pääomaan tai maksuvalmiuteen liittyvät vaatimukset ja mahdolliset direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 2 kohdan nojalla asetettavat vaatimukset, ja rahoitustuen tarjoaminen ei johda siihen, että konserniyhteisö rikkoo kyseisiä vaatimuksia paitsi, jos tukea tarjoavan yhteisön yhteisökohtaisesta valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen myöntää siihen luvan;
- h) tukea tarjoava konserniyhteisö täyttää tuen tarjoamishetkellä asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ja direktiivissä 2013/36/EU säädetyt suuriin riskikeskittymiin liittyvät vaatimukset ja noudattaa mahdollista kansallista lainsäädäntöä, jolla mainitussa direktiivissä säädetyt vaihtoehtoja toteutetaan, ja rahoitustuen tarjoaminen ei johda siihen, että konserniyhtiö rikkoo kyseisiä vaatimuksia paitsi, jos tukea tarjoavan konserniyhteisön yhteisökohtaisesta valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen myöntää siihen luvan;
- i) rahoitustuen tarjoaminen ei heikentäisi tukea tarjoavan konserniyhteisön purkamismahdollisuuksia.

2. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään a, c, e ja i alakohdassa säädetyt edellytykset.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta antaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

3. EPV antaa 3 päivään tammikuuta 2016 mennessä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti käytäntöjen yhdenmukaistamisen edistämiseksi ohjeet, joissa täsmennetään tämän artiklan 1 kohdan b, d, f, g ja h alakohdassa säädetyt edellytykset.

24 artikla

Päätös rahoitustuen tarjoamisesta

Päätöksen konsernin rahoitustuen tarjoamisesta sopimuksen mukaisesti tekee rahoitustukea tarjoavan konserniyhteisön ylin hallintoelin. Kyseisen päätöksen on oltava perusteltu, ja siinä on mainittava ehdotetun rahoitustuen tarkoitus. Erityisesti päätöksessä on osoitettava, miten rahoitustuen tarjoaminen täyttää 23 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset. Päätöksen konsernin rahoitustuen hyväksymisestä sopimuksen mukaisesti tekee rahoitustukea saavan konserniyhtiön ylin hallintoelin.

25 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten vastustamisoikeus

1. Rahoitustuen tarjontaa harkitsevan konserniyhteisön ylimmän hallintoelimen on ennen tuen tarjoamista konsernin rahoitustukisopimuksen nojalla ilmoitettava asiasta:

- a) toimivaltaiselle viranomaiselleen;

- b) tapauksen mukaan konsolidointiryhmän valvojalle, jos se on eri viranomainen kuin a ja c alakohdassa mainitut;
- c) rahoitustukea saavan konserniyhteisön osalta toimivaltaiselle viranomaiselle, jos se on eri viranomainen kuin a ja b kohdassa mainitut; ja
- d) EPV:lle.

Ilmoitukseen on liitettävä 24 artiklan mukainen ylimmän hallintojohdon perusteltu päätös ja ehdotetusta rahoitustuesta yksityiskohtaiset tiedot, mukaan lukien jäljennös konsernin rahoitustukisopimuksesta.

2. Rahoitustukea tarjoavan konserniyhteisön toimivaltainen viranomainen voi viiden pankkipäivän kuluessa siitä päivästä, jona se on vastaanottanut täydellisen ilmoituksen, hyväksyä rahoitustuen tarjoamisen tai kieltää sen tai rajoittaa sitä, jos se arvioi, etteivät 23 artiklassa säädetyt konsernin rahoitustuen tarjoamisen edellytykset ole täyttyneet. Toimivaltaisen viranomaisen on perusteltava rahoitustuen kieltämistä tai sen rajoittamista koskeva päätöksensä.

3. Toimivaltaisen viranomaisen rahoitustuen hyväksymistä, kieltämistä tai sen rajoittamista koskevasta päätöksestä on ilmoitettava välittömästi:

- a) konsolidointiryhmän valvojalle;
- b) tukea saavan konserniyhteisön toimivaltaiselle viranomaiselle; ja
- c) EPV:lle.

Konsolidointiryhmän valvojan on välittömästi ilmoitettava asiasta valvontakollegion muille jäsenille ja kriisinratkaisukollegion jäsenille.

4. Mikäli konsolidointiryhmän valvoja tai toimivaltainen viranomainen, jonka vastuualueeseen tukea saava konserniyhteisö kuuluu, vastustaa päätöstä kieltää rahoitustuki tai rajoittaa sitä, se voi kahden päivän kuluessa saattaa asian EPV:n ratkaistavaksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan mukaisesti.

5. Jollei toimivaltainen viranomainen kiellä tai rajoita rahoitustukea 2 kohdassa ilmoitetussa määräajassa tai jos se on hyväksynyt tuen määräajan kuluessa, rahoitustukea voidaan tarjota toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitettujen ehtojen mukaisesti.

6. Laitoksen ylimmän hallintoelimen päätös rahoitustuen tarjoamisesta on toimitettava:

- a) toimivaltaiselle viranomaiselle;
- b) tapauksen mukaan konsolidointiryhmän valvojalle, jos se on eri viranomainen kuin a ja c alakohdassa mainitut;
- c) rahoitustukea saavan konserniyhteisön osalta toimivaltaiselle viranomaiselle, jos se on eri viranomainen kuin a ja b kohdassa mainitut; ja
- d) EPV:lle.

Konsolidointiryhmän valvojan on välittömästi ilmoitettava asiasta valvontakollegion muille jäsenille ja kriisinratkaisukollegion jäsenille.

7. Jos toimivaltainen viranomainen rajoittaa konsernin rahoitustukea tai kieltää sen tämän artiklan 2 kohdan nojalla ja jos 7 artiklan 5 kohdan mukaisessa konsernin elvytysuunnitelmassa viitataan konsernin sisäiseen rahoitustukeeseen, sen konserniyhteisön osalta toimivaltainen viranomainen, jolle tarjottava tukea on rajoitettu tai jolle tarjottava tuki on kielletty, voi pyytää konsolidointiryhmän valvojaa käynnistämään konsernin elvytysuunnitelman uudelleenarvioinnin 8 artiklan nojalla tai, jos elvytysuunnitelma on laadittu yhteisökohtaisesti, pyytää konserniyhteisöä toimittamaan tarkistettua elvytysuunnitelmaa.

26 artikla

Julkistaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että konserniyhteisöt ilmoittavat julkisesti, ovatko ne tehneet 19 artiklan nojalla konsernin rahoitustukisopimuksen ja julkistavat kuvauksen sopimuksen yleisistä ehdoista ja sen osapuolina olevien konserniyhteisöjen nimet sekä päivittävät nämä tiedot ainakin vuosittain.

Tällöin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 431 ja 434 artiklaa.

2. EPV laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joilla täsmennetään 1 kohdassa tarkoitetun kuvauksen muotoa ja sisältöä.

EPV toimittaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

III OSASTO

VARHAINEN PUUTTUMINEN TILANTEeseen

27 artikla

Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet

1. Jos laitos rikkoo tai jos se todennäköisesti rikkoo lähitulevaisuudessa muun muassa toimenpiteiden käytön käynnistävien tekijöiden, joihin voi kuulua muun muassa laitoksen omia varoja koskeva vaatimus lisättynä 1,5 prosenttiyksiköllä, perusteella nopeasti huononevaksi arvioitun rahoitustilanteen vuoksi, kuten maksuvalmiustilanteen huononemisen, velkaantuneisuuden lisääntymisen, huonolaatuisten lainojen tai riskien keskittymisen vuoksi, asetuksessa (EU) N:o 575/2013, direktiivissä 2013/36/EU tai direktiivin 2014/65/EU II osastossa tai asetuksen (EU) N:o 600/2014 3–7, 14–17 ja 24, 25 ja 26 artiklassa säädettyjä lupaa koskevia vaatimuksia, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on käytettävissään, tapauksen mukaan direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamista rajoittamatta, vähintään seuraavat toimenpiteet, joiden puitteissa ne voivat:

- a) vaatia laitoksen ylintä hallintoelintä toteuttamaan yksi tai useampi elvytysuunnitelmassa esitetyistä järjestelyistä tai toimenpiteistä tai päivittämään elvytysuunnitelma 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti, kun varhaiseen tilanteeseen puuttumiseen johtaneet olosuhteet eroavat alkuperäisessä elvytysuunnitelmassa esitetyistä oletuksista, sekä toteuttamaan yksi tai useampi päivityksessä suunnitelmassa esitetty järjestely tai toimenpide tietyssä ajassa, ja jotta varmistetaan, että johdantolauseessa tarkoitettu tilanne on korjaantunut;
- b) vaatia laitoksen ylintä hallintoelintä tutkimaan tilanne, osoittamaan toimenpiteet mahdollisesti todettujen ongelmien ratkaisemiseksi sekä laatimaan toimintaohjelma ongelmien ratkaisemiseksi sekä aikataulu sen täytäntöönpanolle;
- c) vaatia laitoksen ylintä hallintoelintä kutsumaan koolle tai, jos ylin hallintoelin ei toteuta tätä vaatimusta, kutsua suoraan koolle laitoksen osakkeenomistajien yhtiökokouksen, ja molemmissa tapauksissa laatia esityslistan ja vaatia osakkeenomistajia käsittelemään tiettyjen päätösten tekemistä;
- d) vaatia ylimmän hallintoelimen tai toimivan johdon yhden tai useamman jäsen erottamista tai korvaamista, mikäli kyseiset henkilöt direktiivin 2013/36/EU 13 artiklan tai direktiivin 2014/65/EU 9 artiklan nojalla todetaan soveltumattomiksi hoitamaan tehtäviään;
- e) tapauksen mukaan vaatia laitoksen ylintä hallintoelintä laatimaan suunnitelman, joka koskee velkojen uudelleenjärjestelystä neuvottelemista joidenkin sen velkojen tai sen kaikkien velkojen kanssa elvytysuunnitelman mukaisesti;

- f) vaatia muutoksia laitoksen liiketoimintastrategiaan;
- g) vaatia muutoksia laitoksen oikeudellisiin tai toiminnallisiin rakenteisiin; ja
- h) hankkia muun muassa paikan päällä tehtävin tarkastuksin kaikki tarvittavat tiedot elvytysuunnitelman päivittämiseksi ja laitoksen mahdollisen kriisinratkaisun valmistelemiseksi sekä laitoksen varojen ja velkojen arvottamiseksi 36 artiklan mukaisesti ja toimittaa kyseiset tiedot kriisinratkaisuviranomaiselle;

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat kriisinratkaisuviranomaisille viipymättä, kun ne ovat todenneet 1 kohdassa säädettyjen edellytysten täyttyvän laitoksen osalta, ja että kriisinratkaisuviranomaisten valtuuksiin kuuluu valtuus vaatia laitosta ottamaan yhteyttä mahdollisiin ostajiin laitoksen kriisinratkaisun valmistelemiseksi noudattaen 39 artiklan 2 kohdassa säädettyjä edellytyksiä ja 84 artiklassa säädettyjä salassapitosäännöksiä:

3. Toimivaltaisten viranomaisten on asetettava asianmukainen määräaika kunkin 1 kohdassa tarkoitetun toimenpiteen päätökseen saattamiselle, jotta toimivaltainen viranomainen voi arvioida toimenpiteen tehokkuutta.

4. EPV antaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015 ohjeet asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti, jotta voidaan edistää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden käytön käynnistävän tekijän yhdenmukaista soveltamista.

5. Ottaen tarvittaessa huomioon ohjeiden soveltamisessa saadut kokemukset EPV voi laatia 4 kohdassa tarkoitetut luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään vähimmäistasolla tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden käytön käynnistävät tekijät.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

28 artikla

Ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon erottaminen

Jos laitoksen rahoitustilanne heikkenee merkittävästi tai jos lakeja, määräyksiä tai laitoksen yhtiöjärjestyksestä rikotaan vakavasti tai todetaan vakavia hallinnollisia sääntöjenvastaisuuksia eivätkä muut 27 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet riitä kääntämään kehitystä päinvastaiseen suuntaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitoksen koko ylimmän hallintoelimen tai toimivan johdon tai tiettyjen niihin kuuluvien yksittäisten henkilöiden erottamista. Uuden ylimmän hallintoelimen tai toimivan johdon nimittämisessä on noudatettava kansallista ja unionin lainsäädäntöä, ja toimivaltaisen viranomaisen on annettava sille hyväksyntänsä tai suostumuksensa.

29 artikla

Väliaikainen hallinnonhoitaja

1. Kun toimivaltainen viranomainen katsoo, että 28 artiklassa tarkoitettu ylimmän hallintoelimen tai toimivan johdon vaihtaminen ei riitä korjaamaan tilannetta, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset voivat nimittää laitokselle yhden tai useamman väliaikaisen hallinnonhoitajan. Toimivaltaiset viranomaiset voivat olosuhteisiin nähden oikeasuhteisin perustein nimittää väliaikaisen hallinnonhoitajan joko korvaamaan väliaikaisesti laitoksen hallintoelimen tai työskentelemään väliaikaisesti laitoksen hallintoelimen kanssa, ja toimivaltaisen viranomaisen on täsmennettävä päätöksensä nimityksen yhteydessä. Jos toimivaltainen viranomainen nimittää väliaikaisen hallinnonhoitajan työskentelemään laitoksen hallintoelimen kanssa, toimivaltaisen viranomaisen on nimityksen yhteydessä lisäksi täsmennettävä, mitkä ovat väliaikaisen hallinnonhoitajan asema, tehtävät ja valtuudet ja asetetaanko laitoksen hallintoelimelle vaatimus neuvotella väliaikaisen hallinnonhoitajan kanssa tai saada tämän suostumus ennen tietynlaisten päätösten tekemistä tai toimien toteuttamista. Toimivaltaista viranomaista on vaadittava julkaisemaan kaikki väliaikaisten hallinnonhoitajien nimitykset paitsi, jos väliaikaisella hallinnonhoitajalla ei ole valtuuksia edustaa laitosta. Jäsenvaltioiden on lisäksi varmistettava, että väliaikaisella hallinnonhoitajalla on tarvittava pätevyys, kyvyt ja taidot huolehtia tehtävistään ja että hänellä ei ole minkäänlaisia eturistiriitoja.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on väliaikaista hallinnoitajaa nimitettäessä määriteltävä tämän valtuudet olosuhteisiin nähden oikeasuhteisin perustein. Tällaisiin valtuuksiin voivat kuulua jotkin tai kaikki laitoksen yhtiöjärjestykseen ja kansalliseen lainsäädäntöön perustuvat, laitoksen hallintoelimen valtuudet, mukaan lukien valtuudet hoitaa joitakin tai kaikkia laitoksen hallintoelimen hallinnollisia tehtäviä. Väliaikaisen hallinnoitajan valtuuksien laitokseen nähden on oltava sovellettavan yhtiöoikeuden mukaiset.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on nimityksen yhteydessä määriteltävä väliaikaisen hallinnoitajan asema ja tehtävät, joihin voi kuulua laitoksen rahoitusaseman selvittäminen, laitoksen liiketoiminnan tai sen osan johtaminen laitoksen rahoitusaseman säilyttämiseksi tai palauttamiseksi ja toimenpiteiden toteuttaminen laitoksen liiketoiminnan terveen ja varovaisen johtamisen palauttamiseksi. Toimivaltaisen viranomaisen on nimityksen yhteydessä määriteltävä väliaikaisen hallinnoitajan asemaa ja tehtäviä koskevat rajoitukset.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on yksinomainen valta nimittää ja erottaa väliaikainen hallinnoitaja. Toimivaltainen viranomainen voi erottaa väliaikaisen hallinnoitajan milloin tahansa ja mistä syystä tahansa. Toimivaltainen viranomainen voi muuttaa väliaikaisen hallinnoitajan nimityksehoja milloin tahansa, jollei tästä artiklasta muuta johdu.

5. Toimivaltainen viranomainen voi vaatia, että tietyille väliaikaisen hallinnoitajan toimille tarvitaan toimivaltaisen viranomaisen ennalta myöntämä lupa. Toimivaltaisen viranomaisen on täsmennettävä tällaiset vaatimukset väliaikaisen hallinnoitajan nimityksen yhteydessä tai väliaikaisen hallinnoitajan nimityksehojen muuttamisen yhteydessä.

Väliaikainen hallinnoitaja voi joka tapauksessa käyttää valtuuksia kutsua kokoon laitoksen osakkeenomistajien yhtiökokous ja laatia tällaisen kokouksen esityslista ainoastaan toimivaltaisen viranomaisen ennalta antaman luvan nojalla.

6. Toimivaltainen viranomainen voi vaatia, että väliaikainen hallinnoitaja laatii kertomuksia laitoksen rahoitusasemasta sekä nimityskautensa aikana toteutetuista toimista toimivaltaisen viranomaisen määräämin välein sekä nimityskautensa lopussa.

7. Väliaikaisen hallinnoitajan nimityskausi saa kestää enintään vuoden ajan. Kautta voidaan poikkeuksellisesti jatkaa, mikäli väliaikaisen hallinnoitajan nimityksen edellytykset edelleen täyttyvät. Toimivaltaisen viranomaisen on vastattava sen määrittelystä, ovatko edellytykset asianmukaiset väliaikaisen hallinnoitajan tehtävän jatkamiseksi, ja perusteltava tällainen päätös osakkeenomistajille.

8. Jollei tästä artiklasta muuta johdu, väliaikaisen hallinnoitajan nimittäminen ei vaikuta unionin ja kansalliseen yhtiölakiin perustuviin osakkeenomistajien oikeuksiin.

9. Jäsenvaltiot voivat kansallisten lakien mukaisesti rajoittaa väliaikaisen hallinnoitajan vastuuta tämän väliaikaisen hallinnoitajan tehtäviä 3 kohdan mukaisesti suorittaessaan toteuttamien tai toteuttamatta jättämien toimien osalta.

10. Tämän artiklan nojalla nimitettyä väliaikaista hallinnoitajaa ei saa pitää kansallisen lainsäädännön mukaisena varjojohtajana eikä tosiasiallisena johtajana.

30 artikla

Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden ja väliaikaisen hallinnoitajan nimityksen koordinointi konsernien osalta

1. Jos edellytykset vaatimusten asettamiselle unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle 27 artiklan nojalla tai väliaikaisen hallinnoitajan nimittämiseksi kyseiselle yritykselle 29 artiklan nojalla täyttyvät, konsolidointiryhmän valvojan on ilmoitettava asiasta EPV:lle ja kuultava muita valvontakollegioon kuuluvia toimivaltaisia viranomaisia.

2. Tämän ilmoituksen ja kuulemisen jälkeen konsolidointiryhmän valvojan on päätettävä, sovelletaanko unionissa emoyrityksenä toimivaan yritykseen jotakin 27 artiklan mukaista toimenpidettä tai nimitetäänkö sille 29 artiklan nojalla väliaikainen hallinnonhoitaja, ottaen huomioon näiden toimenpiteiden vaikutus konserniyhteisöihin muissa jäsenvaltioissa. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava päätös muille valvontakollegioon kuuluville toimivaltaisille viranomaisille ja EPV:lle.

3. Jos edellytykset vaatimusten asettamiselle unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen tytäryritykselle 27 artiklan nojalla tai väliaikaisen hallinnonhoitajan nimittämiseksi kyseiselle yritykselle 29 artiklan nojalla täyttyvät, yhteisökohtaisesta valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen, joka aikoo toteuttaa toimenpiteen mainittujen artiklojen mukaisesti, on ilmoitettava asiasta EPV:lle ja kuultava konsolidointiryhmän valvojaa.

Konsolidointiryhmän valvoja voi ilmoituksen vastaanotettuaan arvioida, miten vaatimusten asettaminen 27 artiklan nojalla tai väliaikaisen hallinnonhoitajan nimittäminen kyseiselle laitokselle 29 artiklan mukaisesti todennäköisesti vaikuttaa kyseiseen konserniin tai konserniyhtiöihin muissa jäsenvaltioissa. Sen on toimitettava tämä arvio toimivaltaiselle viranomaiselle kolmen päivän kuluessa.

Tämän ilmoituksen ja kuulemisen jälkeen toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä, sovelletaanko jotakin 27 artiklan toimenpidettä tai nimitetäänkö väliaikainen hallinnonhoitaja 29 artiklan nojalla. Päätöksessä on otettava asianmukaisesti huomioon konsolidointiryhmän valvojan arvio. Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava päätös konsolidointiryhmän valvojalta ja muille valvontakollegioon kuuluville toimivaltaisille viranomaisille sekä EPV:lle.

4. Jos useampi kuin yksi toimivaltainen viranomainen aikoo nimetä väliaikaisen hallinnonhoitajan useammalle kuin yhdelle laitokselle saman konsernin sisällä tai soveltaa niihin jotakin 27 artiklan toimenpidettä, konsolidointiryhmän valvojan ja muiden asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten on harkittava, olisiko aiheellisempaa nimittää sama väliaikainen hallinnonhoitaja kaikille asianomaisille yhteisöille tai koordinoita mahdollisten 27 artiklan mukaisten toimenpiteiden soveltamista useampaan kuin yhteen laitokseen, jotta olisi helpompaa ratkaista, miten asianomaisen laitoksen rahoitusasema voidaan palauttaa. Arvion on oltava muodoltaan konsolidointiryhmän valvojan ja muiden asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten yhteinen päätös. Yhteinen päätös on saatava aikaan viiden vuorokauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitettun ilmoituksen antopäivästä. Yhteisen päätöksen on oltava perusteltu, ja se on esitettävä asiakirjassa, joka konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle.

EPV voi toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä auttaa toimivaltaisia viranomaisia pääsemään sopimukseen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan mukaisesti.

Jollei yhteistä päätöstä tehdä viiden päivän kuluessa, konsolidointiryhmän valvoja ja tytäryritysten osalta toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä erilliset päätökset väliaikaisen hallinnonhoitajan nimittämisestä vastuualueeseensa kuuluville laitoksille ja minkä tahansa 27 artiklan mukaisen toimenpiteen soveltamisesta.

5. Jos asianomainen toimivaltainen viranomainen on eri mieltä 1 kohdan tai 3 kohdan mukaisesti ilmoitetusta päätöksestä tai jos 6 kohdan mukaista yhteistä päätöstä ei ole tehty, toimivaltainen viranomainen voi siirtää asian EPV:n käsiteltäväksi 3 kohdan mukaisesti.

6. EPV voi minkä tahansa toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä auttaa toimivaltaisia viranomaisia, jotka aikovat soveltaa yhtä tai useampaa tämän direktiivin 27 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaista toimenpidettä tämän direktiivin liitteessä olevan A jakson 4, 10, 11 ja 19 kohdan osalta tai yhtä tai useampaa tämän direktiivin 27 artiklan 1 kohdan e tai g alakohdan mukaista toimenpidettä, pääsemään sopimukseen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

7. Kunkin toimivaltaisen viranomaisen päätöksen on oltava perusteltu. Päätöksessä on otettava huomioon muiden toimivaltaisten viranomaisten 1 tai 3 kohdassa tarkoitettuna kuulemisaikana tai 4 kohdassa tarkoitettuna viiden päivän määräajan kuluessa esittämät näkemykset ja varaukset sekä päätöksen mahdollinen vaikutus rahoitusvakauteen asianomaisissa jäsenvaltioissa. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava päätökset unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle ja asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava ne tytäryrityksille.

Jos tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa jokin asianomaisista toimivaltaisista viranomaisista on saattanut asian EPV:n ratkaistavaksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti ennen tämän artiklan 1 tai 3 kohdassa tarkoitettuna kuulemisajan päättymistä tai tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettuna viiden päivän määräajan päättyessä, konsolidointiryhmän valvojan ja muiden toimivaltaisten viranomaisten on lykättävä päätöksiään, kunnes EPV on mahdollisesti tehnyt päätöksensä mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja niiden on tehtävä päätöksensä EPV:n päätöksen mukaisesti. Viiden päivän määräaika pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuna sovitteluaikana. EPV tekee päätöksensä kolmen päivän kuluessa. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun viiden päivän määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

8. Jos EPV ei ole tehnyt päätöstä kolmen päivän kuluessa, sovelletaan 1 tai 3 kohdan tai 4 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti tehtyjä erillisiä päätöksiä.

IV OSASTO

KRIISINRATKAISU

I LUKU

Tavoitteet, edellytykset ja yleiset periaatteet

31 artikla

Kriisinratkaisutavoitteet

1. Kriisinratkaisuviranomaisten on kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia käyttäessään otettava huomioon kriisinratkaisutavoitteet ja valittava ne välineet ja valtuudet, joiden avulla parhaiten voidaan saavuttaa kunkin yksittäistapauksen kannalta merkitykselliset tavoitteet.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisutavoitteiden ovat:

- a) varmistaa kriittisten toimintojen jatkuvuus;
- b) välttää merkittävien haittojen aiheutuminen rahoitusvakaudelle, erityisesti estämällä häiriöiden leviäminen muun muassa markkinoiden perusrakenteisiin ja ylläpitämällä markkinakuria;
- c) suojata julkisia varoja huolehtimalla siitä, että turvautuminen poikkeukselliseen julkiseen tukeen on mahdollisimman vähäistä;
- d) suojata direktiivin 2014/49/EU soveltamisalaan kuuluvia tallettajia ja direktiivin 97/9/EY soveltamisalaan kuuluvia sijoittajia;
- e) suojata asiakkaiden varoja ja omaisuutta.

Edellä mainittuihin tavoitteisiin pyrkiessään kriisinratkaisuviranomaisen on pyrittävä pitämään kriisinratkaisun kustannukset mahdollisimman alhaisina ja välttämään arvon alentumista paitsi, jos se on välttämätöntä kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi.

3. Jollei tämän direktiivin säännöksistä muuta johdu, kaikki kriisinratkaisutavoitteet ovat yhtä merkittäviä ja kriisinratkaisuviranomaisten on luotava niiden välille asianmukainen tasapaino kunkin yksittäistapauksen luonteen ja olosuhteiden mukaisesti.

32 artikla

Kriisinratkaisun edellytykset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset toteuttavat 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua laitosta koskevan kriisinratkaisutoimen ainoastaan, jos kriisinratkaisuviranomainen katsoo, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) toimivaltainen viranomainen on todennut kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan, tai 2 kohdassa säädettyjen ehtojen täytyessä kriisinratkaisuviranomainen toimivaltaista viranomaista kuultuaan, että laitos on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu.
- b) ottaen huomioon aika ja muut asiaankuuluvat olosuhteet ei voida kohtuudella olettaa, että laitoksen kaatuminen on estettävissä kohtuullisessa ajassa millään laitokseen kohdistuvilla yksityisen sektorin toimenpiteillä, mukaan lukien laitosten suojajärjestelmien toimenpiteet, tai valvontatoimella, mukaan lukien varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet tai asianomaisten pääomainstrumenttien alaskirjaus tai muuntaminen 59 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- c) kriisinratkaisutoimi on 5 kohdan mukaisesti yleisen edun kannalta välttämätön.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että toimivaltaisen viranomaisen lisäksi myös kriisinratkaisuviranomainen voi toimivaltaista viranomaista kuultuaan 1 kohdan a alakohdan nojalla todeta, että laitos on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, jos kriisinratkaisuviranomaisilla on kansallisten säännösten mukaisesti tällaisen toteamuksen tekemiseen tarvittavat keinot, erityisesti asianmukaiset mahdollisuudet saada asiaan liittyviä tietoja. Toimivaltaisen viranomaisen on ilman aiheetonta viivytystä annettava kriisinratkaisuviranomaiselle kaikki asiaan liittyvät tiedot, joita tämä pyytää arviointiaan varten.

3. Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteen aiempi toteuttaminen 27 artiklan nojalla ei ole edellytys kriisinratkaisutoimen toteuttamiselle.

4. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi laitoksen on katsottava olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, jos se on yhdessä tai useammassa seuraavista tilanteista:

- a) laitos rikkoo tai sen voidaan objektiivisten tosiseikkojen perusteella todeta lähitulevaisuudessa rikkovan toimiluvan voimassaolon jatkamiselle asetettuja vaatimuksia siten, että toimivaltaisen viranomaisen olisi perusteltua peruuttaa lupa, muun muassa koska laitos on kärsinyt tai todennäköisesti kärsii tappioita, jotka kuluttavat sen kaikki omat varat tai merkittävän osan niistä;
- b) laitoksen varat ovat tai niiden voidaan objektiivisten tosiseikkojen perusteella todeta lähitulevaisuudessa olevan pienemmät kuin sen velat;
- c) laitos ei kykene tai sen voidaan objektiivisten tosiseikkojen perusteella ennakoida lähitulevaisuudessa olevan kykenemätön maksamaan velkojaan tai suorittamaan muita vastuutaan eräpäivään mennessä;
- d) poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki on tarpeen, lukuun ottamatta kuitenkaan tapauksia, joissa vakavan häiriön välttämiseksi tai korjaamiseksi jäsenvaltion taloudessa ja rahoitusvakauden säilyttämiseksi poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki on jossakin seuraavista muodoista:
  - i) valtion takaus keskuspankkien tarjoamille maksuvalmiusjärjestelyille keskuspankkien ehtojen mukaisesti;

- ii) valtion takaus hiljattain liikkeeseen lasketuille veloille; tai
- iii) omien varojen lisäys tai pääomainstrumenttien hankinta sellaiseen hintaan ja sellaisin ehdoin, joista ei aiheudu laitokselle etua, kun tämän kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetut tilanteet ja 59 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tilanteet eivät kummatkaan vallitse silloin, kun julkinen tuki myönnetään.

Kussakin ensimmäisen alakohdan d alakohdan i, ii ja iii alakohdassa mainitussa tapauksessa kyseisissä alakohdissa tarkoitetut takaukset tai vastaavat toimenpiteet on rajoitettava vakavaraisiin laitoksiin ja ne on lopullisesti hyväksyttävä unionin valtioneuvoston mukaisesti. Kyseisten toimien on oltava luonteeltaan ennakkollisia ja väliaikaisia sekä oikeasuhteisia vakavan häiriön seurausten korjaamiseksi, eikä niitä saa käyttää niiden tappioiden kattamiseen, joita laitos on kärsinyt tai todennäköisesti kärsii lähitulevaisuudessa.

Edellä olevan d alakohdan iii alakohdan mukaiset tukitoimenpiteet on rajoitettava lisäyksiin, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan puuttua Euroopan keskuspankin, EPV:n tai kansallisten viranomaisten toteuttamien, kansallisella, unionin tai yhteisen valvontamekanismin tasolla sovellettavien stressitestien, omaisuuserien laadun tarkastelujen tai vastaavien menettelyjen perusteella todettuihin pääomavajeisiin, jotka toimivaltainen viranomainen soveltuvin osin on vahvistanut.

EPV antaa viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2015 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, jotka koskevat edellä tarkoitettujen tällaiseen tukeen mahdollisesti johtavien testien, tarkastelujen ja menettelyjen tyyppiä.

Komissio tarkastelee 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä, onko tarpeen sallia ensimmäisen alakohdan d alakohdan iii alakohdan mukaisten tukitoimien jatkuminen, ja edellytyksiä, jotka on täytettävä, jos jatkuminen sallitaan, sekä raportoitava näistä asioista Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomukseen sisällytetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

5. Tämän artiklan 1 kohdan c alakohdan soveltamiseksi kriisinratkaisutoimea on pidettävä yleisen edun mukaisena, jos se on tarpeen yhden tai useamman sellaisen 31 artiklassa tarkoitetun kriisinratkaisutavoitteen saavuttamiseksi, jota ei voitaisi saavuttaa samassa laajuudessa tavanomaisten maksukyvyttömyysmenettelyjen mukaisella laitoksen likvidaatiolla, ja jos kriisinratkaisutoimi on oikeassa suhteessa kyseisiin tavoitteisiin.

6. Valvonta- ja kriisinratkaisukäytäntöjen lähentämiseksi EPV antaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joiden avulla voidaan tulkita niitä erilaisia olosuhteita, joissa laitoksen katsotaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan.

33 artikla

Kriisinratkaisun edellytykset rahoituslaitoksille ja holdingyhtiöille

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat toteuttaa kriisinratkaisutoimen 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun rahoituslaitoksen suhteen, kun 32 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät sekä rahoituslaitoksen osalta että konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvan emoyrityksen osalta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat toteuttaa kriisinratkaisutoimen 1 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitetulle yhteisölle, kun 32 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät sekä 1 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön osalta että yhden tai useamman laitoksena toimivan tytäryrityksen osalta tai, jos tytäryritys ei ole sijoittautunut unioniin, kun kolmannen maan viranomainen on todennut, että se täyttää kriisinratkaisun edellytykset tämän kolmannen maan lainsäädännön mukaisesti.

3. Jos monialan holdingyhtiön tytäryrityksenä toimivat laitokset ovat suoraan tai välillisesti välitason rahoitusholdingyhtiön omistuksessa, jäsenvaltioiden on varmistettava, että konsernin kriisinratkaisuun tarkoitetut kriisinratkaisutoimet toteutetaan välitason rahoitusholdingyhtiön eikä monialan holdingyhtiön suhteen.

4. Jollei tämän artiklan 3 kohdan säännöksistä muuta johdu kriisinratkaisuviranomaiset voivat huolimatta siitä, ettei 1 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö täytä 32 artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, toteuttaa kriisinratkaisutoimen 1 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön suhteen, kun yksi tai useampi laitoksena toimivista tytäryrityksistä täyttää 32 artiklan 1, 4 ja 5 kohdassa säädetyt edellytykset ja niiden varat ja velat ovat sellaiset, että niiden kaatuminen uhkaisi laitosta tai koko konsernia, tai jäsenvaltion maksukyvyttömyyslainsäädäntö edellyttää, että konserneja käsitellään kokonaisuutena, ja kun kriisinratkaisutoimi on tarpeen 1 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitettulle yhteisölle, jotta yhden tai useamman tytäryrityksenä toimivan laitoksen tai koko konsernin kriisinratkaisusta voidaan huolehtia.

Tämän artiklan 2 kohdan ja tämän kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi laitoksen kriisinratkaisuviranomainen ja 1 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön kriisinratkaisuviranomainen voivat arvioidessaan 32 artiklan 1 kohdan edellytysten täyttymistä yhden tai useamman laitoksena toimivan tytäryrityksen osalta yhteisellä sopimuksella jättää ottamatta huomioon konsernin sisäisiä pääoman tai tappioiden siirtoja yhteisöjen kesken, mukaan lukien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttö.

34 artikla

Kriisinratkaisua koskevat yleiset periaatteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset käyttäessään kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia toteuttavat kaikki asianmukaiset toimenpiteet sen takaamiseksi, että kriisinratkaisutoimi toteutetaan seuraavia periaatteita noudattaen:

- a) tappioista vastaavat ensin kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajat;
- b) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojat vastaavat tappioista osakkeenomistajien jälkeen noudattaen tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaista saamistensa ensisijaisuusjärjestystä, jollei tässä direktiivissä nimenomaisesti toisin säädetä;
- c) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ylin hallintoelin ja toimiva johto vaihdetaan, lukuun ottamatta tapauksia, joissa katsotaan, että olosuhteiden mukaan koko ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon tai niiden osan jatkaminen tehtävässään on tarpeen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi;
- d) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ylin hallintoelin ja toimiva johto antavat kaiken tarvittavan tuen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi;
- e) luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt asetetaan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti siviili- ja rikosoikeudelliseen vastuuseen laitoksen kaatumisesta;
- f) samaan luokkaan kuuluvia velkojia käsitellään yhdenmukaisella tavalla, jollei tässä direktiivissä muuten säädetä;
- g) velkojille ei saa aiheutua suurempia tappioita kuin mitä niille olisi aiheutunut, jos laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä 73–75 artiklassa määriteltujen suojatoimien mukaisesti;
- h) suojattujen talletusten suoja on täydellinen; ja
- i) kriisinratkaisutoimi toteutetaan tässä direktiivissä määriteltujen suojatoimien mukaisesti.

2. Jos laitos on konserniyhteisö, kriisinratkaisuviranomaisten on käytettävä kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia tavalla, joka minimoi muille konserniyhtiöille ja koko konsernille aiheutuvat vaikutukset sekä haittavaikutukset rahoitusvakauteen unionissa ja sen jäsenvaltioissa ja erityisesti maissa, joissa konserni toimii, sanotun kuitenkin rajoittamatta 31 artiklan soveltamista.

3. Jäsenvaltioiden on kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia käyttäessään soveltuvin osin varmistettava, että unionin valtiontukikehystä noudatetaan.
4. Jos laitokseen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuun yhteisöön sovelletaan liiketoiminnan myyntiä, omaisuudenhoitoyhtiön käyttöä tai varojen erottelua, kyseisen laitoksen tai yhteisön katsotaan olevan konkurssimenettelyn tai muun samankaltaisen maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena neuvoston direktiivin 2001/23/EY⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi.
5. Käyttäessään kriisinratkaisuvälineitä ja -kriisinratkaisuvaltuuksia kriisinratkaisuviranomaisten on tapauksen mukaan pidettävä työntekijöiden edustajat ajan tasalla ja kuultava heitä.
6. Kriisinratkaisuviranomaisten on käytettävä kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia siten, että se ei vaikuta työntekijöiden edustusta hallintoelimissä koskevien kansallisten säännösten tai käytäntöjen soveltamiseen.

II LUKU

Poikkeustoimenpiteenä nimetty johto

35 artikla

Poikkeustoimenpiteenä nimetty johto

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat nimetä erityisjohtajan kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen johtoelimen tilalle. Kriisinratkaisuviranomaisten on julkistettava erityisjohtajan nimitys. Jäsenvaltioiden on lisäksi varmistettava, että erityisjohtajalla on pätevyys, tiedot ja taidot, joita hänen tehtäviensä hoitaminen edellyttää.
2. Erityisjohtajalla on oltava kaikki laitoksen osakkeenomistajien ja ylimmän hallintoelimen valtuudet. Erityisjohtaja voi kuitenkin käyttää näitä valtuuksia ainoastaan kriisinratkaisuviranomaisen valvonnan alaisena.
3. Erityisjohtajalla on lakisääteinen velvollisuus toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet 31 artiklassa tarkoitettujen kriisinratkaisutavoitteiden edistämiseksi ja toteuttaa kriisinratkaisutoimia kriisinratkaisuviranomaisen päätöksen mukaisesti. Tätä tehtävää on tarvittaessa pidettävä ensisijaisena suhteessa kaikkiin muihin laitoksen johdon yhtiöjärjestyksestä tai kansallisesta lainsäädännöstä johtuviin tehtäviin, jos ne ovat ristiriitaisia. Kyseisiin toimenpiteisiin voi kuulua pääoman korotus, laitoksen omistusrakenteen uudelleen järjestely tai rahoituksellisesti ja organisatorisesti vakaiden laitosten suoritamat ostot IV luvussa tarkoitettujen kriisinratkaisuvälineiden mukaisesti.
4. Kriisinratkaisuviranomaiset voivat asettaa rajoituksia erityisjohtajan toiminnalle tai vaatia, että tietyille erityisjohtajan toimille tarvitaan kriisinratkaisuviranomaisen ennalta antama suostumus. Kriisinratkaisuviranomaiset voivat erottaa erityisjohtajan milloin tahansa.
5. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että erityisjohtaja laatii nimittävälle kriisinratkaisuviranomaiselle kertomuksia laitoksen talous- ja rahoitustilanteesta sekä tehtäviensä hoitamisen yhteydessä toteutetuista toimista kriisinratkaisuviranomaisen määräämin määrävälein sekä erityisjohtajan nimityskauden alussa ja lopussa.
6. Erityisjohtaja voidaan nimittää enintään vuoden pituiseksi kaudeksi. Kausi voidaan poikkeuksellisesti uusia, jos kriisinratkaisuviranomainen toteaa, että erityisjohtajan nimittämisen edellytykset täyttyvät edelleen.
7. Mikäli useampi kuin yksi kriisinratkaisuviranomainen aikoo nimetä erityisjohtajan konserniin kuuluville yhteisöille, niiden on harkittava, olisiko aiheellisempaa nimittää sama erityisjohtaja kaikille kyseisille yhteisöille, jotta olisi helpompaa ratkaista, miten kyseisten yhteisöjen taloudellinen vakaus voidaan palauttaa.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2001/23/EY, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2001, työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 82, 22.3.2001, s. 16).

8. Kun kansallisessa lainsäädännössä säädetään maksukyvyttömyystilanteen johdon nimittämisestä, kyseinen johto voi muodostaa tässä artiklassa tarkoitetun poikkeustoimenpiteenä nimetyn johdon.

III LUKU

Arvostus

36 artikla

Arvostus kriisinratkaisua varten

1. Ennen kriisinratkaisutoimen toteuttamista tai asiaankuuluvien pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttämistä kriisinratkaisuviranomaisten on varmistettava, että laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön varojen ja velkojen varovaisen ja realistisen arvostuksen tekee henkilö, joka on riippumaton viranomaisista, myös kriisinratkaisuviranomaisesta, ja laitoksesta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetusta yhteisöstä. Jollei tämän artiklan 13 kohdasta ja 85 artiklasta muuta johdu, arvostus on katsottava lopulliseksi, jos kaikkia tässä artiklassa säädettyjä vaatimuksia noudatetaan.

2. Jos 1 kohdan mukainen riippumaton arvostus ei ole mahdollinen, laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön varojen ja velkojen tilapäisen arvostuksen voivat tehdä kriisinratkaisuviranomaiset tämän artiklan 9 kohdan mukaisesti.

3. Arvostuksen tavoitteena on oltava sellaisen lähellä kaatumista olevan tai todennäköisesti kaatuvan laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön varojen ja velkojen arvon arvioiminen, joka täyttää 32 ja 33 artiklassa säädetty kriisinratkaisun edellytykset.

4. Arvostuksen tarkoituksena on oltava:

- a) auttaa tekemään perusteltu toteamus siitä, täytyvätkö kriisinratkaisun edellytykset tai pääomainstrumenttien alaskirjauksen tai muuntamisen edellytykset;
- b) jos kriisinratkaisun edellytykset täyttyvät, auttaa tekemään perusteltu päätös laitosta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöä koskevan asianmukaisen kriisinratkaisutoimen toteuttamisesta;
- c) asianomaisten pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia käytettäessä auttaa tekemään perusteltu päätös osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien mitätöimisen tai laimentamisen laajuudesta sekä kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien alaskirjauksen tai muuntamisen laajuudesta;
- d) velkakirjojen arvon alaskirjausta käytettäessä auttaa tekemään perusteltu päätös hyväksyttävien velkojen alaskirjauksen tai muuntamisen laajuudesta;
- e) omaisuudenhoitoyhtiötä tai varojen erottelua käytettäessä auttaa tekemään perusteltu päätös siirrettävistä varoista, oikeuksista, veloista tai osakkeista tai muista omistusinstrumenteista sekä perusteltu päätös kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle taikka tapauksen mukaan osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien omistajille maksettavan vastikkeen arvosta;
- f) liiketoimintaa myytessä auttaa tekemään perusteltu päätös siirrettävistä varoista, oikeuksista, veloista tai osakkeista tai muista omistusinstrumenteista sekä auttaa kriisinratkaisuviranomaista saamaan oikea käsitys siitä, mitkä ovat 38 artiklaa sovellettaessa käytettävät kaupalliset ehdot;
- g) kaikissa tapauksissa varmistaa, että mahdolliset tappiot, jotka kohdistuvat laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön varoihin, otetaan kokonaisuudessaan huomioon sovellettaessa kriisinratkaisuvälineitä tai käytettäessä pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia.

5. Unionin valtiontukikehyksen soveltamista rajoittamatta arvostuksen on soveltuvin osin perustuttava varovaisiin oletuksiin, mukaan lukien maksukyvyttömyysaste ja tappioiden laajuus. Arvostuksessa ei saa olettaa mitään mahdollista tulevaa poikkeuksellista julkista rahoitustukea tai keskuspankin epätavallisin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin antamaa maksuvalmiusapua laitokselle tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettulle yhteisölle siitä ajankohdasta alkaen, jona kriisinratkaisutoimi toteutetaan tai asianomaisten pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia käytetään. Arvostuksessa on lisäksi otettava huomioon se, että jos kriisinratkaisuvälinettä käytetään,

- a) kriisinratkaisuviranomainen ja mahdollinen 101 artiklan nojalla toimiva rahoitusjärjestely voivat saada korvauksen kaikista asianmukaisesti aiheutuneista kohtuullisista kustannuksista kriisinratkaisun kohteena olevalta laitokselta 37 artiklan 7 kohdan mukaisesti;
- b) kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyssä voidaan periä korkoa tai maksuja kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle myönnettyistä lainoista tai takauksista 101 artiklan mukaisesti.

6. Arvostusta on täydennettävä seuraavilla laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön kirjanpidosta saatavilla tiedoilla:

- a) päivitetty tase ja selvitys laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön rahoitusasemasta;
- b) analyysi ja arvio varojen kirjanpitoarvosta;
- c) luettelo laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön kirjanpitoon merkityistä taseeseen kirjatuista tai taseen ulkopuolisista maksamattomista veloista sekä vastaavat luottotiedot ja tasot sovellettavan maksukyvyttömyyslainsäädännön mukaisessa saamisten ensisijaisuusjärjestyksessä.

7. Edellä olevan 4 kohdan e ja f alakohdassa tarkoitettujen päätösten perustelemiseksi voidaan 6 kohdan b alakohdassa mainittuja tietoja tarpeen mukaan täydentää analyysillä ja arviolla laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön varojen ja velkojen arvosta markkina-arvon perusteella.

8. Arvostuksessa on ilmoitettava velkojen jaottelu luokkiin sen mukaan, millä tasoilla ne ovat sovellettavan maksukyvyttömyyslainsäädännön mukaisessa saamisten ensisijaisuusjärjestyksessä, ja arvioitava kohtelu, joka kunkin osakkeenomistajien ja velkojen luokan olisi ennakoitu saavan, jos laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.

Tämä arvio ei saa vaikuttaa sen 74 artiklassa tarkoitettun periaatteen soveltamiseen, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan.

9. Jos kiireellisten olosuhteiden vuoksi ei ole mahdollista noudattaa 6 ja 8 kohdan vaatimuksia tai jos sovelletaan 2 kohtaa, on tehtävä tilapäinen arvostus. Tilapäisen arvostuksen on oltava 3 kohdan vaatimusten mukainen ja, siltä osin kuin kulloissakin olosuhteissa on kohtuudella mahdollista, 1, 6 ja 8 kohdan vaatimusten mukainen.

Tässä kohdassa tarkoitettuun tilapäiseen arvostukseen on sisällyttävä puskuri lisätappioita varten sekä asianmukaiset perustelut.

10. Arvostus, joka ei ole kaikkien tässä artiklassa säädettyjen vaatimusten mukainen, on katsottava tilapäiseksi, kunnes riippumaton henkilö on tehnyt arvostuksen, jossa on noudatettu täysin kaikkia tässä artiklassa säädettyjä vaatimuksia. Tämä jälkikäteen suoritettava lopullinen arvostus on tehtävä niin pian kuin se on käytännössä mahdollista. Se voidaan tehdä erillään 74 artiklassa tarkoitettusta arvostuksesta, tai sama riippumaton henkilö voi tehdä kummatkin arvostukset samanaikaisesti siten, että arvostukset kuitenkin ovat toisistaan erilliset.

Jälkikäteen suoritettavan lopullisen arvostuksen tarkoituksena on

- a) varmistaa, että mahdolliset tappiot, jotka kohdistuvat laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisön varoihin, otetaan kokonaisuudessaan huomioon 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen laitoksen tai yhteisön kirjanpidossa;
- b) auttaa tekemään perusteltu päätös velkojien saamisten palauttamiseksi kirjanpitoon tai maksetun vastikkeen arvon lisäämiseksi 11 kohdan mukaisesti.

11. Jos jälkikäteen suoritettavassa lopullisessa arvostuksessa laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisön varojen nettoarvo arvioidaan korkeammaksi kuin tilapäisessä arvostuksessa arvioitu 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen laitoksen tai yhteisön varojen nettoarvo, kriisinratkaisuviranomainen voi:

- a) käyttää valtuuksiaan lisätä niiden velkojien tai kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien omistajien saamisten arvoa, jotka on kirjattu alas velkakirjojen arvon alaskirjauksen yhteydessä;
- b) määrätä omaisuudenhoitoyhtiön tai erillisen varainhoitoyhtiön suorittamaan uuden vastikemaksun varojen, oikeuksien tai velkojen osalta kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle tai tapauksen mukaan osakkeiden tai omistusinstrumenttien osalta osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien omistajille.

12. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, 9 ja 10 kohdan mukaisesti tehty tilapäinen arvostus on kriisinratkaisuviranomaisille pätevä peruste toteuttaa kriisinratkaisutoimia, ottaa 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu lähellä kaatumista oleva laitos tai yhteisö määräysvaltaansa tai käyttää pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia.

13. Arvostuksen on oltava erottamaton osa päätöstä kriisinratkaisuvälineen soveltamisesta tai kriisinratkaisuvalltuuden käyttämisestä tai päätöstä pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttämisestä. Arvostukseen ei voida hakea muutosta erikseen vaan ainoastaan yhdessä päätöksen kanssa 85 artiklan mukaisesti.

14. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään tämän artiklan 1 kohdan sekä 74 artiklan soveltamiseksi olosuhteet, joissa henkilö on riippumaton kriisinratkaisuviranomaisesta ja laitoksesta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöstä.

15. EPV voi laatia luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään seuraavat perusteet tämän artiklan 1, 3 ja 9 kohdan sekä 74 artiklan soveltamiseksi:

- a) menetelmät, joita käytetään laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisön varojen ja velkojen arvon arvioimiseen;
- b) 36 ja 74 artiklassa tarkoitettujen arvostusten pitäminen erillään.

c) menetelmät, joita käytetään, kun lasketaan puskuria lisätappioiden varalta ja sisällytetään se tilapäiseen arvostukseen.

16. EPV toimittaa 14 kohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä 14 ja 15 kohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

IV LUKU

Kriisintarkaisuvälineet

1 jaks o

Yleiset periaatteet

37 artikla

Kriisintarkaisuvälineitä koskevat yleiset periaatteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkaisuviranomaisilla on tarvittavat valtuudet soveltaa kriisintarkaisuvälineitä laitokseen ja 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin, joka täyttää sovellettavat kriisintarkaisun edellytykset.
2. Jos kriisintarkaisuviranomainen päättää soveltaa kriisintarkaisuvälinettä johonkin laitokseen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuun yhteisöön ja jos kriisintarkaisutoimi johtaisi velkojille lankeaviin tappioihin tai niiden saamisen muuntamiseen, kriisintarkaisuviranomaisen on käytettävä pääomainstrumenttien alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia 59 artiklan mukaisesti viipymättä ennen kriisintarkaisuvälineen soveltamista tai yhtä aikaa sen kanssa.
3. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettut kriisintarkaisuvälineet ovat seuraavat:
  - a) liiketoiminnan myynti;
  - b) omaisuudenhoitoyhtiön käyttö;
  - c) varojen erottelu;
  - d) velkakirjojen arvon alaskirjaus.
4. Jollei 5 kohdasta muuta johdu, kriisintarkaisuviranomaiset voivat soveltaa kriisintarkaisuvälineitä yksittäin tai minä tahansa yhdistelmänä.
5. Kriisintarkaisuviranomaiset voivat soveltaa varojen erottelua ainoastaan yhdessä toisen kriisintarkaisuvälineen kanssa.
6. Jos vain tämän artiklan 3 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuja kriisintarkaisuvälineitä käytetään, ja niitä käytetään siirtämään ainoastaan osa kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen varoista, oikeuksista tai veloista, jäljelle jäävä laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö, josta varat, oikeudet tai velat on siirretty, on likvidoitava tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Tämä likvidointi on tehtävä kohtuullisessa ajassa ottaen huomioon laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön mahdollinen tarve tarjota palveluja tai tukea 65 artiklan nojalla, jotta vastaanottaja pystyy suorittamaan siirron yhteydessä hankkimiaan toimintoja tai palveluja, ja mikä tahansa muu syy, jonka perusteella jäljelle jääneen laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön jatkaminen on tarpeen kriisintarkaisutavoitteiden saavuttamiseksi tai 34 artiklassa tarkoitettujen periaatteiden noudattamiseksi.
7. Kriisintarkaisuviranomainen ja mahdollinen 101 artiklan nojalla toimiva rahoitusjärjestely voivat saada korvauksen kaikista kohtuullisista kustannuksista, jotka ovat asianmukaisesti aiheutuneet kriisintarkaisuvälineiden tai -valtuuksien taikka julkishallinnon rahoitusvakausvälineiden käytöstä, jossakin tai joissakin seuraavista muodoista:
  - a) vähennyksenä kaikista vastikkeista, joita vastaanottaja on maksanut kriisintarkaisun kohteena olevalle laitokselle, tai mahdollisesti osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien omistajille;

- b) kriisintarkaisun kohteena olevasta laitoksesta etuoikeutettuna velkojana; tai
- c) omaisuudenhoitoyhtiön tai erillisen varainhoitoyhtiön lopettamisesta syntyneestä mahdollisesta tuotosta etuoikeutettuna velkojana.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallista maksukyvyttömyyslainsäädäntöä, joka koskee velkojia vahingoittavien oikeustointien pätemättömyyttä tai peräytymistä, ei sovelleta sellaisiin varoihin, oikeuksiin tai velkoihin, jotka siirretään kriisintarkaisun kohteena olevasta laitoksesta toiseen yksikköön kriisintarkaisuvälinettä tai -valtuutta taikka julkishallinnon rahoitusvakuusvälineitä käyttämällä.

9. Jäsenvaltioita voivat antaa kriisintarkaisuviranomaisille lisävälineitä ja -valtuuksia, joita voidaan käyttää laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisön täyttämässä kriisintarkaisun edellytykset, edellyttäen että:

- a) kun niitä sovelletaan rajatylittävään konserniin, lisävaltuuksilla ei estetä tehokasta konsernin kriisintarkaisua; ja
- b) ne ovat sopusoinnussa 31 ja 34 artiklassa tarkoitettujen kriisintarkaisutavoitteiden ja kriisintarkaisua koskevien yleisten periaatteiden kanssa.

10. Erittäin epätavallisessa järjestelmäkriisitilanteessa kriisintarkaisuviranomainen voi hakea rahoitusta vaihtoehtoisista rahoituslähteistä 56–58 artiklassa säädettyjen julkisyhteisöjen vakuusvälineiden avulla seuraavien edellytysten täytyessä:

- a) osakkeenomistajat ja muiden omistusinstrumenttien omistajat ja kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja muiden hyväksyttävien velkojen omistajat ovat alaskirjauksella, muuntamisella tai muulla tavoin suorittaneet rahoitusosuuden tappioiden kattamiseksi ja pääomapohjan vahvistamiseksi määrällä, joka on vähintään 8 prosenttia kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, kriisintarkaisutoimen ajankohtana 36 artiklassa säädetyn arvostuksen mukaisesti mitattuna;
- b) rahoituksen ehtona on unionin valtioneuvoston mukainen ennakkohyväksyntä tai lopullinen hyväksyntä.

2 j a k s o

Liiketoiminnan myynti

38 artikla

Liiketoiminnan myynti

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkaisuviranomaisilla on valtuudet siirtää ostajalle, joka ei ole omaisuudenhoitoyhtiö,

- a) kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen liikkeeseen laskemia osakkeita tai muita omistusinstrumentteja;
- b) kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen kaikki tai mitkä tahansa varat, oikeudet tai velat;

Jollei tämän artiklan 8 ja 9 kohdasta sekä 85 artiklasta muuta johdu, ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu siirto on toteutettava ilman kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajien tai minkään muun kolmannen osapuolen kuin ostajan suostumusta ja noudattamatta muita kuin 39 artiklaan sisältyviä yhtiöoikeus- tai arvopaperilainsäädännössä asetettuja menettelyllisiä vaatimuksia.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettu siirto on tehtävä kaupallisin ehdoin olosuhteet huomioon ottaen ja unionin valtiontukikehyksen mukaisesti.

3. Tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti kriisinratkaisuviranomaisten on toteutettava kaikki kohtuulliset toimenpiteet, jotta siirto voidaan tehdä kaupallisin ehdoin, jotka vastaavat 36 artiklan mukaisesti tehtyä arvostusta olosuhteet huomioon ottaen.

4. Jollei 37 artiklan 7 kohdasta muuta johdu, kaikkien ostajan maksamien vastikkeiden on koiduttava seuraavien hyödyksi:

a) osakkeiden tai omistusinstrumenttien omistajat, jos liiketoiminnan myynti on tapahtunut siirtämällä kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen liikkeeseen laskemia osakkeita tai omistusinstrumentteja näiden osakkeiden tai instrumenttien haltijoilta ostajalle;

b) kriisinratkaisun kohteena oleva laitos, jos liiketoiminnan myynti on tapahtunut siirtämällä jotkin tai kaikki kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varat tai velat ostajalle.

5. Myydessään liiketoimintaa kriisinratkaisuviranomainen voi käyttää siirtovaltuutta useammin kuin kerran, jotta kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen liikkeeseen laskemia osakkeita tai muita omistusinstrumentteja tai tapauksen mukaan kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varoja, oikeuksia tai velkoja voidaan siirtää lisää.

6. Liiketoiminnan myynnin jälkeen kriisinratkaisuviranomaiset voivat ostajan suostumuksella käyttää siirtovaltuuksia ostajalle siirrettyihin varoihin, oikeuksiin tai velkoihin, jotta varoja, oikeuksia tai velkoja voidaan siirtää takaisin kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen, taikka osakkeita tai muita omistusinstrumentteja takaisin niiden alkuperäisille omistajille, ja kriisinratkaisun kohteena olevalla laitoksella tai alkuperäisillä omistajilla on velvollisuus ottaa takaisin kaikki tällaiset varat, oikeudet tai velat taikka osakkeet tai muut omistusinstrumentit.

7. Ostajalla on oltava asianmukainen lupa suorittaa liiketoimintaa, jonka se hankkii, kun siirto tehdään 1 kohdan nojalla. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että lupahakemus käsitellään siirron yhteydessä kohtuullisessa ajassa.

8. Poiketen direktiivin 2013/36/EU 22–25 artiklasta, direktiivin 2013/36/EU 26 artiklan mukaisesta velvollisuudesta ilmoittaa toimivaltaisille viranomaisille, direktiivin 2014/65/EU 10 artiklan 3 kohdasta, 11 artiklan 1 ja 2 kohdasta ja 12 ja 13 artiklasta sekä viimeksi mainitun direktiivin 11 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusta koskevasta vaatimuksesta tapauksissa, joissa osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien siirto liiketoiminnan myynnissä johtaisi direktiivin 2013/36/EU 22 artiklan 1 kohdassa tai direktiivin 2014/65/EU 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kaltaisen määrääosuuden hankkimiseen tai lisäämiseen laitoksessa, tuon laitoksen toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä kyseisissä artikloissa vaadittu arviointi ajoissa, jotta liiketoiminnan myynti ei viivästy ja jotta kriisinratkaisutoimella saavutetaan asiaankuuluvat kriisinratkaisutavoitteet.

9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kyseisen laitoksen osalta toimivaltainen viranomainen ei ole saattanut päätökseen 8 kohdassa tarkoitettua arviointia, siitä päivästä lähtien, jona kriisinratkaisuviranomainen suorittaa osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien siirron liiketoiminnan myynnissä, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien siirrolla hankkijalle on välitön oikeusvaikutus;

b) arviointikautena ja f alakohdassa säädettyinä luopumisaikana kyseisiin osakkeisiin tai muihin omistusinstrumentteihin liittyvä hankkijan äänioikeus on keskeytettävä ja osoitettava yksinomaan kriisinratkaisuviranomaiselle, joka ei ole millään tavoin velvollinen käyttämään näitä äänioikeuksia eikä minkäänlaisessa vastuussa näiden äänioikeuksien käyttämisestä tai jättämisestä;

- c) arviointikautena ja f alakohdassa säädettyä luopumisaikana kyseisiin osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien siirtoihin ei sovelleta niitä seuraamuksia ja toimenpiteitä, joita sovelletaan rikottaessa direktiivin 2013/36/EU 66, 67 ja 68 artiklan mukaisia määräsuuden hankkimista tai sen luovuttamista koskevia vaatimuksia;
- d) viipymättä sen jälkeen, kun toimivaltainen viranomainen on saattanut arvioinnin päätökseen, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava kriisinratkaisuviranomaiselle ja hankkijalle kirjallisesti siitä, hyväksyykö toimivaltainen viranomainen osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien siirron hankkijalle vai vastustaako se sitä direktiivin 2013/36/EU 22 artiklan 5 kohdan mukaisesti;
- e) jos toimivaltainen viranomainen hyväksyy osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien siirron hankkijalle, kyseisiin osakkeisiin tai muihin omistusinstrumentteihin liittyvän äänioikeuden katsotaan kuuluvan täysimääräisesti hankkijalle välittömästi sen jälkeen, kun kriisinratkaisuviranomainen ja hankkija ovat vastaanottaneet hyväksymisilmoituksen toimivaltaiselta viranomaiselta;
- f) jos toimivaltainen viranomainen vastustaa osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien siirtämistä hankkijalle,
- i) b alakohdassa säädetty kyseisiin osakkeisiin tai muihin omistusinstrumentteihin liittyvä äänioikeus pysyy täysimääräisesti voimassa;
- ii) kriisinratkaisuviranomainen voi vaatia hankkijaa luopumaan kyseisistä osakkeista ja tai muista omistusinstrumenteista luopumisaikana, jonka kriisinratkaisuviranomainen on määrittänyt ottaen huomioon vallitsevat markkinaolosuhteet; ja
- iii) jos hankkija ei saata luopumista päätökseen kriisinratkaisuviranomaisen vahvistamana luopumisaikana, toimivaltainen viranomainen voi asettaa kriisinratkaisuviranomaisen suostumuksella hankkijalle seuraamuksia ja toimenpiteitä, joita sovelletaan rikottaessa direktiivin 2013/36/EU 66, 67 ja 68 artiklan mukaisia määräsuuden hankkimista tai sen luovuttamista koskevia vaatimuksia.

10. Liiketoiminnan myynnin nojalla tehtyihin siirtoihin on sovellettava IV osaston VII luvussa tarkoitettuja suojatoimia.

11. Direktiiveissä 2013/36/EU ja 2014/65/EU säädettyjen palvelujen tarjoamista toisessa jäsenvaltiossa koskevan oikeuden ja toiseen jäsenvaltioon sijoittautumista koskevan oikeuden käyttämiseksi ostajan katsotaan jatkavan kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen toimintaa ja se voi käyttää edelleen mitä tahansa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen käyttämää oikeutta siirrettyjen varojen, oikeuksien tai velkojen suhteen.

12. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettu ostaja voi käyttää edelleen oikeutta kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen maksu- ja selvitysjärjestelmien, arvopaperipörssien, sijoittajien korvausjärjestelmien ja talletussuojajärjestelmien jäsenyyteen ja käyttöön, jos ostaja täyttää säännösten mukaiset perusteet näihin järjestelmiin osallistumisesta koskevat jäsenyyden- ja osallistumisvaatimukset.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

- a) pääsyoikeutta ei voida evätä sillä perusteella, että ostajalla ei ole luottoluokituslaitoksen antamaa luokitusta tai tämä luokitus ei ole oikeassa suhteessa luokitustasoihin, joita ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin järjestelmiin pääsyn myöntäminen edellyttää,
- b) jos ostaja ei täytä asiaankuuluvan maksu- tai selvitysjärjestelmän, arvopaperipörssin, sijoittajien korvausjärjestelmän tai talletussuojajärjestelmän jäsenyyden- tai osallistumisperusteita, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja oikeuksia on käytettävä sellaisen kriisinratkaisuviranomaisen mahdollisesti määrittelemän ajanjakson ajan, joka ei ylitä 24:ää kuukautta ja joka on uusittavissa ostajan kriisinratkaisuviranomaiselle osoittaman hakemuksen perusteella.

13. Kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajilla tai velkojilla ja muilla kolmansilla osapuolilla, joiden varoja, oikeuksia tai velkoja ei ole siirretty, ei ole minkäänlaisia oikeuksia siirrettyihin varoihin, oikeuksiin tai velkoihin nähden eikä näihin liittyviä oikeuksia, sanotun kuitenkin rajoittamatta IV osaston VII luvun soveltamista.

39 artikla

Liiketoiminnan myynti: menettelylliset vaatimukset

1. Jollei tämän artiklan 3 kohdasta muuta johdu, kriisinratkaisuviranomaisen on laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön liiketoimintaa myydessään markkinoitava kyseisen laitoksen sellaiset varat, oikeudet, velat, osakkeet tai muut omaisuusinstrumentit, jotka se aikoo siirtää, tai tehtävä järjestelyjä tällaista markkinointia varten. Yhdistellyt oikeudet, varat ja velat voidaan myydä erikseen.

2. Rajoittamatta unionin valtioneuvoston päätöksen soveltamista soveltuvin osin on 1 kohdassa tarkoitettussa markkinoinnissa noudatettava seuraavia perusteita:

a) markkinointi tapahtuu mahdollisimman läpinäkyvästi eikä se saa olennaisesti vääristää kyseisen laitoksen niitä varoja, oikeuksia, velkoja, osakkeita tai muita omistusinstrumentteja, jotka viranomaisen aikoo siirtää, ottaen huomioon olosuhteet ja erityisesti tarve säilyttää rahoitusvakaus;

b) markkinointi ei perusteettomasti suosi eikä syrji ketään mahdollista ostajaa;

c) markkinointiin ei liity minkäänlaista eturistiriitää;

d) markkinointi ei tuota epäoikeudenmukaista etua mahdolliselle ostajalle;

e) markkinoinnissa otetaan huomioon tarve toteuttaa kriisinratkaisutoimi nopeasti;

f) markkinoinnissa pyritään mahdollisuuksien mukaan maksimoimaan sen kohteena olevien osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien, varojen, oikeuksien tai velkojen myyntihinta.

Jollei ensimmäisen alakohdan b alakohdasta muuta johdu, tässä kohdassa tarkoitettut periaatteet eivät estä kriisinratkaisuviranomaista ottamasta yhteyttä yksittäisiin mahdollisiin ostajiin.

Laitoksen tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön markkinoinnin julkistamista, jota tavanomaisesti edellytettäisiin asetuksen (EU) N:o 596/2014 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti, voidaan lykätä kyseisen asetuksen 17 artiklan 4 tai 5 kohdan mukaisesti.

3. Kriisinratkaisuviranomainen voi toteuttaa liiketoiminnan myynnin noudattamatta 1 kohdassa säädettyjä markkinointivaatimuksia, jos se katsoo, että kyseisten vaatimusten noudattaminen todennäköisesti heikentäisi yhden tai useamman kriisinratkaisutavoitteen saavuttamista, ja erityisesti, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) se katsoo, että kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kaatumisesta tai todennäköisestä kaatumisesta aiheutuu merkittävä uhka rahoitusvakaudelle tai että se pahentaa tätä uhkaa; ja

b) se katsoo, että näiden vaatimusten noudattaminen todennäköisesti heikentäisi liiketoiminnan myynnin tuloksellisuutta pyrittäessä poistamaan mainittu uhka tai saavuttamaan 31 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu kriisinratkaisutavoite.

4. EPV antaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi luonnokset, joissa määritellään 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua merkittävän uhan aiheuttavat konkreettiset olosuhteet ja 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua liiketoiminnan myynnin tuloksellisuuteen liittyvät tekijät.

3 j a k s o

Omaisuu denhoitoyhtiön käyttö

40 artikla

Omaisuu denhoitoyhtiön käyttö

1. Omaisuu denhoitoyhtiön käyttämiseksi ja ottaen huomioon tarve pitää yllä omaisuu denhoitoyhtiön kriittiset toiminnot jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkaisuviranomaisilla on valtuudet siirtää omaisuu denhoitoyhtiöön

- a) kriisintarkaisun kohteena olevan yhden tai useamman laitoksen liikkeeseen laskemat osakkeet tai muut omistusrumentit; tai
- b) kriisintarkaisun kohteena olevan yhden tai useamman laitoksen kaikki tai mitkä tahansa varat, oikeudet tai velat.

Jollei 85 artiklasta muuta johdu, ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu siirto voidaan toteuttaa ilman kriisintarkaisun kohteena olevien laitosten osakkeenomistajien tai minkään muun kolmannen osapuolen kuin omaisuu denhoitoyhtiön suostumusta ja noudattamatta yhtiöoikeus- tai arvopaperilainsäädännössä asetettuja menettelyllisiä vaatimuksia.

2. Omaisuu denhoitoyhtiön on oltava oikeushenkilö, joka täyttää kaikki seuraavat vaatimukset:

- a) sen omistaa kokonaan tai osittain yksi tai useampi viranomainen, joihin voi kuulua kriisintarkaisuviranomainen tai kriisintarkaisun rahoitusjärjestely, ja se kriisintarkaisuviranomaisen määräysvallassa;
- b) se perustetaan kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen liikkeeseen laskemien kaikkien tai joidenkin osakkeiden tai muiden omistusrumenttien taikka kriisintarkaisun kohteena olevan yhden tai useamman laitoksen kaikkien tai joidenkin varojen, oikeuksien ja velkojen vastaanottamista ja hallussapitoa varten, jotta mahdollisuutta käyttää kriittisiä toimintoja ylläpidetään ja että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö, sen varat, oikeudet tai velat voidaan myydä.

Velkakirjojen arvon alaskirjaus 43 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua syystä ei saa vaikuttaa kriisintarkaisuviranomaisen kykyyn käyttää määräysvaltaa omaisuu denhoitoyhtiössä.

3. Kriisintarkaisuviranomaisen on omaisuu denhoitoyhtiötä käyttäessään varmistettava, että omaisuu denhoitoyhtiölle siirrettyjen velkojen kokonaisarvo ei ylitä kriisintarkaisun kohteena olevasta laitoksesta siirrettyjen tai muista lähteistä peräisin olevien oikeuksien ja varojen kokonaisarvoa.

4. Jollei 37 artiklan 7 kohdasta muuta johdu, kaikkien omaisuu denhoitoyhtiön maksamien vastikkeiden on koiduttava seuraavien hyödyksi:

- a) osakkeiden tai omistusrumenttien omistajat, jos siirto omaisuu denhoitoyhtiöön on tapahtunut siirtämällä kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen liikkeeseen laskemia osakkeita tai omistusrumentteja näiden osakkeiden tai instrumenttien haltijoilta omaisuu denhoitoyhtiölle;
- b) kriisintarkaisun kohteena oleva laitos, jos siirto omaisuu denhoitoyhtiöön on tapahtunut siirtämällä jotkin tai kaikki kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen varat tai velat omaisuu denhoitoyhtiölle.

5. Käyttäessään omaisuudenhoitoyhtiötä kriisinratkaisuviranomainen voi käyttää siirtovaltuutta useammin kuin kerran, jotta kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen liikkeeseen laskemia osakkeita tai muita omistusinstrumentteja tai tapauksen mukaan kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varoja, oikeuksia tai velkoja voidaan siirtää lisää.

6. Kriisinratkaisuviranomainen voi omaisuudenhoitoyhtiötä käytettyään:

a) siirtää oikeudet, varat ja velat omaisuudenhoitoyhtiöstä takaisin kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen, taikka osakkeet tai muut omistusinstrumentit takaisin niiden alkuperäisille omistajille, ja kriisinratkaisun kohteena olevalla laitoksella tai alkuperäisillä omistajilla on velvollisuus ottaa takaisin kaikki tällaiset varat, oikeudet tai velat taikka osakkeet tai muut omistusinstrumentit, edellyttäen että 7 kohdassa säädetty ehdot täyttyvät;

b) siirtää osakkeita tai muita omistusinstrumentteja taikka varoja, oikeuksia tai velkoja omaisuudenhoitoyhtiöstä kolmannelle osapuolelle.

7. Kriisinratkaisuviranomaiset saavat siirtää osakkeet tai muut omistusinstrumentit tai varat, oikeudet tai velat omaisuudenhoitoyhtiöstä takaisin seuraavissa tilanteissa:

a) mahdollisuus siirtää takaisin tietyt osakkeet tai muut omistusinstrumentit, varat, oikeudet tai velat mainitaan nimenomaisesti instrumentissa, jonka nojalla siirto on tehty;

b) kyseiset tietyt osakkeet tai muut omistusinstrumentit, varat, oikeudet tai velat eivät tosiasiaa kuulu niiden osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien, varojen, oikeuksien, tai velkojen luokkiin, jotka on määritelty instrumentissa, jonka nojalla siirto on tehty, tai täytyä tällaisten osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien, varojen, oikeuksien tai velkojen siirtämiselle asetettuja ehtoja.

Tällainen takaisinsiirto voidaan tehdä kyseisessä instrumentissa kyseistä tarkoitusta varten määritellyssä määräajassa, ja sen on oltava mahdollisten muiden instrumentissa määriteltyjen ehtojen mukainen.

8. Siirtoihin toisaalta kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tai osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien alkuperäisten omistajien ja toisaalta omaisuudenhoitoyhtiön välillä on sovellettava IV osaston VII luvussa tarkoitettuja suojatoimia.

9. Direktiiveissä 2013/36/EU tai 2014/65/EU säädettyjen palvelujen tarjoamista toisessa jäsenvaltiossa koskevan oikeuden ja toiseen jäsenvaltioon sijoittautumista koskevan oikeuden käyttämiseksi omaisuudenhoitoyhtiön katsotaan jatkavan kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen toimintaa ja se voi käyttää edelleen mitä tahansa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen käyttämää oikeutta siirrettyjen varojen, oikeuksien tai velkojen suhteen.

Muilta osin kriisinratkaisuviranomaiset voivat vaatia, että omaisuudenhoitoyhtiön katsotaan jatkavan kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen toimintaa ja se pystyy käyttämään edelleen mitä tahansa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen käyttämää oikeutta siirrettyjen varojen, oikeuksien tai velkojen suhteen.

10. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että omaisuudenhoitoyhtiö voi käyttää edelleen oikeutta kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen maksu- ja selvitysjärjestelmien, arvopaperipörssien, sijoittajien korvausjärjestelmien ja talletussuojajärjestelmien jäsenyyteen ja käyttöön, jos omaisuudenhoitoyhtiö täyttää säännösten mukaiset perusteet näihin järjestelmiin osallistumista koskevat jäsenyys- ja osallistumisvaatimukset.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että

a) pääsoikeutta ei evätä sillä perusteella, että omaisuudenhoitoyhtiöllä ei ole luottoluokituslaitoksen antamaa luokitusta tai tämä luokitus ei ole oikeassa suhteessa luokitustasoihin, joita ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin järjestelmiin pääsyn myöntäminen edellyttää,

b) jos omaisuudenhoitoyhtiö ei täytä asiaankuuluvan maksu- tai selvitysjärjestelmän, arvopaperipörssin, sijoittajien korvausjärjestelmän tai talletussuojajärjestelmän jäsenyys- tai osallistumisperusteita, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja oikeuksia on käytettävä sellaisen kriisinratkaisuviranomaisen mahdollisesti määrittelemän ajanjakson ajan, joka ei ylitä 24:ää kuukautta ja joka on uusittavissa omaisuudenhoitoyhtiön kriisinratkaisuviranomaiselle osoittaman hakemuksen perusteella.

11. Kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajilla tai velkojilla ja muilla kolmansilla osapuolilla, joiden varoja, oikeuksia tai velkoja ei ole siirretty omaisuudenhoitoyhtiölle, ei ole minkäänlaisia oikeuksia omaisuudenhoitoyhtiölle, sen ylimmälle hallintoelimelle tai sen toimivalle johdolle siirrettyihin varoihin, oikeuksiin tai velkoihin nähden eikä niihin liittyviä oikeuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta IV osaston VII luvun soveltamista.

12. Omaisuudenhoitoyhtiön tavoitteisiin ei sisälly minkäänlaista velvoitetta tai vastuuta kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajiin tai velkojiin nähden, eivätkä ylin hallintoelin tai toimiva johto ole näille osakkeenomistajille tai velkojille vastuussa toimista, jotka ne toteuttavat tai jättävät toteuttamatta osana tehtäviensä suorittamista, jollei toimien toteuttamiseen tai toteuttamatta jättämiseen liity sellaista kansallisessa lainsäädännössä tarkoitettua törkeää huolimattomuutta tai vakavaa väärinkäytöstä, joka vaikuttaa suoraan näiden osakkeenomistajien tai velkojien oikeuksiin.

Jäsenvaltiot voivat kansallisten lakien mukaisesti rajoittaa lisää omaisuudenhoitoyhtiön ja sen ylimmän hallintoelimen tai toimivan johdon vastuuta näiden tehtäviään suorittaessaan toteuttamien tai toteuttamatta jättämien toimien osalta.

41 artikla

Omaisuudenhoitoyhtiön toiminta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että omaisuudenhoitoyhtiön toiminnassa noudatetaan seuraavia vaatimuksia:
  - a) kriisinratkaisuviranomainen hyväksyy omaisuudenhoitoyhtiön perustamisasiakirjojen sisällön;
  - b) omaisuudenhoitoyhtiön omistusrakenteen mukaisesti kriisinratkaisuviranomainen nimittää tai hyväksyy omaisuudenhoitoyhtiön ylimmän hallintoelimen;
  - c) kriisinratkaisuviranomainen hyväksyy ylimmän hallintoelimen jäsenten palkat ja palkkiot sekä määrittelee heidän asianmukaiset vastuualueensa;
  - d) kriisinratkaisuviranomainen hyväksyy omaisuudenhoitoyhtiön strategian ja riskiprofiilin;
  - e) omaisuudenhoitoyhtiölle annetaan tapauksen mukaan toimilupa direktiivin 2013/36/EU tai 2014/65/EU nojalla, ja sillä on oltava sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukainen toimilupa suorittaa toimintoja tai palveluja, jotka se hankkii tämän direktiivin 63 artiklassa tarkoitettun siirron yhteydessä;
  - f) omaisuudenhoitoyhtiö täyttää tapauksen mukaan asetuksessa (EU) N:o 575/2013 sekä direktiiveissä 2013/36/EU ja 2014/65/EU asetetut vaatimukset, ja siihen sovelletaan mainituissa direktiiveissä säädettyä valvontaa;
  - g) omaisuudenhoitoyhtiön toiminnan on oltava unionin valtioneuvoston päätöksen mukaan, ja kriisinratkaisuviranomainen voi määrittellä tämän mukaisesti sen toiminnan rajoitukset.

Omaisuudenhoitoyhtiö voidaan perustaa ja sille voidaan antaa toimilupa noudattamatta direktiiviä 2013/36/EU tai direktiiviä 2014/65/EU sen toiminnan alkuvaiheessa sen estämättä, mitä ensimmäisen alakohdan e ja f alakohdassa tarkoitetuissa säännöksissä säädetään, ja kun se on kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamisen kannalta tarpeen. Tätä varten kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava tämän mukainen pyyntö toimivaltaiselle viranomaiselle. Jos toimivaltainen viranomainen päättää antaa tällaisen toimiluvan, sen on ilmoitettava ajanjakso, jona omaisuudenhoitoyhtiö on vapautettu näiden direktiivien vaatimusten noudattamisesta.

2. Jollei unionin tai jäsenvaltioiden kilpailusääntöjen mukaisesti asetetuista rajoituksista muuta johdu, omaisuudenhoitoyhtiötä on johdettava pitäen silmällä sitä, että mahdollisuutta käyttää kriittisiä toimintoja ylläpidetään ja että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö, sen varat, oikeudet tai velat voidaan myydä yhdelle tai useammalle yksityiseltä sektorilta tulevalle ostajalle asianmukaisissa olosuhteissa ja tämän artiklan 4 kohdassa tai tapauksen mukaan tämän artiklan 6 kohdassa määritellyssä määräajassa.

3. Kriisinratkaisuviranomaisen on päätettävä, että omaisuudenhoitoyhtiö ei enää ole 40 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu omaisuudenhoitoyhtiö, jos sitä koskee jokin seuraavista tilanteista:

- a) omaisuudenhoitoyhtiö sulautuu toisen yhteisön kanssa;
- b) omaisuudenhoitoyhtiö ei enää täytä 40 artiklan 2 kohdan vaatimuksia;
- c) omaisuudenhoitoyhtiön kaikki tai lähes kaikki varat, oikeudet tai velat myydään kolmannelle osapuolelle;
- d) jäljempänä 5 tai tapauksen mukaan 6 kohdassa täsmennetty määräaika päättyy.
- e) omaisuudenhoitoyhtiön varat on kokonaan likvidoitu ja sen velat kokonaan suoritettu.

4. Tapauksissa, joissa kriisinratkaisuviranomainen pyrkii myymään omaisuudenhoitoyhtiön tai sen varat, oikeudet tai velat, jäsenvaltioiden on varmistettava, että omaisuudenhoitoyhtiö tai kyseiset varat tai velat markkinoidaan avoimella ja läpinäkyvällä tavalla ja ettei myynnissä olennaisesti vääristetä niitä tai perusteettomasti suosita eikä syrjitä mahdollisia ostajia.

Myynti on toteutettava kaupallisin ehdoin olosuhteet huomioon ottaen ja unionin valtiontukikehyksen mukaisesti.

5. Jos kyseeseen ei tule mikään 3 kohdan a, b, c ja e alakohdassa tarkoitetuista tilanteista, kriisinratkaisuviranomaisen on lopetettava omaisuudenhoitoyhtiön toiminta mahdollisimman pian ja joka tapauksessa viimeistään kahden vuoden kuluttua päivästä, jona kriisinratkaisun kohteena olevasta laitoksesta on tehty viimeinen siirto omaisuudenhoitoyhtiötä käyttäen.

6. Kriisinratkaisuviranomainen voi pidentää 5 kohdassa tarkoitettua määräaikaa yhdellä tai useammalla yhden vuoden lisämääräajalla, jos

- a) pidennyksellä tuetaan jotakin 3 kohdan a, b, c tai e alakohdassa tarkoitetuista lopputuloksista; tai
- b) pidennys on tarpeen keskeisten pankki- tai rahoituspalvelujen jatkuvuuden takaamiseksi.

7. Kriisinratkaisuviranomaisen päätökset pidentää 5 kohdassa tarkoitettua määräaikaa on perusteltava, ja niihin on sisällyttävä määräajan pidentämiseen oikeuttava yksityiskohtainen tilannearvio muun muassa markkinaolosuhteista ja -näkymistä.

8. Jos omaisuudenhoitoyhtiön toiminta lopetetaan 3 kohdan c tai d alakohdassa mainituissa olosuhteissa, omaisuudenhoitoyhtiö on likvidoitava tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.

Jollei 37 artiklan 7 kohdasta muuta johdu, omaisuudenhoitoyhtiön toiminnan lopettamisesta syntyneen mahdollisen tuoton on koiduttava omaisuudenhoitoyhtiön osakkeenomistajien hyödyksi.

9. Jos omaisuudenhoitoyhtiötä käytetään kriisinratkaisun kohteena olevan useamman kuin yhden laitoksen varojen ja velkojen siirtämiseen, 8 kohdassa tarkoitettu velvoite koskee kustakin kriisinratkaisun kohteena olevasta laitoksesta siirrettyjä varoja ja velkoja, ei itse omaisuudenhoitoyhtiötä.

4 j a k s o

V a r o j e n e r o t t e l u

42 artikla

V a r o j e n e r o t t e l u

1. Varojen erottelemiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisilla on valtuudet siirtää kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tai omaisuudenhoitoyhtiön varat, oikeudet tai velat yhteen tai useampaan erilliseen varainhoitoyhtiöön.

Jollei 85 artiklasta muuta johdu, ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu siirto voidaan toteuttaa ilman kriisinratkaisun kohteena olevien laitosten osakkeenomistajien tai minkään muun kolmannen osapuolen kuin omaisuudenhoitoyhtiön suostumusta ja noudattamatta yhtiöoikeus- tai arvopaperilainsäädännössä asetettuja menettelyllisiä vaatimuksia.

2. Varojen erottelun soveltamiseksi on erillisen varainhoitoyhtiön oltava oikeushenkilö, joka täyttää kaikki seuraavat vaatimukset:

a) sen omistaa kokonaan tai osittain yksi tai useampi viranomainen, joihin voi kuulua kriisinratkaisuviranomainen tai kriisinratkaisun rahoitusjärjestely, ja se kriisinratkaisuviranomaisen määräysvallassa;

b) se on perustettu kriisinratkaisun kohteena olevan yhden tai useamman laitoksen tai omaisuudenhoitoyhtiön kaikkien tai joidenkin varojen, oikeuksien ja velkojen vastaanottamista varten.

3. Erillisen varainhoitoyhtiön on hoidettava sille siirrettyjä varoja, jotta niiden arvo voidaan maksimoida mahdollisen myynnin tai hyvässä järjestyksessä tapahtuvan likvidaation yhteydessä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että erillisen varainhoitoyhtiön toiminnassa noudatetaan seuraavia säännöksiä:

a) kriisinratkaisuviranomainen hyväksyy erillisen varainhoitoyhtiön perustamisasiakirjojen sisällön;

b) erillisen varainhoitoyhtiön omistusrakenteen mukaisesti kriisinratkaisuviranomainen nimittää tai hyväksyy varainhoitoyhtiön ylimmän hallintoelimen;

c) kriisinratkaisuviranomainen hyväksyy ylimmän hallintoelimen jäsenten palkat ja palkkiot sekä määrittelee heidän asianmukaiset vastuualueensa;

d) kriisinratkaisuviranomainen hyväksyy erillisen varainhoitoyhtiön strategian ja riskiprofiilin.

5. Kriisinratkaisuviranomaiset saavat käyttää 1 kohdassa määriteltyjä varojen, oikeuksien tai velkojen siirtovaltuuksia ainoastaan, jos

a) tilanne kyseisten varojen markkinoilla on sellainen, että yksille tai useammille rahoitusmarkkinoille voisi aiheutua häiriötä kyseisten varojen likvidoinnista tavanomaisessa maksukyvyyttömyysmenettelyssä;

b) siirto on tarpeen kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tai omaisuudenhoitoyhtiön asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi; tai

c) siirto on tarpeen likvidaation yhteydessä saatavien tuottojen maksimoimiseksi.

6. Varojen, oikeuksien ja velkojen erottelua soveltaessaan kriisinratkaisuviranomaisten on 36 artiklassa vahvistettujen periaatteiden ja unionin valtioneuvoston mukaisesti määriteltävä vastike, jota vastaan varoja, oikeuksia ja velkoja siirretään erilliseen varainhoitoyhtiöön. Tämä kohta ei estä vastiketta saamasta nimellistä tai negatiivista arvoa.

7. Jollei 37 artiklan 7 kohdasta muuta johdu, kaikkien erillisen varainhoitoyhtiön suoraan kriisinratkaisun kohteena olevalta laitokselta hankkimien varojen, oikeuksien tai velkojen osalta maksamien vastikkeiden on koiduttava kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen hyödyksi. Vastike voidaan maksaa erillisen varainhoitoyhtiön liikkeeseen laskeman velan muodossa.

8. Jos on käytetty omaisuudenhoitoyhtiötä, erillinen varainhoitoyhtiö voi omaisuudenhoitoyhtiön käytön jälkeen hankkia omaisuudenhoitoyhtiöltä varoja, oikeuksia tai velkoja.

9. Kriisinratkaisuviranomaiset voivat siirtää varoja, oikeuksia tai velkoja kriisinratkaisun kohteena olevasta laitoksesta yhteen tai useampaan erilliseen varainhoitoyhtiöön useammin kuin kerran ja siirtää varat, oikeudet tai velat takaisin yhdestä tai useammasta erillisestä varainhoitoyhtiöstä kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen, edellyttäen että 10 kohdassa määritellyt ehdot täyttyvät.

Kriisinratkaisun kohteena olevalla laitoksella on velvollisuus ottaa takaisin kaikki tällaiset varat, oikeudet tai velat.

10. Kriisinratkaisuviranomaiset saavat siirtää oikeudet, varat tai velat takaisin erillisestä varainhoitoyhtiöstä kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen vain, kun

- a) mahdollisuus siirtää takaisin tietyt oikeudet, varat tai velat mainitaan nimenomaisesti instrumentissa, jonka nojalla siirto on tehty;
- b) kyseiset tietyt oikeudet, varat tai velat eivät tosiasiaa kuulu niiden oikeuksien, varojen tai velkojen luokkiin, jotka on määritelty instrumentissa, jonka nojalla siirto on tehty, eivätkä täytä tällaisten oikeuksien, varojen ja velkojen siirrolle asetettuja ehtoja.

Kummassakin a ja b alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa takaisinsiirto voidaan tehdä kyseisessä instrumentissa kyseistä tarkoitusta varten määritellyssä määräajassa, ja sen on oltava mahdollisten muiden ehtojen mukainen.

11. Kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ja erillisen varainhoitoyhtiön välillä tehtäviin siirtoihin on sovellettava IV osaston VII luvussa määriteltyjä omaisuuden osittaista siirtoa koskevia suoja-toimia.

12. Kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajilla tai velkojilla ja muilla kolmansilla osapuolilla, joiden varoja, oikeuksia tai velkoja ei ole siirretty erilliselle varainhoitoyhtiölle, ei ole minkäänlaisia oikeuksia erilliselle varainhoitoyhtiölle tai sen ylimmälle hallintoelimelle tai toimivalle johdolle siirrettyihin varoihin, oikeuksiin tai velkoihin nähden eikä näihin varoihin, oikeuksiin tai velkoihin liittyviä oikeuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta IV osaston VII luvun soveltamista.

13. Erillisen varainhoitoyhtiön tavoitteisiin ei sisälly minkäänlaista velvoitetta tai vastuuta kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajille tai velkojille nähden, eivätkä ylin hallintoelin tai toimiva johto ole näille osakkeenomistajille tai velkojille vastuussa toimista, jotka ne toteuttavat tai jättävät toteuttamatta osana tehtäviensä suorittamista, jollei toimien toteuttamiseen tai toteuttamatta jättämiseen liity sellaista kansallisessa lainsäädännössä tarkoitettua törkeää huolimattomuutta tai vakavaa väärinkäytöstä, joka vaikuttaa suoraan näiden osakkeenomistajien tai velkojen oikeuksiin.

Jäsenvaltiot voivat kansallisten lakien mukaisesti rajoittaa erillisen varainhoitoyhtiön ja sen ylimmän hallintoelimen tai toimivan johdon vastuuta näiden tehtäviään suorittaessaan toteuttamien tai toteuttamatta jättämien toimien osalta.

14. EPV antaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joiden avulla voidaan edistää valvonta- ja kriisintarkaisukäytäntöjen lähentämistä määrittämällä, milloin tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisesta varojen tai velkojen likvidaatiosta voisi tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti aiheutua haittaa yksille tai useammille finanssimarkkinoille.

5 jakso

Velkakirjojen arvon alaskirjaus

1 alajakso

Velkakirjojen arvon alaskirjauksen tavoite ja soveltamisala

43 artikla

Velkakirjojen arvon alaskirjaus

1. Velkakirjojen arvon alaskirjauksen toteuttamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkaisuviranomaisilla on 63 artiklan 1 kohdassa määritellyt kriisintarkaisuvaltuudet.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkaisuviranomaiset voivat soveltaa velkakirjojen arvon alaskirjausta 31 artiklassa määriteltyjen kriisintarkaisuvaltuutteen saavuttamiseksi 34 artiklassa määriteltyjen kriisintarkaisun periaatteiden mukaisesti jotakin seuraavaa tarkoitusta varten:

- a) kriisintarkaisun edellytykset täyttävän laitoksen tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisön pääoman vahvistaminen riittävässä määrin, jotta voidaan palauttaa laitoksen kyky noudattaa toimiluvan ehtoja (siltä osin kuin kyseisiä ehtoja sovelletaan yhteisöön) ja suorittaa edelleen toiminnot, joita varten se on saanut toimiluvan direktiivin 2013/36/EU tai direktiivin 2014/65/EU nojalla jos kyseinen yhteisö on saanut toimiluvan näiden direktiivien nojalla, ja jotta voidaan säilyttää markkinoiden luottamus laitokseen tai yhteisöön riittävästi;
- b) saamisten tai velkainstrumenttien pääoman muuntaminen omaksi pääomaksi tai vähentäminen silloin, kun ne siirretään:
  - i) omaisuudenhoitoyhtiöön, jotta omaisuudenhoitoyhtiölle olisi tarjottavana pääomaa; tai
  - ii) sovellettaessa liiketoiminnan myyntiä tai varojen erottelua.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkaisuviranomaiset saavat kirjata velkakirjojen arvon alas tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa mainittua tarkoitusta varten vain, jos yhdessä muiden asiaankuuluvien toimenpiteiden kanssa, mukaan lukien 52 artiklassa vaadittu liiketoiminnan tervehtymissuunnitelman mukaisesti toteutetut toimenpiteet, voidaan asiaankuuluvien kriisintarkaisuvaltuutteen saavuttamisen lisäksi kohtuudella odottaa, että kyseisen laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisön taloudellinen vakaumus ja pitkän aikavälin elinkelpoisuus voidaan palauttaa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkaisuviranomaiset voivat soveltaa mitä tahansa 37 artiklan 3 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettua kriisintarkaisuvaltuutetta ja tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua velkakirjojen arvon alaskirjausta, jos ensimmäisessä kohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkaisuviranomaiset voivat soveltaa velkakirjojen arvon alaskirjausta kaikkiin laitoksiin tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d kohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin ottaen samalla kussakin tapauksessa huomioon kyseisen laitoksen tai yhteisön oikeudellisen muodon, tai muuttaa oikeudellista muotoa.

44 artikla

Velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisala

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että velkakirjojen arvon alaskirjausta voidaan soveltaa laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisön kaikkiin sellaisiin velkoihin, joita ei ole rajattu kyseisen välineen soveltamisalan ulkopuolelle tämän artiklan 2 tai 3 kohdan nojalla.

2. Kriisinratkaisuviranomaiset eivät saa käyttää alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia seuraaviin velkoihin riippumatta siitä, säännelläkö niitä jonkin jäsenvaltion tai kolmannen maan lainsäädännössä:

- a) suojatut talletukset;
- b) vakuudelliset velat, mukaan lukien katetut joukkovelkakirjalainat ja suojaustarkoituksessa käytettyjen rahoitusinstrumenttien muodossa olevat velat, jotka muodostavat katepoolin erottamattoman osan ja jotka ovat kansallisen lainsäädännön mukaisesti samalla tavalla vakuudellisia kuin katetut joukkovelkakirjalainat;
- c) velat, jotka aiheutuvat siitä, että laitoksen tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön hallussa on asiakkaan varoja tai asiakkaan rahaa, mukaan lukien direktiivin 2009/65/EY 1 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen yhteissijoitusyritysten tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyjen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen puolesta hallussa pidetyt varat tai hallussa pidetty raha, edellyttäen että asiakas on suojattu maksukyvyttömyyslainsäädännön nojalla;
- d) velat, jotka aiheutuvat varainhoitosuhteesta laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön (varainhoitaja) ja toisen henkilön (edunsaaja) välillä edellyttäen, että edunsaaja on suojattu sovellettavan maksukyvyttömyys- tai siviililainsäädännön nojalla;
- e) velat, joiden alkuperäinen maturiteetti on alle seitsemän päivää ja joiden edunsaajana on laitos, samaan konserniin kuuluvia yhteisöjä lukuun ottamatta;
- f) velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle seitsemän päivää ja joiden edunsaajina ovat direktiiviä 98/26/EY sovellettaessa nimetyt järjestelmät tai järjestelmien ylläpitäjät tai niiden osapuolet ja jotka aiheutuvat tällaiseen järjestelmään osallistumisesta;
- g) velat, joiden edunsaajana on jokin seuraavista:
  - i) työntekijä kertyneen palkan, eläke-etuuden tai muun kiinteän palkkion osalta, lukuun ottamatta palkkion muuttuvaa osaa, jota ei säännellä työehtosopimuksella;
  - ii) kaupallinen velkoja, joka tarjoaa laitokselle tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettulle yhteisölle sen jokapäiväisen toiminnan kannalta kriittisiä tavaroita ja palveluja, poislukien rahoituspalvelut, mukaan lukien IT-palvelut, yleishyödylliset palvelut sekä tilojen vuokraus, huolto ja ylläpito;
  - iii) vero- ja sosiaaliturvaviranomainen, edellyttäen että kyseiset velat ovat etuoikeutettuja sovellettavan lainsäädännön nojalla;
  - iv) talletussuojajärjestelmät, jotka muodostuvat direktiivin 2014/49/EU mukaisesti maksettavista rahoitusosuuksista.

Ensimmäisen alakohdan g alakohdan i alakohtaa ei sovelleta direktiivin 2013/36/EU 92 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun riskinottoa edellyttävissä tehtävissä toimivien palkkion muuttuvaan osaan.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki tiettyyn katettujen joukkovelkakirjalainojen katepooliin liittyvät vakuudeksi annetut varat säilyvät koskemattomina ja pidetään erillään ja riittävästi rahoitettuina. Tämä vaatimus ja ensimmäisen alakohdan b alakohta eivät estä kriisinratkaisuviranomaisia käyttämästä näitä valtuuksia tapauksen mukaan vakuudellisen velan tai sellaisen velan, jonka vakuudeksi on annettu pantti tai kiinnitys, siihen osaan, jota vakuutena käytettyjen varojen, pantin tai kiinnityksen tai muun vakuuden arvo ei riitä kattamaan.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).

Ensimmäisen alakohdan a alakohta ei estä kriisinratkaisuviranomaisia tapauksen mukaan käyttämästä näitä valtuuksia siihen osaan talletuksesta, joka ylittää direktiivin 2014/49/EU 6 artiklassa säädetyn tason.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset rajoittavat tämän direktiivin 17 artiklan 5 kohdan b alakohdan mukaisesti laitosten ja konsernien purkamismahdollisuuksien varmistamiseksi sitä, missä määrin muut laitoksen pitävät hallussaan tämän direktiivin velkakirjojen arvon alaskirjaukseen hyväksyttäviä velkoja, lukuun ottamatta samaan konserniin kuuluvien yhteisöjen hallussa olevia velkoja, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin 2013/36/EU asiakasriskejä koskevia sääntöjä.

3. Poikkeuksellisissa tilanteissa velkakirjojen arvon alaskirjausta sovellettaessa kriisinratkaisuviranomainen voi rajata tai osittain rajata tietyt velat alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien soveltamisalan ulkopuolelle, jos

- a) kyseisen velan osalta velkakirjojen arvon alaskirjausta ei ole mahdollista suorittaa kohtuullisessa ajassa kriisinratkaisuviranomaisen vilpittömistä pyrkimyksistä huolimatta;
- b) ulkopuolelle rajaaminen on ehdottoman välttämätöntä ja oikeasuhteista kriittisten toimintojen ja ydinliiketoiminta-alueiden jatkuvuuden varmistamiseksi niin, että säilytetään kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kyky jatkaa keskeisiä toimintoja, palveluja ja transaktioita;
- c) ulkopuolelle rajaaminen on ehdottoman välttämätöntä ja oikeasuhteista sellaisen laajan häiriöiden leviämisen välttämiseksi erityisesti luonnollisten henkilöiden sekä mikroyritysten ja pienten ja keskisuurten yritysten hallussa olevien suojakelpoisten talletusten osalta, joka haittaisi vakavasti rahoitusmarkkinoiden ja niiden perusrakenteiden toimintaa tavalla, josta voisi aiheutua vakavia häiriöitä jäsenvaltioiden tai unionin taloudelle; tai
- d) velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltaminen näihin velkoihin johtaisi kyseisten velkojen arvon sellaiseen alentumiseen, että siitä muille velkojille koituvat tappiot olisivat suuremmat kuin jos kyseisiä velat rajattaisiin velkakirjojen alaskirjauksen ulkopuolelle.

Jos kriisinratkaisuviranomainen päättää rajata tai osittain rajata hyväksyttävän velan tai hyväksyttävien velkojen luokan soveltamisalan ulkopuolelle tämän kohdan nojalla, muihin hyväksyttäviin velkoihin sovellettavaa alaskirjaus- tai muuntamistasoa voidaan korottaa kyseisten ulkopuolelle rajaamisen ottamiseksi huomioon edellyttäen, että muihin hyväksyttäviin velkoihin sovellettava alaskirjaus- ja muuntamistaso on 34 artiklan 1 kohdan g alakohdassa esitetyn periaatteen mukainen.

4. Jos kriisinratkaisuviranomainen päättää rajata tai osittain rajata hyväksyttävän velan tai hyväksyttävien velkojen luokan soveltamisalan ulkopuolelle tämän artiklan nojalla ja tappioita, jotka olisivat langenneet näistä veloista, ei ole siirretty täysimääräisesti muille velkojille, kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyllä voidaan antaa kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle rahoitusta, jotta se voi toteuttaa toisen tai molemmat seuraavista toimenpiteistä:

- a) kattaa tappiot, joita ei ole katettu hyväksyttävillä veloilla, ja palauttaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen nettoarvo nollassi 46 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;
- b) ostaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeita tai muita omistusinstrumentteja tai pääomainstrumentteja laitoksen pääomapohjan vahvistamiseksi 46 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.

5. Kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyllä parannetaan laitoksen tilannetta 4 kohdassa tarkoitettulla tavalla ainoastaan, jos:

- a) osakkeenomistajat ja muiden omistusinstrumenttien omistajat ja kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja muiden hyväksyttävien velkojen omistajat ovat alaskirjauksella, muuntamisella tai muulla tavoin suorittaneet rahoitusosuuden tappioiden kattamiseksi ja pääomapohjan vahvistamiseksi määrällä, joka on vähintään 8 prosenttia kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, kriisinratkaisutoimen ajankohtana 36 artiklassa säädetyn arvostuksen mukaisesti mitattuna; ja

b) kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn rahoitusosuus ei ylitä 5:tä prosenttia kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, kriisinratkaisutoimen ajankohtana 36 artiklassa säädetyn arvostuksen mukaisesti mitattuna.

6. Edellä 4 kohdassa tarkoitetun kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn rahoitusosuus voidaan rahoittaa:

a) kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyyn käytettävissä olevalla määrällä, joka on peritty laitoksilta ja unionissa toimivilta sivuliikkeiltä rahoitusosuuksina 100 artiklan 6 kohdan ja 103 artiklan mukaisesti;

b) määrällä, joka voidaan periä jälkikäteen suoritettavina rahoitusosuuksina 104 artiklan mukaisesti kolmen vuoden aikana; ja

c) vaihtoehtoisista rahoituslähteistä kerätyillä määrillä 105 artiklan mukaisesti, jos tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut järjestelyt eivät riitä.

7. Poikkeuksellisissa tilanteissa kriisinratkaisuviranomainen voi pyrkiä saamaan lisärahoitusta vaihtoehtoisista rahoituslähteistä sen jälkeen, kun

a) edellä olevan 5 kohdan b alakohdassa säädetty 5 prosentin raja on saavutettu; ja

b) kaikki vakuudettomat, etuoikeudettomat velat, jotka eivät ole suojakelpoisia talletuksia, on kirjattu alas tai muunnettu täysimääräisesti.

Vaihtoehtoisesti tai sen lisäksi, jos ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät, kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyllä voidaan suorittaa rahoitusosuus varoista, jotka on peritty etukäteen suoritettavina rahoitusosuuksina 100 artiklan 6 kohdan ja 103 artiklan mukaisesti ja joita ei ole vielä käytetty.

8. Edellä olevan 5 kohdan a alakohdasta poiketen kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyllä voidaan antaa myös 4 kohdassa tarkoitettua rahoitusta edellyttäen, että:

a) edellä 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tappioiden kattamiseen ja pääomapohjan vahvistamiseen annettu rahoitus on määrältään vähintään 20 prosenttia asianomaisen laitoksen riskipainotetuista varoista;

b) asianomaisen jäsenvaltion kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyllä on 100 artiklan 6 kohdan ja 103 artiklan mukaisesti perittyinä, etukäteen suoritettavina rahoitusosuuksina (poislukien osuudet talletussuojajärjestelmään) käytettävissään määrä, joka on vähintään 3 prosenttia kaikkien tuon jäsenvaltion alueella toimiluvan saaneiden laitosten suojattujen talletusten määrästä; ja

c) asianomaisen laitoksen konsolidoidut varat ovat alle 900 miljardia euroa.

9. Edellä 3 kohdassa tarkoitettua harkintavaltaa harjoittaessaan kriisinratkaisuviranomaisten on otettava asianmukaisesti huomioon seuraavat seikat:

a) periaate, jonka mukaan tappioiden olisi langettava ensisijaisesti kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajien ja sen jälkeen yleensä velkojien maksettaviksi etuoikeusjärjestyksessä;

b) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kapasiteetti tappioiden kattamiseen, jos velka tai velkaluokka jätetään soveltamisalan ulkopuolelle; ja

c) tarve säilyttää riittävät varat kriisinratkaisun rahoitusta varten.

10. Edellä olevan 3 kohdan mukaisia ulkopuolelle jättämiä voidaan soveltaa joko velan jättämiseksi kokonaan alaskirjauksen ulkopuolelle tai kyseiseen velkaan sovellettavan alaskirjauksen laajuuden rajoittamiseksi.

11. Siirretään komissiolle valta antaa 115 artiklan nojalla delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään olosuhteet, joissa ulkopuolelle jättäminen on tarpeen tämän artiklan 3 kohdassa esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi.

12. Kriisinratkaisuviranomaisen on ennen 3 kohdassa tarkoitettun, velan ulkopuolelle rajaamista koskevan harkintavallan käyttöä ilmoitettava asiasta komissiolle. Jos ulkopuolelle rajaaminen edellyttäisi rahoitusta kriisinratkaisun rahoitusjärjestelystä tai vaihtoehtoisesta rahoituslähteestä 4–8 kohdan nojalla, komissio voi 24 tunnin kuluessa tai kriisinratkaisuviranomaisen suostumuksella pidemmän ajan kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta kieltää ehdotetun ulkopuolelle rajaamisen tai vaatia siihen muutoksia, jos tässä artiklassa ja delegoiduissa säädöksissä vahvistetut vaatimukset eivät täyty, sisämarkkinoiden eheyden turvaamiseksi Tämä ei kuitenkaan vaikuta siihen, miten komissio soveltaa unionin valtioneuvoston kikehystä.

2 alajakso

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrää koskeva vähimmäisvaatimus

45 artikla

Vähimmäisvaatimuksen soveltaminen

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitokset täyttävät jatkuvasti omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen. Vähimmäisvaatimus lasketaan omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määränä, joka ilmaistaan prosenttiosuutena laitoksen velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa johdannaisista aiheutuneet velat luetaan mukaan velkojen kokonaismäärään siten, että vastapuolen nettoutusoikeudet tunnustetaan täysimääräisesti.

2. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään 6 kohdan a–f alakohdassa mainitut arviointiperusteet, joiden mukaisesti on määriteltävä kunkin laitoksen osalta vähimmäisvaatimus, joka koskee sellaisia omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja, mukaan lukien etuoikeudeltaan huonommat velat ja etuoikeutettuihin saamiin kuuluvat vakuudettomat velat, joiden voimassaolosta on jäljellä vähintään 12 kuukautta, joihin voidaan soveltaa alaskirjausvaltuuksia ja jotka luetaan omiksi varoiksi.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen vähimmäisperusteita koskevat tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat säätää lisäperusteista, joiden mukaisesti omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus on määriteltävä.

3. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuviranomaiset voivat kokonaan vapauttaa katetuilla joukkovelkakirjalainoilla rahoitetut kiinnitysluottolaitokset, jotka kansallisen lainsäädännön mukaisesti eivät saa ottaa vastaan talletuksia, omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevasta vähimmäisvaatimuksesta, jos

a) nämä laitokset puretaan niitä silmällä pitäen säädetyjä kansallisia maksukyvyttömyysmenettelyjä tai muuntyyppisiä tämän direktiivin 38, 40 tai 42 artiklan mukaisesti täytäntöön pantavia menettelyjä noudattaen ja

b) tällaisin kansallisin maksukyvyttömyysmenettelyin tai muuntyyppisin menettelyin pyritään varmistamaan, että näiden laitosten velkojat, mukaan lukien tapauksen mukaan katettujen joukkovelkakirjojen haltijat, kantavat tappioita siten, että kriisinratkaisutavoitteet täytetään.

4. Hyväksyttävät velat on sisällytettävä 1 kohdassa tarkoitettuun omien varojen ja hyväksyttävien velkojen kokonaismäärään vain, jos ne täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) instrumentti on laskettu liikkeeseen, ja se on kokonaan maksettu;
- b) velka ei ole velkaa laitokselle itselleen eikä sillä ole laitoksen itsensä antamaa vakuutta tai takausta;
- c) laitos ei ole rahoittanut suoraan tai välillisesti instrumenttien ostoa;
- d) velan jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi;
- e) velka ei ole aiheutunut johdannaisesta;
- f) velka ei ole aiheutunut talletuksesta, joka hyötyy 108 artiklan mukaisen maksukyvyttömyyttä koskevan kansallisen ensisijaisuusjärjestyksen suomasta edusta.

Edellä olevan d alakohdan soveltamiseksi jos velka antaa omistajalleen oikeuden aikaiseen takaisinmaksuun, velan maturiteetin on oltava ensimmäinen päivä, josta lähtien oikeus on olemassa.

5. Jos velkaa säännellään kolmannen maan lainsäädännöllä, kriisinratkaisuviranomaiset voivat vaatia laitosta osoittamaan, että kriisinratkaisuviranomaisen päätös velan alaskirjaamisesta tai muuntamisesta olisi tehokas kyseisen kolmannen maan oikeuden nojalla, kun otetaan huomioon velan sopimusehdot, kriisinratkaisumenettelyjen tunnustamista koskevat kansainväliset sopimukset ja muut asiaankuuluvat seikat. Jos kriisinratkaisuviranomainen ei ole vakuuttunut siitä, että kyseisen kolmannen maan lainsäädännön mukainen päätös olisi tehokas, velkaa ei oteta huomioon omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta laskettaessa.

6. Kriisinratkaisuviranomaisen on määritettävä kunkin laitoksen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva 1 kohdassa tarkoitettu vähimmäisvaatimus toimivaltaista viranomaista kuultuaan vähintään seuraavien perusteiden mukaisesti:

- a) tarve varmistaa, että laitoksen kriisi voidaan ratkaista soveltamalla kriisinratkaisuvälineitä, tarvittaessa myös velkakirjojen arvon alaskirjausta, kriisinratkaisutavoitteiden mukaisesti;
- b) tarve varmistaa, että laitoksella on tarvittaessa riittävästi hyväksyttäviä velkoja sen varmistamiseksi, että jos velkakirjojen arvon alaskirjausta sovellettaisiin, tappiot voitaisiin kattaa ja laitoksen ydinpääoman suhde voitaisiin palauttaa tarvittavalle tasolle, jolla laitos kykenisi edelleenkin täyttämään toimiluvalla asetetut ehdot ja suorittamaan edelleen toiminnot, joita varten sille on myönnetty toimilupa direktiivin 2013/36/EU tai direktiivin 2014/65/EU nojalla, ja että markkinoiden luottamus laitokseen tai yhteisöön voidaan säilyttää riittävänä;
- c) tarve varmistaa, että jos kriisinratkaisusuunnitelmassa ennakoidaan hyväksyttävien velkojen tiettyjen luokkien jättämistä 44 artiklan 3 kohdan mukaisen velkakirjojen arvon alaskirjauksen ulkopuolelle tai että hyväksyttävien velkojen tietyt luokat saatetaan siirtää vastaanottajalle täysimääräisesti osittaisella siirrolla, laitoksella on riittävästi muita hyväksyttäviä velkoja varmistamaan tappioiden kattaminen, ja laitoksen ydinpääoman suhde voitaisiin palauttaa tasolle, jolla laitos kykenisi edelleenkin täyttämään toimiluvalla asetetut ehdot ja suorittamaan edelleen toiminnot, joita varten sille on myönnetty toimilupa direktiivin 2013/36/EU tai 2014/65/EU nojalla;
- d) laitoksen koko, liiketoimintamalli, rahoitusmalli ja riskiprofiili;
- e) se, missä määrin talletussuojajärjestelmästä voitaisiin rahoittaa kriisinratkaisua 109 artiklan mukaisesti;

f) se, missä määrin laitoksen kaatuminen haittaisi rahoitusvakautta, jos häiriöt leviäisivät muihin laitoksiin sen vuoksi, että laitoksella on sidonnaisuuksia muihin laitoksiin tai muuhun rahoitusjärjestelmään.

7. Kunkin yksittäisen laitoksen on noudatettava tässä artiklassa säädettyjä vähimmäisvaatimuksia.

Kriisinratkaisuviranomainen voi toimivaltaista viranomaista kuultuaan päättää tässä artiklassa säädetyn vähimmäisvaatimuksen soveltamisesta 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuun yhteisöön.

8. Edellä olevan 7 kohdan lisäksi unionissa emoyrityksenä toimivien yritysten on noudatettava tässä artiklassa säädettyjä vähimmäisvaatimuksia konsolidoinnin perusteella.

Unionissa emoyrityksenä toimivaan yritykseen konsolidoidulla tasolla sovellettavasta omien varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevasta vähimmäisvaatimuksesta päättää konsernitason kriisinratkaisuviranomainen konsolidointiryhmän valvojaa kuultuaan 9 kohdan mukaisesti vähintään 6 kohdassa säädettyjä perusteita noudattaen, kuten myös siitä, onko konsernin kolmannessa maassa toimivat tytäryritykset purettava erikseen kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti.

9. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen ja yksittäisistä tytäryrityksistä vastuussa olevien kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä kaikki voitavansa yhteisen päätöksen aikaansaamiseksi konsolidoidulla tasolla sovellettavasta vähimmäisvaatimuksesta.

Yhteinen päätös on perusteltava kaikilta osin, ja konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava päätös unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle.

Jollei tällaista yhteistä päätöstä tehdä neljän kuukauden kuluessa, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on päätettävä konsolidoidusta vähimmäisvaatimuksesta asiaankuuluvien kriisinratkaisuviranomaisten suorittaman tytäryrityksiä koskevan arvioinnin asianmukaisen tarkastelun pohjalta. Jos jokin asiaankuuluvista kriisinratkaisuviranomaisista on neljän kuukauden määräajan kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on lykättävä omaa päätöstään, odotettava EPV:n mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Neljän kuukauden määräaika pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuna sovitteluajana. EPV tekee päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös. Jos EPV ei ole tehnyt päätöstä yhden kuukauden kuluessa, sovelletaan konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen päätöstä.

Yhteinen päätös ja konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen yhteisen päätöksen puuttuessa tekemä päätös sitovat kriisinratkaisuviranomaisia asianomaisissa jäsenvaltioissa.

Yhteistä päätöstä ja sen puuttuessa tehtyä päätöstä on tarkistettava ja tarpeen mukaan päivitettävä säännöllisesti.

10. Kriisinratkaisuviranomaisen on asetettava vähimmäisvaatimus, jota sovelletaan konserniin kuuluviin yksittäisiin tytäryrityksiin. Vähimmäisvaatimukset on asetettava tytäryrityksen kannalta asianmukaisella tasolla ottaen huomioon

a) 6 kohdassa luetellut perusteet, erityisesti tytäryrityksen koko, liiketoimintamalli ja riskiprofiili, mukaan lukien sen omat varat; ja

b) 9 kohdan mukaisesti konsernille asetettu konsolidoitu vaatimus.

Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen ja yksittäisistä tytäryrityksistä vastuussa olevien kriisintarkaisuviranomaisten on tehtävä kaikki voitavansa yhteisen päätöksen aikaansaamiseksi kuhunkin yksittäiseen tytäryritykseen sovellettavasta vähimmäisvaatimuksesta.

Yhteinen päätös on perusteltava kaikilta osin, ja tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisen on toimitettava päätös tytäryrityksille ja vastaavasti konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on toimitettava päätös unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle.

Jollei tällaista yhteistä päätöstä tehdä kriisintarkaisuviranomaisten välillä neljän kuukauden kuluessa, tytäryritysten asianomaisten kriisintarkaisuviranomaisten on tehtävä päätös ottaen asianmukaisesti huomioon konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen esittämät näkemykset ja varaukset.

Jos konsernitason kriisintarkaisuviranomainen on neljän kuukauden määräajan kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, yksittäisistä tytäryrityksistä vastuussa olevien kriisintarkaisuviranomaisten on lykättävä omaa päätöstään, odotettava EPV:n mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Neljän kuukauden määräaikaa pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuna sovitteluajana. EPV tekee päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös. Konsernitason kriisintarkaisuviranomainen ei voi saattaa asiaa EPV:n käsiteltäväksi sitovaa sovittelua varten, jos tytäryrityksen kriisintarkaisuviranomaisen asettama taso poikkeaa enintään yhden prosenttiyksikön verran tämän artiklan 9 kohdan mukaisesti asetetusta konsolidoidusta tasosta.

Jos EPV ei ole tehnyt päätöstä yhden kuukauden kuluessa, sovelletaan tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisten päätöksiä.

Yhteiset päätökset ja tytäryritysten kriisintarkaisuviranomaisten yhteisen päätöksen puuttuessa tekemät päätökset sitovat asianomaisia kriisintarkaisuviranomaisia.

Yhteistä päätöstä ja sen puuttuessa tehtyä päätöstä on tarkistettava ja tarpeen mukaan päivitettävä säännöllisesti.

11. Konsernitason kriisintarkaisuviranomainen voi kaikilta osin vapauttaa unionissa emoyrityksenä toimivan laitoksen erillisen vähimmäisvaatimuksen soveltamisesta, jos

- a) unionissa emoyrityksenä toimiva laitos noudattaa 8 kohdan mukaista vähimmäisvaatimusta konsolidoinnin perusteella; ja
- b) unionissa emoyrityksenä toimivan laitoksen osalta toimivaltainen viranomainen on kokonaan vapauttanut asetuksen (EU) N:o 575/2013 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti yrityksen erillisten pääomavaatimusten soveltamisesta.

12. Tytäryrityksen kriisintarkaisuviranomainen voi kokonaan vapauttaa tytäryrityksen 7 kohdan soveltamisesta, jos

- a) sekä tytäryritys että sen emoyritys ovat saaneet toimiluvan ja niiden toimintaa valvotaan samassa jäsenvaltiossa;
- b) tytäryritys sisältyy konsolidoinnin perusteella emoyrityksenä toimivan laitoksen valvontaan;
- c) tytäryrityksen jäsenvaltiossa toimiva korkeimman tason konsernilaitos, jos se on eri kuin unionissa emoyrityksenä toimiva laitos, noudattaa alakonsolidoinnin perusteella 7 kohdan mukaisesti asetettua vähimmäisvaatimusta;

- d) emoyrityksen tytäryritykselle suorittamalle nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ei ole senhetkisiä tai ennakoitavissa olevia olennaisia käytännön tai oikeudellisia esteitä;
- e) joko emoyritys pystyy osoittamaan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla, että tytäryrityksiä johdetaan vakaasti, ja on toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella esittänyt ilmoituksen, että se takaa tytäryrityksensä sitoumukset, tai että tytäryritykseen liittyvät riskit ovat merkitykseltään vähäisiä;
- f) tytäryritys kuuluu emoyrityksen riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjen piiriin;
- g) emoyrityksellä on yli 50 prosenttia tytäryrityksen osuuksiin tai osakkeisiin kuuluvista äänioikeuksista tai oikeus nimittää tai erottaa enemmistö tytäryrityksen ylimmän hallintoelimen jäsenistä; ja
- h) tytäryrityksen osalta toimivaltainen viranomainen on kokonaan vapauttanut asetuksen (EU) N:o 575/2013 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti tytäryrityksen erillisten pääomavaatimusten soveltamisesta.

13. Tämän artiklan mukaisesti tehtävissä päätöksissä voidaan säätää, että omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus täyttyy osittain konsolidoidulla tai erillisellä tasolla sopimusperusteisen alaskirjauksen instrumenttien avulla.

14. Jotta sopimusperusteinen alaskirjauksen instrumentti voidaan katsoa 13 kohdan mukaiseksi, kriisinratkaisuviranomaisen on vakuutettava siitä, että instrumentti:

- a) sisältää sopimusehdon, jonka mukaan kriisinratkaisuviranomaisen päättäessä soveltaa velkakirjojen arvon alaskirjausta kyseiseen laitokseen instrumentti alaskirjataan tai muunnetaan vaadittavassa määrin ennen muiden hyväksyttävien velkojen, joiden pääomaa voidaan alentaa 43 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla, alaskirjaamista tai muuntamista; ja
- b) siihen sovelletaan etuoikeusasemaa koskevaa sitovaa sopimusta, sitoumusta tai säännöstä, jonka mukaan tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä se on muita hyväksyttäviä velkoja, joiden pääomaa voidaan alentaa 43 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla, huonommassa asemassa eikä sitä voida maksaa takaisin, ellei muita hyväksyttäviä tuolloin jäljellä olevia velkoja ole selvitetty.

15. Kriisinratkaisuviranomaisten on yhteensovitetusti toimivaltaisten viranomaisten kanssa vaadittava ja tarkistettava, että laitokset täyttävät 1 kohdassa säädetyn omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen ja tapauksen mukaan 13 kohdassa säädetyn vaatimuksen, ja tehtävä tämän artiklan mukaiset päätökset samanaikaisesti kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisen ja päivittämisen kanssa.

16. Kriisinratkaisuviranomaisten on koordinoitusti toimivaltaisten viranomaisten kanssa ilmoitettava EPV:lle säädetty omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus ja tapauksen mukaan 13 kohdassa säädetty vaatimus, jotka on asetettu kullekin niiden lainkäyttöalueella sijaitsevalle laitokselle.

17. EPV laatii koordinoitusti toimivaltaisten viranomaisten kanssa luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritellään yhtenäinen muoto, mallit ja määritelmät, joita käytetään kriisinratkaisuviranomaisten tietojen tunnistamisessa ja toimittamisessa EPV:lle 16 kohdan soveltamiseksi.

EPV toimittaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

18. Komissio toimittaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016 19 kohdassa tarkoitetun kertomuksen tulosten pohjalta säädösehdotuksen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrää koskevan vähimmäisvaatimuksen yhdenmukaisesta soveltamisesta. Tähän ehdotukseen kuuluu tarvittaessa ehdotuksia vähimmäisvaatimuksen vähimmäistasojen asianmukaisen määrän ottamiseksi käyttöön, ottaen huomioon laitosten ja konsernien erilaiset liiketoimintamallit. Ehdotukseen sisällytetään asianmukaiset vähimmäisvaatimuksen parametrien muutokset ja tarvittaessa asianmukaiset muutokset, jotka koskevat vähimmäisvaatimuksen soveltamista konserneihin.

19. EPV antaa komissiolle viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2016 kertomuksen vähintään seuraavista:

- a) miten omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrää koskeva vähimmäisvaatimus on pantu täytäntöön kansallisella tasolla ja erityisesti onko jäsenvaltioiden välillä ollut eroja vastaaville laitoksille asetetuissa tasoissa;
- b) miten jäsenvaltioissa on sovellettu valtuuksia vaatia laitoksia täyttämään vähimmäisvaatimus sopimusperusteisen alaskirjauksen instrumenttien avulla ja onko lähestymistavoissa ollut eroja;
- c) missä liiketoimintamalleissa otetaan huomioon laitosten yleiset riskiprofiilit;
- d) vähimmäisvaatimuksen asianmukainen taso kutakin c alakohdan mukaisesti määritettyä liiketoimintamallia varten;
- e) olisiko vähimmäisvaatimuksen laajuus vahvistettava kunkin liiketoimintamallin osalta;
- f) asianmukainen siirtymäkausi, jonka kuluessa laitosten on täytettävä säädetty yhdenmukaistettu vähimmäistaso;
- g) ovatko 45 artiklassa säädetyt vaatimukset riittävät sen varmistamiseksi, että kullakin laitoksella on riittävä kapasiteetti tappioiden kattamiseksi, ja jos näin ei ole, millaista vahvistusta tarvitaan tämän tavoitteen saavuttamiseksi;
- h) onko tarpeellista tehdä muutoksia tässä artiklassa säädettyyn laskentamenetelmään sen varmistamiseksi, että vähimmäisvaatimusta voidaan käyttää asianmukaisena indikaattorina laitoksen kapasiteetista kattaa tappioita;
- i) onko asianmukaista perustaa vaatimus velkojen ja omien varojen kokonaismäärään, ja erityisesti onko asianmukaisempaa käyttää laitoksen riskipainotettuja varoja nimittäjänä vaatimukselle;
- j) onko tämän artiklan tapa käsitellä vähimmäisvaatimuksen soveltamista konserneihin asianmukainen, ja erityisesti varmistaako tämä lähestymistapa riittävästi sen, että konsernin kapasiteettia tappioiden kattamiseen on niissä yhteisöissä, joissa tappioita voi esiintyä, tai on niiden saatavilla;
- k) ovatko vähimmäisvaatimuksen soveltamisesta vapauttamisen ehdot asianmukaiset ja erityisesti voisivatko tytäryritykset saada kyseiset vapautukset yli rajojen;
- l) onko asianmukaista, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat vaatia, että vähimmäisvaatimus täytetään sopimusperusteisen alaskirjauksen instrumenttien avulla, ja onko sopimusperusteisen alaskirjauksen instrumentteja koskevan lähestymistavan edelleen yhdenmukaistaminen asianmukaista;
- m) ovatko 14 kohdassa olevat sopimusperusteisen alaskirjauksen instrumentteja koskevat vaatimukset asianmukaiset; ja
- n) onko asianmukaista, että laitoksia ja konserneja vaaditaan julkistamaan omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrää koskeva vähimmäisvaatimuksensa tai omien varojen ja hyväksyttävien velkojen tasonsa, ja jos näin on, tällaisen julkistamisen aikaväli ja muoto.

20. Edellä 19 kohdassa tarkoitetun kertomuksen on katettava ainakin 2 päivän heinäkuuta 2014 ja 30 päivän kesäkuuta 2016 välinen aika, ja siinä on otettava huomioon ainakin seuraavat:

- a) vähimmäisvaatimuksen ja ehdotettujen yhdenmukaistettujen vähimmäisvaatimuksen tasojen vaikutukset seuraaviin:
- i) rahoitusmarkkinat yleensä, ja erityisesti vakuudettomien velkojen ja johdannaisten markkinat;
  - ii) laitosten liiketoimintamallit ja taseiden rakenteet, erityisesti laitosten rahoitusprofiili ja rahoitusstrategia, ja konsernien oikeudellinen ja toiminnallinen rakenne;
  - iii) laitosten kannattavuus, erityisesti niiden rahoituskustannukset;
  - iv) vastuiden siirtäminen yhteisöihin, joihin vakavaraisuusvalvontaa ei sovelleta;
  - v) rahoitusalan innovointi;
  - vi) sopimusperusteisen alaskirjauksen instrumenttien yleisyys ja kyseisten instrumenttien luonne ja markkinoitavuus;
  - vii) laitosten riskinottokäyttäytyminen;
  - viii) laitosten omaisuuden kiinnitysten taso;
  - ix) laitosten toteuttamat toimet vähimmäisvaatimusten noudattamiseksi ja erityisesti se, missä määrin vähimmäisvaatimukset on täytetty velkaantumisen purkamisen, pitkäaikaisten velkojen liikkeeseen laskemisen ja pääoman hankinnan keinoin; ja
  - x) luottolaitosten antolainauksen taso, erityisesti antolainaus mikroyrityksille sekä pienille ja keskisuurille yrityksille, paikallisviranomaisille, aluehallinnoille, julkisyhteisöille ja julkisoikeudellisille laitoksille sekä ulkomaankaupan rahoitukseen, virallisiin vientiluottovakuutusjärjestelmiin kuuluva luototus mukaan lukien;
- b) vähimmäisvaatimusten ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 sekä direktiivissä 2013/36/EU säädettyjen omia varoja koskevien vaatimusten, velkaantuneisuusasteen ja maksuvalmiusvaatimusten vuorovaikutus;
- c) laitosten kyky hankkia itsenäisesti pääomaa tai rahoitusta markkinoilta kaikkien ehdotettujen yhdenmukaistettujen vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi;
- d) yhtenäisyys sellaisten vähimmäisvaatimusten suhteen, jotka liittyvät kansainvälisissä elimissä kehitettyihin kansainvälisiin standardeihin.

3 alajakso

Velkakirjojen arvon alaskirjauksen täytäntöönpano

46 artikla

Velkakirjojen arvon alaskirjauksen arviointi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kirjatessaan velkakirjojen arvon alas kriisinratkaisuviranomaiset arvioivat 36 artiklan vaatimusten mukaisen arvostuksen perusteella kokonaismäärän seuraavista:

- a) tapauksen mukaan määrän, jolla hyväksyttävien velkojen arvo on kirjattava alas sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen nettoarvo on nolla, ja

b) tapauksen mukaan määrän, jolla hyväksyttäviä velkoja on muunnettava osakkeiksi tai muuntuyppisiksi pääomainstrumenteiksi ydinpääoman suhteen palauttamiseksi, kun on kyseessä joko

i) kriisinratkaisun kohteena oleva laitos; tai

ii) omaisuudenhoitoyhtiö.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa arvioinnissa on vahvistettava määrä, jolla hyväksyttävien velkojen arvoa on kirjattava alas tai muunnettava kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ydinpääoman suhteen palauttamiseksi tai tarpeen mukaan omaisuudenhoitoyhtiön ydinpääoman suhteen vahvistamiseksi, ottaen huomioon tämän direktiivin 101 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla mahdollisesti tehty pääoman lisääminen kriisinratkaisun rahoitusjärjestelystä, ja markkinoiden riittävän luottamuksen säilyttämiseksi kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen tai omaisuudenhoitoyhtiöön ja sen varmistamiseksi, että laitos voi edelleen täyttää toimilupaehdot vähintään yhden vuoden ajan ja suorittaa edelleen toimintoja, joihin sillä on toimilupa direktiivin 2013/36/EU tai 2014/65/EU nojalla.

Jos kriisinratkaisuviranomaisten tarkoituksena on käyttää 42 artiklassa tarkoitettua varojen erottelua, määrässä, jonka verran hyväksyttäviä velkoja on vähennettävä, on otettava huomioon soveltuvin osin erillisen varainhoitoyhtiön pääomatärpeiden varovainen arvio.

3. Kun pääomaa on alaskirjattu 59–62 artiklan mukaisesti ja velkakirjojen arvon alaskirjausta on sovellettu 43 artiklan 2 kohdan nojalla, ja 36 artiklan mukaiseen ennalta tehtävään arvostukseen perustuvan alaskirjauksen tason todetaan ylittävän vaatimukset, kun sitä arvioidaan 36 artiklan 10 kohdan mukaiseen lopulliseen arvostukseen nähden, voidaan soveltaa arvon korotusmekanismia korvauksien maksamiseksi velkojille ja sen jälkeen osakkeenomistajille tarvittavassa määrin.

4. Kriisinratkaisuviranomaisten on vahvistettava järjestelyt sen varmistamiseksi, että arviointi ja arvostus perustuvat mahdollisimman ajantasaiseen ja kattavaan tietoon kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varoista ja veloista, ja pidettävä niitä yllä.

47 artikla

Osakkeenomistajien käsittely velkakirjojen arvon alaskirjauksessa tai pääomainstrumenttien alaskirjauksessa tai muuntamisessa

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 43 artiklan 2 kohdan mukaista velkakirjojen arvon alaskirjausta tai 59 artiklan mukaista pääomainstrumenttien alaskirjausta tai muuntamista soveltaessaan kriisinratkaisuviranomaiset toteuttavat toisen tai kummankin seuraavista osakkeenomistajiin ja muiden omistusinstrumenttien omistajiin kohdistuvista toimenpiteistä:

a) mitätöivät olemassa olevat osakkeet tai muut omistusinstrumentit tai siirtävät ne velkojille, joita velkakirjojen arvon alaskirjaus koskee;

b) edellyttäen, että 36 artiklan nojalla suoritettujen arvostusten mukaisesti kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen nettoarvo on positiivinen, laimentavat olemassa olevia osakkeiden ja muiden omistusinstrumenttien osakkuuksia seuraavien osakkeiksi tai muiksi omistusinstrumenteiksi muuntamisten tuloksena:

i) laitoksen 59 artiklan 2 kohdan mukaisella valtuutuksella liikkeeseen laskemat kyseeseen tulevat pääomainstrumentit; tai

ii) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen 63 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettulla valtuutuksella liikkeeseen laskemat hyväksyttävät velat.

Edellä olevan b alakohdan ensimmäisen alakohdan osalta muuntaminen on suoritettava muuntokurssilla, joka merkittävästi laimentaa osakkeiden ja muiden omistusinstrumenttien olemassa olevia osakkuuksia.

2. Myös osakkeenomistajiin ja muiden omistusinstrumenttien omistajiin on sovellettava 1 kohdassa tarkoitettuja toimia, jos osakkeet tai muut omistusinstrumentit on laskettu liikkeeseen tai luovutettu seuraavissa olosuhteissa:

a) muunnettaessa velkainstrumentteja osakkeiksi tai muiksi omistusinstrumenteiksi alkuperäisten velkainstrumenttien sopimusehtojen mukaisesti sellaisen tapahtuman toteutuessa, joka toteutui ennen tai samaan aikaan kuin kriisinratkaisuviranomainen arvioi, että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d kohdassa tarkoitettu yhteisö täytti kriisinratkaisun edellytykset;

b) muunnettaessa kyseeseen tulevia pääomainstrumentteja ydinpääomainstrumenteiksi 60 artiklan nojalla.

3. Harkitessaan, mikä 1 kohdassa tarkoitettu toimi on toteutettava, kriisinratkaisuviranomaisten on otettava huomioon

a) 36 artiklan mukaisesti tehty arvostus;

b) määrä, jolla kriisinratkaisuviranomainen on arvioinut, että ydinpääoman eriä on vähennettävä ja asiaankuuluvia pääomainstrumentteja on alaskirjattava tai muunnettava 60 artiklan 1 kohdan nojalla; ja

c) kriisinratkaisuviranomaisen 46 artiklan mukaisesti arvioimat kokonaismäärät.

4. Poiketen direktiivin 2013/36/EU 22–25 artiklasta, direktiivin 2013/36/EU 26 artiklan mukaisesta ilmoitusta koskevasta vaatimuksesta, direktiivin 2014/65/EU 10 artiklan 3 kohdasta, 11 artiklan 1 ja 2 kohdasta, 12 ja 13 artiklasta sekä direktiivin 2014/65/EU 11 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusta koskevasta vaatimuksesta tapauksissa, joissa velkakirjojen arvon alaskirjaus tai pääomainstrumenttien muuntaminen johtaisi direktiivin 2013/36/EU 22 artiklan 1 kohdassa tai direktiivin 2014/65/EU 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua määräosuuden hankkimiseen tai lisäämiseen laitoksessa, toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä kyseisissä artikloissa vaadittu arviointi ajoissa, jotta velkakirjojen arvon alaskirjaus tai pääomainstrumenttien muuntaminen ei viivästy ja jotta ei estetä asiaankuuluvien kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamista kriisinratkaisutoimen avulla.

5. Jos kyseisen laitoksen osalta toimivaltainen viranomainen ei ole saattanut 4 kohdassa vaadittua arviointia päätökseen velkakirjojen arvon alaskirjauksen tai pääomainstrumenttien muuntamisen päivämäärästä lukien, kaikkeen hankkijan toimesta tapahtuvaan määräosuuden hankintaan tai lisäämiseen, jotka ovat syntyneet velkakirjojen arvon alaskirjauksen tai pääomainstrumenttien muuntamisen tuloksena, sovelletaan 38 artiklan 9 kohtaa.

6. EPV antaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2016 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet olosuhteista, joissa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yksittäisten toimien olisivat asianmukaisia ottaen huomioon tämän artiklan 3 kohdassa mainitut tekijät.

48 artikla

Alaskirjauksen ja muuntamisen järjestys

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käyttäessään velkakirjojen arvon alaskirjausta kriisinratkaisuviranomaiset käyttävät alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia, jollei 44 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisista ulkopuolelle jättämisistä muuta johdu, seuraavien vaatimusten mukaisesti:

a) ydinpääoman eriä vähennetään 60 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;

b) jos ja vain jos a alakohdan mukaisesti tehty kokonaisvähennys on vähemmän kuin 47 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen määrien yhteismäärä, viranomaiset vähentävät ensisijaisen lisäpääoman instrumenttien pääomaa siinä määrin, kuin se on tarpeen, ja enintään niiden kapasiteettia vastaavasti;

- c) jos ja vain jos a ja b alakohdan mukaisesti tehty kokonaisvähennys on vähemmän kuin 47 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen määrien yhteismäärä, viranomaiset vähentävät toissijaisen pääoman instrumenttien pääomaa siinä määrin, kuin se on tarpeen ja enintään niiden kapasiteettia vastaavasti;
- d) jos ja vain jos a, b ja c alakohdan mukaisesti tehty osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien ja kyseeseen tulevien päämainstrumenttien kokonaisvähennys on vähemmän kuin 47 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen määrien yhteismäärä, viranomaiset vähentävät tarvittavalla määrällä ensisijaiseen lisäpääomaan tai toissijaiseen pääomaan kuulumattomien etuoikeudeltaan huonompien velkojen pääomaa tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sovellettavan saamisen ensisijaisuusjärjestyksen mukaisesti yhdessä a, b ja c alakohdassa tarkoitettun alaskirjauksen kanssa, jotta tulokseksi saadaan 47 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen määrien yhteismäärä;
- e) jos ja vain jos a–d alakohdan mukaisesti tehty osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien, asiaankuuluvien pääomainsstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen kokonaisvähennys on vähemmän kuin 47 artiklan 3 kohdan b ja d alakohdassa tarkoitettujen määrien yhteismäärä, viranomaiset vähentävät tarvittavalla määrällä 44 artiklan nojalla jäljellä olevien, hyväksyttävien velkojen pääomaa tai niiden maksamatta olevaa määrää tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sovellettavan saamisen ensisijaisuusjärjestyksen mukaisesti, mukaan lukien 108 artiklassa säädetty talletusten ensisijaisuus, yhdessä tämän kohdan a, b, c ja d alakohdassa tarkoitettun alaskirjauksen kanssa, jotta tulokseksi saadaan 47 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen määrien yhteismäärä.

2. Käyttäessään alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia kriisinratkaisuviranomaisten on osoitettava 47 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen määrien yhteismäärässä edustettuina olevat tappiot yhtäläisesti ensisijaisuusjärjestyksessä samalla sijalla oleville osakkeille tai muille omaisuusinstrumenteille ja hyväksyttävillä veloille vähentämällä kyseisten osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen pääomaa tai niiden maksamatta olevaa määrää samassa suhteessa niiden arvoon, paitsi silloin, kun tappioiden toisenlainen jakaminen ensisijaisuusjärjestyksessä samalla sijalla olevien velkojen kesken on sallittua 44 artiklan 3 kohdassa määritetyissä tilanteissa.

Tämä kohta ei estä soveltamasta 44 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisen velkakirjojen arvon alaskirjauksen ulkopuolelle jätettyihin velkoihin suotuisampaa kohtelua kuin mitä sovelletaan tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä ensisijaisuusjärjestyksessä samalla sijalla oleviin hyväksyttäviin velkoihin.

3. Ennen 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua alaskirjausta tai muuntamista kriisinratkaisuviranomaisten on muunnettava tai vähennettävä 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen instrumenttien pääomaa, kun kyseisiin instrumentteihin sisältyvät seuraavat ehdot ja niitä ei vielä ole muunnettu:

- a) ehdot, joiden mukaan instrumentin pääomaa on vähennettävä laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d kohdassa tarkoitettun yhteisön taloudelliseen tilanteeseen, vakavaraisuuteen tai omien varojen tasoon vaikuttavan tapahtuman toteutuessa;
- b) ehtoja, joiden mukaan instrumentit on muunnettava osakkeiksi tai muiksi omistusinstrumenteiksi tällaisen tapahtuman toteutuessa.

4. Kun instrumentin pääomaa on vähennetty, mutta ei nollaan, 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettun kaltaisten ehtojen mukaisesti ennen velkakirjojen arvon alaskirjausta 1 kohdan mukaisesti, kriisinratkaisuviranomaisten on käytettävä alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia kyseisen pääoman jäljellä olevaan määrään 1 kohdan mukaisesti.

5. Päättyessään velkojen alaskirjauksesta tai muuntamisesta omaksi pääomaksi kriisinratkaisuviranomaiset eivät saa muuntaa tietyn velkaluokan pääomaa silloin, kun kyseistä luokkaa huonommassa etuoikeusasemassa oleva velkaluokka on suureksi osaksi muuntamatta omaksi pääomaksi tai kirjaamatta alas, jollei tämä ole sallittua 44 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti.

6. Tämän artiklan soveltamiseksi EPV antaa viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2016 asetuksen (EU) N:o 1930/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joiden avulla voidaan tarvittaessa tulkita tämän direktiivin sekä asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin 2013/36/EU säännösten keskinäisiä suhteita.

49 artikla

Johdannaiset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tätä artiklaa noudatetaan, kun kriisinratkaisuviranomaiset käyttävät alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia johdannaisista aiheutuviin velkoihin.

2. Kriisinratkaisuviranomaisten on käytettävä alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia velkaan, joka aiheutuu johdannaisista vasta johdannaisten sulkeutuessa tai sulkeutumisen jälkeen. Kriisinratkaisun käynnistyessä kriisinratkaisuviranomaisilla on valtuudet päättää ja sulkea mikä tahansa johdannaissopimus tätä varten.

Jos johdannaisesta aiheutunut velka on jätetty 44 artiklan 3 kohdan mukaisen velkakirjojen arvon alaskirjauksen ulkopuolelle, kriisinratkaisuviranomaiset eivät ole velvollisia päättämään tai sulkemaan johdannaissopimusta.

3. Jos johdannaistransaktioihin sovelletaan nettoutussopimusta, kriisinratkaisuviranomaisen tai riippumattoman arvioijan on määritettävä osana 36 artiklan mukaista arvostusta kyseisistä transaktioista johtuva velka nettomääräisenä sopimuksen ehtojen mukaisesti.

4. Kriisinratkaisuviranomaisten on määritettävä johdannaisista aiheutuvien velkojen arvo soveltaen:

a) asianmukaisia menetelmiä eri luokkiin kuuluvien johdannaisten arvon määrittämiseksi, mukaan lukien nettoutussopimusten alaiset transaktiot;

b) periaatteita, joilla vahvistetaan asianmukainen ajankohta, jona johdannaision arvo olisi määritettävä; ja

c) soveltuvia menetelmiä, joilla verrataan johdannaisten sulkemisesta ja velkakirjojen arvon alaskirjauksesta aiheutuvaa arvon alentumista tappioihin, joita johdannaisista aiheutuisi velkakirjojen arvon alaskirjauksessa.

5. EPV laatii asetuksella (EU) N:o 1095/2010 perustettua Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jäljempänä 'EAMV', kuultuaan luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään 4 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut menetelmät ja periaatteet, joita sovelletaan johdannaista aiheutuvien velkojen arvostukseen.

Kun on kyse johdannaistransaktioista, joihin sovelletaan nettoutussopimusta, EPV ottaa huomioon nettoutussopimuksessa määrätyn sulkemismenetelmän.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

50 artikla

Muuntokurssi velan muuntamiseksi pääomaksi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset 59 artiklan 3 kohdassa ja 63 artiklan 1 kohdan f alakohdassa mainittuja valtuuksia käyttäessään voivat soveltaa erilaista muuntokurssia eri pääomaväline- ja velkaluokkiin noudattaen toista tai kumpaakin tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa esitetystä periaatteista.
2. Muuntokurssilla on saatava kyseeseen tulevalle velkojalle asianmukainen korvaus mistä tahansa mahdollisesta tappiosta, joka alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien käytöstä aiheutuu.
3. Kun 1 kohdan mukaisesti sovelletaan erilaisia muuntokursseja, sovellettavan maksukyvyttömyyslainsäädännön mukaisesti etuoikeutettuina pidettäviin velkoihin sovellettavan muuntokurssin on oltava korkeampi kuin etuoikeudeltaan huonompiin velkoihin sovellettava muuntokurssi.
4. EPV antaa viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2016 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet muuntokurssien määrittämisestä.

Näissä ohjeissa esitetään erityisesti, kuinka kyseeseen tuleville velkojille voidaan suorittaa asianmukainen korvaus muuntokurssin avulla, sekä mitkä muuntokurssit voisivat olla aiheellisia etuoikeutettujen velkojen ensisijaisuusaseman huomioonottamiseksi sovellettavan maksukyvyttömyyslainsäädännön mukaisesti.

51 artikla

Velkakirjojen arvon alaskirjaukseen liitettävät elvytys- ja tervehdyttämistoimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisten käyttäessä velkakirjojen arvon alaskirjausta laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön pääoman vahvistamiseksi 43 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti vahvistetaan järjestelyt, joilla kyseistä laitosta tai yhteisöä varten laaditaan ja toteutetaan liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelma 52 artiklan mukaisesti.
2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin järjestelyihin voi kuulua se, että kriisinratkaisuviranomainen nimittää 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhden tai useamman henkilön, jolloin tavoitteena on 52 artiklassa edellytetyn liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman laatiminen ja toteuttaminen.

52 artikla

Liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelma

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että yhden kuukauden kuluessa siitä, kun velkakirjojen arvon alaskirjausta on 43 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti sovellettu laitokseen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuun yhteisöön, ylin hallintoelin tai 72 artiklan 1 kohdan nojalla nimitetty yksi tai useampi henkilö laatii ja toimittaa kriisinratkaisuviranomaiselle liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman, joka täyttää tämän artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetyt vaatimukset. Siltä osin kuin sovelletaan unionin valtiontukikehystä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseinen suunnitelma on yhteensopiva rakenneuudistussuunnitelman kanssa, joka laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön on toimitettava komissiolle unionin valtiontukikehysten mukaisesti.
2. Kun 43 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaista velkakirjojen arvon alaskirjausta sovelletaan kahteen tai useampaan konserniyhteisöön, unionissa emoyrityksenä toimivan laitoksen on valmisteltava liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelma, jonka on katettava kaikki konserniin kuuluvat laitokset 7 ja 8 artiklassa esitetyn menettelyn mukaisesti ja joka on toimitettava konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle. Konsernin tason kriisinratkaisuviranomainen toimittaa suunnitelman muille asiaankuuluville kriisinratkaisuviranomaisille ja EPV:lle.
3. Poikkeuksellisissa olosuhteissa kriisinratkaisuviranomainen voi pidentää 1 kohdassa mainittua aikaa siten, että se on enintään kaksi kuukautta velkakirjojen arvon alaskirjauksesta, jos se on tarpeen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi.

Jos liiketoimintasuunnitelmasta on ilmoitettava myös unionin valtiontukikehyksen puitteissa, kriisintarkaisuviranomainen voi pidentää 1 kohdassa mainittua aikaa siten, että se on enintään kaksi kuukautta velkakirjojen arvon alaskirjauksesta, tai enintään unionin valtiontukikehyksessä säädettyyn määräaikaan asti, sen mukaan, kumpi on aikaisempi.

4. Liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmassa on esitettävä toimenpiteet, joilla on määrä palauttaa laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettun yhteisön tai sen liiketoimintalohkojen pitkän aikavälin elinkelpoisuus kohtuullisessa ajassa. Toimenpiteiden on perustuttava realistisiin oletuksiin niistä talouden ja rahoitusmarkkinoiden olosuhteista, joissa laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö toimii.

Liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmassa on otettava huomioon muun muassa rahoitusmarkkinoiden tilanne ja ennakoitu kehitys optimistisempien ja pessimistisempien olettamusten perusteella, mukaan lukien tapahtumien yhdistelmät, joiden avulla voidaan osoittaa laitoksen merkittävimmät haavoittuvuudet. Oletuksia on verrattava asianmukaisiin toimialakohtaisiin vertailuarvoihin.

5. Liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmassa on esitettävä vähintään seuraavat osatekijät:

- a) yksityiskohtainen selvitys tekijöistä ja ongelmista, joiden vuoksi laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö on kaatunut tai todennäköisesti kaatuu, sekä näihin vaikeuksiin johtaneista olosuhteista;
- b) kuvaus toimenpiteistä, joilla on tarkoitus palauttaa laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön pitkän aikavälin elinkelpoisuus;
- c) kyseisten toimenpiteiden toteuttamisaikataulu.

6. Toimenpiteisiin, joilla on määrä palauttaa laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön pitkän aikavälin elinkelpoisuus, voivat kuulua:

- a) laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d kohdassa tarkoitettun yhteisön toimintojen tervehdyttäminen;
- b) laitoksen toiminnallisiin järjestelmiin ja infrastruktuuriin tehtävät muutokset;
- c) luopuminen tappiollisista toiminnoista;
- d) sellaisten toimintojen uudelleenjärjestely, jotka voidaan saattaa kilpailukykyisiksi;
- e) omaisuuserien tai liiketoiminta-alueiden myynti.

7. Asiaankuuluvan kriisintarkaisuviranomaisen on kuukauden kuluessa päivästä, jona liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelma on toimitettu, arvioitava, millä todennäköisyydellä suunnitelman toteuttaminen palauttaa laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d kohdassa tarkoitettun yhteisön pitkän aikavälin elinkelpoisuuden. Arviointi on tehtävä yhteisymmärryksessä toimivaltaisen viranomaisen kanssa.

Jos kriisintarkaisuviranomainen ja toimivaltainen viranomainen katsovat, että suunnitelman avulla päästäisiin kyseiseen tavoitteeseen, kriisintarkaisuviranomaisen on hyväksyttävä suunnitelma.

8. Jos kriisintarkaisuviranomainen ei katso, että suunnitelman avulla päästäisiin 7 kohdassa tarkoitettuun tavoitteeseen, kriisintarkaisuviranomaisen on yhteisymmärryksessä toimivaltaisen viranomaisen kanssa ilmoitettava ylimmälle hallintolimmelle tai 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimitetylle yhdelle tai useammalle henkilölle huolenaiheistaan ja vaadittava muuttamaan suunnitelmaa niin, että huolenaiheet saadaan poistettua.

9. Ylimmän hallintoelimen tai 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimitetyn yhden tai useamman henkilön on kahden viikon kuluttua päivästä, jona se on vastaanottanut 8 kohdassa tarkoitettun ilmoituksen, toimitettava muutettu suunnitelma kriisinratkaisuviranomaiselle hyväksyttäväksi. Kriisinratkaisuviranomaisen on arvioitava muutettu suunnitelma ja ilmoitettava ylimmälle hallintoelimelle tai 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimitetylle yhdelle tai useammalle henkilölle viikon kuluessa, katsooko sen muutetun suunnitelman poistavan ilmoitetut huolenaiheet vai tarvitaanko muita muutoksia.

10. Ylimmän hallintoelimen tai 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimitetyn yhden tai useamman henkilön on toteutettava tervehdyttämissuunnitelma sellaisena kuin kriisinratkaisuviranomainen ja toimivaltainen viranomainen ovat sen hyväksyneet ja annettava kriisinratkaisuviranomaiselle vähintään kuuden kuukauden välein kertomus suunnitelman toteuttamisen edistymisestä.

11. Ylimmän hallintoelimen tai 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimitetyn yhden tai useamman henkilön on tarkistettava suunnitelmaa, jos kriisinratkaisuviranomaisen yhdessä toimivaltaisen viranomaisen kanssa muodostaman käsityksen mukaan se on tarpeen 4 kohdassa tarkoitettun tavoitteen saavuttamiseksi, ja toimitettava mahdolliset tarkistukset kriisinratkaisuviranomaiselle hyväksyttäväksi.

12. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään:

a) vähimmäisosatekijät, joita liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmassa olisi 5 kohdan mukaisesti käsiteltävä; ja

b) edellä 10 kohdassa edellytettyjen raporttien vähimmäisisältö.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

13. EPV antaa viimeistään 3 päivänä tammikuuta 2016 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa täsmennetään vähimmäisperusteet, jotka tervehdyttämissuunnitelman on täytettävä, jotta kriisinratkaisuviranomainen voi hyväksyä sen 7 kohdan mukaisesti.

14. Ottaen tarvittaessa huomioon 13 kohdassa tarkoitettujen ohjeiden soveltamisessa saadut kokemukset EPV voi laatia luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään vähimmäisperusteet, jotka tervehdyttämissuunnitelman on täytettävä, jotta kriisinratkaisuviranomainen voi hyväksyä sen 7 kohdan mukaisesti.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

4 alajakso

Velkakirjojen arvon alaskirjaus: Liitännäismääräykset

53 artikla

Velkakirjojen arvon alaskirjauksen voimaantulo

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun kriisinratkaisuviranomainen käyttää 59 artiklan 2 alakohdassa ja 63 artiklan 1 kohdan e–i alakohdassa tarkoitettuja valtuuksia, pääoman tai maksamatta olevan määrän vähentäminen, muuntaminen tai peruuttaminen tulee voimaan ja sitoo välittömästi kriisinratkaisun kohteena olevaa laitosta, kyseeseen tulevia velkoja ja osakkeenomistajia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkaisuviranomaisella on valtuudet saattaa päätökseen tai vaatia saattamaan päätökseen kaikki 59 artiklan 2 alakohdassa ja 63 artiklan 1 kohdan e–i alakohdassa tarkoitettujen valtuuksien voimaantulon kannalta tarpeelliset hallintotoimet ja menettelyt, mukaan lukien:

- a) kaikkien asiaa koskevien rekistereiden muuttaminen;
- b) osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien tai velkainstrumenttien poistaminen pörssilistalta tai kaupankäynnistä;
- c) uusien osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien listaus tai kaupankäynnin kohteeksi ottaminen;
- d) alaskirjattujen velkainstrumenttien uudelleenlistaus tai ottaminen uudelleen kaupankäynnin kohteeksi ilman vaatimusta antaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY⁽¹⁾ mukainen esite.

3. Jos kriisintarkaisuviranomainen vähentää nolleen velan pääoman tai maksamatta olevan määrän 63 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja valtuuksia käyttäen, kyseinen velka ja kaikki siitä johtuvat veloitteet tai saamiset, jotka eivät ole kertyneet valtuuksien käytön ajankohtaan mennessä, katsotaan suoritetuiksi kaikissa olosuhteissa, eivätkä ne ole osoitettavissa suoritettaviksi missään myöhemmissä menettelyissä, jotka koskevat kriisintarkaisun kohteena olevaa laitosta tai sen seuraajayhteisöä mahdollisessa myöhemmässä likvidaatiassa.

4. Kun kriisintarkaisuviranomainen vähentää ainoastaan osittain velan pääomaa tai maksamatta olevaa määrää 63 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja valtuuksia käyttäen:

- a) se määrä, joka velasta on vähennetty, on katsottava suoritetuksi;
- b) instrumenttia tai sopimusta, johon alkuperäinen velka perustuu, on sovellettava edelleen jäljellä olevaan velan pääoman määrään tai maksamatta olevaan määrään, paitsi että kertyneen koron määrää voidaan muuttaa velan pääoman vähenemisen huomioon ottamiseksi ja että muita ehtoja voidaan muuttaa kriisintarkaisuviranomaisen päätöksellä 63 artiklan 1 kohdan j kohdassa mainittuja valtuuksia käyttäen.

54 artikla

Velkakirjojen arvon alaskirjausta koskevien menettelyllisten esteiden poistaminen

1. Rajoittamatta 63 artiklan 1 kohdan i alakohdan soveltamista jäsenvaltioiden on tarvittaessa vaadittava laitoksia ja 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä ylläpitämään aina riittävää määrää osakepääomaa tai muita ydinpääoman instrumentteja siten, jos kriisintarkaisuviranomainen käyttää 63 artiklan 1 kohdan e ja f alakohdassa tarkoitettuja valtuuksia laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön tai minkä tahansa sen tytäryrityksen suhteen, laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö voi laskea liikkeeseen riittävän määrän uusia osakkeita tai muita omistusinstrumentteja sen varmistamiseksi, että velat voidaan muuntaa osakkeiksi tai muiksi omistusinstrumenteiksi tehokkaalla tavalla.

2. Kriisintarkaisuviranomaisten on arvioitava, onko tietyille laitokselle tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa säädetylle yhteisölle aiheellista asettaa kyseistä laitosta tai konsernia koskevan kriisintarkaisusuunnitelman laatimisen ja ylläpitämisen yhteydessä 1 kohdassa säädetty vaatimus, erityisesti kun otetaan huomioon kyseisessä suunnitelmassa kaavailut kriisintarkaisutoimet. Jos kriisintarkaisusuunnitelma sisältää mahdollisuuden käyttää velkakirjojen arvon alaskirjausta, viranomaisten on tarkistettava, että osakepääoma tai muut ydinpääoman instrumentit riittävät kattamaan 47 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen määrien yhteismäärän.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/71/EY, annettu 4 päivänä marraskuuta 2003, arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 345, 31.12.2003, s. 64).

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei velkojen muuntamiselle osakkeiksi tai muiksi omistusinstrumenteiksi ole menettelyllisiä esteitä laitosten rahastosäännöissä tai yhtiöjärjestyksessä, mukaan luettuina osakkeenomistajien merkintäoikeus tai vaatimus osakkeenomistajien suostumuksesta pääoman korottamiseksi.

4. Tämä artikla ei rajoita tämän direktiivin X osastossa säädettyjä muutoksia direktiiveihin 82/891/ETY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU ja direktiiviin 2012/30/EU.

55 artikla

Velkakirjojen arvon alaskirjauksen tunnustaminen sopimuksissa

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava laitoksia ja 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä ottamaan käyttöön sopimusehto, jolla velkoja tai velkasopimuksen osapuoli tunnustaa, että velkaan voidaan soveltaa alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia, sekä sitoutuu hyväksymään pääoman tai maksamatta olevan määrän mahdollisen vähentämisen, muuntamisen tai mitätöimisen sen seurauksena, että kriisinratkaisuviranomainen käyttää kyseisiä valtuuksia, sillä edellytyksellä, että:

a) velkaa ei 44 artiklan 2 kohdan mukaisesti ole rajattu soveltamisalan ulkopuolelle;

b) velka ei ole 108 artiklan a alakohdassa tarkoitettu talletus;

c) velkaan sovelletaan kolmannen maan lainsäädäntöä; ja

d) velka on laskettu liikkeeseen tai otettu ennen päivää, jona jäsenvaltio soveltaa tämän osan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja säädöksiä.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, jos jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomainen päättää, että jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomainen voi käyttää ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuihin velkoihin tai instrumentteihin alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia kolmannen maan lainsäädännön tai sitovan tässä kolmannessa maassa tehdyn sopimuksen perusteella.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat vaatia laitoksia ja 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä toimittamaan viranomaisille oikeudellisen lausunnon tällaisen ehdon täytäntöönpanokelpoisuudesta ja pätevydestä.

2. Jos laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö ei sisällytä 1 kohdassa tarkoitettua ehtoa sopimusehtoihin, joita velkaan sovelletaan, se ei estä kriisinratkaisuviranomaista käyttämästä alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia kyseiseen velkaan.

3. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään tarkemmin 1 kohdassa edellytetyn ehdon sisältö ja niiden velkojen luettelo, joihin 1 a kohdassa tarkoitettua soveltamisalan ulkopuolelle rajaamista sovelletaan ottaen huomioon pankkien erilaiset liiketoimintamallit.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

56 artikla

Julkishallinnon rahoitusvakaussäilytysvälineet

1. Jäsenvaltiot voivat antaa poikkeuksellista julkista rahoitustukea täydentävien rahoitusvakaussäilytysvälineiden avulla tämän artiklan 3 kohdan, 37 artiklan 10 kohdan sekä unionin valtiontukikehyksen mukaisesti osallistua laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöiden kriisintorjuntaan muun muassa puuttamalla suoraan tilanteeseen laitoksen tai yhteisöiden likvidaation välttämiseksi, jotta saavutetaan 31 artiklan 2 kohdassa asetetut kriisintorjuntavoitteet jäsenvaltiossa tai koko unionissa. Tällaisia toimia johtaa toimivaltainen ministeriö tai julkisyhteisö, joka toimii läheisessä yhteistyössä kriisintorjuntaviranomaisen kanssa.

2. Julkishallinnon rahoitusvakaussäilytysvälineiden toteuttamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaisilla ministeriöillä tai julkisyhteisöillä on 63–72 artiklassa määritellyt asiaankuuluvat kriisintorjuntavaltuudet, ja että 66, 68, 83 ja 117 artiklaa sovelletaan.

3. Julkisyhteisöjen rahoitusvakaussäilytysvälineitä käytetään viimesijaisesti sen jälkeen, kun on arvioitu ja hyödynnetty muita kriisintorjuntavälineitä niin laajalti kuin mahdollista samalla rahoitusvakautta ylläpitäen, toimivaltaisen ministeriön tai julkisyhteisöiden kriisintorjuntaviranomaista kuultuaan tekemän päätöksen mukaisesti.

4. Kun jäsenvaltiot soveltavat julkishallinnon rahoitusvakaussäilytysvälineitä, niiden on varmistettava, että toimivaltaiset ministeriöt tai julkisyhteisöt ja kriisintorjuntaviranomainen käyttävät välineitä vain, jos kaikki 32 artiklan 1 kohdassa säädetyt ehdot täyttyvät ja toinen seuraavista ehdoista täyttyy:

- a) keskuspankkia ja toimivaltaista viranomaista kuultuaan toimivaltainen ministeriö tai julkisyhteisö ja kriisintorjuntaviranomainen päättävät, että muiden kriisintorjuntavälineiden soveltaminen ei riittäisi rahoitusvakauteen kohdistuvien merkittävien haittojen torjumiseen;
- b) toimivaltainen ministeriö tai julkisyhteisö ja kriisintorjuntaviranomainen päättävät, että muiden kriisintorjuntavälineiden soveltaminen ei riittäisi suojelemaan yleistä etua, kun keskuspankki on jo myöntänyt laitokselle poikkeuksellista maksuvalmiusapua;
- c) toimivaltainen ministeriö päättää toimivaltaista viranomaista ja kriisintorjuntaviranomaista kuultuaan tilapäisen julkisen omistuksen osalta, että muiden kriisintorjuntavälineiden soveltaminen ei riittäisi suojelemaan yleistä etua, kun laitokselle on jo annettu julkista pääomatukea.

5. Rahoitusvakaussäilytysvälineet koostuvat seuraavista:

- a) 57 artiklassa tarkoitettu pääomatuki;
- b) 58 artiklassa tarkoitettu tilapäinen julkinen omistus.

57 artikla

Pääomatuki

1. Jäsenvaltiot voivat kansallisen yhtiöoikeuden säännöksiä noudattaen osallistua laitoksen tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöiden pääomapolun vahvistamiseen tarjoamalla sille asetuksen (EU) N:o 575/2013 vaatimusten mukaisesti pääomaa vastineeksi seuraavista instrumenteista:

- a) ydinpääoma (Tier 1);
- b) ensisijaisen lisäpääoman instrumentit tai toissijaisen pääoman instrumentit.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, siinä määrin kuin niiden osakeomistus laitoksessa tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisössä sallii, että laitoksia tai yhteisöjä, joihin tämän artiklan mukaista pääomatukea sovelletaan, hallinnoidaan kaupallisin ja ammattimaisin perustein.

3. Kun jäsenvaltio antaa tämän artiklan mukaista julkista pääomatukea, sen on varmistettava, että sen osuus laitoksesta ai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisöstä siirretään takaisin yksityissektorille heti kaupallisten ja rahoitusolosuhteiden salliessa.

58 artikla

Tilapäinen julkinen omistus

1. Jäsenvaltio voi ottaa laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön tilapäiseen julkiseen omistukseen.

2. Tätä varten jäsenvaltio voi tehdä yhden tai useamman osakkeiden siirtomääräyksen, jossa siirron saaja on:

a) jäsenvaltion nimeämä edustaja; tai

b) jäsenvaltion kokonaan omistama yhtiö.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitoksia tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä, joihin tässä artiklassa säädettyä väliaikaista julkista omistusta sovelletaan, hallinnoidaan kaupallisin ja ammattimaisin perustein ja että ne siirretään takaisin yksityissektorille heti kaupallisten ja rahoitusolosuhteiden salliessa.

V LUKU

Pääomainstrumenttien alaskirjaus

59 artikla

Pääomainstrumenttien alaskirjausta tai muuntamista koskeva vaatimus

1. Kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia voidaan käyttää joko:

a) erillään kriisintarkkailutoimesta tai

b) yhdessä kriisintarkkailutoimen kanssa, jos 32 ja 33 artiklassa säädetty kriisintarkkailuedellytykset täyttyvät.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkkailuviranomaisilla on valtuudet alaskirjata tai muuntaa kyseeseen tulevat pääomainstrumentit laitosten tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osakkeiksi tai muiksi omistusinstrumenteiksi.

3. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kriisintarkkailuviranomaiset käyttävät alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia 60 artiklan mukaisesti ja viipymättä laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön liikkeeseen laskemiin kyseeseen tuleviin pääomainstrumentteihin, jos kyseessä on yksi tai useampi seuraavista tapauksista:

a) edellä olevassa 32 ja 33 artiklassa säädettyjen edellytysten on todettu täyttyneen ennen kuin mitään kriisintarkkailutoimea on toteutettu;

b) asiaankuuluva viranomainen toteaa, että jollei kyseeseen tuleviin pääomainstrumentteihin käytetä kyseisiä valtuuksia, laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö ei ole enää elinkelpoinen;

- c) jos kyseeseen tulevat pääomainstrumentit on laskenut liikkeeseen tytäryritys ja jos nämä pääomainstrumentit on hyväksytty omia varoja koskevien vaatimusten täyttämiseksi laitos- tai yhteisökohtaisesti ja konsolidoinnin perusteella, konsolidointiryhmän valvojan jäsenvaltion asiaankuuluva viranomainen ja tytäryrityksen jäsenvaltion asiaankuuluva viranomainen toteavat yhteisesti 92 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisella yhteisellä päätöksellä, että konserni ei ole enää elinkelpoinen, jollei kyseisiin instrumentteihin käytetä alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia;
- d) jos kyseeseen tulevat pääomainstrumentit on laskenut liikkeeseen emoyritys ja jos nämä pääomainstrumentit on hyväksytty omia varoja koskevien vaatimusten täyttämiseksi yksittäisen emoyrityksen tasolla tai konsolidoinnin perusteella ja konsolidointiryhmän valvojan jäsenvaltion asiaankuuluva viranomainen toteaa, että konserni ei ole enää elinkelpoinen, jos näitä instrumentteja ei alaskirjata tai muunneta.
- e) laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö pyytää poikkeuksellista julkista rahoitustukea, lukuun ottamatta 32 artiklan 4 kohdan d alakohdan iii alakohdassa tarkoitetuissa tilanteissa.
4. Edellä olevan 3 kohdan soveltamiseksi on katsottava, että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö taikka konserni ei ole enää elinkelpoinen ainoastaan, jos molemmat seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö taikka konserni on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu;
- b) ottaen huomioon aika ja muut asiaankuuluvat olosuhteet ei voida kohtuudella olettaa, että laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön taikka konsernin kaatuminen olisi estettävissä kohtuullisessa ajassa millään muulla toimenpiteellä, kuten vaihtoehtoisella yksityisen sektorin toimenpiteellä tai valvontatoimella (mukaan lukien varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet), kuin pääomainstrumenttien alaskirjauksella tai muuntamisella erillisenä toimenpiteenä tai yhdessä kriisinratkaisutoimen kanssa.
5. Tämän artiklan 4 kohdan a alakohdan soveltamiseksi laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön on katsottava olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, jos se on yhdessä tai useammassa 32 artiklan 4 kohdassa esitetyistä tilanteista.
6. Edellä olevan 4 kohdan a alakohdan soveltamiseksi konsernin on katsottava olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, jos konserni rikkoo tai sen voidaan objektiivisten tekijöiden perusteella ennakoida lähitulevaisuudessa rikkovan konsolidoituja vakavaraisuusvaatimuksia siten, että toimivaltaisen viranomaisen olisi perusteltua toteuttaa toimia, muun muassa koska konserni on kärsinyt tai todennäköisesti kärsii tappioita, jotka kuluttavat sen kaikki omat varat tai merkittävän osan niistä.
7. Tytäryrityksen liikkeeseen laskemia kyseeseen tulevia pääomainstrumentteja ei saa alaskirjata suuremmassa määrin eikä muuntaa 3 kohdan c alakohdan nojalla huomion ehdoin kuin mitä ensisijaisuusjärjestyksessä samalla sijalla olevia pääomainstrumentteja on alaskirjattu tai muunnettu emoyrityksen tasolla.
8. Jos asiaankuuluva viranomainen tekee tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettun toteamuksen, sen on viipymättä ilmoitettava tästä sille kriisinratkaisuviranomaiselle, joka vastaa kriisinratkaisun kohteena olevasta laitoksesta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettusta yhteisöstä, jos se on muu kuin kyseinen asiaankuuluva viranomainen.
9. Ennen kuin tytäryrityksestä, joka laskee liikkeeseen sellaisia kyseeseen tulevia pääomainstrumentteja, jotka on hyväksytty omia varoja koskevien vaatimusten täyttämiseksi laitos- tai yhteisökohtaisesti ja konsolidoinnin perusteella, tehdään tämän artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettu toteamus, asiaankuuluvan viranomaisen on noudatettava 62 artiklassa säädettyjä ilmoitus- ja kuulemisvaatimuksia.

10. Kriisintarkaisuviranomaisten on ennen pääomainsinstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttämistä varmistettava, että laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisön varojen ja velkojen arvostus toteutetaan 36 artiklan mukaisesti. Arvostusta käytetään pohjana laskettaessa kyseeseen tuleviin pääomainsinstrumentteihin tappioiden kattamiseksi sovellettavaa alaskirjausta ja kyseeseen tuleviin pääomainsinstrumentteihin laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisön pääomapohjan vahvistamiseksi sovellettavaa muuntamisen tasoa.

60 artikla

Pääomainsinstrumenttien alaskirjaukseen tai muuntamiseen sovellettavat säännökset

1. Noudattaessaan 59 artiklassa säädettyä vaatimusta kriisintarkaisuviranomaisten on sovellettava alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sovellettavan saamisten ensisijaisuusjärjestyksen mukaisesti niin, että saadaan seuraavat tulokset:

- a) ydinpääoman erää vähennetään ensin suhteessa tappioihin ja enintään niiden kapasiteettia vastaavasti, ja kriisintarkaisuviranomainen toteuttaa toisen tai molemmat 47 artiklan 1 kohdassa määritellyistä toimista ydinpääoman instrumenttien osalta ydinpääoman instrumenttien haltijoiden osalta;
- b) kyseeseen tulevien ensisijaisen lisäpääoman instrumenttien pääoma kirjataan alas tai muunnetaan ydinpääoman instrumentteiksi tai toteutetaan kumpikin toimenpide siinä määrin kuin 31 artiklassa asetettujen kriisintarkaisutavoitteiden saavuttamiseksi on tarpeen, ja enintään kyseeseen tulevien pääomainsinstrumenttien kapasiteettia vastaavasti, sen mukaan kumpi on alhaisempi;
- c) kyseeseen tulevien toissijaisen pääoman instrumenttien pääoma kirjataan alas tai muunnetaan ydinpääoman instrumentteiksi tai toteutetaan kumpikin toimenpide siinä määrin kuin 31 artiklassa asetettujen kriisintarkaisutavoitteiden saavuttamiseksi on tarpeen, ja enintään kyseeseen tulevien pääomainsinstrumenttien kapasiteettia vastaavasti, sen mukaan kumpi on alhaisempi.

2. Jos kyseeseen tulevien pääomainsinstrumenttien pääoma kirjataan alas,

- a) kyseisen pääoman vähennyksen on oltava pysyvä, jollei 46 artiklan 3 kohdan korvausmekanismin mukaisesta mahdollisesta uudelleenarvostuksesta muuta johdu;
- b) kyseeseen tulevan pääomainsinstrumentin haltijalle ei jää velkoja kyseisen instrumentin alaskirjatun määrän nojalla tai sen yhteydessä lukuun ottamatta mahdollisia jo kertyneitä velkoja sekä vahingonkorvausvastuuta, johon alaskirjausta koskevien valtuuksien käytöstä tehty muutoksenhaku voi johtaa;
- c) kyseeseen tulevien pääomainsinstrumenttien haltijoille ei makseta korvausta muuten kuin 3 kohdan mukaisesti.

Edellä oleva b alakohta ei estä ydinpääomainsinstrumenttien tarjoamista kyseeseen tulevien pääomainsinstrumenttien haltijalle 3 kohdan mukaisesti.

3. Kriisintarkaisuviranomaiset voivat kyseeseen tulevien pääomainsinstrumenttien muuntamiseksi tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla velvoittaa laitokset ja 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöt laskemaan liikkeeseen ydinpääoman instrumentteja kyseeseen tulevien pääomainsinstrumenttien haltijoille. Kyseeseen tulevat pääomainsinstrumentit voidaan muuntaa vain, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) kyseiset ydinpääoman instrumentit laskee liikkeeseen laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö taikka laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisön emoyritys laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisön kriisintarkaisuviranomaisen hyväksynnällä tai tapauksen mukaan emoyrityksen kriisintarkaisuviranomaisen hyväksynnällä;

- b) kyseiset ydinpääoman instrumentit lasketaan liikkeeseen ennen kuin kyseinen laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö laskee liikkeeseen osakkeita tai muita omistusinstrumentteja, jotta valtio tai julkisyhteisö lisäisi laitoksen omia varoja;
- c) kyseiset ydinpääoman instrumentit myönnetään ja siirretään viipymättä muuntamisvaltuuksien käytön jälkeen;
- d) muuntokurssi, jonka perusteella kutakin kyseeseen tulevaa pääomainstrumenttia kohti tarjottavien ydinpääomainstrumenttien lukumäärä määritetään, vastaa 50 artiklan mukaisia periaatteita ja mahdollisia EPV:n 50 artiklan 4 kohdan nojalla laatimia ohjeita.
4. Ydinpääoman instrumenttien tarjoamiseksi 3 kohdan mukaisesti kriisinratkaisuviranomaiset voivat velvoittaa laitokset ja 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettut yhteisöt ylläpitämään jatkuvasti tarvittavaa ennakkolupaa laskea liikkeeseen tarvittava määrä ydinpääoman instrumentteja.
5. Jos laitos täyttää kriisinratkaisun edellytykset ja kriisinratkaisuviranomainen päättää soveltaa siihen kriisinratkaisuvälinettä, kriisinratkaisuviranomaisen on ennen kriisinratkaisuvälineen soveltamista noudatettava 59 artiklan 3 kohdassa esitettyä vaatimusta.

61 artikla

Toteamuksista vastaavat viranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 59 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista toteamuksista vastaavat viranomaiset ovat tässä artiklassa mainitut viranomaiset.
2. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä kansallisessa lainsäädännössä asiaankuuluva viranomainen, joka vastaa toteamusten tekemisestä 59 artiklan nojalla. Asiaankuuluva viranomainen voi 32 artiklan mukaisesti olla toimivaltainen viranomainen tai kriisinratkaisuviranomainen.
3. Jos kyseeseen tulevat pääomainstrumentit hyväksytään omia varoja koskevien vaatimusten täyttämiseksi laitos- tai yhteisökohtaisesti asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan mukaisesti, tämän direktiivin 59 artiklan 3 kohdassa mainitun toteamuksen tekemisestä vastaava viranomainen on sen jäsenvaltion asiaankuuluva viranomainen, jossa laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö on saanut toimiluvan direktiivin 2013/36/EU III osaston mukaisesti.
4. Jos kyseeseen tulevat pääomainstrumentit laskee liikkeeseen tytäryrityksenä toimiva laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö ja ne hyväksytään omia varoja koskevien vaatimusten täyttämiseksi laitos- tai yhteisökohtaisesti ja konsolidoinnin perusteella, 59 artiklan 3 kohdassa mainittujen toteamusten tekemisestä vastaava viranomainen on seuraava:
  - a) sen jäsenvaltion asiaankuuluva viranomainen, johon kyseiset instrumentit liikkeeseen laskenut laitos tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö on sijoittautunut direktiivin 2013/36/EU III osaston mukaisesti, vastaa tämän direktiivin 59 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen toteamusten tekemisestä;

- b) konsolidointiryhmän valvojan jäsenvaltion asiaankuuluva viranomainen ja sen jäsenvaltion asiaankuuluva viranomainen, johon kyseiset instrumentit liikkeeseen laskenut laitos tai tämän direktiivin 1 artiklan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö on sijoittautunut direktiivin 2013/36/EU III osaston mukaisesti, vastaa yhteisen toteamuksen tekemisestä tämän direktiivin 59 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetun yhteisen päätöksen muodossa.

62 artikla

Konsolidoitu soveltaminen: toteamusmenettely

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ennen 59 artiklan 3 kohdan b, c, d tai e alakohdassa tarkoitetun toteamuksen tekemistä tytäryrityksestä, joka laskee liikkeeseen kyseeseen tulevat pääomainstrumentit, jotka hyväksytään omia varoja koskevien vaatimusten täyttämiseksi laitos- tai yhteisökohtaisesti ja konsolidoinnin perusteella, asiaankuuluvat viranomaiset noudattavat seuraavia vaatimuksia:
  - a) asiaankuuluvan viranomaisen, joka harkitsee, onko tehtävä 59 artiklan 3 kohdan b, c, d tai e alakohdassa tarkoitettu toteamus, on ilmoitettava asiasta viipymättä konsolidointiryhmän valvojalle ja sen jäsenvaltion asiaankuuluvalla viranomaiselle, jossa konsolidointiryhmän valvoja sijaitsee, jos se on muu kuin ensin mainittu viranomainen;
  - b) asiaankuuluvan viranomaisen, joka harkitsee, onko tehtävä 59 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettu toteamus, on ilmoitettava asiasta viipymättä kustakin sellaisesta laitoksesta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöstä vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle, joka on laskenut liikkeeseen kyseeseen tulevat pääomainstrumentit, joihin alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on sovellettava siinä tapauksessa, että kyseinen toteamus tehdään, ja sen jäsenvaltion asiaankuuluvalla viranomaiselle, jossa nuo toimivaltaiset viranomaiset ja konsolidointiryhmän valvoja sijaitsevat, jos se on muu kuin ensin mainittu viranomainen.
2. Asiaankuuluvien viranomaisten on 59 artiklan 3 kohdan c, d ja e b alakohdassa tarkoitetussa toteamuksessaan rajat ylittävää toimintaa harjoittavan laitoksen tai konsernin kriisintarkkailusta otettava huomioon kriisintarkkailun mahdollinen vaikutus kaikissa jäsenvaltioissa, joissa laitos tai konserni toimii.
3. Asiaankuuluvan viranomaisen on liitettävä 1 kohdan mukaisesti tehtävään ilmoitukseen selvitys syistä, miksi se harkitsee kyseessä olevan toteamuksen tekemistä.
4. Jos ilmoitus on tehty 1 kohdan nojalla, asiaankuuluvan viranomaisen on niitä viranomaisia kuultuaan, joille ilmoitus on annettu, arvioitava seuraavat seikat:
  - a) onko 59 artiklan 3 kohdan mukaiselle alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käytölle vaihtoehtoa;
  - b) jos tällainen vaihtoehto on, onko se toteutuskelpoinen;
  - c) jos tällainen vaihtoehto on helposti sovellettavissa, voidaanko sen avulla tosiasiallisesti puuttua kohtuullisessa ajassa olosuhteisiin, jotka edellyttäisivät muutoin 59 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun toteamuksen tekemistä.
5. Tämän artiklan 4 kohdan soveltamiseksi vaihtoehtojilla tarkoitetaan tämän direktiivin 27 artiklassa tarkoitettuja varhaisen puuttumisen toimenpiteitä, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä taikka varojen tai pääoman siirtoa emoyritykseltä.
6. Jos asiaankuuluva viranomainen niitä viranomaisia kuultuaan, joille ilmoitus on annettu, arvioi 4 kohdan soveltamiseksi, että yksi tai useampi vaihtoehto on käytettävissä ja helposti sovellettavissa ja että sillä päästäisiin mainitun kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin tuloksiin, sen on varmistettava, että kyseisiä vaihtoehtoisia toimenpiteitä sovelletaan.
7. Jos asiaankuuluva viranomainen 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa ja niitä asiaankuuluvia viranomaisia kuultuaan, joille ilmoitus on annettu, arvioi tämän artiklan 4 kohdan soveltamiseksi, ettei ole käytettävissä vaihtoehtoja, joilla päästäisiin 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin tuloksiin, asiaankuuluvan viranomaisen on päätettävä, onko sen harkitsema 59 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu toteamus aiheellista tehdä.

8. Jos asiaankuuluva viranomaislainen päättää tehdä toteamuksen 59 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla, sen on välittömästi ilmoitettava tästä sen jäsenvaltion asiaankuuluville viranomaisille, jossa kyseeseen tulevat tytäryritykset sijaitsevat, ja toteamuksen on oltava muodoltaan 92 artiklan 3 ja 4 kohdan mukainen yhteinen päätös. Yhteisen päätöksen puuttuessa 59 artiklan 3 kohdan c kohdan mukaista toteamusta ei tehdä.

9. Sen jäsenvaltion kriisintarkausviranomaisten, jossa kukin kyseeseen tuleva tytäryritys sijaitsee, on pantava viipymättä täytäntöön tämän artiklan mukaisesti tehty päätös pääomainstrumenttien alaskirjauksesta tai muuntamisesta ottaen asianmukaisesti huomioon tilanteen kiireellisyys.

VI LUKU

Kriisintarkausvaltuudet

63 artikla

Yleiset valtuudet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkausviranomaisilla on tarvittavat valtuudet soveltaa kriisintarkausvälineitä laitoksiin ja 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin, jotka täyttävät sovellettavat kriisintarkaus edellytykset. Kriisintarkausviranomaisten on erityisesti voitava käyttää yksittäin tai yhdistelmänä valtuuksia

- a) vaatia mitä tahansa henkilöä antamaan kriisintarkausviranomaiselle kaikki tiedot, joita se tarvitsee kriisintarkausuudesta päättämiseksi ja sen valmistelemiseksi, mukaan lukien päivitykset ja täydennykset kriisintarkausuunnitelmissa annettuihin tietoihin ja paikalla tehtävin tarkastuksin toimitettavat tiedot;
- b) ottaa kriisintarkaus kohteena oleva laitos määräysvaltaansa ja käyttää kaikkia kriisintarkaus kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajille, muille omistajille ja ylimmälle hallintoelimelle annettuja oikeuksia ja valtuuksia;
- c) siirtää kriisintarkaus kohteena olevan laitoksen liikkeeseen laskemia osakkeita tai muita omistusinstrumentteja;
- d) siirtää kriisintarkaus kohteena olevan laitoksen tietyt oikeudet, varat ja velat toiselle yhteisölle tämän suostumuksella;
- e) vähentää, myös nollaan, kriisintarkaus kohteena olevan laitoksen hyväksyttävien velkojen pääoma tai maksamatta oleva määrä;
- f) muuntaa kriisintarkaus kohteena olevan laitoksen hyväksyttävät velat kyseisen laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisön, asianomaisen emoyrityksenä toimivan laitoksen tai sellaisen omaisuudenhoitoyhtiön osakkeiksi tai muiksi omistusinstrumenteiksi, johon laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisön varat, oikeudet tai velat siirretään;
- g) mitätöidä kriisintarkaus kohteena olevan laitoksen liikkeeseen laskemia velkainstrumentteja, sellaisia vakuudellisia velkoja lukuun ottamatta, joihin sovelletaan 44 artiklan 2 kohtaa;
- h) vähentää, myös nollaan, kriisintarkaus kohteena olevan laitoksen osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien nimellismäärä ja mitätöidä kyseiset osakkeet tai muut omistusinstrumentit;
- i) vaatia kriisintarkaus kohteena olevaa laitosta tai asianomaista emoyrityksenä toimivaa laitosta laskemaan liikkeeseen uusia osakkeita tai muita omistusinstrumentteja taikka muita pääomainstrumentteja, mukaan lukien etuoikeutetut osakkeet ja ehdolliset vaihtokelpoiset instrumentit;

- j) muuttaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen liikkeeseen laskemien velkainstrumenttien ja muiden hyväksyttävien velkojen maturiteettia tai tällaisista instrumenteista ja muista hyväksyttävistä veloista maksettavan koron määrää tai päivämäärää, jona korko lankeaa maksettavaksi, myös keskeyttämällä maksaminen tilapäisesti, sellaisia vakuudellisia velkoja lukuun ottamatta, joihin sovelletaan 44 artiklan 2 kohtaa;
- k) sulkea ja päättää rahoitussopimuksia tai johdannaisopimuksia 49 artiklan soveltamiseksi;
- l) erottaa tai vaihtaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ylin hallintoelin ja toimiva johto;
- m) vaatia toimivaltaista viranomaista arvioimaan määräosuuden ostavan ostajan oikea-aikaisesti, poiketen direktiivin 2013/36/EU 22 artiklassa ja direktiivin 2014/65/EU 12 artiklassa säädetyistä aikarajoista.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, ettei kriisinratkaisuviranomaisiin sovelleta kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien käyttämisen yhteydessä mitään seuraavista vaatimuksista, joita niihin tavanomaisesti sovellettaisiin kansallisen lainsäädännön tai sopimuksen nojalla taikka muulla perusteella:

- a) jollei 3 artiklan 6 kohdasta ja 85 artiklan 1 kohdasta muuta johdu, vaatimus hyväksynnän tai suostumuksen saamisesta julkis- tai yksityisoikeudellisilta henkilöiltä, mukaan lukien kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajat tai velkojat;
- b) menettelylliset vaatimukset mille tahansa henkilölle ilmoittamisesta ennen valtuuksien käyttöä, mukaan lukien vaatimukset julkistaa kaikki ilmoitukset tai esitteet taikka toimittaa tai ilmoittaa kaikki asiakirjat mille tahansa muulle viranomaiselle.

Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat käyttää niille tämän artiklan nojalla annettuja valtuuksia riippumatta siitä, millaisia rajoituksia tai suostumusvaatimuksia kyseisten rahoitusvälineiden, oikeuksien, varojen ja velkojen siirtoon voitaisiin muuten soveltaa.

Ensimmäisen alakohdan b alakohta ei rajoita 81 ja 83 artiklassa säädettyjen vaatimusten eikä mahdollisten unionin valtiontukikehyksen mukaisten ilmoitusvaatimusten soveltamista.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että siinä määrin kuin mitään tämän artiklan 1 kohdassa luetelluista valtuuksista ei sovelleta tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvaan yhteisöön sen erityisen oikeudellisen muodon johdosta, kriisinratkaisuviranomaisilla on mahdollisimman samanlaiset valtuudet, myös niiden vaikutusten suhteen.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisten käyttäessä 3 kohdan mukaisia valtuuksia, tässä direktiivissä säädettyjä suojatoimia tai vaikutukseltaan vastaavia suojatoimia sovelletaan henkilöihin, joihin valtuuksien käyttö vaikuttaa, mukaan lukien osakkeenomistajat, velkojat ja vastapuolet.

64 artikla

Liitännäisvaltuudet

- 1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisilla on kriisinratkaisuvaltuuksia käyttäessään valtuudet:
  - a) jollei 78 artiklasta muuta johdu, huolehtia siitä, että siirto tapahtuu ilman, että siirrettyihin rahoitusvälineisiin, oikeuksiin, varoihin tai velkoihin liittyy mitään niihin vaikuttavaa velvollisuutta tai vastuuta; tätä sovellettaessa tämän direktiivin mukaista oikeutta korvaukseen ei pidetä velvollisuutena tai vastuuna;

- b) poistaa oikeudet hankkia uusia osakkeita tai muita omistusinstrumentteja;
- c) vaatia asiaankuuluvaa viranomaista lopettamaan tai keskeyttämään rahoitusinstrumenttien ottaminen kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla tai viralliselle listalle Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/34/EY⁽¹⁾ mukaisesti;
- d) huolehtia siitä, että vastaanottajaa kohdellaan kuin se olisi kriisintarkaisun kohteena oleva laitos kaikkien kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen oikeuksien tai velvoitteiden taikka sen toteuttamien toimien osalta, mukaan lukien, jollei 38 ja 40 artiklassa muuta säädetä, kaikki oikeudet tai velvoitteet, jotka liittyvät osallisuuteen jossakin markkinainfrastruktuurissa;
- e) vaatia kriisintarkaisun kohteena olevaa laitosta ja vastaanottajaa vaihtamaan keskenään tietoja ja antamaan toisilleen apua; ja
- f) peruuttaa kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen tekemän sopimuksen ehdot tai muuttaa niitä taikka korvata laitos vastaanottajalla.

2. Kriisintarkaisuviranomaiset saavat käyttää 1 kohdassa määriteltyjä valtuuksia vain, jos kriisintarkaisuviranomainen katsoo tämän aiheelliseksi, jotta voidaan auttaa varmistamaan kriisintarkaisutoimen tehokkuus tai saavuttamaan yksi tai useampi kriisintarkaisutavoite.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkaisuviranomaisilla on kriisintarkaisuvaltuuksia käyttäessään valtuudet määrätä tarvittavista jatkuvuusjärjestelyistä sen varmistamiseksi, että kriisintarkaisutoimi on tehokas ja tarvittaessa, että vastaanottaja voi harjoittaa siirrettyä liiketoimintaa. Näihin jatkuvuusjärjestelyihin kuuluvat erityisesti

- a) kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen tekemien sopimusten jatkaminen siten, että vastaanottaja ottaa vastattavakseen kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen oikeudet ja velat, jotka liittyvät siirrettyihin rahoitusvälineisiin, oikeuksiin, varoihin tai velkoihin, ja korvaa kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen nimenomaisesti tai hiljaisesti kaikissa asianomaisissa sopimusasiakirjoissa;
- b) kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen korvaaminen vastaanottajalla kaikissa oikeudellisissa menettelyissä, jotka liittyvät siirrettyihin rahoitusvälineisiin, oikeuksiin, varoihin tai velkoihin.

4. Edellä 1 kohdan d alakohdassa ja 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettut valtuudet eivät vaikuta:

- a) kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen työntekijöiden oikeuteen purkaa työ sopimus;
- b) sopimuksen osapuolen oikeuteen käyttää sopimuksesta johtuvia oikeuksia, mukaan lukien oikeus purkaa sopimus, jos se on sopimusehtojen mukaan mahdollista jonkin sellaisen toimen seurauksena, jonka kriisintarkaisun kohteena oleva laitos on toteuttanut tai jättänyt toteuttamatta ennen siirtoa tai jonka vastaanottaja on toteuttanut tai jättänyt toteuttamatta siirron jälkeen, jollei 69, 70 tai 71 artiklasta muuta johdu.

65 artikla

Valtuudet vaatia palvelujen ja toimintojen tarjoamista

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkaisuviranomaisilla on valtuudet vaatia kriisintarkaisun kohteena olevaa laitosta tai mitä tahansa sen konserniyhteisöistä tarjoamaan vastaanottajalle tarvittavat palvelut ja toiminnot, jotta vastaanottaja voi harjoittaa tehokkaasti sille siirrettyä liiketoimintaa.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös silloin, kun kriisintarkaisun kohteena oleva laitos tai sen konserniyhteisö on asetettu tavanomaiseen maksukyvyyttömyysmenettelyyn.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/34/EY, annettu 28 päivänä toukokuuta 2001, arvopaperien ottamisesta viralliselle pörssilistalle sekä siihen liittyvästä tiedonantovelvollisuudesta (EYVL L 184, 6.7.2001, s. 1).

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden kriisintarkaisuviranomaisilla on valtuudet panna täytäntöön velvoitteet, joita muiden jäsenvaltioiden kriisintarkaisuviranomaiset ovat 1 kohdan nojalla asettaneet niiden alueelle sijoittautuneille konserniyhteisöille.
3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut palvelut ja toiminnot koskevat ainoastaan toiminnan kannalta tärkeitä palveluja ja toimintoja, eikä niihin sisälly minkäänlaista rahoitustukea.
4. Edellä 1 ja 2 kohdassa säädettyt palvelut ja toiminnot tarjotaan:
  - a) samoin ehdoin, jos palvelut ja toiminnot tarjottiin kriisintarkaisun kohteena olevalle laitokselle välittömästi ennen kriisintarkaisutoimen toteuttamista sopimuksen nojalla, ja mainitun sopimuksen keston ajan;
  - b) kohtuullisin ehdoin, jos sopimusta ei ole tai sopimus on päättynyt.
5. EPV antaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa määritellään luettelo palveluista tai toiminnoista, jotka vastaanottaja vähintään tarvitsee voidakseen harjoittaa tehokkaasti sille siirrettyä liiketoimintaa.

66 artikla

Valtuudet panna täytäntöön kriisinhallinta- tai kriisinehkäisytoimia muissa jäsenvaltioissa

1. Jos osakkeiden, muiden omistusinstrumenttien tai varojen, oikeuksien taikka velkojen siirto kattaa varoja, jotka sijaitsevat muussa jäsenvaltiossa kuin kriisintarkaisuviranomaisen jäsenvaltiossa, tai oikeuksia taikka velkoja, joihin sovelletaan muun kuin kriisintarkaisuviranomaisen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että siirto on voimassa kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa tai sen lainsäädännön nojalla.
2. Jäsenvaltioiden on annettava kriisintarkaisuviranomaiselle, joka on tehnyt tai aikoo tehdä siirron, kaikki kohtuullinen apu sen varmistamiseksi, että osakkeet tai muut omistusinstrumentit taikka varat, oikeudet tai velat siirretään vastaanottajalle kansallisen lainsäädännön sovellettavien vaatimusten mukaisesti.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että osakkeenomistajilla, velkojilla ja kolmansilla osapuolilla, joihin 1 kohdassa tarkoitettu osakkeiden, muiden omistusinstrumenttien, varojen, oikeuksien tai velkojen siirto vaikuttaa, ei ole oikeutta estää, riitauttaa tai mitätöidä siirtoa minkään sen jäsenvaltion, jossa varat sijaitsevat, lainsäädännön säännöksen tai minkään sellaisen lainsäädännön nojalla, jota näihin osakkeisiin, muihin omistusinstrumentteihin, oikeuksiin tai velkoihin sovelletaan.
4. Jos jäsenvaltion, jäljempänä 'jäsenvaltio A', kriisintarkaisuviranomainen käyttää alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia, myös 59 artiklan mukaisten pääomainstrumenttien suhteen, ja jos kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen hyväksytyt velat tai kyseeseen tulevat pääomainstrumentit koostuvat
  - a) instrumenteista tai veloista, joihin sovelletaan muun jäsenvaltion, jäljempänä 'jäsenvaltio B', kuin alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia käyttäneen kriisintarkaisuviranomaisen jäsenvaltion lainsäädäntöä;
  - b) veloista jäsenvaltiossa B sijaitseville velkojille,

jäsenvaltion B on varmistettava, että kyseisten velkojen tai instrumenttien pääomaa vähennetään tai että velat tai instrumentit muunnetaan jäsenvaltion A kriisintarkaisuviranomaisen käyttämien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien mukaisesti.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että velkojilla, joihin 4 kohdassa tarkoitettut alaskirjaus- tai muuntamisvaltuudet vaikuttavat, ei ole oikeutta riitauttaa instrumentin tai velan pääoman vähentämistä tai tapauksen mukaan sen muuntamista jäsenvaltion B lainsäädännön nojalla.

6. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti säädetään:

- a) osakkeenomistajien, velkojien ja kolmansien osapuolten oikeudesta hakea muutosta 85 artiklan mukaisesti tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen osakkeiden, muiden omistusinstrumenttien, varojen, oikeuksien tai velkojen siirtoon;
- b) velkojien oikeudesta hakea muutosta 85 artiklan mukaisesti tämän artiklan 4 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettun instrumentin tai velan pääoman vähentäminen tai sen muuntamiseen;
- c) VII luvussa tarkoitetuista osittaista siirtoa koskevista suojatoimista, jotka koskevat 1 kohdassa mainittuja varoja, oikeuksia tai velkoja.

67 artikla

Kolmannessa maassa sijaitsevia varoja, oikeuksia, velkoja, osakkeita ja muita omistusinstrumentteja koskevat valtuudet

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tapauksissa, joissa kriisinratkaisutoimi kohdistuu myös kolmannessa maassa sijaitseviin varoihin tai kolmannen maan lainsäädännön alaisiin osakkeisiin, muihin omistusinstrumentteihin, oikeuksiin tai velkoihin, kriisinratkaisuviranomaiset voivat vaatia, että:

- a) hallinnonhoitaja, pesänhoitaja tai muu henkilö, joka käyttää määräysvaltaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen suhteen, ja vastaanottaja toteuttavat kaikki tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että siirto, alaskirjaus, muuntaminen tai toimi tulee voimaan;
- b) hallinnonhoitaja, pesänhoitaja tai muu henkilö, joka käyttää määräysvaltaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen suhteen, pitää osakkeet, muut omistusinstrumentit, varat tai oikeudet hallussaan taikka suorittaa velat vastaanottajan puolesta, kunnes siirto, alaskirjaus, muuntaminen tai toimi tulee voimaan;
- c) kohtuulliset kulut, joita vastaanottajalle asianmukaisesti aiheutuu tämän kohdan a ja b alakohdassa vaadittujen toimien toteuttamisesta, katetaan jollakin 57 artiklan 7 kohdassa tarkoitetuista tavoista.

2. Kun kriisinratkaisuviranomainen arvioi, että kaikista hallinnonhoitajan, pesänhoitajan tai muun henkilön 1 kohdan a alakohdan mukaisesti toteuttamista tarvittavista toimista huolimatta on erittäin epätodennäköistä, että tiettyihin kolmannessa maassa sijaitseviin varoihin tai tiettyihin kolmannen maan lainsäädännön alaisiin osakkeisiin, muihin omistusinstrumentteihin, oikeuksiin tai velkoihin kohdistuva siirto, alaskirjaus, muuntaminen tai toimi tulee voimaan, kriisinratkaisuviranomainen ei saa suorittaa siirtoa, alaskirjausta, muuntamista tai toimea. Jos se on jo määrännyt siirron, alaskirjauksen, muuntamisen tai toimen, määräys on kyseisten varojen, osakkeiden, omistusinstrumenttien, oikeuksien tai velkojen osalta mitätön.

68 artikla

Tiettyjen sopimusehtojen poissulkeminen varhaisesta tilanteeseen puuttumisesta ja kriisinratkaisusta

1. Jonkin yhteisön suhteen tämän direktiivin mukaisesti toteutettua pelkkänä kriisinehkäisy- tai kriisinhallintatoimea, mukaan lukien minkä tahansa tällaisen toimen soveltamiseen suoraan liittyvän tapahtuman toteutuminen, ei pidetä yksinään kyseisen yhteisön tekemän sopimuksen nojalla direktiivissä 2002/47/EY tarkoitettuna täytäntöönpanoon oikeuttavana tapahtumana tai direktiivissä 98/26/EY tarkoitettuna maksukyvyttömyysmenettelynä edellyttäen, että aineelliset sopimusvelvoitteet, kuten maksu- ja toimitusvelvoitteet sekä vakuuksien antaminen, täytetään edelleen.

Lisäksi pelkkää mainittua kriisinehkäisy- tai kriisinhallintatoimea ei myöskään yksinään tunnusteta täytäntöönpanoon oikeuttavaksi tapahtumaksi tai maksukyvyttömyysmenettelyksi

- a) laitoksen tytäryrityksen tekemän sellaisen sopimuksen nojalla, johon sisältyy velvoitteita joiden takaamisesta tai muunlaisesta tukemisesta vastaa emoyritys tai mikä tahansa konserniyhteisö; tai
- b) minkä tahansa samaan konserniin laitoksen kanssa kuuluvan yhteisön tekemän sellaisen sopimuksen nojalla, johon sisältyy ristikkäisiä maksukyvyttömyysmääräyksiä.

2. Jos kolmannen maan kriisintarkaisumenettely tunnustetaan 94 artiklan nojalla tai jos kriisintarkaisuviranomainen muuten niin päättää, tällaista menettelyä pidetään tätä artiklaa sovellettaessa kriisinhallintatoimena.

3. Edellyttäen, että aineelliset sopimusvelvoitteet, kuten maksu- ja toimitusvelvoitteet sekä vakuuksien antaminen, täytetään edelleen, pelkkä kriisinehkäisy- tai kriisinhallintatoimi, mukaan lukien minkä tahansa tällaisen toimen soveltamiseen suoraan liittyvän tapahtuman toteutuminen, ei saa antaa kenellekään mahdollisuutta:

- a) käyttää purkamis-, keskeyttämis-, muuttamis-, nettoutus- tai kuittausoikeuksia, myös sellaisten sopimusten osalta, jotka on tehnyt

- i) tytäryhtiö ja joihin perustuvien velvoitteiden takaamisesta tai muunlaisesta tukemisesta vastaa konserniyhteisö;

- ii) konserniyhteisö ja joihin sisältyy ristikkäisiä maksukyvyttömyysmääräyksiä;

- b) saada haltuunsa asianomaisen laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön omaisuutta tai konserniyhteisön omaisuutta sellaiseen sopimukseen liittyen, johon sisältyy ristikkäisiä maksukyvyttömyysmääräyksiä, käyttää määräysvaltaa sen suhteen tai panna täytäntöön mitä tahansa vakuutta sen suhteen;

- c) vaikuttaa asianomaisen laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön sopimusperusteisiin oikeuksiin tai konserniyhteisön sopimusperusteisiin oikeuksiin sellaiseen sopimukseen liittyen, johon sisältyy ristikkäisiä maksukyvyttömyysmääräyksiä.

4. Tämä artikla ei vaikuta henkilöiden oikeuteen toteuttaa 3 kohdassa tarkoitettuja toimia, jos tämä oikeus johtuu muusta tapahtumasta kuin kriisinehkäisutoimesta, kriisinhallintatoimesta tai minkä tahansa tällaisen toimen soveltamiseen suoraan liittyvän tapahtuman toteutumisesta.

5. Jäljempänä olevan 69, 70 tai 71 artiklan mukainen keskeyttäminen tai rajoittaminen ei muodosta sopimusvelvoitteen täyttämättä jättämistä tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa sovellettaessa.

6. Tämän artiklan säännöksiä pidetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 593/2008 ⁽¹⁾ 9 artiklassa tarkoitettuina kansainvälisesti pakottavina säännöksinä.

69 artikla

Valtuudet keskeyttää tiettyjä velvoitteita

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkaisuviranomaisilla on valtuudet keskeyttää maksu- tai toimitusvelvoite, joka kriisintarkaisun kohteena olevalla laitoksella on sen tekemän sopimuksen nojalla, 83 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua keskeyttämisilmoituksen julkaisemisesta alkaen kyseistä julkaisemista seuraavan pankkipäivän keskiyöhön saakka kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen kriisintarkaisuviranomaisen jäsenvaltiossa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 593/2008, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma I) (EUVL L 177, 4.7.2008, s. 6).

2. Kun maksu- tai toimitusvelvoite olisi eräänynyt keskeyttämisjakson aikana, maksu- tai toimitusvelvoite eräännyy välittömästi keskeyttämisjakson päätyttyä.
3. Jos sopimuksen mukaiset kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen maksu- tai toimitusvelvoitteet keskeytetään 1 kohdan nojalla, kyseisen sopimuksen mukaiset kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen vastapuolten maksu- tai toimitusvelvoitteet on keskeytettävä samanpituisiksi ajaksi.
4. Edellä olevan 1 kohdan nojalla tehtävää keskeyttämistä ei sovelleta:
  - a) suojakelpoisiin talletuksiin;
  - b) maksu- ja toimitusvelvoitteisiin direktiiviä 98/26/EY sovellettaessa nimettyihin järjestelmiin tai järjestelmien ylläpitäjiin, keskusvastapuoliin ja keskuspankkeihin nähden;
  - c) direktiiviä 97/9/EY sovellettaessa korvaamiskelpoisiin saataviin.
5. Kriisinratkaisuviranomaisten on tämän artiklan mukaisia valtuuksia käyttäessään otettava huomioon, millainen vaikutus näiden valtuuksien käyttämisellä saattaa olla rahoitusmarkkinoiden asianmukaiseen toimintaan.

70 artikla

Valtuudet rajoittaa vakuusoikeuksien täytäntöönpanoa

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisilla on valtuudet rajoittaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen vakuudellisia velkoja panemasta täytäntöön kyseisen kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varoihin liittyviä vakuusoikeuksia 83 artiklan 4 kohdan mukaisesta rajoittamisilmoituksen julkaisemisesta alkaen kyseistä julkaisemista seuraavan pankkipäivän keskiyöhön saakka kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kriisinratkaisuviranomaisen jäsenvaltiossa.
2. Kriisinratkaisuviranomaiset eivät saa käyttää 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia direktiiviä 98/26/EY sovellettaessa nimettyjen järjestelmien tai järjestelmien ylläpitäjien, keskusvastapuolten ja keskuspankkien vakuusoikeuksiin, jotka koskevat kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen marginaalina tai vakuutena asettamia tai tarjoamia varoja.
3. Sovellettaessa 80 artiklaa kriisinratkaisuviranomaisten on varmistettava, että tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen valtuuksien nojalla asetetut rajoitukset ovat samat kaikille konserniyhteisöille, joihin kriisinratkaisutoimea sovelletaan.
4. Kriisinratkaisuviranomaisten on tämän artiklan mukaisia valtuuksia käyttäessään otettava huomioon, millainen vaikutus näiden valtuuksien käyttämisellä saattaa olla rahoitusmarkkinoiden asianmukaiseen toimintaan.

71 artikla

Valtuudet keskeyttää tilapäisesti sopimuksen purkamisoikeudet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisilla on valtuudet keskeyttää kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kanssa tehdyn sopimuksen osapuolen purkamisoikeudet 83 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua ilmoituksen julkaisemisesta alkaen kyseistä julkaisemista seuraavan pankkipäivän keskiyöhön saakka kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kriisinratkaisuviranomaisen jäsenvaltiossa edellyttäen, että aineelliset sopimusvelvoitteet, kuten maksu- ja toimitusvelvoitteet sekä vakuuksien antaminen, täytetään edelleen.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisilla on valtuudet keskeyttää kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tytäryrityksen kanssa tehdyn sopimuksen osapuolen purkamisoikeudet, kun:
  - a) kyseiseen sopimukseen perustuvien velvoitteiden takaamisesta tai muunlaisesta tukemisestä vastaa kriisinratkaisun kohteena oleva laitos;

- b) kyseisen sopimuksen purkamisoikeudet perustuvat ainoastaan kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen maksukyvyttömyyteen tai rahoitustilanteeseen; ja
- c) tapauksessa, jossa siirto-oikeutta on käytetty tai voidaan käyttää kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen nähden, joko
  - i) kaikki tuohon sopimukseen liittyvät tytäryrityksen varat ja velat on siirretty tai voidaan siirtää vastaanottajalle ja se on ottanut ne vastattaviksi; tai
  - ii) kriisinratkaisuviranomainen antaa jollakin muulla tavalla riittävän suojan tällaisille velvoitteille.

Keskeyttäminen on voimassa 83 artiklan 4 kohdan mukaisesta ilmoituksen julkaisemisesta alkaen kyseistä julkaisemista seuraavan pankkipäivän keskiyöhön saakka siinä jäsenvaltiossa, johon kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tytäryritys on sijoittautunut.

3. Edellä olevan 1 tai 2 kohdan mukaista keskeyttämistä ei sovelleta direktiiviä 98/26/EY sovellettaessa nimettyihin järjestelmiin tai järjestelmien ylläpitäjiin, keskusvastapuoliin tai keskuspankkeihin.

4. Henkilö voi käyttää sopimuksen purkamisoikeutta sopimuksen nojalla ennen 1 tai 2 kohdassa tarkoitettujen ajanjakson päättymistä, jos kyseinen henkilö on saanut kriisinratkaisuviranomaiselta ilmoituksen siitä, että sopimuksen kattamia oikeuksia ja velkoja ei

- a) siirretä toiselle yhteisölle tai
- b) alaskirjata tai muunneta velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamiseksi 43 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.

5. Jos kriisinratkaisuviranomainen käyttää tämän artiklan 1 tai 2 kohdassa säädettyjä valtuuksia keskeyttää sopimuksen purkamisoikeudet ja jos tämän artiklan 4 kohdan mukaista ilmoitusta ei ole annettu, kyseisiä oikeuksia voidaan käyttää keskeyttämisjakson päätyttyä, jollei 68 artiklasta muuta johdu, seuraavasti:

- a) jos sopimuksen kattamat oikeudet ja velat on siirretty toiselle yhteisölle, vastapuoli voi käyttää sopimuksen purkamisoikeuksia kyseisen sopimuksen ehtojen mukaisesti vain, jos vastaanottavaa yhteisöä koskee täytäntöönpanoon oikeuttava tapahtuma tai myöhemmin käy ilmi, että näin on;
- b) jos sopimuksen kattamat oikeudet ja velat jäävät kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen eikä kriisinratkaisuviranomainen ole soveltanut kyseiseen sopimukseen velkakirjojen arvon alaskirjausta 43 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, vastapuoli voi käyttää sopimuksen purkamisoikeuksia kyseisen sopimuksen ehtojen mukaisesti 1 kohdan mukaisen keskeyttämisjakson päätyttyä.

6. Kriisinratkaisuviranomaisten on tämän artiklan mukaisia valtuuksia käyttäessään otettava huomioon, millainen vaikutus näiden valtuuksien käyttämisellä saattaa olla rahoitusmarkkinoiden asianmukaiseen toimintaan.

7. Toimivaltaiset viranomaiset tai kriisinratkaisuviranomaiset voivat vaatia laitosta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöä pitämään yksityiskohtaisesti kirjaa rahoitussopimuksista.

Kauppätietorekisterin on toimivaltaisen viranomaisen tai kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä annettava tarpeelliset tiedot toimivaltaisten viranomaisten tai kriisinratkaisuviranomaisten saataville, jotta ne voivat toteuttaa tehtävänsä ja toimeksiantonsa asetuksen (EU) N:o 648/2012 81 artiklan mukaisesti.

8. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään 7 kohdan soveltamiseksi seuraavat seikat:
- a) yksityiskohtaiseen kirjanpitoon vähintään sisällytettävät tiedot rahoitussopimuksista; ja
  - b) olosuhteet, joissa kyseinen vaatimus olisi asetettava.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

72 artikla

Kriisintarkaisuvaltuuksien käyttö

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkaisuviranomaiset voivat kriisintarkaisuun toteuttamista varten käyttää kriisintarkaisuun kohteena olevan laitoksen suhteen määräysvaltaa
- a) harjoittaakseen sekä suorittaakseen kriisintarkaisuun kohteena olevan laitoksen toimintoja ja palveluja kaikkien laitoksen osakkeenomistajille ja ylimmälle hallintoelimelle myönnettyjen valtuuksien nojalla; ja
  - b) hallinnoidakseen ja luovuttaakseen kriisintarkaisuun kohteena olevan laitoksen varoja ja omaisuutta.

Ensimmäisen alakohdassa tarkoitettua määräysvaltaa voivat käyttää suoraan kriisintarkaisuviranomaisen tai välillisesti yksi tai useampi kriisintarkaisuviranomaisen nimittämä henkilö. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkaisuun kohteena olevan laitoksen osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien suoma äänioikeutta ei voida käyttää kriisintarkaisuun aikana.

2. Jollei 85 artiklan 1 kohdasta muuta johdu, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkaisuviranomaiset kykenevät toteuttamaan kriisintarkaisuun täytäntöönpanomääräyksellä kansallisten hallinnollisten toimivaltuuksien ja menettelyjen mukaisesti käyttämättä määräysvaltaa kriisintarkaisuun kohteena olevan laitoksen suhteen.

3. Kriisintarkaisuviranomaisten on päätettävä tapauskohtaisesti, onko kriisintarkaisuun aiheellista toteuttaa 1 tai 2 kohdassa määritellyllä tavalla, ottaen huomioon kriisintarkaisuun tavoitteet, kriisintarkaisuun koskevat yleiset periaatteet, kriisintarkaisuun kohteena olevan laitoksen erityisolosuhteet ja tarve helpottaa rajatylittävien konsernien tehokasta kriisintarkaisuun.

4. Kriisintarkaisuviranomaisia ei saa pitää jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaisina varjojohtajina eikä tosiasiassa johtajina.

VII LUKU

Suojatoimet

73 artikla

Osakkeenomistajien ja velkojien kohtelu osittaisten siirtojen ja velkakirjojen arvon alaskirjauksen tapauksessa

Jos on sovellettu yhtä tai useampaa kriisintarkaisuvälinettä, jäsenvaltioiden on erityisesti 75 artiklan soveltamiseksi varmistettava, että

- a) lukuun ottamatta tapauksia, joissa sovelletaan b) alakohtaa, kriisintarkaisuviranomaisten siirtäessä vain osan kriisintarkaisuun kohteena olevan laitoksen oikeuksista, varoista ja veloista osakkeenomistajat ja velkojat, joiden saatavia ei ole siirretty, saavat suorituksena saatavistaan vähintään yhtä paljon kuin ne olisivat saaneet, jos kriisintarkaisuun kohteena oleva laitos olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä 82 artiklassa tarkoitettuna päätöksen tekemisen ajankohtana;

- b) kriisinratkaisuviranomaisten soveltaessa velkakirjojen arvon alaskirjausta osakkeenomistajille ja velkojille, joiden saatavat on alaskirjattu tai muunnettu omaksi pääomaksi, ei aiheudu suurempia tappioita kuin niille olisi aiheutunut, jos kriisinratkaisun kohteena oleva laitos olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä välittömästi 82 artiklassa tarkoitetun päätöksen tekemisen ajankohtana.

74 artikla

Arvostus ja erilainen kohtelu

1. Sen arvioimiseksi, olisiko osakkeenomistajia ja velkojia kohdeltu paremmin, jos kriisinratkaisun kohteena oleva laitos olisi asetettu tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn, jäsenvaltioiden on muun muassa 73 artiklan soveltamiseksi varmistettava, että riippumaton henkilö tekee arvostuksen mahdollisimman pian kriisinratkaisutoimen tai -toimien toteuttamisen jälkeen. Kyseinen arvostus on tehtävä erillään 36 artiklan mukaisesti tehtävästä arvostuksesta.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisessa arvostuksessa on määritettävä:

- a) se, miten osakkeenomistajia ja velkojia olisi kohdeltu, myös asiaankuuluvat talletussuojajärjestelmät, jos kriisinratkaisun kohteena oleva laitos, jonka suhteen kriisinratkaisutoimi tai -toimet on toteutettu, olisi asetettu tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn 82 artiklassa tarkoitetun päätöksen tekemisen ajankohtana;
- b) se, miten osakkeenomistajia ja velkojia on tosiasiallisesti kohdeltu kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kriisinratkaisun yhteydessä; ja
- c) se, eroaako a alakohdassa tarkoitettu kohtelu b alakohdassa tarkoitettua kohtelusta.

3. Arvostuksessa on:

- a) oletettava, että kriisinratkaisun kohteena oleva laitos, jonka suhteen kriisinratkaisutoimi tai -toimet on toteutettu, olisi asetettu tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn 82 artiklassa tarkoitetun päätöksen tekemisen ajankohtana;
- b) oletettava, että kriisinratkaisutoimea tai -toimia ei ole toteutettu;
- c) jätettävä huomiotta kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle mahdollisesti myönnetty poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki.

4. EPV voi laatia luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään menetelmät tämän artiklan mukaisen arvostuksen tekemiseksi ja erityisesti menetelmät sen arvioimiseksi, miten osakkeenomistajia ja velkojia olisi kohdeltu, jos kriisinratkaisun kohteena oleva laitos olisi asetettu maksukyvyttömyysmenettelyyn 82 artiklassa tarkoitetun päätöksen tekemisen ajankohtana.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

75 artikla

Osakkeenomistajiin ja velkoihin kohdistuvat suojatoimet

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos 74 artiklan mukaisesti tehdyssä arvostuksessa todetaan, että jollekin 73 artiklassa tarkoitetulle osakkeenomistajalle tai velkojalle tai 109 artiklan 1 kohdan mukaiselle talletussuojajärjestelmälle on aiheutunut suurempia tappioita kuin niille olisi aiheutunut tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisessa likvidaatiossa, sillä on oikeus saada kyseinen erotus maksuna kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyistä.

76 artikla

Vastapuoliin kohdistuvat suojatoimet osittaisissa siirroissa

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 kohdassa tarkoitettua suojaa sovelletaan seuraavissa tapauksissa:
  - a) kriisinratkaisuviranomainen siirtää kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varat, oikeudet tai velat osittain mutta ei kokonaan toiselle yhteisölle tai jotakin kriisinratkaisuvälinettä käytettäessä omaisuudenhoitoyhtiöstä tai erillisestä varainhoitoyhtiöstä toiselle henkilölle;
  - b) kriisinratkaisuviranomainen käyttää 64 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettuja valtuuksia.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava asianmukainen suoja seuraaville järjestelyille ja niiden vastapuolille:
  - a) vakuusjärjestelyt, joiden nojalla henkilöllä on vakuuden kautta tosiasiallinen tai ehdollinen intressi siirron kohteena oleviin varoihin tai oikeuksiin riippumatta siitä, onko intressi turvattu erityisten varojen tai oikeuksien kautta tai yrityskiinnityksen tai vastaavan järjestelyn avulla;
  - b) omistusoikeuden siirtävät rahoitusvakuusjärjestelyt, joiden nojalla tiettyjen sitoumusten toteuttamisen varmistava tai kattava vakuus annetaan siirtämällä varojen täysi omistusoikeus vakuuden antajalta vakuuden saajalle ehdoin, joiden mukaan vakuuden saajan on siirrettävä varat, jos kyseiset tietyt sitoumukset toteutetaan;
  - c) kuitausjärjestelyt, joiden nojalla vähintään kaksi kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ja vastapuolen välillä olevaa saatavaa tai sitoumusta voidaan kuitata vastakkain;
  - d) nettoutusjärjestelyt;
  - e) katetut joukkovelkakirjalainat;
  - f) strukturoidut rahoitusjärjestelyt (mukaan lukien arvopaperistamiset ja suojaustarkoituksessa käytetyt instrumentit, jotka muodostavat katepoolin erottamattoman osan ja jotka ovat kansallisen lainsäädännön mukaisesti samalla tavalla vakuudellisia kuin katetut joukkovelkakirjalainat), joissa järjestelyn osapuoli taikka omaisuudenhoitaja, asiamies tai nimetty edustaja antaa vakuuden ja pitää sitä hallussaan.

Asianmukainen suojatoimien muoto tämän kohdan a–f alakohdassa tarkoitettuja erityyppisiä järjestelyjä varten määritellään tarkemmin 77–80 artiklassa, ja suojatoimiin sovelletaan 68–71 artiklassa tarkoitettuja rajoituksia.

3. Edellä olevan 2 kohdan vaatimusta sovelletaan riippumatta järjestelyjen osapuolten lukumäärästä ja siitä,
  - a) onko järjestelyt luotu sopimuksella, säätöimällä tai muulla tavalla vai ovatko ne syntyneet automaattisesti lain nojalla;
  - b) ovatko ne syntyneet tai hallinnoidaanko niitä kokonaan tai osittain jonkin toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan lainsäädännön nojalla.
4. Komissio hyväksyy 115 artiklan mukaisesti annetuilla delegoiduilla säädöksillä toimenpiteitä, joissa täsmennetään tämän artiklan 2 kohdan a–f alakohdan soveltamisalaan kuuluvat erityyppiset järjestelyt.

77 artikla

Rahoitusvakuus-, kuittaus- ja nettoutusjärjestelyjen suoja

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava asianmukainen suoja omistusoikeuden siirtäville rahoitusvakuusjärjestelyille sekä kuittaus- ja nettoutusjärjestelyille, jotta voidaan estää omistusoikeuden siirtävällä rahoitusvakuusjärjestelyllä, kuittausjärjestelyllä tai nettoutusjärjestelyllä suojattujen oikeuksien ja velkojen siirto osittain mutta ei kokonaan kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ja toisen henkilön välillä sekä kyseisillä järjestelyillä suojattujen oikeuksien ja velkojen muuttaminen tai purkaminen liitännäisvaltuuksia käyttämällä.

Ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi oikeudet ja velat on katsottava tällaisella järjestelyllä suojatuiksi, jos järjestelyn osapuolilla on oikeus kuitata tai nettouttaa ne.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuviranomaisen on voitava, jos se on tarpeen suojattujen talletusten saatavuuden varmistamiseksi:

a) siirtää suojattuja talletuksia, jotka muodostavat osan mistä tahansa 1 kohdassa mainitusta järjestelystä, siirtämättä muita varoja, oikeuksia tai velkoja, jotka muodostavat osan samasta järjestelystä; ja

b) siirtää, muuttaa tai purkaa kyseisiä varoja, oikeuksia tai velkoja suojattuja talletuksia siirtämättä.

78 artikla

Vakuusjärjestelyjen suoja

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava asianmukainen suoja vakuusjärjestelyllä suojatuille veloille, jotta voidaan estää

a) velan vakuutena olevien varojen siirto, paitsi jos myös kyseinen velka ja itse vakuus siirretään;

b) vakuudellisen velan siirto, paitsi jos myös itse vakuus siirretään;

c) vakuuden siirto, paitsi jos myös itse vakuudellinen velka siirretään; tai

d) vakuusjärjestelyn muuttaminen tai purkaminen liitännäisvaltuuksia käyttämällä, jos velka ei enää ole vakuudellinen tämän muuttamisen tai purkamisen vaikutuksesta.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuviranomaisen on voitava, jos se on tarpeen suojattujen talletusten saatavuuden varmistamiseksi:

a) siirtää suojattuja talletuksia, jotka muodostavat osan mistä tahansa 1 kohdassa mainitusta järjestelystä, siirtämättä muita varoja, oikeuksia tai velkoja, jotka muodostavat osan samasta järjestelystä; ja

b) siirtää, muuttaa tai purkaa kyseisiä varoja, oikeuksia tai velkoja suojattuja talletuksia siirtämättä.

79 artikla

Strukturoitujen rahoitusjärjestelyjen ja katettujen joukkovelkakirjalainojen suoja

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava asianmukainen suoja strukturoiduille rahoitusjärjestelyille, mukaan lukien 76 artiklan 2 kohdan e ja f alakohdassa tarkoitetut järjestelyt, jotta voidaan estää

a) sellaisten varojen, oikeuksien ja velkojen siirtäminen osittain mutta ei kokonaan, jotka muodostavat strukturoidun rahoitusjärjestelyn tai osan sellaisesta strukturoidusta rahoitusjärjestelystä, mukaan lukien 76 artiklan 2 kohdan e ja f alakohdassa tarkoitetut järjestelyt, jonka osapuolena kriisinratkaisun kohteena oleva luottolaitos on;

b) sellaisten varojen, oikeuksien ja velkojen purkaminen tai muuttaminen liitännäisoikeuksia käyttämällä, jotka muodostavat strukturoidun rahoitusjärjestelyn tai osan sellaisesta strukturoidusta rahoitusjärjestelystä, mukaan lukien 76 artiklan 2 kohdan e ja f alakohdassa tarkoitetut järjestelyt, jonka osapuolena kriisinratkaisun kohteena oleva luottolaitos on.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuviranomaisen on voitava, jos se on tarpeen suojattujen talletusten saatavuuden varmistamiseksi:

a) siirtää suojattuja talletuksia, jotka muodostavat osan mistä tahansa 1 kohdassa mainitusta järjestelystä, siirtämättä muita varoja, oikeuksia tai velkoja, jotka muodostavat osan samasta järjestelystä; ja

b) siirtää, muuttaa tai purkaa kyseisiä varoja, oikeuksia tai velkoja suojattuja talletuksia siirtämättä.

80 artikla

Osittaiset siirrot: kauppa- ja selvitysjärjestelmien suoja

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuvälineen soveltaminen ei vaikuta direktiivin 98/26/EY soveltamisalaan kuuluvien järjestelmien toimintaan ja sääntöihin, jos kriisinratkaisuviranomainen

a) siirtää kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varat, oikeudet tai velat osittain mutta ei kokonaan toiselle yhteisölle; tai

b) käyttää 64 artiklassa tarkoitettuja valtuuksia peruuttaakseen tai muuttaakseen sellaisen sopimuksen ehtoja, jonka osapuoli kriisinratkaisun kohteena oleva laitos on, tai korvatakseen osapuolen vastaanottajalla.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu siirto, peruutus tai muutos ei varsinkaan saa johtaa siirtomääräyksen peruuttamiseen direktiivin 98/26/EY 5 artiklan vastaisesti eikä muuttaa tai kumota mainitun direktiivin 3 ja 5 artiklassa edellytettyä siirtomääräysten ja nettoutuksen täytäntöönpanokelpoisuutta, sen 4 artiklan mukaista varojen, arvopapereiden tai luottojärjestelyjen käyttöä eikä sen 9 artiklan mukaista vakuuksien suojaa.

VIII LUKU

Menettelylliset velvoitteet

81 artikla

Ilmoitusvaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisön ylintä hallintoelintä ilmoittamaan toimivaltaiselle viranomaiselle, jos se katsoo laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisön olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan 32 artiklan 4 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asiaankuuluville kriisinratkaisuviranomaisille, mitä ilmoituksia ne ovat saaneet tämän artiklan 1 kohdan nojalla ja mitä kriisinehkäisytoimia tai direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettuja toimia ne vaativat laitokselta tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettulta yhteisöltä.

3. Jos toimivaltainen viranomainen tai kriisinratkaisuviranomainen toteaa, että 32 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettua edellytyksiä täyttyvät laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisön suhteen, sen on ilmoitettava tämä toteamus viipymättä seuraaville viranomaisille, jos kyseessä on eri viranomainen:

a) laitoksesta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöstä vastaava kriisinratkaisuviranomainen;

b) laitoksesta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöstä vastaava toimivaltainen viranomainen;

- c) laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön jonkin sivuliikkeen toimivaltainen viranomainen;
- d) laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön jonkin sivuliikkeen kriisintarkaisuviranomainen;
- e) keskuspankki;
- f) talletussuojajärjestelmä, johon luottolaitos kuuluu, jos se on tarpeen talletussuojajärjestelmän tehtävien hoitamiseksi;
- g) kriisintarkaisun rahoitusjärjestelyistä vastaava elin, jos se on tarpeen kriisintarkaisun rahoitusjärjestelyjen tehtävien hoitamiseksi;
- h) tarvittaessa konsernitason kriisintarkaisuviranomainen;
- i) toimivaltainen ministeriö;
- j) konsolidointiryhmän valvoja, jos laitos tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö kuuluu konsolidoidun valvonnan piiriin direktiivin 2013/36/EU VII osaston 3 luvun perusteella; ja
- k) EJRK ja nimetty makrovakauseroavonnasta vastaava kansallinen viranomainen.

4. Jos 3 kohdan f ja g alakohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamisessa ei taata luottamuksellisuuden asianmukaista tasoa, toimivaltaisen viranomaisen tai kriisintarkaisuviranomaisen on otettava käyttöön vaihtoehtoisia viestintämenettelyjä, joilla saavutetaan samat tavoitteet ja varmistetaan samalla luottamuksellisuuden asianmukainen taso.

82 artikla

Kriisintarkaisuviranomaisen päätös

1. Saatuaan toimivaltaiselta viranomaiselta 81 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen tai omasta aloitteestaan kriisintarkaisuviranomaisen on todettava 32 artiklan 1 kohdan ja 33 artiklan mukaisesti, täyttyvätkö kyseisen kohdan edellytykset kyseessä olevan laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön suhteen.
2. Päätökseen siitä, toteutetaanko kriisintarkaisutoimi laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisön suhteen vai ei, on sisällyttävä seuraavat tiedot:
  - a) kyseisen päätöksen perustelut, mukaan lukien toteamus siitä, että laitos täyttää kriisintarkaisuedellytykset tai ei täytä niitä;
  - b) toimi, jonka kriisintarkaisuviranomainen aikoo toteuttaa, mukaan lukien soveltuvin osin likvidaatiopyyntö, hallinnonhoitajan nimittäminen tai mikä tahansa muu sovellettavan tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn tai 37 artiklan 9 kohtaa sovellettaessa kansallisen lainsäädännön mukainen toimi.
3. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään seuraaviin vaatimuksiin liittyvät menettelyt ja sisältö:
  - a) 81 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen ilmoitukset,

b) 83 artiklassa tarkoitettu keskeyttämisilmoitus.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

83 artikla

Kriisinratkaisuviranomaisia koskevat menettelylliset velvoitteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset täyttävät 2, 3 ja 4 kohdassa säädetyt vaatimukset mahdollisimman pian kriisinratkaisutoimen toteuttamisen jälkeen.

2. Kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava kriisinratkaisutoimesta kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle ja seuraaville viranomaisille, jos kyseessä on eri viranomainen:

- a) kriisinratkaisun kohteena olevasta laitoksesta vastaava toimivaltainen viranomainen;
- b) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen jonkin sivuliikkeen toimivaltainen viranomainen;
- c) keskuspankki;
- d) talletussuojajärjestelmä, johon kriisinratkaisun kohteena oleva luottolaitos kuuluu;
- e) kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyistä vastaava elin;
- f) tarvittaessa konsernitason kriisinratkaisuviranomainen;
- g) toimivaltainen ministeriö;
- h) konsolidointiryhmän valvoja, jos kriisinratkaisun kohteena oleva laitos kuuluu konsolidoidun valvonnan piiriin direktiivin 2013/36/EU VII osaston 3 luvun perusteella;
- i) nimetty makrovakauserävalvonnasta vastaava kansallinen viranomainen ja EJRK;
- j) komissio, Euroopan keskuspankki, EAMV, asetuksella (EU) N:o 1094/2010 perustettu Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen), jäljempänä 'EVLEV', ja EPV;
- k) sellaisten järjestelmien ylläpitäjät, joihin kriisinratkaisun kohteena oleva laitos osallistuu, jos se on direktiivin 98/26/EY 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettu laitos.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen on liitettävä jäljennös määräyksestä tai instrumentista, jonka nojalla asiaa koskevia valtuuksia käytetään, ja siinä on ilmoitettava päivämäärä, josta alkaen kriisinratkaisutoimi on tai kriisinratkaisutoimet ovat voimassa.

4. Kriisinratkaisuviranomaisen on julkaistava jäljennös siitä määräyksestä tai instrumentista, jonka nojalla kriisinratkaisutoimi toteutetaan, tai ilmoitus, jossa esitetään tiivistetysti kriisinratkaisutoimen vaikutukset ja erityisesti vähittäisasiakasiin kohdistuvat vaikutukset sekä soveltuvin osin 69, 70 ja 71 artiklassa tarkoitettujen keskeyttämisen tai rajoittamisen ehdot ja kesto, taikka varmistettava jommankumman julkaiseminen

- a) omalla virallisella verkkosivustollaan;

- b) toimivaltaisen viranomaisen verkkosivustolla, jos viranomainen on muu kuin kriisintarkaisuviranomainen, ja EPV:n verkkosivustolla;
- c) kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen verkkosivustolla;
- d) samoja säännelyjen tietojen paljastamista koskevia keinoja käyttäen, joista säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY⁽¹⁾ 21 artiklan 1 kohdassa, jos kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeet, muut omistusinstrumentit tai velkainstrumentit on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla.

5. Jos osakkeita, omistusinstrumentteja tai velkainstrumentteja ei ole otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, kriisintarkaisuviranomaisen on varmistettava, että 4 kohdassa tarkoitetuista instrumenteista todistavat asiakirjat toimitetaan niille kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajille ja velkojille, jotka ovat tiedossa kriisintarkaisuviranomaisen saatavilla olevien kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen rekisterien tai tietokantojen kautta.

84 artikla

Luottamuksellisuus

1. Salassapitovelvollisuus sitoo seuraavia henkilöitä:
  - a) kriisintarkaisuviranomaiset;
  - b) toimivaltaiset viranomaiset ja EPV;
  - c) toimivaltaiset ministeriöt;
  - d) tämän direktiivin mukaisesti nimitetyt erityisjohtajat tai väliaikaiset hallinnoijat;
  - e) mahdolliset ostajat, joihin toimivaltaiset viranomaiset ovat ottaneet yhteyttä, tai kriisintarkaisuviranomaisten etsimät mahdolliset ostajat riippumatta siitä, tapahtuiko yhteydenotto tai etsintä osana liiketoiminnan myynnin valmistelua ja johtiko etsintä ostoon;
  - f) tilintarkastajat, kirjanpitäjät, oikeudelliset ja muut ammatilliset neuvonantajat, arvioijat sekä muut asiantuntijat, joita kriisintarkaisuviranomaiset, toimivaltaiset viranomaiset, toimivaltaiset ministeriöt tai e alakohdassa tarkoitettut mahdolliset ostajat ovat suoraan tai välillisesti ottaneet palvelukseensa;
  - g) talletussuojajärjestelmiä hallinnoivat elimet;
  - h) sijoittajien korvausjärjestelmiä hallinnoivat elimet;
  - i) kriisintarkaisun rahoitusjärjestelyistä vastaava elin;
  - j) keskuspankit ja muut kriisintarkaisuprosessiin osallistuvat viranomaiset;
  - k) omaisuudenhoitoyhtiö tai erillinen varainhoitoyhtiö;
  - l) muut henkilöt, jotka suoraan tai välillisesti, pysyvästi tai satunnaisesti tarjoavat tai ovat tarjonneet palveluja a–k alakohdassa tarkoitetuille henkilöille;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38).

m) edellä a–k alakohdassa tarkoitettujen elinten tai yhteisöjen toimiva johto, ylimmän hallintoelimen jäsenet ja työntekijät ennen näiden nimittämistä, sen aikana ja sen jälkeen.

2. Sen varmistamiseksi, että 1 ja 3 kohdassa säädettyjä salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia noudatetaan, 1 kohdan a, b, c, g, h, j ja k alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden on varmistettava, että asiasta on olemassa sisäisiä sääntöjä, mukaan lukien säännöt tietojen salassapidon turvaamiseksi kriisinratkaisuprosessiin suoraan osallistuvien henkilöiden välillä.

3. Rajoittamatta 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten yleistä soveltamista kyseisessä kohdassa tarkoitettujen henkilöt eivät saa paljastaa yhdellekään henkilölle tai viranomaiselle luottamuksellisia tietoja, jotka on saatu osana työnkuvaa taikka toimivaltaiselta viranomaiselta tai kriisinratkaisuviranomaiselta sen tämän direktiivin mukaisten tehtävien yhteydessä, paitsi tiedot antaneen viranomaisen taikka laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön nimenomaisella etukäteen antamalla luvalla tai kun kyse on tämän direktiivin mukaisten tehtävien hoitamisesta ja tiedot ovat sellaisena tiivistelmänä tai koosteena, ettei niiden perusteella voi tunnistaa yksittäisiä laitoksia tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöt eivät paljasta luottamuksellisia tietoja, ja että arvioidaan ne vaikutukset, joita paljastamisella saattaisi olla finanssi-, raha- tai talouspolitiikkaa koskevaan yleiseen etuun sekä luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden kaupallisiin etuihin tarkastusten, tutkimusten ja tilintarkastusten yhteydessä.

Menettelyssä, jolla tutkitaan tietojen paljastamisen vaikutukset, on erityisesti arvioitava 5, 7, 10, 11 ja 12 artiklassa tarkoitettujen elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien sisällön ja yksityiskohtien sekä 6, 8 ja 15 artiklan nojalla tehtyjen arviointien tulosten paljastamisen vaikutukset.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöt tai yhteisöt ovat kansallisen lainsäädännön mukaisesti siviilioikeudellisessa vastuussa tämän artiklan vaatimusten rikkomisesta.

4. Tämän artiklan säännökset eivät estä

a) edellä 1 kohdan a–j alakohdassa tarkoitettujen elinten tai yhteisöjen työntekijöitä ja asiantuntijoita vaihtamasta tietoja keskenään kyseisen elimen tai yhteisön sisällä; tai

b) kriisinratkaisuviranomaisia ja toimivaltaisia viranomaisia, niiden työntekijät ja asiantuntijat mukaan lukien, vaihtamasta tietoja keskenään ja muiden unionin kriisinratkaisuviranomaisten, muiden unionin toimivaltaisten viranomaisten, toimivaltaisten ministeriöiden, keskuspankkien, talletussuojajärjestelmien, sijoittajien korvausjärjestelmien, tavanomaisista maksukyvyttömyysmenettelyistä vastaavien jäsenvaltioiden viranomaisten, rahoitusjärjestelmän vakauden ylläpitämisestä jäsenvaltioissa makrovakaussääntöjen avulla vastaavien viranomaisten, lakisäateisten tilintarkastusten tekemisestä vastaavien henkilöiden, EPV:n tai, jollei 98 artiklan säännöksistä muuta johdu, sellaisten kolmannen maan viranomaisten kanssa, jotka suorittavat vastaavia toimintoja kuin kriisinratkaisuviranomaiset, taikka, tiukkoja luottamuksellisuussääntöjä noudattaen mahdollisen ostajan tai tarvittaessa muun henkilön kanssa kriisinratkaisutoimen suunnittelemiseksi tai toteuttamiseksi.

5. Sen estämättä, mitä tämän artiklan muissa säännöksissä säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa luvan tietojen vaihtoon seuraavien kanssa:

a) tiukkoja luottamuksellisuussääntöjä noudattaen kenen tahansa muun henkilön kanssa, jos se on tarpeen kriisinratkaisutoimen suunnittelemiseksi tai toteuttamiseksi;

b) parlamentaarille tutkintavaliokunnille asianomaisessa jäsenvaltiossa, tilintarkastustuomioistuimille asianomaisessa jäsenvaltiossa ja muille asianomaisessa jäsenvaltiossa tutkinnasta vastaaville elimille asianmukaisin edellytyksin; ja

c) maksujärjestelmien valvonnasta vastaavat kansalliset viranomaiset, tavanomaisista maksukyvyttömyysmenettelyistä vastaavat viranomaiset, muiden finanssialan yhteisöjen julkisesta valvonnasta vastuussa olevat viranomaiset, rahoitusmarkkinoiden ja vakuutusyriyten valvonnasta vastuussa olevat viranomaiset ja niiden puolesta toimivat tarkastajat, rahoitusjärjestelmän vakauden ylläpitämisestä jäsenvaltioissa makrotason vakavaraisuussääntöjen kautta vastaavat viranomaiset, rahoitusjärjestelmän vakauden säilyttämisestä vastaavat viranomaiset ja lakisääteisen tilintarkastuksen suorittamisesta vastuussa oleville henkilöt;

6. Tämän artiklan säännökset eivät vaikuta tietojen paljastamista rikos- tai riita-asioiden oikeudenkäyntejä varten koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamiseen.

7. EPV antaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015 asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa määritellään tietojen toimittaminen tiivistelmänä tai koosteena 3 kohdan soveltamiseksi.

IX LUKU

Muutoksenhakuoikeus ja muiden toimien poissulkeminen

85 artikla

Tuomioistuimen ennakkohyväksyntä ja oikeus riitauttaa päätökset

1. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että kriisinehkäisy- tai kriisinhallintatoimen toteuttamispäätökselle on saatava tuomioistuimen ennakkohyväksyntä, edellyttäen että kriisinhallintatoimen toteuttamispäätökseen liittyvä kansallisen lainsäädännön mukainen hyväksynnän hakumenettely ja tarkastelu tuomioistuimessa hoidetaan kiireellisinä.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä kansallisessa lainsäädännössä tämän direktiivin mukaisesta oikeudesta hakea muutosta kriisinehkäisytöimen toteuttamispäätökseen tai muun valtuuden käyttämispäätökseen kuin kriisinhallintatoimeen.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikilla henkilöillä, joihin kriisinhallintatoimen toteuttamispäätös vaikuttaa, on oikeus hakea kyseiseen päätökseen muutosta. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että muutoksenhakumenettely hoidetaan kiireellisenä ja että kansalliset tuomioistuimet käyttävät kriisinviranomaisen tekemiä tosiseikkojen monimutkaisia taloudellisia arviointia oman arviointinsa perustana.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettuun muutoksenhakuoikeuteen sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) muutoksen hakeminen ei saa automaattisesti keskeyttää riitautetun päätöksen vaikutuksia;

b) kriisinviranomaisen päätöksen on oltava välittömästi täytäntöönpanokelpoinen, ja sen on johdettava kumottavissa olevaan olettamaan, että sen täytäntöönpanon keskeyttäminen olisi yleisen edun vastaista.

Jos se on tarpeen sellaisten kolmansien osapuolten etujen suojelemiseksi, jotka ovat hankkineet vilpittömässä mielessä kriisinviranomaisen kohteena olevan laitoksen osakkeita, muita omistusinstrumentteja, varoja, oikeuksia tai velkoja sillä perusteella, että kriisinviranomaisen on käyttänyt kriisinviromaisvälineitä tai -valtuuksia, kriisinviranomaisen päätöksen mitättömäksi julistaminen ei saa vaikuttaa mahdollisiin myöhempiin hallinnollisiin toimiin tai transaktioihin, jotka asianomainen kriisinviranomaisen on toteuttanut mitätöidyn päätöksen nojalla. Siinä tapauksessa kriisinviromaisien laittoman päätöksen tai toimen korjaustoimet on rajoitettava hakijalle suoritettavaan korvaukseen tappiosta, jonka tämä on kärsinyt päätöksen tai toimen seurauksena.

86 artikla

Muiden menettelyjen rajoitukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava kriisinviromaisen kohteena olevan laitoksen tai sellaisen laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön suhteen, jonka katsotaan täyttävän kriisinviromaisedellytykset, että tavanomaisista maksukyvyttömyysmenettelyä ei voida aloittaa muutoin kuin kriisinviromaisen aloitteesta ja että päätös laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön asettamisesta tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn tehdään vain kriisinviromaisen suostumuksella, sanotun kuitenkin rajoittamatta 82 artiklan 2 kohdan b alakohdan soveltamista.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että
- a) toimivaltaisille viranomaisille ja kriisinratkaisuviranomaisille ilmoitetaan viipymättä kaikista hakemuksista, jotka koskevat tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön suhteen, riippumatta siitä, onko laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö kriisinratkaisun kohteena tai onko julkistettu 83 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettu päätös;
  - b) hakemus ratkaistaan vasta sitten, kun a alakohdassa tarkoitetut ilmoitukset on tehty ja jompikumpi seuraavista on tapahtunut:
    - i) kriisinratkaisuviranomainen on ilmoittanut tavanomaisesta maksukyvyttömyysmenettelystä vastaaville viranomaisille, ettei se aio toteuttaa kriisinratkaisutoimea laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön suhteen;
    - ii) edellä a alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusten antamispäivästä on kulunut seitsemän päivää.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat pyytää tuomioistuinta lykkäämään tilapäisesti sellaista oikeudenkäyntiä tai oikeudellista menettelyä, jossa kriisinratkaisun kohteena oleva laitos on osapuolena tai johon se tulee osapuoleksi, tavoitteen saavuttamisen kannalta tarvittavan ajan verran, jos se on kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien tehokkaan soveltamisen kannalta tarpeen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 70 artiklan nojalla käyttöön otettuja vakuusoikeuksien täytäntöönpanon rajoituksia.

V OSASTO

RAJATYLIITTÄVÄN KONSERNIN KRIISINRATKAISU

87 artikla

Päätöksenteon yleiset periaatteet, kun osallisena on useampi kuin yksi jäsenvaltio

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden viranomaiset ottavat huomioon seuraavat yleiset periaatteet tehdessään tämän direktiivin mukaisia päätöksiä tai toteuttaessaan tämän direktiivin mukaisia toimia, joilla voi olla vaikutuksia yhteen tai useampaan muuhun jäsenvaltioon:

- a) että päätöksenteko on tehokasta ja kriisinratkaisusta aiheutuvat kustannukset pidetään mahdollisimman pieninä kriisinratkaisutoimia toteutettaessa;
- b) että päätökset ja toimet toteutetaan oikea-aikaisesti ja tarvittaessa riittävän nopeasti;
- c) että kriisinratkaisuviranomaiset, toimivaltaiset viranomaiset ja muut viranomaiset tekevät yhteistyötä varmistaakseen, että päätökset ja toimet toteutetaan yhteensovitusti ja tehokkaasti;
- d) että kunkin jäsenvaltion asiaankuuluvien viranomaisten tehtävät ja vastuut määritellään selkeästi;
- e) että asianmukaista huomiota kiinnitetään niiden jäsenvaltioiden etuihin, joihin unionissa emoyrityksenä toimivat yritykset ovat sijoittautuneet, ja erityisesti vaikutuksiin, joita mahdollisella päätöksellä tai toimella tai toimimatta jättämisellä on kyseisten jäsenvaltioiden rahoitusvakauteen, verovaroihin, kriisinratkaisurahastoon, talletussuojajärjestelmään tai sijoittajien korvausjärjestelmään;
- f) että asianmukaista huomiota kiinnitetään kunkin sellaisen jäsenvaltion etuihin, johon on sijoittautunut jokin tytäryritys, ja erityisesti vaikutuksiin, joita mahdollisella päätöksellä tai toimella tai toimimatta jättämisellä on kyseisten jäsenvaltioiden rahoitusvakauteen, verovaroihin, kriisinratkaisurahastoon, talletussuojajärjestelmään tai sijoittajien korvausjärjestelmään;
- g) että asianmukaista huomiota kiinnitetään kunkin sellaisen jäsenvaltion etuihin, jossa sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä, ja erityisesti vaikutuksiin, joita mahdollisella päätöksellä tai toimella tai toimimatta jättämisellä on kyseisten jäsenvaltioiden rahoitusvakauteen;

- h) että asianmukaista huomiota kiinnitetään tavoitteisiin, jotka koskevat osallisina olevien eri jäsenvaltioiden etujen tasapainottamista sekä tiettyjen jäsenvaltioiden etujen epäoikeudenmukaisen rajoittamisen tai epäoikeudenmukaisen suojelemisen välttämistä, myös vastuun epäoikeudenmukaisen jakautumisen välttämistä jäsenvaltioiden kesken;
- i) että tämän direktiivin mukaisiin velvoitteisiin kuulla viranomaista ennen päätöksen tekemistä tai toimen toteuttamista sisältyy ainakin velvoite kuulla kyseistä viranomaista ehdotetun päätöksen tai toimen niiden tekijöiden osalta, joilla on tai joilla todennäköisesti on:
- i) vaikutuksia unionissa emoyrityksenä toimivaan yritykseen, tytäryritykseen tai sivuliikkeeseen (tapauksen mukaan),
  - ii) vaikutuksia sen jäsenvaltion vakauteen, johon tapauksen mukaan unionissa emoyrityksenä toimiva yritys, tytäryritys tai sivuliike on sijoittautunut tai jossa se sijaitsee;
- j) että kriisinratkaisuviranomaiset ottavat kriisinratkaisutoimia toteuttaessaan huomioon 13 artiklassa tarkoitetut kriisinratkaisusuunnitelmat ja noudattavat niitä, paitsi jos ne arvioivat kulloistenkin olosuhteiden perusteella, että kriisinratkaisutavoitteet saavutetaan tehokkaammin toteuttamalla muita kuin kriisinratkaisusuunnitelman mukaisia toimia;
- k) että avoimuusvaatimus otetaan huomioon aina, kun ehdotetulla päätöksellä tai toimella todennäköisesti on vaikutuksia asianomaisten jäsenvaltioiden rahoitusvakauteen, verovaroihin, kriisinratkaisurahastoon, talletussuojajärjestelmään tai sijoittajien korvausjärjestelmään; ja
- l) että otetaan huomioon, että koordinoinnin ja yhteistyön avulla saavutetaan todennäköisimmin tulos, joka pienentää kriisinratkaisun kokonaiskustannuksia.

88 artikla

Kriisinratkaisukollegiot

1. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisten on perustettava kriisinratkaisukollegioita hoitamaan 12, 13, 16, 18, 45, 91 ja 92 artiklassa tarkoitetut tehtävät sekä soveltuvin osin varmistamaan yhteistyö ja koordinointi kolmansien maiden kriisinratkaisuviranomaisten kanssa.

Kriisinratkaisukollegioiden on erityisesti tarjottava konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle, muille kriisinratkaisuviranomaisille ja tarvittaessa asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille ja konsolidointiryhmän valvojille puitteet, joissa ne voivat suorittaa seuraavat tehtävät:

- a) vaihtaa tietoja, joilla on merkitystä konsernin kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisessa, varautumis- ja ennaltaehkäisyvaltuuksien soveltamisessa konserneihin sekä konsernin kriisinratkaisussa;
- b) laatia konsernin kriisinratkaisusuunnitelmia 12 ja 13 artiklan nojalla;
- c) arvioida konsernien purkamismahdollisuuksia 16 artiklan nojalla;
- d) käyttää valtuuksia konsernien purkamismahdollisuuksien esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi 18 artiklan nojalla;
- e) päättää tarpeesta ottaa käyttöön 91 tai 92 artiklassa tarkoitettu konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelma;
- f) päästä sopimukseen 91 tai 92 artiklan mukaisesti ehdotetusta konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmasta;
- g) koordinoida julkista viestintää konsernin kriisinratkaisustrategioista ja kriisinratkaisun erityissuunnitelmista;
- h) koordinoida VII osaston nojalla perustettujen rahoitusjärjestelyjen käyttöä;

i) vahvistaa konserneja koskevat vähimmäisvaatimukset konsernin ja tytäryrityksen tasolla 45 artiklan nojalla.

Kriisintarkaisukollegioita voidaan lisäksi käyttää foorumina keskusteltaessa rajatylittävän konsernin kriisintarkaisuun liittyvistä kysymyksistä.

2. Kriisintarkaisukollegion jäseninä ovat seuraavat tahot:

- a) konsernitason kriisintarkaisuviranomainen;
- b) kunkin sellaisen jäsenvaltion kriisintarkaisuviranomaiset, johon on sijoittautunut konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluva tytäryritys;
- c) niiden jäsenvaltioiden kriisintarkaisuviranomaiset, joihin on sijoittautunut yhden tai useamman konserniin kuuluvan laitoksen emoyritys, joka on 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu yhteisö;
- d) niiden jäsenvaltioiden kriisintarkaisuviranomaiset, joissa sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä;
- e) konsolidointiryhmän valvoja ja jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset, kun kriisintarkaisuviranomainen on kriisintarkaisukollegion jäsen. Jos jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ei ole kyseisen jäsenvaltion keskuspankki, toimivaltainen viranomainen voi päättää ottaa mukaansa jäsenvaltion keskuspankin edustajan;
- f) toimivaltaiset ministeriöt, jos kriisintarkaisukollegion jäseninä olevat kriisintarkaisuviranomaiset eivät ole toimivaltaisia ministeriöitä;
- g) jäsenvaltion talletussuojajärjestelmästä vastaava viranomainen, jos kyseisen jäsenvaltion kriisintarkaisuviranomainen on kriisintarkaisukollegion jäsen;
- h) EPV, jollei 4 kohdasta muuta johdu.

3. Jos unioniin sijoittautuneella emoyrityksellä tai laitoksella on kolmannessa maassa sijaitseva tytäryrityksenä toimiva laitos tai sivuliike, jota pidettäisiin merkittävänä, jos se sijaitisi unionissa, kyseisen kolmannen maan kriisintarkaisuviranomaiset voidaan niiden pyynnöstä kutsua osallistumaan kriisintarkaisukollegioon tarkkailijoina edellyttäen, että niihin sovelletaan salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia, jotka konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen näkemyksen mukaan vastaavat 98 artiklassa vahvistettuja vaatimuksia.

4. EPV edistää osaltaan ja seuraa kriisintarkaisukollegioiden toiminnan tehokkuutta, tuloksellisuutta ja johdonmukaisuutta ottaen huomioon kansainväliset standardit. EPV kutsutaan tätä tarkoitusta varten osallistumaan kriisintarkaisukollegioiden kokouksiin. EPV:lla ei ole äänioikeutta siltä osin kuin äänestykset tapahtuvat kriisintarkaisukollegioiden puitteissa.

5. Konsernitason kriisintarkaisuviranomainen toimii kriisintarkaisukollegion puheenjohtajana. Sen on tässä ominaisuudessa:

- a) otettava käyttöön kirjallisia järjestelyjä ja menettelyjä kriisintarkaisukollegion toimintaa varten kriisintarkaisukollegion muita jäseniä kuultuaan;
- b) koordinoitava kaikkea kriisintarkaisukollegion toimintaa;
- c) kutsuttava koolle kaikki sen kokoukset ja toimittava sen puheenjohtajana sekä toimitettava kaikille kriisintarkaisukollegion jäsenille ennalta täydelliset tiedot kriisintarkaisukollegion kokousten järjestämisestä, keskeisistä käsiteltävistä kysymyksistä ja tarkasteltavista asioista;
- d) ilmoitettava kriisintarkaisukollegion jäsenille kaikista suunnitelluista kokouksista, jotta ne voivat pyytää saada osallistua niihin;

- e) päätettävä, mitkä jäsenet ja tarkkailijat kutsutaan erityistarpeiden perusteella osallistumaan tiettyihin kriisintarkkailukollegion kokouksiin, ottaen huomioon käsiteltävän kysymyksen merkitys kyseisten jäsenten ja tarkkailijoiden kannalta, erityisesti mahdollinen vaikutus kyseisten jäsenvaltioiden rahoitusvakauteen;
- f) toimitettava kaikille kriisintarkkailukollegion jäsenille oikea-aikaisesti tiedot kyseisten kokousten päätöksistä ja tuloksista.

Kriisintarkkailukollegioon osallistuvien jäsenten on tehtävä tiivistä yhteistyötä.

Sen estämättä, mitä e alakohdassa säädetään, kriisintarkkailuviranomaisilla on oikeus osallistua kriisintarkkailukollegion kokouksiin aina, kun esityslistalla on asioita, joihin sovelletaan yhteistä päätöksentekoa tai jotka liittyvät niiden jäsenvaltioissa sijaitsevaan konserniyhteisöön.

6. Konsernitason kriisintarkkailuviranomaiset eivät ole velvollisia perustamaan kriisintarkkailukollegiota, jos muut konsernit tai kollegiot jo suorittavat tässä artiklassa mainitut toiminnot ja tehtävät ja noudattavat kaikkia tässä artiklassa ja 90 artiklassa vahvistettuja edellytyksiä ja menettelyjä, mukaan lukien kriisintarkkailukollegioiden jäsenyyttä ja niihin osallistumista koskevat edellytykset ja menettelyt. Tällöin kaikki tämän direktiivin viittaukset kriisintarkkailukollegioihin katsotaan myös viittauksiksi kyseisiin muihin konserneihin tai kollegioihin.

7. EPV laatii kansainväliset standardit huomioon ottaen luonnokset sääntelystandardeiksi, joissa määritellään kriisintarkkailukollegioiden operatiivinen toiminta 1 kohdassa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

89 artikla

Eurooppalaiset kriisintarkkailukollegiot

1. Jos kolmannen maan laitoksella tai kolmannen maan emoyrityksellä on kahteen tai useampaan jäsenvaltioon sijoittautuneita unionissa tytäryrityksenä toimivia yrityksiä tai vähintään kaksi kahden tai useamman jäsenvaltion merkittävänä pitämää unionissa toimivaa sivuliikettä, niiden jäsenvaltioiden kriisintarkkailuviranomaisten, joihin kyseiset unionissa tytäryrityksenä toimivat laitokset tai unionissa toimivat sivuliikkeet ovat sijoittautuneet, on perustettava eurooppalainen kriisintarkkailukollegio.

2. Eurooppalaisen kriisintarkkailukollegion on suoritettava 88 artiklassa mainitut toiminnot ja tehtävät tytäryrityksenä toimivien laitosten ja, siltä osin kuin kyseiset tehtävät ovat merkityksellisiä, sivuliikkeiden osalta.

3. Jos unionissa tytäryrityksenä toimivat yritykset tai merkittävät sivuliikkeet ovat unioniin direktiivin 2013/36/EU 127 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti sijoittautuneen rahoitusalan holdingyhtiön hallussa, eurooppalaisen kriisintarkkailukollegion puheenjohtajana toimii mainitussa direktiivissä tarkoitettua konsolidoitua valvontaa varten sen jäsenvaltion kriisintarkkailuviranomainen, jossa konsolidointiryhmän valvoja sijaitsee.

Jos ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, eurooppalaisen kriisintarkkailukollegion jäsenten on nimitettävä ja hyväksyttävä puheenjohtaja.

4. Jäsenvaltiot voivat kaikkien asianomaisten osapuolten keskinäisellä sopimuksella olla soveltamatta vaatimusta perustaa eurooppalainen kriisintarkkailukollegio, jos muut konsernit tai kollegiot, mukaan lukien 88 artiklan nojalla perustettu kriisintarkkailukollegio, jo suorittavat tässä artiklassa mainitut toiminnot ja tehtävät ja noudattavat kaikkia tässä artiklassa ja 90 artiklassa vahvistettuja edellytyksiä ja menettelyjä, mukaan lukien kriisintarkkailukollegioiden jäsenyyttä ja niihin osallistumista koskevat edellytykset ja menettelyt. Tällöin kaikki tämän direktiivin viittaukset eurooppalaisiin kriisintarkkailukollegioihin katsotaan myös viittauksiksi kyseisiin muihin konserneihin tai kollegioihin.

5. Eurooppalainen kriisintarkaisukollegio toimii muilta osin 88 artiklan mukaisesti, jollei tämän artiklan 3 ja 4 kohdasta muuta johdu.

90 artikla

Tiedonvaihto

1. Jollei 84 artiklasta muuta johdu, kriisintarkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on pyynnöstä annettava toisilleen kaikki tiedot, joilla on merkitystä muiden viranomaisten tämän direktiivin mukaisten tehtävien hoitamisessa.

2. Konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on koordinoitava kaikkea merkityksellistä tiedonkulkua kriisintarkaisuviranomaisten välillä. Erityisesti konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on annettava muiden jäsenvaltioiden kriisintarkaisuviranomaisille oikea-aikaisesti kaikki merkitykselliset tiedot 88 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan b-i alakohdassa tarkoitettujen tehtävien hoitamisen helpottamiseksi.

3. Pyydettyä kolmannen maan kriisintarkaisuviranomaisen antamia tietoja kriisintarkaisuviranomaisen on pyydettävä suostumusta kyseiseltä kolmannen maan kriisintarkaisuviranomaiselta kyseisten tietojen luovuttamiseen edelleen paitsi, jos kolmannen maan kriisintarkaisuviranomainen on jo antanut suostumuksensa kyseisten tietojen luovuttamiseen edelleen.

Kriisintarkaisuviranomaiset eivät ole velvollisia toimittamaan kolmannen maan kriisintarkaisuviranomaisen antamia tietoja, jos kolmas maa ei ole antanut suostumustaan niiden eteenpäin toimittamiselle.

4. Kriisintarkaisuviranomaisten on vaihdettava tietoja toimivaltaisen ministeriön kanssa, jos ne liittyvät päätökseen tai asiaan, joka edellyttää ilmoittamista toimivaltaiselle ministeriölle, sen kuulemista tai sen suostumusta, tai jolla voi olla vaikutuksia julkisiin varoihin.

91 artikla

Konsernin tytäryritystä koskeva konsernin kriisintarkaisu

1. Jos kriisintarkaisuviranomainen päättää, että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö, joka on konserniin kuuluva tytäryritys, täyttää 32 tai 33 artiklassa tarkoitettuja edellytykset, kyseisen viranomaisen on ilmoitettava seuraavat tiedot viipymättä konsernitason kriisintarkaisuviranomaiselle, jos se on muu kuin ensin mainittu viranomainen, konsolidointiryhmän valvojalle ja kyseessä olevan konsernin kriisintarkaisukollegion jäsenille:

a) päätös siitä, että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö täyttää 32 tai 33 artiklassa tarkoitettuja edellytykset;

b) kriisintarkaisutoimet tai maksukyvyttömyystoimet, jotka kriisintarkaisuviranomainen katsoo aiheellisiksi kyseistä laitosta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöä varten.

2. Vastaanotettuaan 1 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on asiaankuuluvan kriisintarkaisukollegion muita jäseniä kuultuaan arvioitava 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ilmoitettujen kriisintarkaisutoimien tai muiden toimien todennäköinen vaikutus konserniin ja konserniyhteisöihin muissa jäsenvaltioissa ja erityisesti se, saadanko kriisintarkaisutoimilla tai muilla toimilla todennäköisesti aikaan se, että kriisintarkaisuedellytykset täyttyvät toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan konserniyhteisön osalta.

3. Jos konsernitason kriisintarkaisuviranomainen muuta kriisintarkaisukollegion jäseniä kuultuaan arvioi, että 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ilmoitetuilla kriisintarkaisutoimilla tai muilla toimilla ei todennäköisesti saataisi aikaan 32 tai 33 artiklassa säädettyjen edellytysten täyttymistä toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan konserniyhteisön osalta, kyseisestä laitoksesta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöstä vastaava kriisintarkaisuviranomainen voi toteuttaa tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ilmoittamansa kriisintarkaisutoimet tai muut toimet.

4. Jos konsernitason kriisintarkaisuviranomainen muita kriisintarkaisukollegion jäseniä kuultuaan arvioi, että tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ilmoitetuilla kriisintarkaisutoimilla tai muilla toimilla todennäköisesti saataisiin aikaan 32 tai 33 artiklassa säädettyjen edellytysten täytyminen toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan konserniyhteisön osalta, konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on 24 tunnin kuluessa 1 kohdan mukaisen ilmoituksen vastaanottamisesta ehdotettava konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelmaa ja toimitettava se kriisintarkaisukollegiolle. Tätä 24 tunnin määräaika voidaan pidentää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen ilmoituksen tehneen kriisintarkaisuviranomaisen suostumuksella.

5. Jos konsernitason kriisintarkaisuviranomainen ei ole tehnyt arviota 24 tunnin tai sovitun pidemmän määräajan kuluessa 1 kohdan mukaisen ilmoituksen vastaanottamisesta, 1 kohdassa tarkoitettujen ilmoituksen tehnyt kriisintarkaisuviranomainen voi toteuttaa mainitun kohdan b alakohdan mukaisesti ilmoittamansa kriisintarkaisutoimet tai muut toimet.

6. Edellä 4 kohdassa edellytetyssä konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelmassa on:

- a) otettava huomioon 13 artiklassa tarkoitettujen kriisintarkaisusuunnitelmat ja noudatettava niitä, paitsi jos kriisintarkaisuviranomaiset arvioivat kulloistenkin olosuhteiden perusteella, että kriisintarkaisutavoitteet saavutetaan tehokkaammin toteuttamalla muita kuin kriisintarkaisusuunnitelman mukaisia toimia;
- b) esitettävä kriisintarkaisutoimet, jotka asiaankuuluvien kriisintarkaisuviranomaisten olisi toteutettava unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen tai yksittäisten konserniyhteisöjen suhteen 31 artiklassa esitettyjen kriisintarkaisutavoitteiden saavuttamiseksi ja 34 artiklassa tarkoitettujen kriisintarkaisuperiaatteiden noudattamiseksi;
- c) määriteltävä, miten kyseiset kriisintarkaisutoimet olisi koordinoitava;
- d) vahvistettava rahoitussuunnitelma, jossa on otettava huomioon konsernin kriisintarkaisusuunnitelma, 12 artiklan 3 kohdan f alakohdan mukaisesti vahvistetut periaatteet vastuun jakamiseksi ja 107 artiklassa tarkoitettujen vastavuoroisuutta koskevat periaatteet.

7. Jollei 8 kohdasta muuta johdu, konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelman on oltava muodoltaan yhteinen päätös, jonka tekevät konsernitason kriisintarkaisuviranomainen ja konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelman piiriin kuuluvista tytäryrityksistä vastaavat kriisintarkaisuviranomaiset.

EPV voi kriisintarkaisuviranomaisen pyynnöstä auttaa kriisintarkaisuviranomaisia saamaan aikaan yhteisen päätöksen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan toisen kohdan c alakohdan mukaisesti.

8. Jos jokin kriisintarkaisuviranomainen vastustaa konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen ehdottamaa konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelmaa tai poikkeaa siitä taikka katsoo, että sen on tarpeen rahoitusvakauden vuoksi toteuttaa itsenäisesti kriisintarkaisutoimia tai muita kuin erityissuunnitelmassa laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisön suhteen ehdotettuja toimia, sen on perusteltava yksityiskohtaisesti, miksi se vastustaa konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelmaa tai poikkeaa siitä, ilmoitettava perustelunsa konsernitason kriisintarkaisuviranomaiselle ja muille konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelman piiriin kuuluville kriisintarkaisuviranomaisille ja ilmoitettava niille toimista, joita se aikoo toteuttaa. Perustellessaan, miksi se vastustaa konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelmaa, kriisintarkaisuviranomaisen on otettava huomioon 13 artiklassa tarkoitettujen kriisintarkaisusuunnitelmat, mahdollinen vaikutus asianomaisten jäsenvaltioiden rahoitusvakauteen sekä toimien mahdollinen vaikutus konsernin muihin osiin.

9. Kriisintarkaisuviranomaiset, jotka eivät ole vastustaneet konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelmaa 8 kohdan mukaisesti, voivat tehdä yhteisen päätöksen konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelmasta, jonka piiriin kuuluvat niiden jäsenvaltioissa sijaitsevat konserniyhteisöt.

10. Asianomaisten jäsenvaltioiden kriisintarkaisuviranomaisten on tunnustettava 7 tai 9 kohdassa tarkoitettu yhteinen päätös ja 8 kohdassa tarkoitettujen kriisintarkaisuviranomaisten yhteisen päätöksen puuttuessa tekemät päätökset lopullisiksi ja sovellettava niitä.

11. Viranomaisten on toteutettava kaikki tässä artiklassa tarkoitetut toimet viipymättä ja siten, että tilanteen kiireellisyys otetaan asianmukaisesti huomioon.

12. Jos konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmaa ei panna täytäntöön ja kriisinratkaisuviranomaiset toteuttavat kriisinratkaisutoimia minkä tahansa konserniyhteisön suhteen, kyseisten kriisinratkaisuviranomaisten on joka tapauksessa tehtävä tiivistä yhteistyötä kriisinratkaisukollegiossa koordinoitun kriisinratkaisustrategian aikaansaamiseksi kaikille konserniyhteisöille, jotka ovat lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvat.

13. Kriisinratkaisuviranomaisten, jotka toteuttavat kriisinratkaisutoimia minkä tahansa konserniyhteisön suhteen, on annettava kriisinratkaisukollegion jäsenille säännöllisesti täydelliset tiedot kyseisistä toimista ja niiden etenemisestä.

92 artikla

Konsernin kriisinratkaisu

1. Jos konsernitason kriisinratkaisuviranomainen päättää, että unionissa emoyrityksenä toimiva yritys, josta se vastaa, täyttää 32 tai 33 artiklassa tarkoitetut edellytykset, sen on ilmoitettava 91 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut tiedot viipymättä konsolidointiryhmän valvojalle, jos se on muu kuin ensin mainittu viranomainen, ja kyseessä olevan konsernin kriisinratkaisukollegion muille jäsenille.

Edellä 91 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin kriisinratkaisutoimiin tai maksukyvyttömyystoimiin voi kuulua 91 artiklan 6 kohdan mukaisesti laaditun konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelman täytäntöönpano seuraavissa tapauksissa:

- a) edellä olevan 91 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ilmoitetut emoyritystason kriisinratkaisutoimet tai muut toimet lisäävät 32 tai 33 artiklassa säädettyjen edellytysten täyttymisen todennäköisyyttä toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan konserniyhteisön osalta;
- b) emoyritystason kriisinratkaisutoimet tai muut toimet eivät yksinään ole riittäviä tilanteen vakauttamiseksi tai eivät todennäköisesti johda parhaisiin mahdollisiin tuloksiin;
- c) yksi tai useampi tytäryritys täyttää 32 tai 33 artiklassa tarkoitetut edellytykset kyseisistä tytäryrityksistä vastaavien kriisinratkaisuviranomaisten toteamuksen mukaisesti; tai
- d) konsernitason kriisinratkaisutoimet tai muut toimet hyödyttävät konsernin tytäryrityksiä siten, että konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelman käyttö on tarkoituksenmukaista.

2. Jos konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen 1 kohdan nojalla ehdottamiin toimiin ei sisälly konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmaa, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä päätöksensä kriisinratkaisukollegion jäseniä kuultuaan.

Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen päätöksessä on otettava huomioon:

- a) 13 artiklassa tarkoitetut kriisinratkaisusuunnitelmat ja noudatettava niitä, paitsi jos kriisinratkaisuviranomaiset arvioivat kulloistenkin olosuhteiden perusteella, että kriisinratkaisutavoitteet saavutetaan tehokkaammin toteuttamalla muita kuin kriisinratkaisusuunnitelman mukaisia toimia;
- b) rahoitusvakaas asianomaisissa jäsenvaltioissa.

3. Jos konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen 1 kohdan nojalla ehdottamiin toimiin sisältyy konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelma, konsernitason kriisinratkaisun erityissuunnitelman on oltava muodoltaan yhteinen päätös, jonka tekevät konsernitason kriisinratkaisuviranomainen ja konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelman piiriin kuuluvista tytäryrityksistä vastaavat kriisinratkaisuviranomaiset.

EPV voi kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä auttaa kriisinratkaisuviranomaisia saamaan aikaan yhteisen päätöksen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan toisen kohdan c alakohdan mukaisesti.

4. Jos jokin kriisinratkaisuviranomainen vastustaa konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen ehdottamaa konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmaa tai poikkeaa siitä taikka katsoo, että sen on tarpeen rahoitusvakauden vuoksi toteuttaa itsenäisesti kriisinratkaisutoimia tai muita kuin erityissuunnitelmassa laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c, tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisön suhteen ehdotettuja toimia, sen on perusteltava yksityiskohtaisesti, miksi se vastustaa konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmaa tai poikkeaa siitä, ilmoitettava perustelunsa konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle ja muille konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelman piiriin kuuluville kriisinratkaisuviranomaisille ja ilmoitettava niille toimista, joita se aikoo toteuttaa. Perustellessaan, miksi se vastustaa konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmaa, kriisinratkaisuviranomaisen on otettava huomioon 13 artiklassa tarkoitettujen kriisinratkaisusuunnitelmien, mahdollinen vaikutus asianomaisten jäsenvaltioiden rahoitusvakauteen sekä toimien mahdollinen vaikutus konsernin muihin osiin.

5. Kriisinratkaisuviranomaiset, jotka eivät ole vastustaneet konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmaa 4 kohdan mukaisesti, voivat tehdä yhteisen päätöksen konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmasta, jonka piiriin kuuluvat niiden jäsenvaltioissa sijaitsevat konserniyhteisöt.

6. Asianomaisten jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisten on tunnustettava 3 tai 5 kohdassa tarkoitettu yhteinen päätös ja 4 kohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisuviranomaisten yhteisen päätöksen puuttuessa tekemät päätökset lopullisiksi ja sovellettava niitä.

7. Viranomaisten on toteutettava kaikki tässä artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden viipymättä ja siten, että tilanteen kiireellisyys otetaan asianmukaisesti huomioon.

Jos konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmaa ei panna täytäntöön ja kriisinratkaisuviranomaiset toteuttavat kriisinratkaisutoimia minkä tahansa konserniyhteisön suhteen, kyseisten kriisinratkaisuviranomaisten on joka tapauksessa tehtävä tiivistä yhteistyötä kriisinratkaisukollegiossa koordinoitun kriisinratkaisustrategian aikaansaamiseksi kaikille asianomaisille konserniyhteisöille.

Kriisinratkaisuviranomaisten, jotka toteuttavat kriisinratkaisutoimia minkä tahansa konserniyhteisön suhteen, on annettava kriisinratkaisukollegion jäsenille säännöllisesti täydelliset tiedot kyseisistä toimista ja niiden etenemisestä.

VI OSASTO

SUHTEET KOLMANSIIN MAIHIN

93 artikla

Kolmansien maiden kanssa tehdyt sopimukset

1. Komissio voi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan mukaisesti tehdä neuvostolle ehdotuksia yhden tai useamman kolmannen maan kanssa tehtävien sellaisten sopimusten neuvottelemisesta, jotka koskevat keinoja kriisinratkaisuviranomaisten ja asiaankuuluvien kolmansien maiden viranomaisten väliseen yhteistyöhön muun muassa tietojen vaihtamiseksi laitosten, rahoituslaitosten, emoyritysten ja kolmansien maiden laitosten elvytys- ja kriisinratkaisusuunnittelussa seuraavissa tilanteissa:

- a) kolmannessa maassa emoyrityksenä toimivalla yrityksellä on tytäryrityksenä toimivia laitoksia tai sivuliikkeitä, kun kyseisiä sivuliikkeitä pidetään merkittävänä kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa;
- b) jäsenvaltioon sijoittautuneella emoyrityksellä, jolla on tytäryritys tai merkittävä sivuliike vähintään yhdessä muussa jäsenvaltiossa, on yksi tai useampi kolmannessa maassa tytäryrityksenä toimiva laitos;
- c) jäsenvaltioon sijoittautuneella laitoksella, jolla on emoyritys, tytäryritys tai merkittävä sivuliike vähintään yhdessä muussa jäsenvaltiossa, on yksi tai useampi sivuliike yhdessä tai useammassa kolmannessa maassa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa sopimuksissa on erityisesti pyrittävä varmistamaan, että vahvistetaan prosessit ja järjestelyt kriisintarkaisuviranomaisten ja asiaankuuluvien kolmansien maiden viranomaisten välistä yhteistyötä varten joidenkin tai kaikkien 97 artiklassa mainittujen tehtävien hoitamiseksi ja joidenkin tai kaikkien siinä mainittujen valtuuksien käyttämiseksi.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa sopimuksissa ei saa antaa yksittäisiin laitoksiin, rahoituslaitoksiin, emoyrityksiin tai kolmansien maiden laitoksiin liittyviä määräyksiä.

4. Jäsenvaltiot voivat tehdä kolmannen maan kanssa kahdenvälisiä sopimuksia, jotka koskevat 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja seikkoja, asiaankuuluvan kolmannen maan kanssa tehdyn 1 kohdassa tarkoitettun sopimuksen voimaantuloon saakka, siltä osin kuin kyseiset kahdenväliset sopimukset eivät ole ristiriidassa tämän osaston kanssa.

94 artikla

Kolmannen maan kriisintarkaisumenettelyjen tunnustaminen ja täytäntöönpano

1. Kolmannen maan kriisintarkaisumenettelyihin sovelletaan tätä artiklaa, paitsi jos ja siihen saakka kun 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asianomaisten kolmannen maan kanssa tehty kansainvälinen sopimus tulee voimaan. Sitä sovelletaan myös 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun asianomaisten kolmannen maan kanssa tehdyn kansainvälisen sopimuksen voimaantulon jälkeen, siltä osin kuin kolmannen maan kriisintarkaisumenettelyjen tunnustaminen ja täytäntöönpano ei kuulu kyseisen sopimuksen soveltamisalaan.

2. Jos 89 artiklan mukaisesti on perustettu eurooppalainen kriisintarkaisukollegio, sen on tehtävä yhteinen päätös siitä, tunnustetaanko 95 artiklassa tarkoitettuja tilanteita lukuun ottamatta sellaiseen kolmannen maan laitokseen tai emoyritykseen kohdistettavat kolmannen maan kriisintarkaisumenettelyt, jolla

a) on kahteen tai useampaan jäsenvaltioon sijoittautuneita unionissa tytäryrityksenä toimivia yrityksiä tai kahden tai useamman jäsenvaltion merkittävänä pitämiä unionissa toimivia sivuliikkeitä;

b) on varoja, oikeuksia tai velkoja, jotka sijaitsevat kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa tai joihin sovelletaan kyseisten jäsenvaltioiden lainsäädäntöä.

Jos kolmannen maan kriisintarkaisumenettelyjen tunnustamisesta saadaan aikaan yhteinen päätös, asianomaisten kansallisten kriisintarkaisuviranomaisten on pantava tunnustetut kolmannen maan kriisintarkaisumenettelyt täytäntöön kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.

3. Jolleivät eurooppalaiseen kriisintarkaisukollegioon osallistuvat kriisintarkaisuviranomaiset tee yhteistä päätöstä tai jollei eurooppalaista kriisintarkaisukollegiota ole perustettu, kunkin asianomaisten kriisintarkaisuviranomaisten on tehtävä oma päätöksensä siitä, tunnustaako ja paneeko se täytäntöön 95 artiklassa tarkoitettuja tilanteita lukuun ottamatta kolmannen maan laitokseen tai emoyritykseen kohdistettavat kolmannen maan kriisintarkaisumenettelyt.

Päätöksessä on kiinnitettävä asianmukaista huomiota kunkin sellaisen jäsenvaltion etuihin, jossa kolmannen maan laitos tai emoyritys toimii, ja erityisesti mahdollisiin vaikutuksiin, joita kolmannen maan kriisintarkaisumenettelyjen tunnustamisella ja täytäntöönpanolla on konsernin muihin osiin ja kyseisten jäsenvaltioiden rahoitusvakauteen.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkaisuviranomaisilla on vähintään valtuudet

a) käyttää kriisintarkaisuvaltuuksia seuraaviin:

i) kolmannen maan laitoksen tai emoyrityksen varat, jotka sijaitsevat niiden omissa jäsenvaltiossa tai joihin sovelletaan niiden oman jäsenvaltion lainsäädäntöä;

- ii) kolmannen maan laitoksen oikeudet tai velat, jotka on kirjattu niiden omassa jäsenvaltiossa olevaan unionissa toimivaan sivuliikkeeseen tai joihin sovelletaan niiden oman jäsenvaltion lainsäädäntöä tai joihin liittyvät vaateet ovat täytäntöönpanokelpoisia niiden omassa jäsenvaltiossa;
- b) saattaa päätökseen tai vaatia toista henkilöä saattamaan päätökseen omassa jäsenvaltiossaan unionissa tytäryrityksenä toimivan yrityksen osakkeiden tai omistusinstrumenttien siirto;
- c) käyttää 69, 70 tai 71 artiklan mukaisia valtuuksia tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettun yhteisön kanssa tehdyn sopimuksen osapuolten oikeuksien suhteen, jos tällaiset valtuudet ovat tarpeen kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjen panemiseksi täytäntöön; ja
- d) tehdä täytäntöönpanokelvottomiksi kaikki sopimusperusteiset oikeudet purkaa, realisoida tai nopeuttaa 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja muiden konserniyhteisöjen sopimuksia tai vaikuttaa 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja muiden konserniyhteisöjen sopimusperusteisiin oikeuksiin, kun kyseinen oikeus johtuu tällaisten yhteisöjen ja muiden konserniyhteisöjen kolmannen maan laitoksen, emoyrityksen tai muiden konserniyhteisöjen suhteen toteutetusta kriisinratkaisutoimesta, riippumatta siitä, onko kolmannen maan kriisinratkaisuviranomainen itse toteuttanut toimen vai onko se muuten toteutettu kyseisen maan kriisinratkaisujärjestelyä koskevien säädöksiin tai määräyksiin perustuvien vaatimusten nojalla, edellyttäen, että aineelliset sopimusvelvoitteet, kuten maksu- ja toimitusvelvoitteet sekä vakuuksien antaminen, täytetään edelleen.
5. Kun se on tarpeen yleisen edun vuoksi, kriisinratkaisuviranomaiset voivat toteuttaa kriisinratkaisutoimia emoyrityksen suhteen, jos asiaankuuluva kolmannen maan viranomainen toteaa, että kyseisessä kolmannessa maassa perustettu laitos täyttää kriisinratkaisuedellytykset tämän kolmannen maan lainsäädännön mukaisesti. Jäsenvaltioiden on tätä varten varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisilla on valtuudet käyttää kaikkia kriisinratkaisuvaltuuksia tämän emoyrityksen suhteen, jolloin sovelletaan 68 artiklaa.

6. Kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjen tunnustamisella ja täytäntöönpanolla ei rajoiteta tarvittaessa tämän direktiivin mukaisesti sovellettavaa kansallisen lainsäädännön mukaista tavanomaista maksukyvyttömyysmenettelyä.

95 artikla

Oikeus kieltäytyä tunnustamasta tai panemasta täytäntöön kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjä

Kriisinratkaisuviranomainen voi 89 artiklan mukaisesti muita kriisinratkaisuviranomaisia kuultuaan, jos eurooppalainen kriisinratkaisukollegio on perustettu, kieltäytyä tunnustamasta tai panemasta täytäntöön 94 artiklan 2 kohdan nojalla kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjä, jos se katsoo seuraavaa:

- a) kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyt haittaisivat rahoitusvakautta jäsenvaltiossa, jossa kriisinratkaisuviranomainen sijaitsee, tai menettelyillä olisi kielteinen vaikutus rahoitusvakautteen jossakin muussa jäsenvaltiossa;
- b) unionissa toimivaan sivuliikkeeseen kohdistuva 96 artiklassa tarkoitettu itsenäinen kriisinratkaisutoimi on tarpeen yhden tai useamman kriisinratkaisutavoitteen saavuttamiseksi;
- c) velkojat, erityisesti tallettajat, jotka sijaitsevat jäsenvaltiossa tai joiden saamiset ovat jäsenvaltiossa, eivät saisi samaa kohtelua kuin kolmannen maan velkojat ja tallettajat, joilla on samanlaiset lakisääteiset oikeudet kolmannen maan kotimaan kriisinratkaisumenettelyissä;
- d) kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjen tunnustamisella tai täytäntöönpanolla olisi jäsenvaltion kannalta olennaisia finanssipoliittisia vaikutuksia; tai
- e) tällaisen tunnustamisen tai täytäntöönpanon vaikutukset olisivat kansallisen lainsäädännön vastaisia.

96 artikla

Unionissa toimivien sivuliikkeiden kriisinratkaisu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisilla on tarvittavat valtuudet toteuttaa sellaiseen unionissa toimivaan sivuliikkeeseen kohdistuva toimi, johon ei sovelleta kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjä tai johon sovelletaan kolmannen maan menettelyjä ja kyseessä on jokin 95 artiklassa tarkoitetuista tilanteista.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 68 artiklaa sovelletaan sellaisten valtuuksien käyttöön.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat käyttää 1 kohdassa edellytettyjä valtuuksia, jos kriisinratkaisuviranomainen katsoo toimen tarpeelliseksi yleisen edun vuoksi ja yksi tai useampi seuraavista ehdoista täyttyy:

- a) unionissa toimiva sivuliike ei enää täytä tai ei todennäköisesti täytä kansallisen lainsäädännön ehtoja sen toimiluvulle ja toiminnalle kyseisessä jäsenvaltiossa eikä voida ennakoita, että millään yksityisen sektorin, valvontaviranomaisen tai asianomaisen kolmannen maan toimella voitaisiin kohtuullisessa ajassa palauttaa tilanne, jossa sivuliike täyttää vaatimukset ja sen kaatumisen estyy;
- b) kolmannen maan laitos ei kriisinratkaisuviranomaisen näkemyksen mukaan pysty tai ei ole halukas tai ei todennäköisesti pysty maksamaan sitoumuksiaan unionin velkojille tai sivuliikkeen kautta luotuja tai kirjattuja sitoumuksia niiden erääntyessä ja kriisinratkaisuviranomainen on vakuuttunut siitä, ettei kyseisen kolmannen maan laitoksen suhteen ole aloitettu tai aloiteta mitään kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjä tai maksukyvyttömyysmenettelyjä kohtuullisessa ajassa;
- c) asiaankuuluva kolmannen maan viranomainen on aloittanut kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyt kolmannen maan laitoksen suhteen tai ilmoittanut kriisinratkaisuviranomaiselle aikeestaan aloittaa tällainen menettely.

3. Jos kriisinratkaisuviranomainen toteuttaa itsenäisen toimen unionissa toimivan sivuliikkeen suhteen, sen on otettava huomioon kriisinratkaisutavoitteet ja toteutettava toimi noudattaen soveltuvin osin seuraavia periaatteita ja vaatimuksia:

- a) 34 artiklassa esitetyt periaatteet;
- b) kriisinratkaisuvälineiden soveltamiseen liittyvät IV osaston III luvun vaatimukset.

97 artikla

Yhteistyö kolmansien maiden viranomaisten kanssa

1. Yhteistyöhön kolmannen maan kanssa sovelletaan tätä artiklaa, paitsi jos ja siihen saakka kun 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asianomaisen kolmannen maan kanssa tehty kansainvälinen sopimus tulee voimaan. Sitä sovelletaan myös 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna asianomaisen kolmannen maan kanssa tehdyn kansainvälisen sopimuksen voimaantulon jälkeen, siltä osin kuin tämän artiklan kohde ei kuulu kyseisen sopimuksen soveltamisalaan.

2. EPV voi tehdä muita kuin sitovia kehysyhteistyöjärjestelyjä seuraavien asiaankuuluvien kolmannen maan viranomaisten kanssa:

- a) tapauksissa, joissa unionissa tytäryrityksenä toimiva yritys on sijoittautunut kahteen tai useampaan jäsenvaltioon, sen kolmannen maan asiaankuuluvat viranomaiset, johon emoyritys tai 1 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettu yhtiö on sijoittautunut;
- b) tapauksissa, joissa kolmannen maan laitoksella on unionissa toimivia sivuliikkeitä kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa, sen kolmannen maan asiaankuuluvat viranomaiset, johon kyseinen laitos on sijoittautunut;

- c) tapauksissa, joissa emoyrityksellä tai 1 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettulla jäsenvaltioon sijoittautuneella yhtiöllä, jolla on tytäryrityksenä toimiva laitos tai merkittävä sivuliike toisessa jäsenvaltiossa, on myös yksi tai useampi kolmannessa maassa tytäryrityksenä toimiva laitos, niiden kolmansien maiden asiaankuuluvat viranomaiset, joihin kyseiset tytäryrityksenä toimivat laitokset ovat sijoittautuneet;
- d) tapauksissa, joissa laitoksella, jolla on tytäryrityksenä toimiva laitos tai merkittävä sivuliike toisessa jäsenvaltiossa, on yksi tai useampi sivuliike yhdessä tai useammassa kolmannessa maassa, niiden kolmansien maiden asiaankuuluvat viranomaiset, joissa kyseiset sivuliikkeet sijaitsevat.

Tässä kohdassa tarkoitetuissa järjestelyissä ei saa antaa yksittäisiin laitoksiin liittyviä määräyksiä. Niistä ei saa aiheutua oikeudellisia velvoitteita jäsenvaltioille.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuissa kehysyhteistyöjärjestelyissä on vahvistettava prosessit ja järjestelyt kriisinratkaisuviranomaisten välistä tarvittavien tietojen vaihtoa ja yhteistyötä varten joidenkin tai kaikkien seuraavassa mainittujen tehtävien hoitamiseksi ja joidenkin tai kaikkien seuraavassa mainittujen valtuuksien käyttämiseksi 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettuihin laitoksiin tai kyseisiin laitoksiin tai kyseisiin laitoksiin käsittäviin konserneihin:

- a) kriisinratkaisusuunnitelmien laatiminen 10–13 artiklan ja asianomaisten kolmansien maiden lainsäädännön vastaavien vaatimusten mukaisesti;
- b) kyseisten laitosten ja konsernien purkamismahdollisuuksien arviointi 15 ja 16 artiklan ja asianomaisten kolmansien maiden lainsäädännön vastaavien vaatimusten mukaisesti;
- c) valtuuksien käyttäminen purkamismahdollisuuksien esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi 17 ja 18 artiklan nojalla ja asianomaisten kolmansien maiden lainsäädännön vastaavien valtuuksien käyttäminen;
- d) varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden toteuttaminen 27 artiklan nojalla ja asianomaisten kolmansien maiden lainsäädännön vastaavien valtuuksien käyttäminen;
- e) kriisinratkaisuvälineiden soveltaminen ja kriisinratkaisuvaltuuksien käyttäminen sekä asianomaisten kolmansien maiden viranomaisten käytössä olevien vastaavien valtuuksien käyttäminen.

4. Toimivaltaisten viranomaisten tai tapauksen mukaan kriisinratkaisuviranomaisten on tehtävä muita kuin sitovia yhteistyöjärjestelyjä EPV:n 2 kohdassa mainittujen asiaankuuluvien kolmannen maan viranomaisten kanssa tekemän kehysjärjestelyn mukaisesti.

Tämän artiklan säännökset eivät estä jäsenvaltioita tai niiden toimivaltaisia viranomaisia tekemästä kahden- tai monenvälisiä järjestelyjä kolmansien maiden kanssa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 33 artiklan mukaisesti.

5. Jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisten ja kolmansien maiden välillä tämän artiklan nojalla tehtäviin yhteistyöjärjestelyihin voidaan liittää määräyksiä seuraavista seikoista:

- a) kriisinratkaisusuunnitelmien valmistelun ja ylläpitämisen edellyttämä tiedonvaihto;
- b) kriisinratkaisusuunnitelmien laatimiseen liittyvä kuuleminen ja yhteistyö, mukaan lukien periaatteet 94 ja 96 artiklan mukaisten valtuuksien ja asianomaisten kolmansien maiden lainsäädännön vastaavien valtuuksien käyttämiselle;
- c) tiedonvaihto, jota tarvitaan kriisinratkaisuvälineiden soveltamiseksi ja kriisinratkaisuvaltuuksien käyttämiseksi sekä asianomaisten kolmansien maiden lainsäädännön vastaavien valtuuksien käyttämiseksi;

- d) yhteistyöjärjestelyn osapuolten varoittaminen varhaisessa vaiheessa tai kuuleminen ennen sellaisten tämän direktiivin mukaisten tai asianomaisen kolmannen maan lainsäädännön mukaisten merkittävien toimien toteuttamista, jotka vaikuttavat laitokseen tai konserniin, jota järjestely koskee;
- e) julkisen viestinnän koordinointi yhteisten kriisintarkkailutoimien tapauksessa;
- f) menettelyt ja järjestelyt a–e alakohdan mukaista tiedonvaihtoa ja yhteistyötä varten, mukaan lukien tarvittaessa kriisinhallintaryhmien perustaminen ja toiminta.
6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava EPV:lle kaikista kriisintarkkailuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten tämän artiklan mukaisesti tekemistä yhteistyöjärjestelyistä.

98 artikla

Luottamuksellisten tietojen vaihto

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkkailuviranomaiset, toimivaltaiset viranomaiset ja toimivaltaiset ministeriöt vaihtavat luottamuksellisia tietoja, mukaan lukien elvytyssuunnitelmat, asiaankuuluvien kolmannen maan viranomaisten kanssa ainoastaan, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) kolmannen maan viranomaisiin sovellettavat salassapitovelvollisuutta koskevat vaatimukset katsotaan kaikkien asianomaisten viranomaisten näkemyksen mukaan vähintään vastaaviksi kuin 84 artiklassa asetetut vaatimukset.

Siltä osin kuin tiedonvaihto liittyy henkilötietoihin, tällaisten henkilötietojen käsittelyyn ja toimittamiseen kolmannen maan viranomaisille sovelletaan unionin ja kansallista tietosuojalainsäädäntöä;

- b) tiedot ovat tarpeen, jotta asiaankuuluvat kolmannen maan viranomaiset voivat suorittaa kansallisen lainsäädännön mukaiset kriisintarkkailutehtävänsä, jotka vastaavat tämän direktiivin mukaisia tehtäviä, ja tietoja ei käytetä mihinkään muihin tarkoituksiin, jollei tämän kohdan a alakohdasta muuta johdu.

2. Jos luottamukselliset tiedot ovat peräisin toisesta jäsenvaltiosta, kriisintarkkailuviranomaiset, toimivaltaiset viranomaiset ja toimivaltaiset ministeriöt eivät saa luovuttaa niitä asiaankuuluville kolmannen maan viranomaisille, paitsi jos seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) sen jäsenvaltion asiaankuuluva viranomainen, josta tiedot ovat peräisin, jäljempänä 'tiedot antava viranomainen', hyväksyy tietojen luovuttamisen;

- b) tiedot luovutetaan ainoastaan tiedot antavan viranomaisen sallimiin tarkoituksiin.

3. Tämän artiklan soveltamiseksi tiedot katsotaan luottamuksellisiksi, jos niihin sovelletaan unionin lainsäädännön mukaisia salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia.

VII OSASTO

RAHOITUSJÄRJESTELYT

99 artikla

Rahoitusjärjestelyjen eurooppalainen järjestelmä

Perustetaan rahoitusjärjestelyjen eurooppalainen järjestelmä, joka muodostuu

- a) 100 artiklan mukaisesti perustetuista kansallisista rahoitusjärjestelyistä;
- b) 106 artiklassa tarkoitettusta kansallisten rahoitusjärjestelyjen välisestä lainauksesta;

- c) 107 artiklassa tarkoitetusta kansallisten rahoitusjärjestelyjen vastavuoroisuudesta konsernin kriisintarkaisun tapauksessa.

100 artikla

Kriisintarkaisun rahoitusjärjestelyjen käyttöönottoa koskeva vaatimus

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön yksi tai useampi rahoitusjärjestely, jotta voidaan varmistaa, että kriisintarkaisuviranomainen käyttää kriisintarkaisuvälineitä ja -valtuuksia tehokkaasti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisintarkaisuviranomainen tai viranomainen, jolle on annettu hallinnolliset valtuudet, voi käynnistää rahoitusjärjestelyjen käytön.

Rahoitusjärjestelyjä on käytettävä ainoastaan 31 ja 34 artiklassa esitettyjen kriisintarkaisutavoitteiden ja kriisintarkaisuperiaatteiden mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat käyttää rahoitusjärjestelynsä hallintorakennetta talletussuojajärjestelmässään.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahoitusjärjestelyihin on käytettävissä riittävät rahoitusvarat.
4. Edellä olevan 3 kohdan soveltamiseksi rahoitusjärjestelyissä on erityisesti voitava:
- a) periä 103 artiklassa tarkoitettuja etukäteen suoritettavia rahoitusosuuksia 102 artiklassa tarkoitetun tavoitetaso saavuttamiseksi;
- b) periä 104 artiklassa tarkoitettuja ylimääräisiä jälkikäteen suoritettavia rahoitusosuuksia, jos a alakohdassa tarkoitetut rahoitusosuudet eivät riitä; ja
- c) tehdä lainasopimuksia ja sopia 105 artiklassa tarkoitetuista muista tukimuodoista.
5. Kunkin jäsenvaltion on perustettava 101 artiklan 1 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten kansallinen rahoitusjärjestelynsä sellaisen rahaston avulla, jonka käytön sen kriisintarkaisuviranomainen voi käynnistää, paitsi 6 kohdan nojalla sallituissa tapauksissa.
6. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 5 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi tämän artiklan 1 kohdan mukaiset velvoitteensa täyttääkseen perustaa kansallisen rahoitusjärjestelynsä alueellaan toimiluvan saaneiden laitosten sellaisten pakollisten rahoitusosuuksien kautta, jotka perustuvat 103 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuihin seikkoihin ja joita ei ole suoritettu sen kriisintarkaisuviranomaisen määräysvallassa olevan rahaston kautta, edellyttäen, että kaikki seuraavat ehdot täyttyvät:
- a) rahoitusosuuksina peritty määrä on vähintään yhtä suuri kuin 102 artiklan nojalla perittäväksi vaadittu määrä;
- b) jäsenvaltion kriisintarkaisuviranomainen on oikeutettu määrään, joka on yhtä suuri kuin rahoitusosuuksien määrä ja jonka jäsenvaltio saattaa välittömästi tuon kriisintarkaisuviranomaisen käyttöön tämän pyynnöstä yksinomaan 101 artiklassa säädettyjä tarkoituksia varten; ja
- c) jäsenvaltio ilmoittaa komissiolle päätöksestä käyttää harkintavaltaansa rahoitusjärjestelynsä järjestämiseen tämän kohdan mukaisesti;
- d) jäsenvaltion on ilmoitettava b alakohdassa tarkoitettu määrä komissiolle vähintään kerran vuodessa;
- e) jollei tässä direktiivissä nimenomaisesti toisin säädetä, rahoitusjärjestelyjen on noudatettava 99–102 artiklan, 103 artiklan 1–4 ja 6 kohdan sekä 104–109 artiklan vaatimuksia.

Sovellettaessa tätä kohtaa jäljempänä 102 artiklassa määritetyn tavoitetason saavuttamiseksi käytettävissä oleviin varoihin voidaan sisällyttää pakollisia rahoitusosuuksia mistä tahansa pakollisten rahoitusosuuksien järjestelmästä, jonka jäsenvaltio on perustanut 17 päivän kesäkuuta 2010 ja 2 päivän heinäkuuta 2014 välisenä aikana sen alueella sijaitsevilta laitoksilta saaduista rahoitusosuuksista laitosten järjestelmäriskiin, kaatumiseen ja kriisinratkaisuun liittyvien kustannusten kattamiseksi, edellyttäen, että jäsenvaltio noudattaa tämän osaston säännöksiä. Rahoitusosuuksia talletussuojajärjestelmiin ei oteta huomioon laskettaessa 102 artiklassa säädettyä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen tavoitetasoa.

101 artikla

Kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen käyttö

1. Kriisinratkaisuviranomainen voi käyttää 100 artiklan mukaisesti perustettuja rahoitusjärjestelyjä vain siinä määrin kuin on tarpeen kriisinratkaisuvälineiden tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi seuraaviin tarkoituksiin:

- a) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen, sen tytäryritysten, omaisuudenhoitoyhtiön tai erillisen varainhoitoyhtiön varojen tai velkojen takaamiseksi;
- b) lainojen myöntämiseksi kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle, sen tytäryrityksille, omaisuudenhoitoyhtiölle tai erilliselle varainhoitoyhtiölle;
- c) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen omaisuserien ostamiseksi;
- d) rahoitusosuuksien suorittamiseksi omaisuudenhoitoyhtiöön ja erilliseen varainhoitoyhtiöön;
- e) korvausten maksamiseksi osakkeenomistajille tai velkojille 75 artiklan mukaisesti;
- f) rahoitusosuuden suorittamiseksi kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle tiettyjen velkojen alaskirjauksella tai muuntamisella, kun sovelletaan velkakirjojen arvon alaskirjausta ja kriisinratkaisuviranomainen päättää rajata tietyt velkojat velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalan ulkopuolelle 44 artiklan 3–8 kohdan mukaisesti;
- g) lainojen myöntämiseksi vapaaehtoisesti muille rahoitusjärjestelyille 106 artiklan mukaisesti;
- h) edellä a–g alakohdassa tarkoitettujen toimien yhdistämiseksi.

Rahoitusjärjestelyissä voidaan soveltaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja toimia myös ostajaan liiketoiminnan myynnin yhteydessä.

2. Kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyä ei saa käyttää suoraan laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön tappioiden kattamiseen eikä tällaisen laitoksen tai yhteisön pääomapohjan vahvistamiseen. Siinä tapauksessa, että kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn käyttö tämän artiklan 1 kohdan mukaisiin tarkoituksiin välillisesti johtaa siihen, että osa laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön tappioista siirtyy kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyyn, sovelletaan 44 artiklassa säädettyjä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn käyttöä koskevia periaatteita.

102 artikla

Tavoitetaso

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden rahoitusjärjestelyissä käytettävissä olevat varat ovat viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 vähintään 1 prosentti kaikkien niiden alueella toimiluvan saaneiden laitosten suojattujen talletusten määrästä. Jäsenvaltiot voivat asettaa kyseisen määrän ylittäviä tavoitetasoja.

2. Rahoitusosuuksien periminen rahoitusjärjestelyihin 103 artiklan mukaisesti on 1 kohdassa tarkoitetun ensimmäisen vaiheen aikana jaksotettava ajallisesti mahdollisimman tasaisesti, kunnes tavoitetaso saavutetaan, ottaen kuitenkin asiaankuuluvasti huomioon suhdannevaiheen ja myötäsyklisten rahoitusosuuksien mahdollisen vaikutuksen rahoitusosuuksia suorittavien laitosten rahoitusasemaan.

Jäsenvaltiot voivat pidentää ensimmäistä vaihetta enintään neljällä vuodella, jos rahoitusjärjestelyistä suoritettujen maksujen kokonaismäärä ylittää 0,5 prosenttia kaikkien niiden alueella toimiluvan saaneiden laitosten direktiivin 2014/49/EU nojalla suojattujen talletusten määrästä.

3. Jos 1 kohdassa tarkoitetun ensimmäisen vaiheen jälkeen käytettävissä olevat varat vähenevät alle mainitussa kohdassa määrätyn tavoitetason, säännöllisten rahoitusosuuksien perimistä on jatkettava 103 artiklan mukaisesti siihen asti, kun tavoitetaso on jälleen saavutettu. Jos sen jälkeen, kun tavoitetaso on saavutettu ensimmäisen kerran, käytettävissä olevat varat vähenevät alle kahteen kolmasosaan tavoitetasosta, tämä rahoitusosuus on vahvistettava sellaiselle tasolle, että tavoitetaso voidaan saavuttaa kuuden vuoden kuluessa.

Säännöllisessä rahoitusosuudessa on otettava asiaankuuluvasti huomioon suhdannevaihe ja myötäsyklisten rahoitusosuuksien mahdollinen vaikutus tämän kohdan mukaisia vuotuisia rahoitusosuuksia vahvistettaessa.

4. EPV antaa komissiolle viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2016 kertomuksen, joka sisältää suosituksia asianmukaisesta vertailukohdasta kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen tavoitetason asettamista varten ja erityisesti siitä, olisiko tarkoituksenmukaisempaa käyttää perusteena velkojen kokonaismäärää tai suojattuja talletuksia.

5. Komissio toimittaa 4 kohdassa tarkoitetun kertomuksen tulosten perusteella tarvittaessa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016 Euroopan parlamentille ja komissiolle lainsäädäntöehdotuksen, joka koskee kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen tavoitetason perustetta.

103 artikla

Etukäteen suoritettavat rahoitusosuudet

1. Edellä 102 artiklassa määrätyn tavoitetason saavuttamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahoitusosuudet peritään vähintään vuosittain niiden alueella toimiluvan saaneilta laitoksilta, mukaan lukien unionissa toimivat sivuliikkeet.

2. Kultakin laitokselta perittävä rahoitusosuus on sama kuin sen velkojen määrä (poislukien omat varat), josta on vähennetty suojatut talletukset, suhteessa kaikkien kyseisen jäsenvaltion alueella toimiluvan saaneiden laitosten velkojen kokonaismäärään (poislukien omat varat), josta on vähennetty suojatut talletukset.

Näitä rahoitusosuuksia on mukautettava laitosten riskiprofiilin perusteella 7 kohdan nojalla hyväksytyjä perusteita noudattaen.

3. Edellä 102 artiklassa määrätyn tavoitetason saavuttamiseksi käytettävissä oleviin varoihin voidaan sisällyttää peruuttamattomat maksusitoumukset, joiden täydeksi vakuudeksi on asetettu vähäriskiset varat, joihin ei kohdistu kolmansien osapuolten oikeuksia ja jotka ovat kriisinratkaisuviranomaisten vapaasti käytettävissä ja korvamerkittyjä niiden yksinomaiseen käyttöön 101 artiklan 1 kohdassa määritetyjä tarkoituksia varten. Peruuttamattomien maksusitoumusten osuus saa olla enintään 30 prosenttia tämän artiklan mukaisesti perittävien rahoitusosuuksien kokonaismäärästä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että velvoite suorittaa tässä artiklassa tarkoitetut rahoitusosuudet on täytäntöönpanokelpoinen kansallisen lainsäädännön nojalla ja että erääntyvät rahoitusosuudet maksetaan täysimääräisinä.

Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön asianmukaiset rekisteröinti-, kirjanpito- ja raportointivelvoitteet ja muut velvoitteet sen varmistamiseksi, että erääntyvät rahoitusosuudet maksetaan täysimääräisinä. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä, jotta voidaan todentaa asianmukaisesti, onko rahoitusosuudet maksettu oikein. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä rahoitusosuuksien välttämisen, kiertämisen ja väärinkäytösten estämiseksi.

5. Tämän artiklan mukaisesti perittyjä määriä saa käyttää ainoastaan 101 artiklan 1 kohdassa määriteltyihin tarkoituksiin.

6. Jollei 37, 38, 40, 41 ja 42 artiklasta muuta johdu, kriisinratkaisun kohteena olevalta laitokselta tai omaisuudenhoitoyhtiöltä saatavat määrät sekä korko ja muu sijoituksista saatava tuotto ja mahdollinen muu tuotto voidaan kohdentaa rahoitusjärjestelyjen hyödyksi.

7. Siirretään komissiolle valta antaa 115 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu käsite rahoitusosuuksien mukauttamisesta laitosten riskiprofiiliin ottaen huomioon kaikki seuraavat seikat:

- a) laitoksen riskialtius, mukaan lukien sen kaupankäynnin merkittävyys, taseen ulkopuoliset sitoumukset ja sen velkaantuneisuusaste;
- b) yhtiön rahoituslähteiden vakaus ja monipuolisuus sekä kiinnittämättömät erittäin likvidit varat;
- c) laitoksen rahoitustilanne;
- d) todennäköisyys, että laitos asetetaan kriisinratkaisuun;
- e) laitoksen aiemmin saama poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki;
- f) laitoksen rakenteen monitahoisuus ja sen purkamismahdollisuudet;
- g) laitoksen merkitys yhden tai useamman jäsenvaltion tai unionin rahoitusjärjestelmän vakaudelle tai taloudelle;
- h) laitoksen kuuluminen laitosten suojajärjestelmään.

8. Siirretään komissiolle valta antaa 115 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

- a) edellä 4 kohdassa tarkoitetut rekisteröinti-, kirjanpito- ja raportointivelvoitteet ja muut velvoitteet sen varmistamiseksi, että rahoitusosuudet tosiasiallisesti maksetaan;
- b) edellä 4 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet, joilla todennetaan asianmukaisesti, onko rahoitusosuudet maksettu oikein.

104 artikla

Ylimääräiset jälkikäteen suoritettavat rahoitusosuudet

1. Jos käytettävissä olevat varat eivät riitä rahoitusjärjestelyjen käytöstä aiheutuvien tappioiden, kustannusten tai muiden menojen kattamiseen, jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella toimiluvan saaneilta laitoksilta peritään jälkikäteen ylimääräisiä rahoitusosuuksia, jotta lisämäärät voidaan kattaa. Nämä ylimääräiset jälkikäteen suoritettavat rahoitusosuudet on laskettava yksittäisille laitoksille 103 artiklan 2 kohdassa säädettyjä sääntöjä noudattaen.

Ylimääräiset jälkikäteen suoritettavat rahoitusosuudet eivät saa olla yli kolminkertaisia suhteessa 103 artiklan mukaisesti määritettyyn rahoitusosuuksien vuotuisen määrään.

2. Tämän artiklan nojalla perittyihin rahoitusosuuksiin sovelletaan 103 artiklan 4–8 kohtaa.
3. Kriisinratkaisuviranomainen voi lykätä kokonaan tai osittain laitoksen velvoitetta suorittaa ylimääräisiä rahoitusosuuksia jälkikäteen kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyyn, jos rahoitusosuuksien maksaminen vaarantaisi laitoksen maksuvalmiuden tai maksukyvyyn. Lykkäyksen saa myöntää enintään kuudeksi kuukaudeksi, mutta se voidaan uusia luottolaitoksen pyynnöstä. Tämän kohdan mukaisesti lykätty rahoitusosuus on suoritettava myöhemmin sellaisena ajankohtana, jolloin maksu ei enää vaaranna laitoksen maksuvalmiutta tai maksukykyä.
4. Siirretään komissiolle valta antaa 115 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä niiden olosuhteiden ja edellytysten määrittelemiseksi, joiden täytyessä laitoksen rahoitusosuuden maksamista voidaan lykätä tämän artiklan 3 kohdan nojalla.

105 artikla

Vaihtoehtoiset rahoitusjärjestelyt

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvissa rahoitusjärjestelyissä voidaan tehdä lainasopimuksia tai sopia muista tukimuodoista laitosten, rahoituslaitosten tai muiden kolmansien osapuolten kanssa, jos 103 artiklan mukaisesti perityt määrät eivät riitä rahoitusjärjestelyjen käytöstä aiheutuvien tappioiden, kustannusten tai muiden menojen kattamiseen ja 104 artiklassa säädetty ylimääräiset jälkikäteen suoritettavat rahoitusosuudet eivät ole välittömästi käytettävissä tai ne eivät riitä.

106 artikla

Rahoitusjärjestelyjen välinen lainaus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat rahoitusjärjestelyt voivat esittää lainapyyntönsä kaikille muille rahoitusjärjestelyille unionissa, jos
  - a) 103 artiklan nojalla perityt määrät eivät riitä rahoitusjärjestelyjen käytöstä aiheutuvien tappioiden, kustannusten tai muiden menojen kattamiseen;
  - b) 104 artiklassa säädetty ylimääräiset jälkikäteen suoritettavat rahoitusosuudet eivät ole välittömästi käytettävissä; ja
  - c) 105 artiklassa säädetty vaihtoehtoiset rahoitusjärjestelyt eivät ole kohtuullisin ehdoin välittömästi käytettävissä.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla rahoitusjärjestelyillä on valtuudet antaa lainoja muille rahoitusjärjestelyille unionissa 1 kohdassa määritetyissä olosuhteissa.
3. Unionin kunkin muun rahoitusjärjestelyn on 1 kohdan mukaisen pyynnön jälkeen päätettävä, antaako se lainan pyynnön esittäneelle rahoitusjärjestelylle. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että kyseinen päätös tehdään toimivaltaisen ministeriön tai hallituksen kuulemisen jälkeen tai sen suostumuksella. Päätös on tehtävä riittävän nopeasti.
4. Lainojen korosta, takaisinmaksuajasta ja muista ehdoista on sovittava lainan ottavan rahoitusjärjestelyn ja niiden muiden rahoitusjärjestelyjen kesken, jotka ovat päättäneet osallistua. Kaikkien osallistuvien rahoitusjärjestelyjen lainoilla on oltava sama korko, takaisinmaksuaika ja muut ehdot, paitsi jos kaikki osallistuvat rahoitusjärjestelyt toisin sopivat.

5. Kunkin osallistuvan kriisintarkaisun rahoitusjärjestelyn lainaksi antama määrä on sama kuin asianomaisen kriisintarkaisun rahoitusjärjestelyn jäsenvaltiossa olevien suojattujen talletusten määrä suhteessa osallistuvien kriisintarkaisun rahoitusjärjestelyjen jäsenvaltioissa olevien suojattujen talletusten kokonaismäärään. Kyseiset rahoitusosuudet voivat vaihdella kaikkien osallistuvien rahoitusjärjestelyjen sopimuksen perusteella.

6. Tämän artiklan mukaista lainasaamista toisen jäsenvaltion kriisintarkaisun rahoitusjärjestelyltä on kohdeltava lainan antaneen kriisintarkaisun rahoitusjärjestelyn varoina, ja se voidaan ottaa huomioon kyseisen rahoitusjärjestelyn tavoitetasoa laskettaessa.

107 artikla

Kansallisten rahoitusjärjestelyjen vastavuoroisuus konsernin kriisintarkaisussa

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 91 tai 92 artiklassa tarkoitettussa konsernin kriisintarkaisussa kunkin konserniin kuuluvan laitoksen kansallinen rahoitusjärjestely osallistuu konsernin kriisintarkaisun rahoitukseen tämän artiklan mukaisesti.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi konsernitason kriisintarkaisuviranomaisen on konserniin kuuluvien laitosten kriisintarkaisuviranomaisia kuultuaan ja tarvittaessa ennen kriisintarkaisuotoimen toteuttamista ehdotettava rahoitussuunnitelmaa osana 91 ja 92 artiklassa säädettyä konsernin kriisintarkaisun erityissuunnitelmaa.

Rahoitussuunnitelma on hyväksyttävä 91 ja 92 artiklassa tarkoitettua päätöksentekomenettelyä noudattaen.

3. Rahoitussuunnitelmaan on sisällytettävä

- a) 36 artiklan mukainen arvostus asianomaisten konserniyhteisöjen osalta;
- b) tappiot, jotka kunkin asianomaisen konserniyhteisön on kirjattava kriisintarkaisuvälineiden käyttöjakohtana;
- c) kunkin asianomaisen konserniyhteisön osalta tappiot, jotka aiheutuisivat kullekin osakkeenomistajien ja velkojien luokalle;
- d) rahoitusosuudet, jotka talletussuojajärjestelmien olisi suoritettava 109 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- e) kriisintarkaisun rahoitusjärjestelyiltä vaadittava rahoitusosuuden kokonaismäärä ja rahoitusosuuden tarkoitus ja muoto;
- f) perusteet sen määrän laskemiseksi, joka niiden jäsenvaltioiden, joissa asianomaiset konserniyhteisöt sijaitsevat, kunkin kansallisen rahoitusjärjestelyn on suoritettava konsernin kriisintarkaisun rahoittamiseen e alakohdassa tarkoitettun rahoitusosuuden kokonaismäärän täyttämiseksi;
- g) määrä, joka kunkin asianomaisen konserniyhteisön kansallisen rahoitusjärjestelyn on suoritettava konsernin kriisintarkaisun rahoittamiseen, ja kyseisten rahoitusosuuksien muoto;
- h) niiden lainojen määrä, joista niiden jäsenvaltioiden, joissa asianomaiset konserniyhteisöt sijaitsevat, rahoitusjärjestelyt tekevät sopimuksia laitosten, rahoituslaitosten tai muiden kolmansien osapuolten kanssa 105 artiklan nojalla;
- i) määräaika, jota olisi voitava tarvittaessa jatkaa, niiden jäsenvaltioiden, joissa asianomaiset konserniyhteisöt sijaitsevat, rahoitusjärjestelyjen käyttämiselle.

4. Edellä 3 kohdan e alakohdassa tarkoitetuissa rahoitusosuuden jakamisperusteissa on noudatettava tämän artiklan 5 kohtaa ja 12 artiklan 3 kohdan f alakohdan mukaisen konsernin kriisinratkaisusuunnitelman periaatteita, paitsi jos rahoitusuunnitelmassa toisin sovitaan.
5. Jollei rahoitusuunnitelmassa toisin sovita, kunkin kansallisen rahoitusjärjestelyn rahoitusosuuden laskentaperusteissa on erityisesti otettava huomioon
- a) se osuus konsernin riskipainotetuista varoista, jota kyseisen kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn jäsenvaltioon sijoittautuneet laitokset ja 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettut yhteisöt pitävät hallussaan;
  - b) se osuus konsernin varoista, jota kyseisen kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn jäsenvaltioon sijoittautuneet laitokset ja 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettut yhteisöt pitävät hallussaan;
  - c) se osuus konsernin kriisinratkaisun tarpeen aiheuttaneista tappioista, joka oli peräisin kyseisen kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten valvonnassa olevista konserniyhteisöistä; ja
  - d) se osuus konsernitason rahoitusjärjestelyn rahoitusvaroista, joka rahoitusuunnitelman mukaan on tarkoitus käyttää kyseisen kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn jäsenvaltioon sijoittautuneiden konserniyhteisöjen välittömäksi hyödyksi.
6. Jäsenvaltioiden on vahvistettava etukäteen säännöt ja menettelyt sen varmistamiseksi, että kukin kansallinen rahoitusjärjestely voi suorittaa rahoitusosuutensa konsernin kriisinratkaisun rahoittamiseen viipymättä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.
7. Tämän artiklan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että konsernitason rahoitusjärjestelyt voivat 105 artiklassa säädetyn edellytyksin tehdä lainasopimuksia tai sopia muista tukimuodoista laitosten, rahoituslaitosten tai muiden kolmansien osapuolten kanssa.
8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat kansalliset rahoitusjärjestelyt voivat taata lainan, josta konsernin rahoitusjärjestelyt sopivat 7 kohdan mukaisesti.
9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mahdollinen konsernin rahoitusjärjestelyjen käytöstä aiheutuva tuotto tai hyöty kohdennetaan kansallisten rahoitusjärjestelyjen hyödyksi suhteessa niiden rahoitusosuuksiin 2 kohdassa tarkoitettussa kriisinratkaisun rahoittamisessa.

108 artikla

Talletukset maksukyvyttömyyttä koskevassa ensisijaisuusjärjestyksessä

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tavanomaisiin maksukyvyttömyysmenettelyihin sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä

- a) seuraavat luonnollisten henkilöiden ja mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten suojakelpoiset talletukset ovat ensisijaisuusjärjestyksessä korkeammalla kuin tavallisten, vakuudettomien, etuoikeudettomien velkojien saatavat:
  - i) se luonnollisten henkilöiden ja mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten talletusten osa, joka ylittää direktiivin 2014/49/EU 6 artiklassa säädetyn suojatason;
  - ii) talletukset, jotka olisivat luonnollisten henkilöiden ja mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten suojakelpoisia talletuksia, jollei niitä olisi tehty unioniin sijoittautuneiden laitosten unionin ulkopuolella sijaitsevien sivuliikkeiden kautta;

b) seuraavat talletukset ovat ensisijaisuusjärjestyksessä korkeammalla kuin mitä a alakohdassa on säädetty:

i) suojatut talletukset;

ii) suojattujen tallettajien oikeudet ja velvoitteet maksukyvyttömyystilanteessa korvaavalla talletussuojajärjestelmät.

109 artikla

Talletussuojajärjestelmien käyttö kriisinratkaisun yhteydessä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kriisinratkaisuviranomaiset toteuttavat kriisinratkaisutoimen ja jos toimella taataan, että tallettajien talletukset ovat edelleen heidän käytettävissään, talletussuojajärjestelmä, johon laitos kuuluu, vastaa

a) velkakirjojen arvon alaskirjausta sovellettaessa siitä määrästä, jolla suojatut talletukset olisi kirjattu alas laitoksen tappioiden kattamiseksi 46 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, jos suojatut talletukset olisi sisällytetty velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalaan ja kirjattu alas samassa määrin kuin ensisijaisuusjärjestyksessä samalla tasolla olevat velkojat tavanomaista maksukyvyttömyysmenettelyä koskevan kansallisen lainsäädännön nojalla; tai

b) yhtä tai useampaa muuta kriisinratkaisuvälinettä kuin velkakirjojen arvon alaskirjausta sovellettaessa siitä tappioiden määrästä, joka suojatuille tallettajille olisi aiheutunut, jos suojatuille tallettajille olisi aiheutunut tappioita suhteessa ensisijaisuusjärjestyksessä samalla tasolla olevien velkojien tappioihin tavanomaista maksukyvyttömyysmenettelyä koskevan kansallisen lainsäädännön nojalla.

Kaikissa tapauksissa talletussuojajärjestelmän vastuu ei saa ylittää sitä tappioiden määrää, joka olisi koitunut sen kannettavaksi, jos laitos olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.

Velkakirjojen arvon alaskirjausta sovellettaessa talletussuojajärjestelmää ei saa vaatia suorittamaan rahoitusosuuksia laitoksen tai omaisuudenhoitoyhtiön 46 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesta pääomapohjan vahvistamisesta aiheutuviin kustannuksiin.

Jos 74 artiklan mukaisessa arvostuksessa määritetään, että talletussuojajärjestelmän kriisinratkaisuun suorittama rahoitusosuus oli suurempi kuin se tappioiden nettomäärä, joka sille olisi aiheutunut, jos laitos olisi tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisessa likvidaatioissa, talletussuojajärjestelmällä on oikeus saada kyseinen erotus maksuna kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyistä 75 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sen määrän määrittäminen, josta talletussuojajärjestelmä vastaa tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, täyttää 36 artiklassa tarkoitetut edellytykset.

3. Talletussuojajärjestelmästä 1 kohdan soveltamiseksi suoritettava rahoitusosuus on maksettava käteisenä.

4. Jos kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen suojakelpoiset talletukset siirretään toiseen yhteisöön liiketoiminnan myynnin tai omaisuudenhoitoyhtiön käytön myötä, tallettajat eivät voi vaatia direktiivin 2014/49/EU nojalla korvausta talletussuojajärjestelmästä sille osalle kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen tekemistään talletuksista, joita ei siirretä, edellyttäen, että siirrettyjen varojen määrä on yhtä suuri tai suurempi kuin direktiivin 2014/49/EU 6 artiklassa säädetty vakuutuskatteen kokonaismäärä.

5. Sen estämättä, mitä 1–4 kohdassa säädetään, jos talletusten vakuusjärjestelmän käytettävissä olevat varat käytetään kyseisten säännösten mukaisesti ja ne vähenevät myöhemmin alle kahteen kolmasosaan talletusten vakuusjärjestelmän tavoitetasosta, säännöllinen rahoitusosuus talletusten vakuusjärjestelmään on vahvistettava sellaiselle tasolle, että tavoitetaso voidaan saavuttaa kuuden vuoden kuluessa.

Kaikissa tapauksissa talletusten vakuusjärjestelmien vastuu ei saa ylittää määrää, joka vastaa 50:tä prosenttia talletusten vakuusjärjestelmille direktiivissä 2014/49/EU 10 artiklassa vahvistetusta tavoitetasosta. Jäsenvaltiot voivat kansallisen pankkialansa erityispiirteet huomioon ottaen vahvistaa prosenttiosuuden, joka on suurempi kuin 50 prosenttia.

Talletussuojajärjestelmän tämän direktiivin mukainen osuus ei missään tapauksessa saa ylittää sitä tappioiden määrää, joka sille olisi aiheutunut tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisessa likvidaatiossa.

VIII OSASTO

SEURAAMUKSET

110 artikla

Hallinnolliset seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä hallinnollisia seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä koskevat säännöt, joita sovelletaan, jos tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettuja kansallisia säännöksiä ei ole noudatettu, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että säännöt pannaan täytäntöön, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden oikeutta säätää ja määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia. Jos jäsenvaltiot päättävät olla vahvistamatta hallinnollisia seuraamuksia koskevia sääntöjä niiden rikkomisten osalta, joihin sovelletaan kansallista rikosoikeutta, niiden on ilmoitettava komissiolle asianomaiset rikosoikeuden säännökset. Hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun laitoksiin, rahoituslaitoksiin ja unionissa emoyrityksenä toimiviin yrityksiin sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettuja velvoitteita, niitä rikottaessa on kansallisessa lainsäädännössä säädetyin edellytyksin mahdollista soveltaa hallinnollisia seuraamuksia ylimmän hallintoelimen jäseniin sekä muihin luonnollisiin henkilöihin, jotka kansallisen lainsäädännön nojalla ovat rikkomuksesta vastuussa.

3. Toimivalta määrätä hallinnollisia seuraamuksia on rikkomuksen lajin mukaan annettava kriisinratkaisuviranomaisille tai, jos kyseessä on eri viranomainen, toimivaltaisille viranomaisille. Kriisinratkaisuviranomaisilla ja toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava kaikki tiedonkeruu- ja tutkintavaltuudet, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien hoitamiseksi. Kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on seuraamusten määräämistä koskevia valtuuksiaan käyttäessään tehtävä tiivistä yhteistyötä, jotta varmistetaan, että hallinnolliset seuraamukset tai muut hallinnolliset toimenpiteet tuottavat toivotut tulokset, ja rajatylittäviä tapauksia käsitellessään koordinoitava toimintaansa.

4. Kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä hallinnollisia valtuuksiaan määrätä seuraamuksia tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti jollakin seuraavista tavoista:

- a) suoraan;
- b) yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa;
- c) niiden vastuulla antamalla tehtävä tällaisille viranomaisille;
- d) saattamalla asia toimivaltaisten oikeusviranomaisten käsiteltäväksi.

111 artikla

Erityissäännökset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä vahvistetaan seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä vähintään seuraavissa tapauksissa:

- a) elvytysuunnitelmat tai konsernin kriisinratkaisusuunnitelmat jätetään laatimatta, ylläpitämättä tai päivittämättä 5 tai 7 artiklan vastaisesti;

- b) aikomus antaa konsernin rahoitustukea jätetään ilmoittamatta toimivaltaiselle viranomaiselle 25 artiklan vastaisesti;
- c) kaikkia tarvittavia tietoja kriisinratkaisusuunnitelmien laatimiseksi ei anneta 11 artiklan vastaisesti;
- d) laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön ylin hallintoelin jättää ilmoittamatta toimivaltaiselle viranomaiselle, kun laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, 81 artiklan 1 kohdan vastaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hallinnollisiin seuraamuksiin ja muihin hallinnollisiin toimenpiteisiin, joita voidaan soveltaa 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kuuluvat ainakin seuraavat:

- a) julkinen lausuma, jossa ilmoitetaan vastuussa oleva luonnollinen henkilö, laitos, rahoituslaitos, unionissa emoyrityksenä toimiva yritys tai muu oikeushenkilö ja rikkomuksen luonne;
- b) määräys, jolla vastuussa olevaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä vaaditaan lopettamaan rikkominen ja olemaan toistamatta sitä;
- c) väliaikainen kielto, jolla kielletään ketä tahansa laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön ylimmän hallintoelimen tai toimivan johdon jäsentä tai muuta vastuussa olevana pidettyä luonnollista henkilöä hoitamasta tehtäviään laitoksissa tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetuissa yhteisöissä;
- d) kun on kyse oikeushenkilöstä, hallinnolliset sakot, jotka ovat enintään 10 prosenttia kyseisen oikeushenkilön vuotuisesta nettomääräisestä kokonaisliikevaihdosta edellisenä tilikautena; jos oikeushenkilö on emoyrityksen tytäryritys, asiaankuuluva liikevaihto on perimmäisen emoyrityksen konsolidoidun tilinpäätöksen mukainen liikevaihto edellisenä tilikautena;
- e) kun on kyse luonnollisesta henkilöstä, enintään 5 000 000 euron suuruiset hallinnolliset sakot tai niissä jäsenvaltioissa, joiden virallinen valuutta ei ole euro, vastaava arvo kansallisena valuuttana 2 päivänä heinäkuuta 2014;
- f) hallinnolliset sakot, jotka ovat enintään kaksi kertaa suuremmat kuin rikkomuksesta saatu hyöty, jos se voidaan määrittää.

112 artikla

Hallinnollisten seuraamusten julkistaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset ja toimivaltaiset viranomaiset julkistavat virallisella verkkosivustollaan vähintään ne tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomisesta määräämänsä hallinnolliset seuraamukset, joihin ei ole haettu muutosta tai joihin muutoksenhakuoikeus on rauennut. Julkistamisen on tapahduttava ilman aiheutonta viivytystä sen jälkeen, kun luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle on ilmoitettu kyseisestä seuraamuksesta, mukaan lukien tiedot rikkomuksen lajista ja luonteesta sekä sen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nimi, jolle seuraamus on määrätty.

Jos jäsenvaltiot sallivat sellaisten seuraamusten julkistamisen, joihin voi hakea muutosta, kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on ilman aiheutonta viivytystä julkistettava virallisella verkkosivustollaan myös tiedot muutoksenhaun tilanteesta ja sen lopputuloksesta.

2. Kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on julkistettava määräämänsä seuraamukset ilman nimiä kansallisen lainsäädännön mukaisella tavalla seuraavissa tapauksissa:

- a) seuraamus on määrätty luonnolliselle henkilölle ja henkilötietojen julkistaminen osoittautuu tällaisen julkistamisen oikeasuhteisuudesta tehdyn pakollisen ennakoarvioinnin perusteella suhteettomaksi;

- b) julkistaminen vaarantaisi rahoitusmarkkinoiden vakauden tai käynnissä olevan rikostutkinnan;
- c) julkistaminen aiheuttaisi suhteetonta vahinkoa, jos se on määritettävissä, laitoksille tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetuille yhteisöille tai osallisina oleville luonnollisille henkilöille.

Vaihtoehtoisesti tällaisissa tapauksissa voidaan kyseessä olevien tietojen julkistamista lykätä kohtuullisella ajalla, jos katsotaan, että tällaisen ajan kuluessa ilman nimiä tapahtuvan julkistamisen perusteet lakkaavat olemasta voimassa.

3. Kriisintarkausviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että tämän artiklan mukaisesti julkistettut tiedot pysyvät niiden virallisella verkkosivustolla vähintään viiden vuoden ajan. Julkistettujen tietojen sisältämiä henkilötietoja pidetään kriisintarkausviranomaisen tai toimivaltaisen viranomaisen virallisella verkkosivustolla ainoastaan tarvittavan ajan sovellettavien tietosuojasääntöjen mukaisesti.

4. EPV antaa viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2016 komissiolle kertomuksen 2 kohdassa säädetyistä seuraamusten julkistamisesta ilman nimiä jäsenvaltioissa ja erityisesti siitä, onko jäsenvaltioiden välillä ollut tältä osin merkittäviä eroja. Lisäksi kertomuksessa käsitellään merkittävistä eroista seuraamusten julkistamista koskevan jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaisessa seuraamusten julkistamisen kestossa.

113 artikla

EPV:n keskustietokannan ylläpitäminen

1. Jollei 84 artiklassa tarkoitetuista salassapitovelvollisuutta koskevista vaatimuksista muuta johdu, kriisintarkausviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle kaikista 111 artiklan nojalla määrittämistään hallinnollisista seuraamuksista ja muutoksenhaun tilanteesta ja sen lopputuloksesta. EPV pitää yllä keskustietokantaa sille ilmoitetuista seuraamuksista yksinomaan kriisintarkausviranomaisten välistä tiedonvaihtoa varten. Tietokantaan on pääsy ainoastaan kriisintarkausviranomaisilla, ja sitä päivitetään kriisintarkausviranomaisten antamien tietojen perusteella. EPV pitää yllä keskustietokantaa sille ilmoitetuista seuraamuksista yksinomaan toimivaltaisten viranomaisten välistä tiedonvaihtoa varten. Tietokantaan on pääsy ainoastaan toimivaltaisilla viranomaisilla, ja sitä päivitetään toimivaltaisten viranomaisten antamien tietojen perusteella.

2. EPV pitää yllä verkkosivua, josta on linkit kunkin kriisintarkausviranomaisen ja kunkin toimivaltaisen viranomaisen 112 artiklan nojalla julkistamiin seuraamuksiin, ja ilmoittaa ajanjakson, jonka osalta kukin jäsenvaltio julkistaa seuraamuksia.

114 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisintarkausviranomaisten määräämien seuraamusten tehokas soveltaminen ja seuraamusten määräämistä koskevien valtuuksien käyttö

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ja kriisintarkausviranomaiset hallinnollisten seuraamusten tai muiden hallinnollisten toimenpiteiden lajia sekä hallinnollisten sakkojen tasoa määrittäessään ottavat huomioon kaikki asiaan vaikuttavat olosuhteet, mukaan lukien tarvittaessa seuraavat:

- a) rikkomuksen vakavuus ja ajallinen kesto;
- b) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön vastuun aste;
- c) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellinen vahvuus, josta ovat osoituksena esimerkiksi vastuussa olevan oikeushenkilön kokonaisliikevaihto tai vastuussa olevan luonnollisen henkilön vuosiansiot;
- d) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön saamien voittojen tai välttämien tappioiden määrä, jos ne ovat määritettävissä;

- e) rikkomuksen kolmansille osapuolille aiheuttamat tappiot, jos ne ovat määritettävissä;
- f) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön toimivaltaisen viranomaisen ja kriisinhallintaviranomaisen kanssa tekemän yhteistyön laajuus;
- g) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön aiemmat rikkomukset;
- h) rikkomuksen mahdolliset seuraukset järjestelmän kannalta.

IX OSASTO

TÄYTÄNTÖÖNPANOVALTUUDET

115 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 2 päivästä heinäkuuta 2014 määräämättömäksi ajaksi valta antaa 2 artiklan toisessa kohdassa, 44 artiklan 11 kohdassa, 76 artiklan 4 kohdassa, 103 artiklan 7 ja 8 kohdassa ja 104 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2 artiklan toisessa kohdassa, 44 artiklan 11 kohdassa, 76 artiklan 4 kohdassa, 103 artiklan 7 ja 8 kohdassa ja 104 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevien 2 artiklan toisen kohdan, 44 artiklan 11 kohdan, 76 artiklan 4 kohdan, 103 artiklan 7 ja 8 kohdan tai 104 artiklan 4 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kolmella kuukaudella.
6. Komissio ei anna delegoituja säädöksiä, jos Euroopan parlamentin tarkasteluäika, mahdollinen määräajan pidennys mukaan lukien, lyhenee lomakauden vuoksi alle viiteen kuukauteen.

X OSASTO

MUUTOKSET DIREKTIIVEIHIN 82/891/ETY, 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU JA 2013/36/EU JA ASETUKSIIN (EU) N:o 1093/2010 JA (EU) N:o 648/2012

116 artikla

Direktiivin 82/891/ETY muuttaminen

Korvataan direktiivin 82/891/ETY 1 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Sovelletaan, mitä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/35/EU (*) 1 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetään.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/35/EU, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2011, osakeyhtiöiden sulautumisista (EUVL L 110, 29.4.2011, s. 1)."

117 artikla

Direktiivin 2001/24/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2001/24/EY seuraavasti:

1) Lisätään 1 artiklaan kohdat seuraavasti:

”3. Tätä direktiiviä sovelletaan lisäksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 (*) 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa määriteltyihin sijoituspalveluyrityksiin ja niiden sivuliikkeisiin, jotka on perustettu muihin jäsenvaltioihin kuin niiden sääntömääräisen kotipaikan sijaintivaltioon.

4. Jos käytetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/59/EU (**) säädetyjä kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia, tätä direktiiviä sovelletaan myös direktiivin 2014/59/EU soveltamisalaan kuuluviin rahoituslaitoksiin, yrityksiin ja emoyrityksiin.

5. Tämän direktiivin 4 ja 7 artiklaa ei sovelleta, kun direktiivin 2014/59/EU 83 artiklaa sovelletaan.

6. Tämän direktiivin 33 artiklaa ei sovelleta, kun direktiivin 2014/59/EU 84 artiklaa sovelletaan.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä kuudennen neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).”

2) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

”2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

— ’kotijäsenvaltiolla’ asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 43 alakohdassa määriteltyä kotijäsenvaltiota,

— ’vastaanottavalla jäsenvaltiolla’ asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 44 alakohdassa määriteltyä vastaanottavaa jäsenvaltiota,

— ’sivuliikkeellä’ asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 17 alakohdassa määriteltyä sivuliikettä,

— ’toimivaltaisella viranomaisella’ asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 40 alakohdassa määriteltyä toimivaltaista viranomaista tai direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 18 kohdassa tarkoitettua kriisinratkaisuviranomaista mainitussa direktiivissä tarkoitettujen tervehdyttämistoimenpiteiden osalta,

- 'hallinnonhoitajalla' hallinnollisten tai oikeusviranomaisten nimeämää henkilöä tai elintä, jonka tehtävänä on huolehtia tervehdyttämistoimenpiteistä,
- 'hallinnollisilla tai oikeusviranomaisilla' sellaisia jäsenvaltioiden hallinnollisia tai oikeusviranomaisia, joiden toimivaltaan tervehdyttämistoimenpiteet tai likvidaatiomenettelyt kuuluvat,
- 'tervehdyttämistoimenpiteillä' toimenpiteitä, joilla on tarkoitus säilyttää tai palauttaa ennalleen asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa määritellyn luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen taloudellinen tilanne ja jotka voivat vaikuttaa kolmansien osapuolten olemassa oleviin oikeuksiin, mukaan lukien toimenpiteitä, joihin voi kuulua maksujen keskeyttäminen, täytäntöönpanotoimenpiteiden keskeyttäminen tai saatavien alentaminen; näihin toimenpiteisiin sisältyy direktiivissä 2014/59/EU säädettyjen kriisiratkaisuvälineiden soveltaminen ja kriisiratkaisuvälineiden käyttö,
- 'selvittäjällä' hallinnollisten tai oikeusviranomaisten nimeämää henkilöä tai elintä, jonka tehtävänä on huolehtia likvidaatiomenettelyistä,
- 'likvidaatiomenettelyillä' kaikkia velkoja koskevia menettelyjä, joita jäsenvaltion hallinnolliset tai oikeusviranomaiset aloittavat ja joita ne valvovat ja joiden tarkoituksena on omaisuuden muuttaminen rahaksi kyseisten viranomaisten valvonnassa, myös silloin, kun menettelyt päätetään akordiin tai muuhun vastaavaan toimenpiteeseen,
- 'säännellyillä markkinoilla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa määriteltyä säänneltyä markkinaa, (*)
- 'välineillä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 50 alakohdan b alakohdassa määriteltyjä rahoitusvälineitä.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista ja direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349)."

3) Korvataan 25 artikla seuraavasti:

"25 artikla

Nettoutussopimukset

Nettoutussopimusten oikeusvaikutukset määräytyvät yksinomaan sen lain perusteella, jota kyseisiin sopimuksiin sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2014/59/EU 68 ja 71 artiklan soveltamista."

4) Korvataan 26 artikla seuraavasti:

"26 artikla

Takaisinostosopimukset

Takaisinostosopimusten oikeusvaikutukset määräytyvät yksinomaan sen lain perusteella, jota kyseisiin sopimuksiin sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2014/59/EU 68 ja 71 artiklan sekä tämän direktiivin 24 artiklan soveltamista."

118 artikla

Direktiivin 2002/47/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2002/47/EY seuraavasti:

1) Lisätään 1 artiklaan kohta seuraavasti:

”6. Tämän direktiivin 4–7 artiklaa ei sovelleta rahoitusvakuusjärjestelyn täytäntöönpanon rajoitukseen, panttioikeuteen perustuvaa rahoitusvakuusjärjestelyä, sulkeutuvaa nettoutusta tai kuittausta koskevan lausekkeen voimaantulon rajoitukseen, joka on annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU (*) IV osaston IV tai V luvun nojalla, tai mihinkään rajoitukseen, joka on annettu jäsenvaltion lainsäädännössä vastaavien valtuuksien nojalla, jotta helpotetaan 2 kohdan c alakohdan iv alakohdassa ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisön asianmukaista kriisratkaisua, johon sovelletaan suojatoimia, jotka vastaavat tasoltaan vähintään direktiivin 2014/59/EU IV osaston VI luvussa säädettyjä suojatoimia.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisratkaisukehyksestä sekä kuudennen neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).”

2) Korvataan 9 a artikla seuraavasti:

”9 a artikla

Direktiivit 2008/48/EY ja 2014/59/EU

Tämä direktiivi ei rajoita direktiivien 2008/48/EY ja 2014/59/EU soveltamista.”

119 artikla

Direktiivin 2004/25/EY muuttaminen

Lisätään direktiivin 2004/25/EY 4 artiklan 5 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin 5 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta, jos käytetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU IV osastossa säädettyjä kriisratkaisuvälineitä, -valtuuksia ja -mekanismeja. (*)

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisratkaisukehyksestä sekä kuudennen neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).”

120 artikla

Direktiivin 2005/56/EY muuttaminen

Lisätään direktiivin 2005/56/EY 3 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tätä direktiiviä ei sovelleta yhtiöihin, joihin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU (*) IV osastossa säädettyjä kriisratkaisuvälineitä, -valtuuksia ja -mekanismeja.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisratkaisukehyksestä sekä kuudennen neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).”

121 artikla

Direktiivin 2007/36/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2007/36/EY seuraavasti:

1. Lisätään 1 artiklaan kohta seuraavasti:

"4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tätä direktiiviä ei sovelleta, jos käytetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU (*) IV osastossa säädettyjä kriisinratkaisuvälineitä, -valtuuksia ja -mekanismeja.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä kuudennen neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190)."

2) Lisätään 5 artiklaan kohdat seuraavasti:

"5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että direktiiviä 2014/59/EU sovellettaessa yhtiökokous voi kahden kolmasosan enemmistöllä pätevästi annettujen äänien määrästä päättää tai muuttaa yhtiöjärjestystä siten, että kutsu yhtiökokoukseen, jossa päätetään pääoman korotuksesta, lähetetään lyhyemmällä varoitusaajalla kuin tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, edellyttäen että kokouksen ajankohtaan on vähintään kymmenen kalenteripäivää kutumisesta ja että direktiivin 2014/59/EU 27 tai 29 artiklan edellytykset täyttyvät ja pääoman korotus on välttämätön mainitun direktiivin 32 ja 33 artiklassa vahvistettujen kriisinratkaisuedellytysten välttämiseksi.

6. Edellä olevan 5 kohdan soveltamiseksi 6 artiklan 3 kohdassa säädettyä kunkin jäsenvaltion velvoitetta asettaa yksi ajankohta, 6 artiklan 4 kohdassa säädettyä velvoitetta varmistaa, että tarkistettu asialista on saatavilla hyvissä ajoin, ja 7 artiklan 3 kohdassa säädettyä kunkin jäsenvaltion velvoitetta asettaa yksi ainoa määräpäivä ei sovelleta."

122 artikla

Direktiivin 2011/35/EU muuttaminen

Lisätään direktiivin 2011/35/EU 1 artiklaan kohta seuraavasti:

"4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tätä direktiiviä ei sovelleta yhtiöihin, joihin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU (*) IV osastossa säädettyjä kriisinratkaisuvälineitä, -valtuuksia ja -mekanismeja.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä kuudennen neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190)."

123 artikla

Direktiivin 2012/30/EU muuttaminen

Lisätään direktiivin 2012/30/EU 45 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin 10 artiklaa, 19 artiklan 1 kohtaa, 29 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa, 31 artiklan 2 kohdan ensimmäistä alakohtaa sekä 33–36, 40, 41 ja 42 artiklaa ei sovelleta, jos käytetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU (*) IV osastossa säädetyjä kriisinratkaisuvälineitä, -valtuuksia ja -mekanismeja.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä kuudennen neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).”

124 artikla

Direktiivin 2013/36/EU muuttaminen

Kumotaan direktiivin 2013/36/EU 74 artiklan 4 kohta.

125 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 1093/2010 seuraavasti:

1) Korvataan 4 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2) ’toimivaltaisella viranomaisella’:

- i) asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 40 alakohdassa määriteltyä ja direktiiveissä 2007/64/EY ja 2009/110/EY tarkoitettua toimivaltaista viranomaista;
- ii) direktiivien 2002/65/EY ja 2005/60/EY osalta viranomaisia, joilla on toimivalta varmistaa, että luotto- ja rahoituslaitokset noudattavat niille noissa direktiiveissä asetettuja vaatimuksia;
- iii) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/49/EU (*) osalta mainitun direktiivin 2 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa määriteltyä valvovaa viranomaista; ja
- iv) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU (**) osalta mainitun direktiivin 2 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa määriteltyä kriisinratkaisuviranomaista.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä kuudennen neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).”

2. Lisätään 40 artiklan 6 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Kun toimitaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU soveltamisalalla, 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettun hallintoneuvoston jäsenen mukana voi tarvittaessa olla kyseisen jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomaisen edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin.”

126 artikla

Asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttaminen

Lisätään asetuksen (EU) N:o 648/2012 81 artiklan 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”k) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU (*) 3 artiklan mukaisesti nimetyt kriisinratkaisuviranomaiset.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä kuudennen neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).”

XI OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

127 artikla

EPV:n kriisinratkaisukomitea

EPV perustaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 41 artiklan nojalla pysyvän sisäisen komitean valmistelemaan sen 44 artiklan mukaisesti tehtävät EPV:n päätökset, mukaan lukien päätökset luonnoksista teknisiksi sääntelystandardeiksi ja teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, kriisinratkaisuviranomaisille tämän direktiivin mukaisesti annetuista tehtävistä. Erityisesti EPV varmistaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 38 artiklan 1 kohdan mukaisesti, että mikään mainitussa artiklassa tarkoitettu päätös ei vaikuta millään tavalla jäsenvaltioiden finanssipoliittiseen vastuuseen. Sisäinen komitea on muodostettava siten, että sen jäseninä ovat tämän direktiivin 3 artiklassa tarkoitettut kriisinratkaisuviranomaiset.

Tämän direktiivin soveltamiseksi EPV tekee yhteistyötä EVLEV:n ja EAMV:n kanssa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 54 artiklalla perustetun Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitean, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 puitteissa.

Tämän direktiivin soveltamiseksi EPV varmistaa, että kriisinratkaisukomitea ja muut asetuksessa (EU) N:o 1093/2010 tarkoitettut tehtävät on rakenteellisesti erotettu toisistaan. Kriisinratkaisukomitean on edistettävä kriisinratkaisusuunnitelmien laatimista ja koordinoitua ja kehitettävä menetelmiä lähellä kaatumista olevien rahoituslaitosten kriisinratkaisua varten.

128 artikla

Yhteistyö EPV:n kanssa

Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten on tehtävä yhteistyötä EPV:n kanssa tätä direktiiviä sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten on asetuksen (EU) N:o 1093/2010 35 artiklan mukaisesti toimitettava EPV:lle viipymättä kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen sen tehtävien hoitamiseksi.

129 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2018 tämän direktiivin täytäntöönpanoa ja antaa siitä kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Se arvioi erityisesti seuraavia seikkoja:

- a) 4 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun EPV:n kertomuksen perusteella tarve muutoksiin kansallisten erojen minimoimiseksi;
- b) 45 artiklan 16 kohdassa tarkoitetun EPV:n kertomuksen perusteella tarve muutoksiin kansallisten erojen minimoimiseksi;
- c) EPV:lle tällä direktiivillä annetun tehtävän toiminta ja tehokkuus, mukaan lukien sovittelijana toimiminen.

Kertomuksiin liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä kohdassa säädetään uudelleentarkastelusta, komissio tarkastelee viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2017 erityisesti 13, 18 ja 45 artiklan soveltamista sen osalta, miten EPV:n valtuuksia käytetään sitovan sovittelun johtamisessa, rahoituspalvelualan lainsäädännön tulevan kehityksen huomioon ottamiseksi. Kertomus ja siihen mahdollisesti liittyvät ehdotukset toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

130 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2015.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin sovellettava IV osaston IV luvun 5 jakson noudattamiseksi annettuja säännöksiä viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2016.

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa 1 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle ja EPV:lle.

131 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämän direktiivin 124 artikla tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2015.

*132 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 15 päivänä toukokuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
M. SCHULZ

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
D. KOURKOULAS

LIITE

A JAKSO

Elvytyssuunnitelmiin sisällytettävät tiedot

Elvytyssuunnitelmassa on esitettävä:

- 1) tiivistelmä suunnitelman keskeisistä osista ja yhteenveto kokonaiselvytyskapasiteetista;
- 2) tiivistelmä laitokseen edellisen sitä koskevan elvytyssuunnitelman jälkeen tehdyistä olennaisista muutoksista;
- 3) viestintä- ja julkistamissuunnitelma, jossa esitetään, millä tavoin yritys aikoo hallita mahdolliset kielteiset markkina-reaktiot;
- 4) laitoksen elinkelpoisuuden ja rahoitusaseman säilyttämiseen tai ennalleen palauttamiseen tarvittavat erinäiset pääoma- ja maksuvalmiustoimet;
- 5) arvio suunnitelman jokaisen olennaisen osan toteuttamiseksi tarvittavasta ajasta;
- 6) yksityiskohtainen kuvaus mahdollisista olennaisista esteistä suunnitelman tehokkaalle toteuttamiselle kohtuuajassa, mukaan lukien vaikutus muuhun konserniin, asiakkaisiin ja vastapuoliin;
- 7) kriittisten toimintojen yksilöinti;
- 8) yksityiskohtainen kuvaus menetelmistä, joilla määritetään laitoksen ydinliiketoiminta-alueiden, toimintojen ja varojen arvo ja markkinoitavuus;
- 9) yksityiskohtainen kuvaus siitä, millä tavoin elvytyssuunnittelu on sisällytetty laitoksen päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontarakenteeseen, sekä periaatteet ja menettelyt, joilla ohjataan elvytyssuunnitelman hyväksymistä ja yksilöidään organisaatiossa suunnitelman valmistelusta ja täytäntöönpanosta vastuussa olevat henkilöt;
- 10) järjestelyt ja toimenpiteet, joilla säilytetään tai palautetaan ennalleen laitoksen omat varat;
- 11) järjestelyt ja toimenpiteet, joilla varmistetaan, että laitoksella on riittävät vararahoituslähteet, mukaan lukien mahdolliset likviditeettilähteet, arvio käytettävissä olevista vakuuksista ja arvio mahdollisuuksista siirtää likviditeettiä konserniyhteisöjen ja liiketoiminta-alueiden kesken sen varmistamiseksi, että laitos pystyy edelleen suorittamaan toimintansa ja täyttämään veloitteensa näiden erääntyessä;
- 12) järjestelyt ja toimenpiteet riskin ja velkaantuneisuusasteen alentamiseksi;
- 13) järjestelyt ja toimenpiteet velkojen uudelleenjärjestelemiseksi;
- 14) järjestelyt ja toimenpiteet liiketoiminta-alueiden uudelleenjärjestelemiseksi;
- 15) järjestelyt ja toimenpiteet, joita tarvitaan rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien jatkuvan käytettävyyden ylläpitämiseksi;
- 16) järjestelyt ja toimenpiteet, joita tarvitaan laitoksen operatiivisten prosessien jatkuvan toiminnan ylläpitämiseksi, mukaan lukien infrastruktuuri ja IT-palvelut;
- 17) valmistelevat järjestelyt, joilla helpotetaan varojen tai liiketoiminta-alueiden myyntiä taloudellisen vakauden ennalleen palauttamisen kannalta soveliaassa ajassa;
- 18) muut johdon toimet tai strategiat taloudellisen vakauden palauttamiseksi ennalleen ja niiden ennakoitujen rahoitusvaikutukset;

- 19) valmistelevat toimenpiteet, joita laitos on toteuttanut tai aikoo toteuttaa elvytysuunnitelman täytäntöönpanon helpottamiseksi, mukaan lukien toimenpiteet, jotka ovat tarpeen laitoksen pääomapoljan vahvistamiseksi kohtuujassa;
- 20) indikaattorit, joilla yksilöidään, missä vaiheessa suunnitelmassa tarkoitettuja asianmukaisia toimia voidaan ryhtyä toteuttamaan.

B JAKSO

Tiedot, joita kriisinratkaisuviranomaiset voivat pyytää laitoksia toimittamaan kriisinratkaisusuunnitelmien laadintaa ja ylläpitoa varten

Kriisinratkaisuviranomaiset voivat pyytää laitoksia toimittamaan kriisinratkaisusuunnitelmien laadintaa ja ylläpitoa varten vähintään seuraavat tiedot:

- 1) yksityiskohtainen kuvaus laitoksen organisaatorakenteesta, mukaan lukien luettelo kaikista oikeushenkilöistä;
- 2) suoran haltijan tunnistetiedot ja kunkin oikeushenkilön äänioikeudelliset ja äänioikeudettomat omistusosuudet;
- 3) kunkin oikeushenkilön sijainti, perustamispaikan oikeudenkäyttöalue, toimilupa ja toimiva johto;
- 4) kartoitus laitoksen kriittisistä toiminnoista ja ydinliiketoiminta-alueista, mukaan lukien kunkin oikeushenkilön näihin toimintoihin ja liiketoiminta-alueisiin liittyvät olennaiset omaisuusarvot ja vastuut;
- 5) yksityiskohtainen kuvaus laitoksen ja sen kaikkien oikeussubjektien vastuiden rakenteesta, erotellen ainakin lyhyt- ja pitkäaikaisten velkojen, vakuudellisten, vakuudettomien ja etuoikeudeltaan huonompien velkojen tyypit ja määrät;
- 6) yksityiskohdat laitoksen hyväksyttäviksi veloiksi katsutuista vastuista;
- 7) erittely prosesseista, joiden avulla päätellään, kenelle laitos on antanut vakuuksia, kenen hallussa vakuus on ja millä oikeudenkäyttöalueella vakuus sijaitsee;
- 8) kuvaus laitoksen ja sen oikeussubjektien taseen ulkopuolisista sitoumuksista, mukaan lukien kartoitus suhteessa sen kriittisiin toimintoihin ja ydinliiketoiminta-alueisiin;
- 9) laitoksen olennaiset suojaukset (hedge), mukaan lukien kartoitus oikeushenkilöittäin;
- 10) laitoksen suurimpien tai kriittisimpien vastapuolten tunnistetiedot sekä selvitys suurimpien vastapuolten kaatumisen vaikutuksista laitoksen rahoitustilanteeseen;
- 11) kaikki järjestelmät, joissa laitos harjoittaa merkittävässä määrin tai merkittävän arvoista arvopaperikauppaa, mukaan lukien kartoitus suhteessa laitoksen oikeushenkilöihin, kriittisiin toimintoihin ja ydinliiketoiminta-alueisiin;
- 12) kaikki maksu- ja selvitysjärjestelmät, joiden jäsenenä laitos välittömästi tai välillisesti on, mukaan lukien kartoitus suhteessa laitoksen oikeushenkilöihin, kriittisiin toimintoihin ja ydinliiketoiminta-alueisiin;
- 13) yksityiskohtainen luettelo ja kuvaus johdon keskeisistä tietojärjestelmistä, mukaan lukien laitoksen käyttämät riskinhallinnan, kirjanpidon sekä taloudellisen ja lakisääteisen raportoinnin järjestelmät, mukaan lukien kartoitus suhteessa laitoksen oikeushenkilöihin, kriittisiin toimintoihin ja ydinliiketoiminta-alueisiin;
- 14) tunnistetiedot 13 kohdassa lueteltujen järjestelmien omistajista, näitä koskevista palvelutasosopimuksista ja mahdollisista ohjelmistoista ja järjestelmistä tai käyttöoikeuksista, mukaan lukien kartoitus suhteessa niiden oikeussubjekteihin, kriittisiin toimintoihin ja ydinliiketoiminta-alueisiin;

- 15) tunnistetiedot ja kartoitus oikeushenkilöistä ja niiden keskinäisistä kytköksistä ja riippuvuuksista, esimerkiksi
  - yhteinen tai yhteisesti käytetty henkilöstö, tilat ja järjestelmät;
  - pääoma-, rahoitus- tai maksuvalmiusjärjestelyt;
  - nykyiset tai mahdolliset luottoriskit;
  - vastatakaussopimukset, vastavakuusjärjestelyt, ristikkäiset maksukyvyttömyysmääräykset ja tytäryritysten keskinäiset nettoutusjärjestelyt;
  - riskinsiirto- ja back-to-back-sopimukset; palvelutasosopimukset;
- 16) kunkin oikeushenkilön toimivaltainen viranomainen ja kriisinratkaisuviranomainen;
- 17) laitoksen kriisinratkaisusuunnitelman valmistelussa tarvittavien tietojen antamisesta vastuussa oleva ylimmän hallintoelimen jäsen sekä mahdolliset muut vastuuhenkilöt eri oikeushenkilöissä, kriittisissä toiminnoissa ja ydinliiketoiminta-alueilla;
- 18) kuvaus järjestelyistä, joita laitos on toteuttanut varmistaakseen, että kriisinratkaisuviranomaisella on kriisinratkaisun yhteydessä kaikki tiedot, jotka se on määritellyt välttämättömiksi kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien käyttämiseksi;
- 19) kaikki laitosten ja niiden oikeussubjektien kolmansien osapuolten kanssa tekemät sopimukset, jotka voidaan sanoa irti, kun viranomaiset päättävät käyttää kriisinratkaisuvälinettä, ja selvitys siitä, voivatko irtisanomisen seuraukset vaikuttaa kriisinratkaisuvälineen käyttöön;
- 20) kuvaus mahdollisista likviditeetilähteistä, joita voidaan käyttää kriisinratkaisun tukena;
- 21) tiedot omaisuuden kiinnityksistä, likvideistä varoista, taseen ulkopuolisista toiminnoista, suojausstrategioista ja kirjanpitoikänteistä.

C JAKSO

Seikat, jotka kriisinratkaisuviranomaisen on arvioitava arvioidessaan laitoksen tai konsernin purkamismahdollisuuksia

Arvioidessaan laitoksen tai konsernin purkamismahdollisuuksia kriisinratkaisuviranomaisen on arvioitava seuraavat seikat.

Konsernin purkamismahdollisuuksia arviotaessa viittaukset laitokseen katsotaan myös viittauksiksi konserniin kuuluviin laitoksiin tai 1 artiklan c tai d alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin:

- 1) missä määrin laitos kykenee siirtämään ydinliiketoiminta-alueita ja kriittisiä toimintoja oikeushenkilöille;
- 2) missä määrin oikeudelliset rakenteet ja yhtiörakenteet on sovitettu ydinliiketoiminta-alueisiin ja kriittisiin toimintoihin;
- 3) missä määrin käytössä on järjestelyjä, joilla tarjotaan olennainen henkilöstö, infrastruktuuri, rahoitus, maksuvalmius ja pääoma ydinliiketoiminta-alueiden ja kriittisten toimintojen tukemiseksi ja ylläpitämiseksi;
- 4) missä määrin laitoksen voimassa pitämät palvelusopimukset ovat täysin täytäntöönpanokelpoisia, jos laitos asetetaan kriisinratkaisuun;
- 5) missä määrin laitoksen päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontarakenne riittää laitoksen sisäisten periaatteiden noudattamisen hallinnointiin ja varmistukseen palvelutasosopimuksissa;

- 6) missä määrin laitoksessa on käytössä prosessi palvelutasosopimusten nojalla tarjottujen palvelujen siirtämiseksi kolmansille osapuolille kriittisten toimintojen tai ydinliiketoiminta-alueiden erottelun yhteydessä;
- 7) missä määrin on laadittu varasuunnitelmia ja otettu käyttöön varotoimenpiteitä maksu- ja selvitysjärjestelmien käytön jatkuvuuden varmistamiseksi;
- 8) johdon tietojärjestelmien riittävyys sen varmistamiseen, että kriisinratkaisuviranomaiset kykenevät keräämään tarkat ja riittävät tiedot ydinliiketoiminta-alueista ja kriittisistä toiminnoista nopean päätöksenteon edistämiseksi;
- 9) johdon tietojärjestelmien valmiudet tarjota laitoksen tehokkaan kriisinratkaisun kannalta olennaista tietoa keskeytymättä, myös nopeasti muuttuvissa tilanteissa;
- 10) missä määrin laitos on testannut johdon tietojärjestelmiä kriisinratkaisuviranomaisen määrittelemissä stressiskenariorioissa;
- 11) missä määrin laitos pystyy varmistamaan johdon tietojärjestelmien jatkuvuuden niin vaikeuksiin joutuneessa kuin uudessakin laitoksessa, jos kriittiset toiminnot ja ydinliiketoiminta-alueet erotetaan muista toiminnoista ja liiketoiminta-alueista;
- 12) missä määrin laitos on ottanut käyttöön riittävät prosessit sen varmistamiseksi, että se voi antaa kriisinratkaisuviranomaisille tiedot, joita tarvitaan talletussuojajärjestelmien kattamien tallettajien ja määrien yksilöimiseksi;
- 13) jos konserni käyttää konsernin sisäisiä vakuuksia, missä määrin nämä vakuudet on annettu markkinaehtoisesti ja kuinka vankat näitä vakuuksia koskevat riskinhallintajärjestelmät ovat;
- 14) jos konserni sitoutuu back-to-back-sopimuksiin, missä määrin nämä sopimukset tapahtuvat markkinaehtoisesti ja kuinka vankat näitä sopimuksia koskevat riskinhallintajärjestelmät ovat;
- 15) missä määrin konsernin sisäisten vakuuksien tai back-to-back-sopimusten käyttö lisää kriisin leviämistä konsernin muihin osiin;
- 16) missä määrin konsernin oikeudellinen rakenne estää kriisinratkaisuvälineiden käyttöä oikeushenkilöiden lukumäärän tai konsernirakenteen monitahoisuuden vuoksi tai siksi, että liiketoiminta-alueiden kohdentaminen konserniyhteisöihin on vaikeaa;
- 17) laitoksen hyväksyttävien velkojen määrä ja laji;
- 18) jos arviointiin kuuluu monialan holdingyhtiö, missä määrin sellaisten konserniyhteisöjen, jotka ovat laitoksia tai rahoituslaitoksia, kriisinratkaisu voisi vaikuttaa haitallisesti konsernin muihin kuin rahoituslalla toimiviin osiin;
- 19) palvelutasosopimusten olemassaolo ja vakaus;
- 20) onko kolmannen maan viranomaisilla tarvittavat kriisinratkaisuvälineet unionin kriisinratkaisuviranomaisten kriisinratkaisutoimien tukemiseksi ja missä määrin toimintaa unionin ja kolmannen maan viranomaisten välillä voidaan koordinoita;
- 21) mahdollisuudet käyttää kriisinratkaisuvälineitä siten, että kriisinratkaisutavoitteet saavutetaan ottaen huomioon käytävissä olevat välineet ja laitoksen rakenne;
- 22) missä määrin konsernin rakenne antaa kriisinratkaisuviranomaiselle mahdollisuuden purkaa koko konserni tai yksi tai useampi sen konserniyhteisöistä aiheuttamatta merkittävää suoraa tai välillistä haittaa rahoitusjärjestelmälle, markkinoiden luottamukselle tai taloudelle ja pyrkien koko konsernin arvon maksimointiin;

- 23) järjestelyt ja keinot, joiden avulla kriisinratkaisua voitaisiin helpottaa sellaisten konsernien tapauksessa, joilla on tytäryrityksiä eri lainkäyttöalueilla;
  - 24) miten uskottavasti kriisinratkaisuvälineillä voidaan saavuttaa kriisinratkaisutavoitteet, kun otetaan huomioon mahdolliset vaikutukset velkojiin, vastapuoliin, asiakkaisiin ja työntekijöihin sekä toimet, joihin kolmannen maan viranomaiset mahdollisesti ryhtyvät;
  - 25) missä määrin laitoksen kriisinratkaisun vaikutus rahoitusjärjestelmään ja rahoitusmarkkinoiden luottamukseen voidaan arvioida riittävästi;
  - 26) missä määrin laitoksen kriisinratkaisulla voi olla merkittävää suoraa tai välillistä haittaa rahoitusjärjestelmälle, markkinoiden luottamukseen tai talouteen;
  - 27) missä määrin kriisin leviäminen muihin laitoksiin tai rahoitusmarkkinoihin voitaisiin estää käyttämällä kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia;
  - 28) missä määrin laitoksen kriisinratkaisulla voi olla merkittävä haitallinen vaikutus maksu- ja selvitysjärjestelmien toimintaan.
-